

עיר וקדיש מז שמיא נחית

זיא תשבת מפי זרעו

ספר תורת הזוהר

והוא ספר הזוהר שחבר התנא האלוקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
בלשון הקודש למען ירוץ הקורא בו
מנוקד ומחולק ללמוד יומי

חלק לב

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

עֲזָרִי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר תּוֹרַת הַזֹּהַר חֵלֶק לֵב

וְהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יְרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמַחֲוֹלֵק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' כִּי תֵצֵא דף רפ עד הַקְדַּמַּת תִּיקוּנֵי הַזֹּהַר דף ו

וּמִצּוּרָף: 1. תִּיקוּן הַכִּלְלִי, 2. תִּפִּילַת הַדֶּרֶךְ 3. תִּפִּילַת הַיּוֹדִיָּה
לְבוֹרֵא עוֹלָם, 4. תִּפִּילָה לִפְנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוּן מַג, 6.
תִּיקוּן מַח, 7. פְּתִיחַת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֶל – לְקִירוּב הַגָּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכָךְ נִסִּים יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילּוּלַת הַרְשָׁב"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תִּשְׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות
ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד
תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים
צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי
תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכ"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"

**מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם**

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

**גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: 0527-651911**

אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יָד יְמִין, וְחֲמֵשׁ שֶׁל יָד שְׂמָאל,
וְשְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְשְׁתֵּי שׁוֹקִים וְגוֹף, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ
שְׁעוּלִים י"ה.

אָמַר לוֹ רוּעָה הַנֶּאֱמָן, בְּרוּךְ אַתָּה לָאֵם הָעֲלִיוֹנָה,
אָבֵל הִי"ה הִזָּה שֵׁם לִי"ה ה', מִשּׁוֹם מִטָּה
הָאֱלֹהִים, שֶׁהוּא ו'. וְאָמַר, וְדַאי כֶּךָ הוּא. אָמַר לוֹ
רוּעָה הַנֶּאֱמָן, הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, לְחִזּוֹק אֶת
דְּבָרֶיךָ, שֶׁמֶרְאָה הוּא לְיְמִין, חָשׁוּב בַּמֶּרְאֶה,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (במדבר יב) בַּמֶּרְאֶה אֵלָיו אֲתוּדָע. וְתִמְצָא
מֵאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, שְׁעוּלָה בְּחִשְׁבוֹן
אֲבָרָהָם. אָמַר הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּהִתְחַלָּה נִרְאָה
לָךְ מֶרְאֶה זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בַּמֶּרְאֶה אֵלָיו אֲתוּדָע,
וּלְאַחַר שֶׁאֲמַרְתָּ (שמות ג) אֶסְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת
הַמֶּרְאֶה הַגָּדֹל הִזָּה, שֶׁהַזְכִּיר בּוֹ חֲמֵשׁ פְּעָמִים
הַסֵּנָה – כָּעֵת הַתְּגָלָה לָךְ הַמֶּרְאֶה הִזָּה בְּמֵאֲתִים
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹתָיו, שֶׁהֵם בְּחֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי
תוֹרָה. קָם רוּעָה הַנֶּאֱמָן וַנִּשְׁקוּ וַיְבָרְכוּ.

אָמַר לוֹ הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, הַמֶּרְאֶה הִזָּה
לְפָעָמִים הוּא בָאוֹת ה' – הַמֶּרְאֶה הַגָּדֹל,
וְלְפָעָמִים הוּא בָאוֹת ב' – בַּמֶּרְאֶה אֵלָיו אֲתוּדָע,
וְלְפָעָמִים בְּמ"ם – (יחזקאל א) מִמֶּרְאֶה מִתְּנִיּוֹ
וּלְמִטָּה, וְלְפָעָמִים בְּכ' – כַּמֶּרְאֶה אָדָם עָלָיו,

וּלְפַעֲמִים בּוֹ' - (שמות כד) וּמֵרָאָה כְּבוֹד ה',
וּלְפַעֲמִים לְמֵרָאָה. לֹא הָיָה לוֹ לְהִיטֵת תּוֹסַפֶּת אוֹת
כָּלֵל חוּץ מִבּוֹ, מִבְּמֵרָאָה. אֲלֵא וְדַאי הַמֵּרָאָה הַזֶּה
כָּלּוּל הוּא מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, וְכָל אוֹת מֵרָאָה סְפִירָה
שְׁלֵה, כְּמוֹ כְּמֵרָאָה בְּאוֹת כ' מֵרָאָה עַל כֶּתֶר, וְכַךְ
שָׁאֵר הָאוֹתִיּוֹת, כָּל אַחַת מֵרָאָה עַל סְפִירָה שְׁלֵה.
וְלֹא צָרִיךְ כָּאֵן לְהַאֲרִיךְ, וּלְחַכֵּם בְּרַמְיָהּ.

וּכְמָה חֲזִיוֹנוֹת יֵשׁ לָהּ, וְדַמְיוֹנוֹת וּמֵרָאוֹת יֵשׁ לָהּ.
וְהַכֹּל נוֹדַע בְּעֵין הַשֹּׁכֵל שֶׁל הַלֵּב, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהּ, הַלֵּב יוֹדַע הַלֵּב מִבֵּין. וְמָה שֶׁאֲמַר (הושע יב)
וּבֵיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, הַדַּמְיוֹן אֵינוֹ אֲלֵא בְּשִׁכְלֵ
הַלֵּב, וְלֹא בַדַּמְיוֹן הָעֵין. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (ישעיה מ) וְאֵל
מִי תַדְמִיוֹנִי וְאֶשְׁוֶה. וְאֵל מִי תַדְמִיוֹן אֵל. וַיֵּשׁ
חֲזִיוֹנוֹת כְּמוֹ הַחוּזִים בְּכוֹכָבִים, אֲבָל חֲזִיוֹן
הַנְּבוּאָה הוּא כְּחֲזִיוֹן לִילָהּ.

דַּמְיוֹנוֹת וְחֲזִיוֹנוֹת, כְּמוֹ הַמִּבֵּין דָּבָר מֵתוֹךְ דָּבָר,
וְהַמְדַּמָּה דָּבָר לְדָבָר. אֲבָל מֵרָאָה,
שֶׁהוּא בְּעֵין הַשֹּׁכֵל, הוּא כְּאוֹר שֶׁמֵּאִיר בְּבֵת עֵין.
שְׁבֵת הִיא עֵין שְׁחֹרָה. (שיר השירים א) שְׁחֹרָה אֲנִי
וְנֶאֱוָה, אוֹר שֶׁמֵּאִיר בָּהּ אוֹתוֹ לִבָּן שְׁלִפְנִים. וּבֵת
עֵין זֶה הִיא נֵר מְצוּהָ, אוֹר שֶׁמֵּאִיר לָהּ מִבְּפָנִים,
וְתוֹרָה אוֹר.

אָמַר הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵינּוּ מַה שְּׁאַמְרָתִי, שְׁכַעַת בַּתּוֹרָה הַתְּגַלָּה לְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ, וְזֶהוּ יְהו"ה. בַּמְּרָאָה אֵלָיו אֲתוּדַע. בַּמְּרָאָה – אִמָּא הָעֲלִיּוֹנָה. נוֹדַע לְךָ בְּדַעַת. בֶּן י"ה. בַּחֲלוּם אֲדַבֵּר בּוֹ, אוֹת ה"א אַחֲרוֹנָה.

חֲלוּם – בְּסַתּוּם עֵינַיִם, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאת אֶסְפֶּקֶלֶרְיָה שְׁאִינָה מְאִירָה. נְבוּאָה הִיא מְרָאָה בַּפְּתִיחַת עֵינַיִם. וּשְׁלֹשָׁה גּוֹנִים בָּעֵין כְּנָגֵד שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת, שְׁבָהֶם מְאִירָה בַּת יְחִידָה, שְׁתֵּי כְּנָפֵי הָעֵין, נִצָּח וְהוּד. הַמְּרָאָה לֹא נִרְאָה אֶלָּא בָּהֶם, כְּשֶׁהֵם פְּתוּחִים, הוּא מְרָאָה בְּהִקְיָן. וּכְשֶׁהֵם סְגוּרִים, הוּא מְרָאָה בַּחֲלוּם.

סדר הלימוד ליום יב סיון [יום 248 בשנה]

אָמַר לוֹ רוּעָה הַנֶּאֱמָן, בְּרוּךְ אַתָּה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, קוּם הַשָּׁלֵם מִצּוֹת לְהָאִיר בָּהֶן מְרָאָה אִיהו"ו עֲלִיוֹן בָּהֶם לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, י' הִיא בַת עֵין, (משלי י) כִּי גֵר מִצּוֹה וְתוֹרָה אֹר. ה"ו שְׁמַאִיר בָּהּ ה', שְׁלֹשֶׁת גּוֹנֵי הָעֵין וּשְׁתֵּי כְּנָפֵי הָעֵין. חֲמִשָּׁה אֹר מְאִירִים בָּהּ מִבְּחוּץ, ה' עֲלִיוֹנָה שְׁהִיא אֹר הַמְּרָאָה.

השלמה מההשמטות סימן טז

מוצֵדָה לַיָּבִם אֵשֶׁת הָאָח. וְסוּד זֶה הָרִי בְּאַרְנוֹ,
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה טוֹב וְאַמֶּת עִם אָחִיו הַמֵּת
שֶׁלֹא יִכָּרֵת מִהָעוֹלָם הַהוּא. מְשׁוּם שְׁאוֹתוֹ אָדָם
שָׁמַת בְּלֹא בָנִים, לֹא עָבַר כְּתֹל שֶׁל בְּרִזָּל לְהַכְנִס
תוֹךְ הַיֵּכָל הַמֶּלֶךְ. מְשׁוּם שֶׁכְּתֹל שֶׁל בְּרִזָּל קָיָם בֵּין
הָעוֹלָם הַזֶּה לָעוֹלָם הָאַחֵר, וְאַחֵר אוֹתוֹ הַכְּתֹל
עוֹמְדִים אֵלָּה וְשֹׁשִׁים רַבּוֹא מִלְּאַכֵּי חֲבָלָה, וְכָלֵם
נִקְרָאִים בְּעֲלֵי מַגְנִים, בְּעֲלֵי אֵיבָה. חֲרָבוֹת
מְשַׁנָּנוֹת שֶׁל אֵשׁ לוֹהֲטוֹת בִּידֵיהֶם.

וְתוֹךְ אוֹתוֹ כְּתֹל יֵשׁ ^(ב) שֹׁשִׁים אֵלָּה הַיֵּכָלוֹת שֶׁל
חֶשֶׁךְ. וְכָל הַיֵּכָל וְהַיֵּכָל יֵשׁ בּוֹ חֲלוֹנוֹת
פְּתוּחִים לְגִיּהֵנָם. וְכָל אֵלּוֹ שֶׁלֹא זָכוּ בְּבָנִים
בָּעוֹלָם הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ וְהוֹלְכִים
לְהַכְנִס לְאוֹתוֹ עוֹלָם אַחֵר וּפָגְעוּ תוֹךְ אוֹתוֹ כְּתֹל,
וְיוֹצְאִים כָּל אֵלּוֹ בְּעֲלֵי מַגְנִים וְטוֹרְדִים אוֹתָם,
וּמַכְנִיסִים אוֹתָם תוֹךְ אֵלּוֹ הַהֵיכָלוֹת וְיוֹשְׁבִים שָׁם
עַד שִׁיגָאֻלוּ.

וּבְכָל יוֹם וְיוֹם טוֹעֲמִים טַעַם שֶׁל גִּיּהֵנָם, אֵף עַל
גַּב שֶׁהוּא זָכָאִי, חוּץ מֵאֵם שֶׁזָּכּוֹתוֹ גְּדוּלָּה
וְזָכוֹת אָבוֹתָיו. וְאֵלּוֹ הֵם שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶם וְלֹא
יָכְלוּ. מְשׁוּם שֶׁכָּל אֵלּוֹ שֶׁלֹא הִתְפַּשְׁטָה מֵהֶם

הצורה של מעלה בזה העולם, לא עולים תוך העולם ההוא. וכל אלו שלא השתדלו בזה העולם בבנים, כַּאֲשֶׁר יוצאים מזה העולם מתקרבם תוך הכתל הזה, ויוצאים אותם בעלי מגנים וטורדים אותם באש לזהטת.

ותוך אלו ההיכלות יש היכל אחד, ואותו היכל נקרא היכל פועלי און, ולוקחים אותו ומכניסים אותו באותו היכל, ושם נטרד בכל יום ויום, וזה קשה מגיהנם. אם יש לו גואל – טוב, ואם לא – לא יוצא משם לעולמים. ועל זה כתוב (תהלים קכז) אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגו'. כַּאֲשֶׁר יש להם גואל לאלו שלא זכו, צריך לאותה אשה ממש שהוא עזב שם, במקום שנפשו ורצונו היה שם תמיד ונדבק ברצון והשתוקקות. וכאשר השתמש באותו מקום אחיו של המת, אותה התדבקות של התשוקה של הנפש שעזב באותו מקום מתעוררת בהתעוררות האשה שמתעוררת אליו ואחיו ששם רצונו באחזה באותו מקום. אז התעוררות זו מעוררת לאותו מת באלו ההיכלות ויוצא משם.

ומכונה אחד מאלו בעלי מגנים בא עמו, וחוזר אדם לאותו מקום וישוב לימי עלומיו.

אותו מִמְנָה קוֹרָא עָלָיו: אוי שִׁיפָא שְׂכָרוּ
בְּהַפְסָדוֹ. מי שְׁהִיָּה זָקֵן, חוּזֵק תִּינוּק לְצַחֵק בוֹ.
וְעַם כָּל זֶה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְצוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ
טוֹבָה לְתַקְנּוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶהוּ שְׁאֲדוֹנוֹ מִתְרַצָּה
בוֹ. נֶעַר מִשְׁתִּים עֲשֶׂרָה שָׁנִים שְׁלֹא הַשָּׁלִים
לְעֶשְׂרִים אוֹ שֶׁהוּא נֶעַר שְׁלֹא נָשׁוּי, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹקֵר אוֹתוֹ, וְשׁוֹתֵל אוֹתוֹ לְבִסּוּף בְּצַד אָבִיו
בְּקֶשִׁי, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לְאוֹתוֹ כֶּתֶל.

בֵּין גֵּן עֵדֶן וְגִיְהֵנָם יֵשׁ סָלַע אֶחָד, וְזֶה הוּא סָלַע
הַמַּחְלָקֶת. מִדּוּעַ נִקְרָא כֵּן? מִשּׁוּם שְׁכָל בְּנֵי
הָעוֹלָם עוֹשִׂים מַחְלָקֶת בְּרַבּוֹנָם עַל אוֹתוֹ נֶעַר.
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה בוֹ שְׁלֹא יִצְלִיחַ, שְׁאֵם
יִתְקַשֶּׁה, לֹא נִנְטַע בְּנִטְיָעָה טוֹב. וְעַתָּה שֶׁהוּא
רַךְ וְרֵאשִׁי לְעֶקְרוֹ, נֶעְקֵר, וְשׁוֹתֵל אוֹתוֹ הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

בְּאַשֶּׁר נֶעְקֵר, עוֹלָה אֶצֶל אוֹתוֹ סָלַע, וְשֵׁם
הַיְכָלוֹת יְדוּעִים לְאֵלוֹ, וְחִילּוֹת וּמַחֲנוֹת
רַבִּים עוֹמְדִים שֵׁם שְׁמִמָּנִים עָלֵיהֶם. וְכָל־
בְּחֻשְׁבוֹן עוֹמְדִים, וְעוֹמְדִים שֵׁם עַד שִׁיגְאָלוֹ מִצַּד
שֶׁל אָבִיו. וְאֵם לֹא אָבִיו, לְעֵתִים עוֹמְדִים
לְחֻמָּשִׁים שָׁנָה, וְעוֹשֶׂה בוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
טוֹבָה וְנִגְאָל בְּקִרְבּוֹ שְׁקִרְבּוֹ לוֹ אוֹ אַחֲיוֹ.

וכמה גאלות מזמין הקדוש ברוך הוא לאותו אדם. הגוף הראשון מה יהיה ממנו? שאלה שאלו לפני החברים, אם יתקיים אותו גוף אם לא. אם תאמר שלא יתקיים, וכי יאבדו מעשה ידיו של הקדוש ברוך הוא?! אם חייב היה הרבה ולא ראוי להתקיים, לא שאלתי. שודאי נאבד ולא יתקיים.

אבל כמה הם שחוזרים לזה העולם ונתקנו גופם, מה יהיה ממנו? הגוף ההוא לא נאבד, שהרי הקדוש ברוך הוא לא יאבד מעשה ידיו, ובכירות מזמנות לעשות ממנו. ואלו היו גופים שחוזרים בלי רוח.

באשר עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות המתים, אלו יבנו ויקומו ארבעים יום בלי רוח. והקדוש ברוך הוא חס עליהם ושולח עליהם רוח שנושבת בגן עדן, ויקומו על עמדם ויהיו שמשים לצדיקים שעוסקים בתורה. ואלו ימותו במקדם, ואחר כך יקומו להם, ועל זה כתוב (קהלת ד) ושבח אני את המתים שכבר מתו, מזמן קדמון.

באשר יקומו, ידעו את קונם ידיעה שאינה ברוחה כשאר בני אדם, ואלו שמשים

שֶׁל הָעַם הַקָּדוֹשׁ. בְּסִפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה עַל אֱלוֹ
הַגּוֹפִים כְּתוּב, (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר
יִקְיִצּוּ אֱלֹהִים וְגוֹ' וְאֱלֹהִים וְגוֹ'. בֵּין צְדִיקִים בֵּין
רָשָׁעִים – יִקּוּמוּ, וְעַל זֶה כְּתוּב בָּהֶם בְּאַרְח סְתוּם
– וְרַבִּים, וְלֹא כְּתוּב מִי אֱלוֹ.

וּמִיָּשׁוּם כָּל זֶה, אֵף עַל גֵּב שְׁאֲמַרְנוּ שְׁנִשְׁכְּרוּ –
לֹא כֵךְ. שֶׁהָרִי אֵין לָנוּ גּוֹף מֵאֱלוֹ שֶׁלֹּא
יִקּוּמוּ מִדּוֹר הַמָּבוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וַיִּשְׁכְּרוּ
כְּמִקְדָּם. דוֹר הַמָּבוּל מֵה כְּתוּב בָּהֶם? כִּי הִשְׁחִית
כָּל בֶּשֶׁר אֶת דֶּרֶכוֹ, מִשְׁחִיתִים אוֹתוֹ אֵיכָר. מִשׁוּם
זֶה נִעְנְשׁוּ. אֵף כָּאן, כָּל אֱלוֹ שֶׁלֹּא זָכוּ לְבָנִים, אֵין
לָהֶם חֵלֶק בְּאוֹתוֹ עוֹלָם עַד שְׁמֵתִתְקַנִּים. וְאֶפְלוּ
לְחַמְשִׁים דּוֹרוֹת מַחְזִיר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר. מִצְוָה לְחַלֵּץ אֶת יְבִמְתּוֹ, הָרִי
נִתְבָּאָר הוֹאִיל וְאֵין רָצוֹן שֶׁל זֶה אוֹ שֶׁל זֶה וְלֹא
נִתְקַן בְּחִיבוּת, יֵשׁ לְחַלֵּץ.

וְאִם תֹּאמַר, בְּמָקוֹם שְׁמִצּוּיִים חַיִּים יֵשׁ סַנְדֵּל
בִּיפִי שֶׁל תְּקוּנֵי הָרַגְלִים, שְׁכְּתוּב (שיר
הַשִּׁירִים ז) מֵה יָפוּ פַעַמִּיךָ בְּנַעֲלִים בֵּת נָדִיב וְגוֹ',
מִשׁוּם שֶׁזֶה הוּא מָקוֹם שְׁמִצּוּיִים בּוֹ חַיִּים.
וּבְמָקוֹם שְׁמִצּוּיָהּ בּוֹ מִיתָה אֵין סַנְדֵּל כָּלֵל,
מִשׁוּם שֶׁהוּא צַד שְׂאֵין בּוֹ תְּקוּנָה שֶׁל רַגְלֵי בְּנֵי

אדם, ומשום זה אין בו סנדל. וכל אלו
הצדדים שמתפשטים ממנו, כלם משני רגלים
עד שמתנה כרגלי התרנגול.

במלכת שבא כתוב (מלכים-א י') ותבא לנסות
בחידות, אחד שעשה לרגליו סנדל
של הצד האחר. מה כתוב? (שם) ויגד לה המלך
את כל לבבה [דבריה], ולא כתוב ויעש לה. גלה
לה הסוד ולא הצטרף לעשות לה סנדל, שאין
דרך לאותו צד בזה.

ומשום זה מי שרואה בחלומו שנותנים לו
סנדלים לרגליו, ודאי שחיים נמסרו
לו. ומי שרואה שפושטים ממנו סנדל, בדין צד
האחר ימסר אם לא ישוב. ועל זה יש לשלף לזה
ולתת אותו תוך עפר, סוד זה סנדל שהוא רגל
בו לא ישלף, כדי שלא יסור ממנו. אבל צריך
סנדל אחר לשלף ממנו, וכמה הם.

אלו בעלי מגנים באותו צד שמתאספים שם
להנעיל אותו סנדל לאותו צד, ולא
יכולים. חוזר אצל אותו מת ובא בטענות עליו
לפני הקדוש ברוך הוא לחוס עליו, והקדוש
ברוך הוא חס עליו.

ומשום אותו סגדל חוזר לאותו מקום ארבעים
 ימים וסר מאותו מת, וכל אלו בעלי
 מגנים שלו. והקדוש ברוך הוא נותן לו ענש
 וגואל אותו, אבל לא נכנס תוך המקדש. ומקום
 מתקן להם מחוץ לגן עדן, ושם עומדים
 ומודים ומשבחים להקדוש ברוך הוא ורואים
 אותו מרחוק ואת אותו האור של עדן
 הצדיקים שבגן עדן ומתבישים במעשיהם.
 אשריהם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

(ע"כ מההשמטות).

ארבעים יכנו לא יסיף וגו' (דברים כה). מצוה
 זו להלקות הרשע, שהוא סמאל,
 שעתיד הקדוש ברוך הוא להכותו חמשים
 מכות, משום שעשה עצמו אלוה. יבא היחוד
 שמיחדים בו ישראל בכל יום בכ"ה אותיות,
 ויכה בהם את מי ששם עצמו אלוה. ואינו
 אלא עבד מטנף. ואלו שסרחו בה', תקן להם
 הקדוש ברוך הוא (להכות) ביו"ד ה"א וא"ו,
 שהם ארבעים חסר אחת. ובשם זה מכה
 הקדוש ברוך הוא עשר מכות את האדם ועשר
 לחוה, עשר לנחש ותשע לארץ, משום שכלם
 סרחו באות ה'. ולכן (בראשית ג) כי עשית זאת.

כִּי יֵשְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין לוֹ
 וְגו', יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ וּלְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה
 וַיִּבְמָה (דברים שם). מִצְוָה זוֹ לִיבֵם אִשָּׁת אָח. שְׂאִשָּׁת
 אָח הִיא ד', וְעַם א"ח הִיא אָחָד. וְאִם חֵס וְשָׁלוֹם
 שִׁלְבוּ אֵינֻ לְהִבְיֵא אָח עַל ד', שֶׁהִיא אִשָּׁתוֹ וּבֵת
 זוגוֹ שֶׁל א"ח, הוּא עוֹשֶׂה פְּרוּד, וְנִכְנָס סְמָאֵל, אֵל
 אֲחֵר, בְּאֻמָּצֵע, וְנֶאמַר בּוֹ (בראשית לח) וְשָׁחַת אֶרְצָה
 לְבִלְתִּי וְגו', שֶׁהִסְתַּלַּק קוֹץ שֶׁל אוֹת ד' מִן אָחָד.
 וּמִשּׁוֹם זֶה, וְהָיָה אִם בָּא אֵל אִשָּׁת אָחִיו וְשָׁחַת
 אֶרְצָה לְבִלְתִּי נִתֵּן זֶרַע לְאָחִיו. וְהִשְׁחָתַת הַזֶּרַע
 מְנַעֶה מִמֶּנּוּ כְּמָה בְּרָכוֹת וּפְרוּד הַיְחוד. וְלִכֵּן וַיְהִי
 עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה' וַיִּמָּתֶהוּ ה'.

וַיַּחְדּוּ שֶׁל אָח עִם ד' בְּצַדִּיק. וּבְעֵז מִשּׁוֹם
 שֶׁהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ נִקְרָא צַדִּיק. וְזֶהוּ
 בּוֹע"ז, ב"ו ע"ז, תְּקִיף בִּיצְרוֹ. (איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים
 יַפְעֵל אֵל פְּעֻמִּים שָׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, וְזֶה יֵה"ו
 שֶׁכָּלוּלוֹת שָׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת (אבות) בְּצַדִּיק, לִיבֵם ה'.

וּבִינָה – בֶּן י"ה, בְּגִלְגָּלָה נֶאמַר (רות ד) וְזֹאת לְפָנִים
 בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקִיָּם
 כָּל דָּבָר. כָּאֵן רוּמֵז שְׁנוֵי הַשֵּׁם, וְזֶה מִצַּפ"ץ כָּאֵן,
 וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל. וְזֶה שְׁנוֵי מְקוֹם, אֶהי"ה,
 אֵיָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. יֵה"ו הוּא אֶהי"ה,

זֶה שְׁנוֹי מְקוֹם. שְׁנוֹי מַעֲשֶׂה, אֲדָנִי, א' אֶהְיֶה,
י' יהוה, שְׁנֵיהֶם מְשַׁתְּנִים בְּאֲדָנִי.

וזאת התעודה בישראל. התעודה – אם
העליונה, (ישעיה ח) צור תעודה חתום
תורה בלמדי. הוא חותם העולם, חותם השמים
והארץ. על התמורה – שכינה תחתונה. באיזה
מקום התחבאה? בעלם שלה, מטטרו"ן,
וישנה, שם היא משתנה. ואדם שנאמר בו (שם
מד) כתפארת אדם לשבת בית, (איוב יד) משנה
פניו ותשלחהו.

ולכן פרשוה חכמי המשנה, לא כשאני נכתב
אני נקרא. בעולם הזה נכתב יהוה, ונקרא
אֲדָנִי. והרי כתוב (מלאכי ג) אֲנִי ה' לא שניתי.
בכתיבה לא משתנה, אבל בקריאה משתנה.
שכתיבה שהוא מקומו, לא משתנה. בקריאה
שהיא מחוץ למקומו, משתנה. (שמות כג) השמר
מפניו ושמע בקלו אל תמר בו. משום ששפחה
שלו אֲדָנִי, שמה כשם המלכה, והקדוש ברוך
הוא בו משתנה, משום שהוא נער. בו סוד (רי"ח)
(איוב לג) ישוב לימי עלומיו.

אבל שכינה אצל הקדוש ברוך הוא לא משתנה,
והקדוש ברוך הוא לא משתנה אליה, זהו

שְׁכָתוּב אָנִי ה' לֹא שְׁנִיתִי. אָנִי – הַשְׁכִּינָה. ה' –
הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוּ – זֶה סַנְדְּלָפוֹן,
סַנְדֵּל הוּא לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנֶעַל לַשְׁכִּינָה. אָבֵל
תַּפְאֶרֶת, שְׁכוּלִל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, הוּא גוֹף לִיהוָה.
וּמַלְכוּת גוֹף לַשְׁכִּינָה, שֶׁהוּא אֲדָנִי.

וְנִגְשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְקֵנִים וְחִלְצָה נֶעְלוּ
מֵעַל רַגְלוֹ וְגו'. מִצָּה זֶה לְחֻלָּץ, וְזוֹהִי
חִלְצַת רוּחַ מֵאוֹתוֹ גוֹף, שְׁצָרִיךְ לְנַהֵג עִמּוֹ כְּאֵח,
וְאוֹתוֹ קָשֶׁר הָאֲחִיָּה שְׁעִם אָחִיו מִתִּיר מִמֶּנּוּ,
וְאוֹתָהּ רוּחַ הוֹלֶכֶת נֶעַ וְנִד עַד שְׁמוּצָאת גּוֹאֵל.
זֶהוּ שְׁכָתוּב (ויקרא כה) אוֹ דָדוֹ אוֹ בֶן דָדוֹ יִגְאָלֵנוּ
אוֹ מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ וְגו'. וְאִם לֹא מִצָּא – וְהַשִּׁיגָה
יָדוֹ וְנִגְאָל. כְּאוֹרַח שְׁהוֹלֵךְ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, אוֹ
כְּעַבֵּד שְׁהוֹלֵךְ בְּשִׁלְשֻׁלַת עַל צִוָּאוֹ עַד שְׁמוּצָא
פְּדִיּוֹן מֵאֲדוֹנוֹ עַל חֲטָאוֹ. אוֹי לְמִי שֶׁלֹּא הִנִּיחַ בֶּן
לְגָאֵל אוֹתוֹ.

וְאֵלֶיהוּ וְחֲכָמֵי וּבַעֲלֵי הַיְשִׁיבוֹת, כָּאֵן רְמוֹז אֵין
חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים.
שֶׁהוּא קָשׁוּר בְּקָשֶׁר שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יָד, וְאֲסוּר
בְּתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, כְּשֶׁאֵין (לו) בֶּן לְגָאֵל אוֹתוֹ מִצַּד
שֶׁל בֶּן יִ"ה. בְּאוֹתוֹ קָשֶׁר הוּא אֶחָ חֲבוּשׁ וְאֲסוּר,
שֶׁאֵין לוֹ רְשׁוּת לְגָאֵל אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא ד' עֲצָמוֹ

שֶׁל אָח. (בראשית ב) עֵצִים מֵעֵצִי קָרָא לָהּ אֱלִיו
בְּקִרְקַפַּת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, וּבִשְׂר מִבְּשָׂרִי קָרָא
לָהּ מִצַּד הַלֵּב.

וְלֹא לְחִנָּם אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל הָעוֹסֵק
בַּתּוֹרָה וּבִגְמִילוֹת חֲסִידִים וּמִתְפַּלֵּל עִם
הַצָּבוּר, מַעֲלָה אֲנִי עָלָיו כְּאִלּוּ פָּדָאֲנִי לִי וּלְבָנֵי
מִבֵּין הָעוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת. וְכֵמָּה בְּנֵי אָדָם
שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וְעוֹשִׂים גְּמִילוֹת חֲסִידִים
וּמִתְפַּלְלִים, וְלֹא נִגָּאֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ
וְיִשְׂרָאֵל. אֲלֹא שִׁישְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְחִבֵּר אוֹתָהּ עִם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּגְמִילוֹת חֶסֶד הָרִי פִּרְשִׁיָּה,
שֶׁהָרִי אֵין חֲסִיד אֲלֹא הִמְתַּחֲסֵד עִם קוֹנוֹ, שְׁכָל
הַמַּצּוֹת שֶׁעָשָׂה, לִגְאֹל בּוֹ שְׂכִינְתּוֹ, וּבָזָה עוֹשֶׂה
חֶסֶד עִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מִי שֶׁגּוֹמֵל חֶסֶד עִם שְׂכִינְתּוֹ, הוּא גּוֹמֵל עִם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִשּׁוּם שֶׁכְּשֶׁחֲטָאוּ
יִשְׂרָאֵל וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה רוֹצֵה לִּיסְרָם,
הָאֵם הָיְתָה רוֹבֶצֶת עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁיֵּצְאוּ לְתַרְבוֹת
רָעָה. מָה עָשָׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? גִּרַּשׁ אֶת בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה, וְנִשְׁבַּע שֶׁלֹּא יַחְזֹר לְמִקְוָמוֹ עַד
שֶׁהַמַּלְכָּה תַּחְזֹר לְמִקְוָמָהּ. וּמִי שֶׁחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה
וּגּוֹמֵל חֶסֶד עִם הַשְּׂכִינָה וּבְכָל הַתּוֹרָה

וּבְמִצּוֹתֶיהָ, וְלֹא הִיא (הוא) אֵלָא לְגַאֲלָא אֶת
הַשְּׂכִינָה, זֶה עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם קוֹנוֹ, וְכֹאֵלֹו גְּאֵל
אוֹתוֹ וְאֶת שְׂכִינָתוֹ וְאֶת בְּנָיו.

אָמַר אֵלֶיהוּ וְכָל רָאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת, רוּעָה הִנָּאֲמֵן,
אַתָּה הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, אַתָּה הוּא בֶן
מִהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכָה, שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּתָךְ לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לֹא כְּמִי שֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם קוֹנוֹ, אֵלָא כְּמוֹ בֶן
שֶׁמְחִיב לָשִׁים עֲצָמוֹ וְכַחוֹ לַפְּדוּת אָבִא וְאִמָּא
וּמְסַר עֲצָמוֹ לְמִיתָה עֲלֵיהֶם. שְׁמִי שְׂאִינוּ בֶן הַמֶּלֶךְ
וְעוֹשֶׂה טוֹבָה עִם הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכָה, וְדַאי זֶה נִחָשׁב
שֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם קוֹנוֹ.

כֵּן רוּעָה הִנָּאֲמֵן וְהִשְׁתַּטַּח לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וּבִכָּה וְאָמַר, בֶּן יְהִי רְצוֹן שְׁלֹו שִׁיחֲשִׁיב
אוֹתִי כְּבֶן, שֶׁהִמְעָשִׂים שְׁלִי לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשְׂכִינָתוֹ יְהִיוּ אֵלָיו כְּמוֹ בֶן שֶׁמְשַׁתְּדֵל בָּהֶם אַחֵר
אָבִיו וְאִמּוֹ, שְׂאוּהֵב אוֹתָם יוֹתֵר מֵעֲצָמוֹ וְנִפְשׁוֹ,
רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְכָל מַה שֶׁהָיָה לוֹ, הָיָה חוֹשֵׁב לָהֶם
לְאִין לַעֲשׂוֹת בָּהֶם רְצוֹן שֶׁל אָבִא וְאִמָּא וְלַפְּדוּת
אוֹתָם בָּהֶם. וְאֵף עַל גַּב שִׁידְעָתִי שֶׁהַכֹּל בְּרִשְׁוֹתוֹ,
הִרְחַמֵּן רוּעָה אֶת הַלֵּב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בָּא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁק אוֹתוֹ, וְאָמַר, רוּעָה הִנָּאֲמֵן, וְדַאי
שֶׁאַתָּה הוּא בֶן שְׁלִי וְשֶׁל הַשְּׂכִינָה. רַבְּנֵן וּמִלֵּאכִים

נִשְׁקוּ בֵּן! קָמוּ כָּל־סוֹד וְנִשְׁקוּ לוֹ, וְקָבְלוּ אוֹתוֹ לְרַב
וּמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם.

וְהָיָה בְּהִנִּיחַ ה' אֱלֹהֵיךָ וְגו', תִּמְחָה אֶת זִכְרֵךְ
עַמְּלֶךָ וְגו' (דברים כה). מִצְוָה זוֹ לְהַכְרִית אֶת
זִרְעוֹ שֶׁל עַמְּלֶךָ, שֶׁהָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע
שֶׁלֹא יִחְזֹר לְכַסְאוֹ עַד שִׁיקַח נִקְמָה מִמֶּנּוּ. פֶּתַח
רוּעָה הִנָּאֵמָן וְאָמַר, וְדָאֵי מִשּׁוּם זֶה הָיָה הוֹלְכִים
בְּמִדְבָּר וְעַל הַיָּם, וְלֹא יִכְנָסוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד
שִׁיטֹּל נִקְמָה מִעַמְּלֶךָ.

עַמְּלֶךָ מִהוּ לְמַעְלָה? שֶׁהָרִי רָאִינוּ שֶׁבִלְעָם וּבִלְקָ
הָיָה נִשְׁמוּתֵיהֶם מִשָּׁם, וּמִשּׁוּם זֶה שָׁנְאוּ
אֶת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל אִמָּה וְלָשׁוֹן, וְלָכֵן עַמְּלֶךָ
רָשׁוּם בְּשָׁמַם – ע"ס מִבְּלָעַם, ל"ק מִבְּלָק. וְזָכַר
וּנִקְבָּה הֵם עַמְּלָקִים, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (במדבר כג) לֹא
הִבִּיט אֶוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל.

כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּיִשְׂרָאֵל אַרְבַּע פָּנִים: יַעֲקֹב, יִשְׂרָאֵל,
רַחֵל, לֵאָה. יִשְׂרָאֵל עִם לֵאָה, יַעֲקֹב עִם
רַחֵל, כְּנָגֵד (יחזקאל א) וּפָנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעֲתָן – כִּי יֵשׁ
אַרְבַּע פָּנִים לְעַמְּלֶךָ: קָסֶם, וְנַחֲשׁ, עֵמֶל, וְאֶוֶן.
עֵמֶל רָשׁוּם בְּעַמְּלֶךָ, וְהָמָן שֶׁהָיָה מִצַּד עַמְּלֶךָ –
(תהלים ז) יָשׁוּב עִמָּלוּ בְּרָאשׁוֹ. וְכָל אֱלוֹפֵי עֵשׂוֹ

מֵעֶמְלֶק הָיוּ. וּלְמַעַלָּה עֶמְלֶק, סְמָאֵל. עֵמֶל, נַחֲשׁ,
 אֹזֶן, וּמִרְמָה. שְׁמִפְתָּה אֶת הָאָדָם לַחֲטָא לְקָדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. קֶס"ם – ק' מֵעֶמְלֶק, ס"ם מִסְמָאֵל.
 נַחֲ"שׁ, א"ל מִסְמָאֵל (כאן חסר).

עָלִיו נֶאֱמַר לְאַבְרָהָם, (בראשית יב) לָךְ לָךְ מֵאַרְצָךְ
 וּמִמּוֹלֶדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ. בֵּית מוֹלֶדְ שְׁלָךְ
 מִבְּתֵי הַלְבָנָה הַלָּלוּ, אוּ בְּתֵי שְׁבֹתָאֵי, אוּ בְּתֵי
 מֵאָדָם. שְׁעַל בְּתֵי מֵאָדָם וּבְתֵי שְׁבֹתָאֵי וּלְבָנָה
 נֶאֱמַר, אֵין מִתְחִילִים בְּשָׁנִי וּרְבִיעִי, (ואין מִתְחִילִין בְּשָׁנִי
 ואין מִסִּימִים בְּרְבִיעִי) שְׁמֵאָדָם אָדָם הַחֲמָה, גִּיהֶנָם אִם
 שֶׁל עֲשׂוֹ, שְׁנוֹלָדָה בְּיוֹם הַשָּׁנִי. וְהַלְבָנָה הִיא טוֹב
 וָרַע. טוֹב בְּמִלּוּאָה, וָרַע בְּחִסְרוֹנָה.

וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִטוֹב וָרַע, מוֹנִים בָּהּ
 יִשְׂרָאֵל וּמוֹנִים בָּהּ בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל.
 וּכְשִׁלּוּקָהּ בְּמִלּוּאָה, סִימָן לֹא טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.
 וּכְשִׁלּוּקָהּ בְּחִסְרוֹנָה, סִימָן רַע לְיִשְׁמָעֵאלִים. וּבִזְזָה
 (ישעיה כט) וְאַבְדָּה חֲכָמַת חֲכָמִיו, חֲכָמָה שֶׁל
 יִשְׁמָעֵאלִים. וּבִינַת נְבוֹנִים תִּסְתָּתֵר, שֶׁהֵם לֹא
 יוֹדְעִים בְּבְרִיאָתָם, אֲלֹא בְּשִׁמוּשָׁם, כְּפִי שְׁנוּי
 הָעוֹלָם בְּהִלְיָכָתָם וּבְשִׁמוּשָׁם. וְהַלְבָנָה נִבְרָאָה
 בְּיוֹם הָרְבִיעִי, וּבְחִסְרוֹנָה עֲנִיּוֹת, נִבְרָאָה לִילִית,
 שְׁבֹתָאֵי, שֶׁהוּא רָעָב וְצָמָאוֹן וְלִקְוֵי הַמְּאֹרוֹת.

עֲלֶיהָ נֶאֱמַר יְהִי מְאֹרֶת חֹסֶר. (משלי ג) מְאֹרֶת ה' בְּבֵית רָשָׁע. (קהלת ז) וְחוּטָא יִלְכָּד בָּהּ, בְּבֵית הַסֵּהר שְׁלֵה, וְצָדִיק יִמְלֹט מִמֶּנָּה.

וַיֵּשׁ כּוֹכַב אַחֵר, נִקְדָּה קִטְנָה, נִקּוּד עַל שְׁפָחָה (הַלְבָּנָה), שֶׁהוּא מְאֹרֶת, וְזֶה חוֹלָם, בֵּת מֶלֶךְ, שֶׁבֶת הַמֶּלֶכָה. שְׁשִׁלְטוֹן שְׁנֵיהֶם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ (דְּבָרִים ה) לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאַמְתְּךָ. שְׁסֹדֶר בְּרִיאָתָם לֹא כְסֹדֶר שְׁמוּשָׁם. וְלִכֵּן חֲמִ"ה וּמְאֲדִי"ם, אֲדָמִים שֶׁל הַגִּיהֶנֶם, נִבְרְאוּ בְּיוֹם שְׁנִי. לְבָנָה שֶׁבִּתְאִי נִבְרְאוּ בְּיוֹם רְבִיעִי, רָעַב וְחֹשֶׁךְ. וְלִכֵּן אֵין מִתְחִילִים בְּשְׁנֵי וּרְבִיעִי, מְשׁוּם שְׁגִיהֶנֶם נִבְרָא בְּיוֹם שְׁנִי, וְלִקּוּי מְאֹרוֹת בְּיוֹם רְבִיעִי.

כ"ב, עֲלִיו נֶאֱמַר (במדבר כד) דֶּרֶךְ כּוֹכַב מֵיעֶקֶב. שְׁדִרְגָתוֹ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וּבּוֹ (שמות יט) וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֶּקֶר, שָׁבוּ יָרֵד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לָתֵת אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּת יְחִידָה, לְהִיּוֹת עָמוֹ שֶׁבֶת הַמֶּלֶכָה, שֶׁהוּא יוֹם שְׁלִישִׁי, כּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁת עֲנָפֵי הָאֲבוֹת, ש', הֵבֶת (הַמֶּלֶכָה) הַיְחִידָה, שְׁשִׁלְטוֹנָה בְּלֵיל שֶׁבֶת, בּוֹ נַעֲשִׂית שֶׁבֶת. וְלִכֵּן חוֹלְקִים חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה עַל מִתֵּן תּוֹרָה, בֵּת יְחִידָה. זֶה אָמַר בְּשְׁלִישִׁי נִתְּנָה תּוֹרָה, וְזֶה

אמר בשביעי נתנה תורה. והיא בת יחידה שאוחזת בעמוד האמצעי, שלישי לאבות ובצדיק, שביעית לו בת יחידה. וכשהיא עטרה על ראשו, נקרא בו שביעי, שהוא היה ששי, שכוכבו צדק, ובת יחידה שבת המלכה נקראת צדק. ומשום זה תורה אחוזה בו בין יום ג' וז'.

והוא כ"ב מן כוכ"ב, כ"ו – (תהלים פד) **כי שמש ומגן יהו"ה צבאות, שכינה מלכות הקדש,** (בראשית מח) **בך יברך ישראל, כ"ב אותיות התורה. כוכב כלול משלש דרגות: כ' פתח, ב' בינה, יהו"ה כולל שניהם – חכמה. וכוכ"ב כולל הכל, דרגת העמוד האמצעי ושכינה.**

והשכינה היא לבנה, לבון ההלכה, רחמים, בצד החסד. ונקראת חמה, ברה כחמה, מצד הגבורה, פני משה כפני חמה. הלבנה אפלה, מעוט הלבנה, שפחה שלה גיהנם, חמה רעה. שפחה שלה שבתאי, לקוי המאורות, חלול שבת. שפחתה, שמחזירה ערף לגברתה בכל יום ויום, ומתגברת עליה בחטאי ישראל בניה. זהו שכתוב (משלי ל) ושפחה כי תירש גברתה. ששלטון השפחה לא היה אלא ביום

הַשְּׁנִי בַּגִּיהֶנֶם. וּבְרַבִּיעֵי בְּלִקּוּי הַמְּאֻרֹת, וְחֲזָרָה
לְשֵׁלֹט בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

וּבֵת מֶלֶךְ אֲסוּרָה בְּסִרְכּוֹת, בְּבֵית הַסֵּהָר,
בְּגִלוּתָהּ. וְהִיא קֵן שֶׁל סְמָאֵל בֵּין
הַכּוֹכָבִים. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע, (עובדיה א) אִם
תִּגְבִּיָּה כִנְשָׁר וְאִם בֵּין כּוֹכָבִים שִׁים קִנְיָ מִשֵּׁם
אוֹרִידָךְ נָאִם ה'. וְשִׁכִּינָה נָגָה, וְנָגָה לֹאֵשׁ (יחזקאל א),
וּמִכָּאן קָרְאוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת אֵשׁ נָגָה.

אֵשׁ מֵאֲדִים לְשׁוֹן שֶׁל אָדָם, (שמות כח) טוֹר אָדָם
פְּטֻדָּה. נָגָה, אֵשׁ לְבָנָה. וְשִׁנִּיָּהם פְּנֵי חֲמָה
וּפְנֵי לְבָנָה. נִצַּח וְהוּד, אוֹתָם שֶׁלְקָחוּ לְבֵן מִחֶסֶד
וְאָדָם מִגְבוּרָה, אֶהְרֵן וְדוֹד מִשֵּׁם הָיוּ. אֶחָד לָקַח
רַחֲמִים, וְאֶחָד לָקַח דִּין. דוֹד מִצַּד הַשְּׂמָאל,
(שמואל א-טז) וְהוּא אֲדָמוֹנִי. אֶהְרֵן אִישׁ חֶסֶד. וְשִׁנִּיָּהם
נְבִיאֵי אֱמֶת מִשֵּׁם. פְּנֵי מִשָּׁה הָיוּ מְאִירִים בְּנְבוּאָה
שֶׁל בִּינָה, הִיא חֲמָה (אמא) עֲלִיוֹנָה, מִשֵּׁם נְבוּאָתוֹ.

בָּהֶם עָשׂוּ הָרָשָׁע עֶבֶד אָדָם, וְנִקְבְּהָ שֶׁלוֹ
מֵאֲדִים, הִיא שְׂפִיכוֹת דָּמִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וְגִרְמָה שֶׁבְּמִלְכָּה הַתִּקְוִים, (איכה א) נִתְּנִי ה' בְּיָדִי לֹא
אוּכַל קוֹם. (שם) נִתְּנִי שִׁמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה. הוּד
הַפֶּךְ לְדָוָה, שְׂנִיצַח וְהוּד כְּנֻגָדָם. יָכִין וּבִעֻז. שְׁתִּיתִּיחַן

אֲשֶׁר הַבֵּית נִשְׁעַן עָלֵיהֶם. שְׁבִית הַכִּנּוּסֹת נִקְרָא עַל שָׁמֶם אֲשֶׁ נִגָּה כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ.

וְשִׁפְחָה רְעָה הִיא קְבוּרָה, וְכֵה אֲסוּרָה לַגְּבֻרָת. וְהִיא שְׁבִת־אִי, קָרָה וִיבֻשָּׁה, בְּקְבוּרַת הָעֶפֶר, וְהִיא מוֹת שֶׁל עֲנִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהִיא קְבוּרַת עֲנִי, מְכֻסָּה בָּהּ בְּשִׁבְעָה מִיְּנֵי מְדוּרוֹת, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִשְׁבְּעָה כּוֹכָבִים, כְּמוֹ שֶׁשְׁבִת הַמִּלְכָּה כְּלוּלָה מִשְׁבַּע. וְהֵם שְׁבְעָה כּוֹכָבִים מֵצַד שֶׁל הַגְּבוּרָה (הַגְּבִירָה), (בְּרֵאשִׁית מֵא) שְׁבַע שְׁנֵי הַשְּׁבַע. מֵצַד שֶׁל שִׁפְחָה, שְׁבַע שְׁנֵי הָרַעֲב. שְׁעָלֵיהֶם אָמַר הַנְּבִיא, (עֲמוֹס ח) לֹא רָעֵב לֶלֶחֶם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לִשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי ה'.

גְּבֻרָתָהּ גֵּן. שִׁפְחָה אֲשֶׁפָּה מְטַנֶּפֶת, מֵצַד שֶׁל עָרֵב רַב אֲשֶׁפָּה מְעַרְבֶת בִּגְן לְגִדֵּל זֵרְעִים, מֵצַד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. מֵצַד שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה נִקְרָאת שְׁבִת־אִי, לִילִית, אֲשֶׁפָּה מְטַנֶּפֶת, מְשׁוּם שְׁצוּאָה מְעַרְבֶת מְכַל מִיְּנֵי טְנוּף וְשֶׁרֶץ, שְׁזוּרְקִים בָּהּ כְּלָבִים מֵתִים וַחֲמוּרִים מֵתִים. בְּנֵי עֶשׂוֹ וִישְׁמַעֵאל קְבוּרִים בָּהּ. עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, שֶׁהֵם כְּלָבִים מֵתִים, קְבוּרִים בָּהּ. וְהִיא קָבֵר שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה שְׁקוּבָרִים בָּהּ עֲרֵלִים, שֶׁהֵם כְּלָבִים מֵתִים, שְׁקֵץ וְרִיחַ רַע, מְטַנֵּף, מְסַרֵּחַ,

מִשְׁפָּחָה רָעָה הִיא סִרְכָּה, שְׁאַחֲזָה בְּעָרְב רַב
 מְעַרְבִים בְּיִשְׂרָאֵל. וְאַחֲזָה בְּעֵצִים וּבָשָׂר, שֶׁהֵם
 בְּנֵי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמְעָאֵל, עֵצִים מֵת וּבָשָׂר טָמֵא, בָּשָׂר
 בְּשֻׁדָּה טִרְפָּה, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמָר (שמות כב) לְכָלֵב
 תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ.

וּכְמוֹ שֵׁשׁ שָׁנִים עָשָׂר מַזְלוֹת מִצַּד שֶׁל הַטּוֹב, כִּף
 יֵשׁ שָׁנִים עָשָׂר מַזְלוֹת מִצַּד הָרָע. זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב (בראשית כה) שָׁנִים עָשָׂר נָשִׂיָאם לְאַמְתָּם.
 שְׁזָה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים (קהלת ז), וְהִרְשָׁעִים
 הֵם אֲבֵי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, שֶׁהֵם טָמֵא מֵת וְשָׂרִץ,
 שְׁמִטָּמֵא אֶת הָאָדָם מְאִירָו וּמְתוֹכוֹ וּמַגְבּוֹ. וְאַפְלוֹ
 תוֹךְ תוֹכוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן נִטְמָא בָהֶם. וְלִכֵּן (ויקרא כא)
 [וְ]עַל כָּל נִפְשֵׁת מֵת לֹא יָבֵא. שְׂרָשַׁע קְרוֹי מֵת.
 וְהַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, לְאַבְיוֹ וּלְאַמּוֹ לֹא יִטְמָא.

כָּאֵן מִצְאָנוּ רְפוּאָה אֵלֵי, שְׁנֶאֱמָר בִּי (ישעיה נג) וַיִּתֵּן
 אֶת רִשְׁעִים קִבְּרוֹ. אַחֲרֵי שֶׁקְבוּרָה זֹו מְשׁוּם
 אָבֵא וְאַמָּא, שֶׁהֵם בְּגָלוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, הַתְקִיִּים בִּי
 הַכְּתוּב וְלֹא יִטְמָא. אֵלֶיהוּ, לֹא תִתְעַכֵּב מִלְרֻדָּת,
 שְׂאֵף עַל גֵּב שְׂאֲתָה כֹהֵן, לְאַבְיוֹ וּלְאַמּוֹ (לא) יִטְמָא.
 שְׁהִירֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵתוֹ בְּגָלוֹת, שֶׁהִיא
 קְבוּרָה לָהֶם, וְאַנִּי קְבוּר בִּינֵיהֶם. בְּשָׁבוּעָה עָלֶיךָ
 בְּשֵׁם ה' חַי וְקַיִם, אֵל תִּתְעַכֵּב מִלְרֻדָּת. מְלֶאכִים

קְדוּשִׁים בְּעֲלֵי כְנָפִים, בְּשָׁבוּעָה עָלֵיכֶם, קָחוּ
שָׁבוּעָה זוֹ וְהַעֲלוּהָ עַל כְּנָפֵיכֶם, שָׁבוּעַת ה' בַּח"י
צָדִיק וְקִים עֲמוּד הָאֱמָצִי, קָחוּ שָׁבוּעָה זוֹ וְהַעֲלוּ
אוֹתָהּ עַל כְּנָפֵיכֶם בַּמִּלְכָּה, בַּכָּבוֹד שְׁלֹה, לְקָדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

מִלְאָכִים עֲלִיוֹנִים, שְׁלִיחֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִיָּמִין, וּמִלְאָכִים שְׁלוּחֵיו מִשְׁמָאל,
וּמִלְאָכִים שֶׁל אָבָא וְאַמָּא, יִהְיוּ מִסְתִּירִים לָהּ
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וּמַכְסִּים אוֹתָהּ בָּאוֹת ו' בְּשֵׁשׁ
כְּנָפָיו, שֶׁבּוֹ נֶאֱמָר (ישעיה ו) שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל
לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים וְגו'. שְׁשָׁבוּעָה שְׁלוֹ, שְׁהִיא ה',
רְבִיעִית. וּבִשְׁתֵּים יְכֶסֶה רִגְלָיו שְׁלֹה, וּבִשְׁתֵּים
מַעֲוֹפִפִּים אוֹתָהּ.

וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ, שְׁעָלִיתָ לְמַעַלָּה לְעֵלֹת הָעֲלוֹת,
וְהוּא טוֹעֵן אוֹתָךְ מִכָּל טוֹב, יֵד אֱלֹהֵי,
וְתִהְיֶה כְּרוֹב תַּחְתִּיָּה לְהוֹרִידָהּ בֶּף מְלָאָה כָּל טוֹב.
וּמִלְאָכִים שֶׁל אָבָא וְאַמָּא, שְׁהֵם י"ה, (הַסְתִּירוּ אוֹתָהּ)
סוֹכְבוּ אוֹתָךְ בִּירִידָתָהּ. וּמִלְאָכִים שֶׁל בַּעֲלָהּ, בֶּן
אָבָא וְאַמָּא, ו', כֶּסֶף אוֹתָהּ, וּמַעֲוֹפִפִּים אוֹתָהּ
בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים – אב"ג ית"ץ, וּבִל"ו שְׁתִּלּוּיִים מֵהֶם
כַּחֲשֹׁבוֹן ל"ו. וְדַאי זֶה שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ.
וְיִוְרְדַת ה' (י"ה) שְׁלוֹ, טְמִירָה מְכֶסֶה בָּהֶם.

ומלאכים שהם של צדיק ח"י העולמים, הסמיכו אותה עליכם כמו החיות שסומכות את הכסא. **שאתה** על גב שה"א של אצילות של שם של יהו"ה היא תומכת לכולם, אין לכם לפרח למעלה ולרדת למטה חוץ ממנה, כאיברי הגוף שאין להם תנועה, חוץ מהנשמה, שהאיברים שיש להם התפשטו עליכם לתמוך אתכם בהם. שכן היא ה', כמו ים. אם יש לה בלים, מתמלאים ממנה ומתפשטים בהם כמו נחלים שמתפשטים מהים על הארץ. ואם לא, היא ה' בעצם יחיד, בלי התפשטות הנחלים.

כך כלי השכינה, הם מלאכים קדושים למעלה, וישראל למטה, אם יש בהם בעלי מדות, בעלי חסד חסידים, גבורים בעלי תורה נביאים וכתובים, צדיקים אנשי מלכות, שנאמר בהם (דניאל א) ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך, בעמידת התפלה, בהיכל המלך אדנ"י, מלך שלה יהו"ה. והם חכמים ונבונים ראשי ישראל, ולא ראשי ערב רב שנאמר בהם (איכה א) היו צריה לראש. היא התפשטה עליהם בעשר ספירות שלה. באותו זמן ירד עלת העלות ביו"ד ה"א וא"ו ה"א, לרדת עליהם ולהקים שכינה עליהם.

וּבְזִמְן שֶׁל (שמות ב) **וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, הִיא אוֹמֶרֶת:** (שיר השירים א) **שְׁלֹמֶה אָהִיהָ כְּעֻטִּיהָ, מְעֻטָּפֶת בְּעֻצָּמָה שְׁלֹא הִתְפַּשְׁטָה עָלֵיהֶם. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צוּחַ עָלָיו וְאוֹמֵר:**
אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד.

בֵּין כֶּךָ קָם הַמְּנוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְאָמַר, רְבוֹן הָעוֹלָם, הֲרִי כָּאן רוּעָה הַנֶּאֱמָן, שְׁבוּ נֶאֱמַר (במדבר יב) **וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד, עַד כָּעֵת** (שמות ב) **וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. הֲרִי כָּאן וְהָאִישׁ מֹשֶׁה, שֶׁשָּׁקוּל לְשֵׁשִׁים רַבּוּא שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְבוֹ** (תהלים לג) **מִמֶּכּוֹן שִׁבְתּוֹ הַשְּׁגִיחַ. שְׁבוּ נֶאֱמַר עַל דּוֹר הַגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה, (ישעיה נג) וְה' הַפְּגִיעַ בּוֹ אֶת עוֹן כָּלְנוּ. וְהוּא כָּלוּל בְּעֶשֶׂר מִדּוֹת, שֶׁבְּגִלְגָן אָמְרָת** (בראשית יח) **לֹא אֲשַׁחֲיִת בְּעֶבּוֹר הָעֲשָׂרָה. רַד עָלָיו לְהַשְׁגִּיחַ עַל הָעוֹלָם וְקִים דְּבָרֶיךָ, שְׁאַתָּה אֱמֶת וְכָל דְּבָרֶיךָ אֱמֶת.**

שֶׁהוּא גָּמַל חֶסֶד עִם הַשְּׂכִינָה, וְקָשָׁר שִׁפְחָתָה בְּגִבּוֹרָה, לְהִיּוֹת שִׁפְחָה אֲסוּרָה תַּחַת גְּבֻרָתָהּ בְּקָשָׁר שֶׁל תְּפִלִּין, וְהַשְׁתַּדֵּל בְּגִלְגָּלָה בְּתוֹרַת אֱמֶת, (מלאכי ב) תּוֹרַת אֱמֶת הִיטָה בְּפִיהּ. וְהַשְׁתַּדֵּל בָּהּ בְּנִבְיָאִים וּבְכַתּוּבִים. בְּנִבְיָאִים

בכמה נחמות. בכתובים בעשרה מיני תהלים.
 בצדיק בשמונה עשרה ברכות התפלה.
 ובעלי המשנה לא נודעו לרועה הנאמן. אליהו,
 בשבועה עליך בשם יהו"ה ובשמו
 המפרש, גלה אותו לכל ראשי בעלי המשנה
 שיידעו אותו ולא יתחלל יותר, שבו נאמר (לגבי
 העולם) (ישעיה נג) והוא מחלל מפשעינו. אין לך צורך
 לקחת רשות, שהרי אני שליח של רבון העולם,
 וידעתי שאם אתה עושה כן, שיודה לך הקדוש
 ברוך הוא עליו, ויעלו בניך בגללו, מעלה ומטה.
 ולא תתעכב לעשות לא שבוע, ולא חדש, ולא
 שנה, אלא מיד.

רועה הנאמן, בעלי הפסח, בזמן ששולט
 עליהם ליל שמורים, כלם צריכים
 להיות שמורים, ושמורים מחמץ ושאור בכל
 שהוא, וכל המאכלים והמשקים (פלי הפסח) כלם
 שמורים. ומי ששומרם מחמץ ושאור, גופו
 שמור מיצר הרע למטה, ונשמתו למעלה, ובו
 נאמר (תהלים ה) לא יגרף רע. משום שהרי גופו
 נעשה קדש, ונשמתו קדש קדשים, ונאמר ביצר
 הרע (ויקרא כה) וכל זר לא יאכל קדש, (במדבר א) והזר
 הקרב יומת.

פסח, זרוע ימין של אברהם, כסף מזקק. מי שערב בו עופרת, משקר אותו. כך מי שערב חמץ או שאור כל שהוא במצה, כאלו משקר בחותם המלך. וכך מי שערב בטפה שלו שום תערובת, כאלו משקר את חותם המלך. זה בזה תלוי.

ראש השנה, זרוע שמאל של יצחק, שם דיני נפשות, ועקדת יצחק שם היתה, שעקדו אברהם. קשר של תפלה של יד כמו עקדת יצחק. אשרי הבן שנעקד באביו ונקשר בו לעשות מעשהו בתורה ובמצוה, ואשרי העבד שנקשר תחת רבו לעשות רצונו, הוא במקום של בן המלך.

מטטרו"ן, אשריך ואשרי בניה, שהם קשורים ועקודים בתפלין תחת רשות רבונך. ולכן, אף על גב שאתה עבד לרבונך, מלך אתה על כל הממנים של שאר העמים, מלך על כל המלאכים, מלך ששדים וכל מחנותיהם פוחדים ממך. מי גרם את זה? משום שאתה שרפרף לרבונך ואתה משמש את רבונך. שדי של המזוזה מבחוץ, שומר הפתח. יהו"ה שהוא רבונך מבפנים.

סדר הלימוד ליום יג סיון [יום 249 בשנה]

וְכַךְ הוא כְּשֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוא יוֹרֵד לְשֵׁלֹט עַל
 עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, שֶׁהוא טוֹב מִטְטְרוֹ"ן.
 רַע סְמָאֵל, שֶׁד, מֶלֶךְ הַשְּׂדִים. מִטְטְרוֹן מִלְאָךְ,
 מֶלֶךְ הַמִּלְאָכִים. אָבֵל מֵצֵד עֵץ הַחַיִּים, שְׂדֵי הוא
 יְסוּד. וְלִכְן לְמִטָּה שְׁנַיִם, עֶבֶד וְרֶבּוּ, שְׂאִינָם יַחֲדָה
 אֶחָד, וְלִמְעָלָה אֶחָד. תְּפַאֲרַת יְסוּד, שְׁגוּף וּבְרִית
 נִחְשָׁבִים לְאֶחָד, שֶׁהיא עֲמוּד הָאֲמִצְעִי וְצַדִּיק.

כְּמוֹ שֶׁתְּפַלִּין שֶׁל רֹאשׁ, שֶׁהוא בִּינָה עַל
 תְּפַאֲרַת, מֵצֵד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים שֶׁל
 אֲצִילוֹת, וּמַלְכוּת תְּפִלָּה שֶׁל יָד – כֶּךָ לְמִטָּה בְּעֵץ
 הַחַיִּים שֶׁל בְּרִיאָה, מֵצֵד הַכֶּסֶּא הָעֲלִיּוֹן, תְּפַלִּין
 שֶׁל רֹאשׁ מִטְטְרוֹן. תְּפַלִּין שֶׁל יָד שְׁלוֹ, כֶּסֶּא
 תַּחְתּוֹן. וְזֶהוּ מָה שֶׁאָמַר עָלָיו הַנָּבִיא, (ירמיה יז)
 כֶּסֶּא כְבוֹד מְרוֹם מֵרָאשׁוֹן.

אָבֵל מֵצֵד עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, בְּקֶשֶׁר הַתְּפִלִּין
 נִקְשֶׁר יֵצֵר הָרָע תַּחַת יֵצֵר הַטוֹב כְּמוֹ עֶבֶד
 תַּחַת רֶבּוּ, בְּקוֹל הַתּוֹרָה, בְּקוֹל הַתְּפִלָּה, בְּקוֹל
 הַשּׁוֹפָר. קוֹל שֶׁהוא רוֹמ"ח אֱלִיּוֹ, וְזֶה קוֹל
 הַשּׁוֹפָר, קוֹל הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שֶׁכָּלוּל מֵאֵשׁ מִים
 וְרוּחַ, שֶׁהם שְׁלֹשָׁה אָבוֹת שֶׁבָּהֶם הִי"ו, ה'

בְּאַבְרָהָם, י' בְּיִצְחָק. בְּכָל מָקוֹם ה' שְׁשׁוּלָטָת עַל
 י' – דִּין הוּא, וְזֶהוּ ה"י מַאֲלֵהִים, וְלִכְן (תהלים מז)
 עָלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה. ו' מִן וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְזֶה
 רוּחַ הַשּׁוֹפָר. שְׂכִינָה כְּלִי שֶׁל כָּל הַשָּׁלֵשׁ, וְהוּא ה'
 מִן הַשּׁוֹפָר.

שָׁהֵם עֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, שָׁהֵם קִשְׁר"ק קִשְׁר"ק
 קִר"ק, מִתְלַבָּשִׁים בָּהֶם ה"א יו"ד וְא"ו
 ה"א. שֶׁכָּל הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ (הן) דִּינִים לְצַדִּיקִים
 אֲחֵרִים וְלִרְשָׁעִים.

השלמה מההשמטות סימן יז

וְכָל הָאוֹתִיּוֹת הָאֵלוּ הֵן (דִּינִים) לְצַדִּיקִים אֲחֵרִים
 וְלַחֲיִבִּים, הֵן כְּשֶׁלֶּשְׁלָאוֹת וּרְמָחִים
 לְאִיבָרִים. תִּרְעוּעָה שֶׁלֶּשְׁלָת וּשְׁתֵּי תִרְעוּעוֹת
 בְּעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, וְהֵם אֶחָד מִן קִשְׁר"ק, וְשְׁנֵי
 מִן קִר"ק, וְהֵם הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי.

וְלַמִּדְנֹו, צָדִיק כָּל אֶחָד הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי –
 יִשְׂרָאֵל. שְׁלִישִׁיָּה לְתַקִּיעָה שֶׁל
 אֲבָרָהָם רַחֲמִים פְּשׁוּטִים, וְלִשְׁבָּרִים שֶׁל יִצְחָק
 דִּינִים שׁוֹבָרִים אֶת הַלֵּב, שְׁשֻׁבָּרִים לְשׁוֹן שְׁבִירָה
 הֵם, זֶהוּ שְׁכָתוּב (שמות כג) [ו] שְׁבִיר תִּשְׁבֵּר
 מִצְבִּיתָהֶם. צָדִיק הוּא שֶׁלֶּשְׁלָת שְׁלִישִׁי מִמְצָע

בין צבאות שלו שתי שפתיים, תקיעה לפניה
ותקיעה לאחריה.

שתי חצוצרות כסף נקראות פאשר נוטלים
מרחמים שהוא ימין. שנים כרובים זהב
נקראים מצד הגבורה ששם כרובים, ופני שור
מהשמאל. וכל העשר נקשרים בקשר אחד שהוא
סימן קש"ר – תקיע"ה שברי"ם תרוע"ה.

בנגדו קשר של תפלין, ובארוהו חכמים, הראה
הקדוש ברוך הוא למשה קשר של
תפלין, וזה עמוד האמצעי, קשור של שלשת
האבות למעלה, וצדיק קשור של נצ"ח הו"ד
יסו"ד. וזהו קשר בתוך קשר, חותם בתוך חותם,
להיות היין של התורה שמור מבפנים, וכך חליה
אין פחות משלש כריכות. וזו השכינה שהיא בת
יחידה קשורה באות שי"ן של שבת, היא אות
של תפלין קשורה באות שי"ן של התפלין,
שהיא שלשה ענפים של האבות, וזה אותיות
י"ש של שד"י. נשארה אות דל"ת להיות
ארבעה בתי התפלין.

בזה הקשר נקשר ש"ד בשלשלת בקשר של
התפלין בזמן שהוא קשור. אם יצילהו

אֱלוֹהִי, יִפְטֹר עֲצָמוֹ מִשְׁלָשְׁאוֹת הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם
שְׁתְּרוּעָה הִיא בַדְעָת וְהִיא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, קָשָׁר
שֶׁל שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, וְלֹא
אָמַר שׁוֹמְעֵי. וּמִיֵּד שֶׁנִּקְשָׁר הַשְּׂמַאל בִּימִין, נִכְפָּה
הַדִּין וּמִתְגַּבְּרִים הָרַחֲמִים.

וְהַקָּשָׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם – דַּעַת. שְׁלֹשֶׁת קְשׁוּרָה
בְּתַקִּיעָה וּשְׁבָרִים. וְעַל זֶה פָּסַח הוּא
יָמִין, רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא שְׂמַאל, הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי
הוּא מִתֵּן תּוֹרָה. וְאֵלּוֹ שְׁבָעָה בְּשִׁבְעָה [וּשְׁבָעָה]
מוֹצָקוֹת, וְהֵם שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה כְּלוּלָה מִשְׁבַּע
סְפִירוֹת. שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה בַּת שְׁבַע, וְהֵם אַרְבַּע
עֶשְׂרֵה. הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי כְּלוּל מִשְׁנֵיהֶם בִּי"ד –
יְהוָה יו"ד ה"א וָא"ו ה"א. וְכָל שְׁבַע מִצְד
הַשְּׁכִינָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם
הַלֵּלָתִיךָ. כְּנִגְדָּה עוֹשִׂים שְׁבַע הַקְּפוֹת.

סוּפָ"ה יֵאָהֳדוּנָה י', כ"ו ה"ס. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לוֹלָב, וְהַשְּׁכִינָה אֶתְרוּג. לוֹלָב דּוּמָה
לְגוֹף, וְאֶתְרוּג דּוּמָה לֵלֵב. וּבִגּוּף יֵשׁ שְׁמוֹנָה
עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת, לוֹלָב שְׁמוֹנָה עָשָׂר נְעֻנוּעִים שֶׁל
הַלוֹלָב. וּבִנְטִילַת הַלוֹלָב שְׁמוֹנָה עָשָׂר נְעֻנוּעִים
בְּאֵנָא ה', שְׁמוֹנָה עָשָׂר נְעֻנוּעִים בְּהוֹדוֹ לַה',
שְׁמוֹנָה עָשָׂר נְעֻנוּעִים תַּחֲלָה וְסוּף – ע"ב.

לְהַבְרִיחַ בָּהֶם ע"ב מִמְּנִים שְׁמִמְנִים עַל רוּחוֹת
רָעוֹת וּטָלָלִים רָעִים.

שְׁבַעַת יְמֵי הַסֵּכָה – שְׁבַע סְפִירוֹת. סֵכָה – אָמָא
עַלִּיּוֹנָה שְׁמִסּוּכְכַת עָלֶיהֶם. נְסוּךְ הַמִּים
וְנְסוּךְ הַיֵּין – מַצָּד שֶׁל יָמִין וְשִׁמְאָל, וְחָג שְׁמִינִי
חָג עֲצֶרֶת שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, בֵּת הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה.
אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
בְּמַעֲרָם. לְצַפּוֹר שְׁמִצְפָּצְפִים לָהּ בְּנִיָּה בְּכָל יוֹם
בְּכֻמָּה צְפָצוּפִים, וְהִיא רוֹבֶצֶת עָלֵיהֶם. אַחֵר
שְׁנַגְדָּלוּ כְּנִפְיָהֶם שֶׁל בְּנִיָּה, עָפוּ כָּלָם אַחֵר אָמָם.

צִיד אַחֵר הִיא חֹכֶם, רָצָה לְצוּד אוֹתָם. מָה עָשָׂה
הַצִּיד? נָטַל אֶת הָאֵם שְׁלָהֶם וְקָשָׁר אוֹתָהּ,
וְהִיא צוּחַת בְּגִלָּל בְּנִיָּה. שָׁמְעוּ הַבָּנִים קוֹלָהּ
וַיֵּרְדּוּ אֶצְלָהּ וְקָשְׁרוּ אוֹתָם. כְּמוֹ זֶה הָאָמָא
הָעַלְיוֹנָה שְׁנֹאמֶר בָּהּ (דְּבָרִים כב) וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל
הָאֶפְרָחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, וְאֵלּוּ יִשְׂרָאֵל
מִצְפָּצְפִים אֵלֶיהָ בְּכֻמָּה צְפָצוּפִים שֶׁל תַּפְלוֹת

וְכֹו': (עַד כֹּאן מֵהַהִשְׁמָטוֹת)

הֵם כְּמוֹ שְׁלִשְׁלָאוֹת וּרְמָחִים וְחֶרְבוֹת. תְּרוּעָה
הִיא שְׁלִשְׁלָת. וְשְׁתֵּי תְרוּעוֹת יֵשׁ בְּעֶשְׂרָה
שׁוּפְרוֹת, וְהֵן אַחַת.

שְׁנַאמַר בָּהּ (דברים כב) **וְהָאֵם רִבְצָת עַל הָאֶפְרָחִים**
 (או על הביצים. והם). **יִשְׂרָאֵל מְצַפְצָפִים לָהּ**
 בְּכֶמָה צִפְצוּפֵי תַפְלָה, וְהִיא לֹא רוֹצָה לָרֶדֶת
 אֲלֵיהֶם. מָה עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל? לּוֹקְחִים אֶת הָאִמָּא,
 שֶׁהִיא שְׂכִינָה אֲלֵיהֶם, וְקוֹשְׁרִים אוֹתָהּ בְּקֶשֶׁר שֶׁל
 תַּפְלִין, וְכִשְׁמַגִּיעִים לְקִרְיַאת שְׁמַע, קוֹרְאִים בְּנִיָּה
 בְּשֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוד, שֶׁהֵן (דברים ח) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה'
 אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הֲרִי הֵם יוֹרְדִים לְאִמָּם וְקוֹשְׁרִים
 אוֹתָם עִמָּה. וְזוֹהִי (ויקרא כג) אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם,
 שֶׁהוּא עוֹנָתָהּ, כָּמוֹ מוֹעֲדִי.

כִּךְ כָּמוֹ זֶה מִצָּה, בָּהּ מְזַמְנִים לְשִׁבְעַת יְמֵי
 הַפֶּסַח. מְזַמְנִים אֶת שִׁבְעַת יְמֵי הַסֵּכָה
 בְּשִׁבְעָה מִיָּנִים, שֶׁהֵם לוֹלֵב וְאַתְרוֹג וְשִׁלְשָׁה
 הַדָּסִים וּשְׁנֵי בִדֵּי עֶרְבָה. שְׁבוּעוֹת קוֹרְאִים לָהֶם
 בַּתּוֹרָה. רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַדִּין. כָּל אֶחָד בְּמִינוֹ.

כֹּל מִי שֶׁקָּרָא כָּל דְּרָגָה בְּמִינָהּ, יִתְקַיֵּם בּוֹ (ישעיה
 נח) אֲזִי תִקְרָא וְה' יַעֲנֶנָּה. א"ז – שִׁבְעָה יְמֵי
 סְכוּת, וַחַג שְׁמִינִי עֲצֶרֶת. א"ז – מִצָּה, וְשִׁבְעָה
 יְמֵי הַפֶּסַח. א"ז – סֵכָה, וְשִׁבְעָה מִיָּנִי הַלוֹלֵב,
 שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים וּשְׁתֵּי עֶרְבוֹת, לוֹלֵב
 וְאַתְרוֹג. וְכֻלּוּלִים בְּאַרְבָּעָה. הֲרִי אֶחָד עֲשָׂר

כְּחֶשְׁבוֹן ה"ו. וְצָרִיךְ לוֹמַר הַלֵּל עֲלֵיהֶם, הַלְלוּיָהּ,
לְהַשְׁלִים שֵׁם ה'.

וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָהּ בַּמַּחֲשָׁבָה בְּאַרְבָּעָה מִיָּנִים, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (שיר השירים ז) אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתֹמָר.
אֶעֱלֶה סִימָן: אֶתְרו"ג, עֶרְב"ה, לוּל"ב, הַד"ס.
וּמַחֲשָׁבָה שֵׁם הַמֶּפָּרֶשׁ, נִשְׁלָם בָּהּ י"ד, כְּמוֹ י"ד
פָּרָקִי יָד יָמִין, שְׁבָה צָרִיךְ לִטֹּל הַלוּלָב. הָרִי מִתֵּן
תּוֹרָה, שְׁבוּעוֹת, שְׁבָעָה בְּשָׁבָעָה – י"ד. בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה י"ד בְּקוֹל הַשּׁוֹפָר, וּבְעֶשֶׂר שׁוֹפְרוֹת, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנָנוּ לְמַעֲלָה.

בַּפֶּסַח הִיא שְׁכִינָה, י"ד הַגְּדוּלָּה מֵצֵד הַחֹסֶד.
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הִיא י"ד הַחֲזָקָה מֵצֵד
הַגְּבוּרָה. בְּמִתֵּן תּוֹרָה י"ד רָמָה, מֵצֵד הָעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי. וְשִׁלֵּשׁ פְּעָמִים י"ד – מ"ב. וְשִׁלֵּשׁ
אָבוֹת שְׁתֵּלּוּיִים מֵהֶם עוֹלָם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה,
כְּחֶשְׁבוֹן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלֵךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרֻשֶׁת וִילָךְ (דף רפג ע"א – דף רפו ע"א)

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חֲזַקְיָה פֶּתַח, (ישעיה סג)
מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תְּפֹאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מַיִם

מַפְנִיָּהֶם וְגו'. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא הַתְרַצָּה בָּהֶם, וּמִשּׁוֹם שֶׁהַתְרַצָּה בָּהֶם קָרָא
לָהֶם בָּנִים בְּכוֹרִים קְדוֹשִׁים, אֲחִים (כַּבִּיכּוּל), וַיֵּרֶד
לְדוֹר עֲמֻקָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת לֵה) וְעָשׂוּ לִי
מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם. וְרַצָּה לְהַתְקִינֵם כְּמוֹ
לְמַעַלָּה, וְהַשְׂרָה עֲלֵיהֶם שְׁבָעָה עֲנָנֵי כְבוֹד,
שְׂכִינָה הִלְכָה לִפְנֵיהֶם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שֵׁם יג) וְה'
הֵלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם.

שְׁלֹשָׁה אֲחִים קְדוֹשִׁים הָלְכוּ בִּינֵיהֶם, וּמִי הֵם?
מֹשֶׁה, אֶהֱרֹן וּמִרְיָם. וּבְזִכְוֹתָם נָתַן לָהֶם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוא מַתָּנוֹת עֲלִיוֹנוֹת (וְהָרִי נִתְבָּאֵר). כָּל
יְמֵי אֶהֱרֹן לֹא זָזוּ עֲנָנֵי הַכְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָרִי
פָּרְשׁוּהָ (מִשּׁוֹם) שֶׁאֶהֱרֹן הָיָה זְרוּעַ יָמִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וְהִינּוּ שְׁכָתוֹב (בַּמִּדְבָּר כֹּא) וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרֹד
וְגו', כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וְגו'. כְּאֲדָם
שֶׁהוֹלֵךְ לֹלֵא זְרוּעַ וְסוּמֵךְ עֲצָמוֹ לְכָל מְקוֹם, וְאִז
– וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּ מִמֶּנּוּ שָׂבִי, מִשּׁוֹם שֶׁהָיוּ
בְּלִי זְרוּעַ יָמִין. (וְעַל זֶה הִצְטָרְכוּ יִשְׂרָאֵל לַגִּדֵּר גִּדֵּר עָלָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(בַּמִּדְבָּר כֹּא) וַיֵּדֶר יִשְׂרָאֵל גִּדֵּר לֵה' וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תַּתָּן וְגו').

בֹּא וּרְאֵה, אֶהֱרֹן הָיָה זְרוּעַ יָמִין שֶׁל הַגּוֹף, וְעַל
זֶה כָּתוֹב מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תַּפְאֲרָתוֹ.
וּמִי הוּא? אֶהֱרֹן.

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה. מַה זֶה וַיֵּלֶךְ? לָאֵן הֵלֶךְ? אֵלֹא וַיֵּלֶךְ,
 כְּגוֹף בְּלִי זְרוּעַ, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איכה א) וַיֵּלְכוּ
 בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדֶף. שֶׁהָרִי מֵת אֶהָרֵן, זְרוּעַ יָמִין,
 וְרֹצֵחַ לְהִסְתַּלֵּק הַגּוֹף. (כָּל יָמָיו שֶׁל מֹשֶׁה הִשְׁמֵשׁ הָאִיר בְּעוֹלָם).
 כָּל יָמָיו מֹשֶׁה אָכְלוּ יִשְׂרָאֵל לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. כִּיּוֹן
 שָׁבָא יְהוֹשֻׁעַ מַה כְּתוּב? (יהושע ה) וַיִּשְׁבֹּת הַפֶּן
 מִמַּחֲרַת וְגו'. וַיֵּאָכְלוּ מֵעֶבְרַת הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת
 הַפֶּסַח. מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלֹא זֶה מְלַמֵּעַלָּה וְזֶה
 לְמַטָּה. (מִכָּאן לְמַדְנֹה) כָּל הַזְמָן שֶׁמֹּשֶׁה נִמְצָא, גּוֹף
 הַשָּׁמַשׁ שׁוֹלֵט וּמֵאִיר לְעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁהִסְתַּלֵּק
 מֹשֶׁה, הִתְכַּנֵּס גּוֹף הַשָּׁמַשׁ, וַיֵּצֵא גּוֹף הַלְבָנָה.
 כְּתוּב (שמות לג) אִם אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֶל תַּעֲלֹנוּ
 מִזֶּה וּבִמָּה יוֹדֵעַ אִפּוֹא וְגו'. כֵּךְ לְמַדְנֹה,
 כִּיּוֹן שֶׁאֱמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה (שם לב) הִנֵּה
 מִלְּאֲכִי יֵלֶךְ לִפְנֶיךָ, אָמַר מֹשֶׁה, וַיְמַה הִנְהַגְתָּ
 הַשָּׁמַשׁ שֶׁתִּתְכַּנֵּס וְתִנְהַיֵּג הַלְבָנָה – גּוֹף הַלְבָנָה
 אֵינִי רוֹצֵחַ. אִם אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים, אֲנִי רוֹצֵחַ אֶת
 גּוֹף הַשָּׁמַשׁ, וְלֹא אֶת שֶׁל הַלְבָנָה. וְאֵז גּוֹף הַשָּׁמַשׁ
 הוּא, וְנִעֲשֶׂה מֹשֶׁה כָּמוֹ גּוֹף הַשָּׁמַשׁ לִפְנֵי
 יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שֶׁהִתְכַּנֵּס מֹשֶׁה, הִתְכַּנֵּס הַשָּׁמַשׁ
 וְהוֹאֲרָה הַלְבָנָה, וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ מִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹר
 הַלְבָנָה. אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה!

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֶאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְגו' (דברים לא). הֵינּוּ שָׁאֵמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַרְבָּעִים שָׁנָה הָאִיר הַשֶּׁמֶשׁ לְיִשְׂרָאֵל, וְהַתְּכַנֵּס לְסוּף אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהָאִירָה הַלְּבָנָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי כֵּךְ הוּא, הֵינּוּ שִׁפְתוֹב (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט, וְהָרִי הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבָרִים, וְאָנוּ נִבְאָר אֶת הַפְּסוּק. אָבֵל עַל מֶה שֶׁהִתְעוֹרְרוּ הַחֲבָרִים, הַכֹּל הוּא צָרִיךְ לְעוֹלָם לְגִלּוֹת (לתועלת האדם), שֶׁהָאָדָם שֶׁנֶּאֱסָף עַד שֶׁלֹּא יִגְיֵעוּ יָמָיו.

בֹּא וּרְאֵה, וְהָרִי נִתְבָּאָר, שְׁכָל הָרוּחוֹת שִׁיּוּצָאוֹת מִלְּמַעְלָה, יוּצָאוֹת זָכָר וְנִקְבָּה וְנִפְרָדוֹת. וְלִפְעָמִים תֵּצֵא נִשְׁמַת הַנִּקְבָּה עַד שֶׁלֹּא יוּצֵאת הַזָּכָר, שֶׁהוּא בֶּן זִוְגָה. וְכָל פְּעָמִים שֶׁזָּכָר לֹא הִגִּיעַ זְמָנוֹ לְהִזְדוּג עִם נִקְבָּתוֹ וּבֹא אַחֵר וְנִשָּׂא אוֹתָהּ – כִּיּוֹן שֶׁמִּגִּיעַ זְמַן שֶׁל זֶה לְהִזְדוּג, כְּשֶׁמִתְעוֹרֵר צָדֵק בְּעוֹלָם לְפָקֵד עַל חֲטָאֵי הָעוֹלָם, כּוֹנֵס אֶת הָאֲחֵר הַזֶּה שֶׁנִּשָּׂא אוֹתָהּ, וּבֹא הָאֲחֵר וְלוֹקַח אוֹתָהּ. וְעַל זֶה קָשִׁים זִוְגִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְכָל זֶה מְשוּם שֶׁהַזָּכָר סָרַח בְּמַעֲשָׂיו. וְאֵף עַל גִּב שֶׁלֹּא סָרַח כָּל כֵּךְ מַעֲשָׂיו בְּחֲטָאוֹ, הַתְּכַנֵּס בְּאוֹתוֹ זְמַן עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ יָמָיו, שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה כֵּן בְּמִשְׁפָּט, וְעָלָיו כָּתוּב וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט.

וּפּוֹגֵשׁ בֵּית דִּין שֶׁל צֶדֶק בְּחֻטָּאוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהִגִּיעַ
זְמַנּוֹ שֶׁל הָאָחֵר, וְלוֹקַח אוֹתָהּ, שֶׁהָרִי הִיא שָׁלוֹ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְלָמָּה יַפְרִיד אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וַיָּבֵא אַחֵר וַיִּתֵּן לוֹ? אָמַר לוֹ,
זוֹהִי תוֹעֵלָתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְטוֹב שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ שְׁלֹא
תִּגִּיעַ (וַיֵּרָא אֵת) אֲשֶׁתּוֹ בֵּיד אַחֵר.

וּבֹא וַיֵּרָא, אִם זֶה מַעֲשָׂיו אֵינָם כְּשָׂרִים, אֶף
עַל גַּב שֶׁהָאִשָּׁה הַזֹּאת הִיא שָׁלוֹ, לֹא יִדְחָה
אַחֵר מִלְּפָנָיו.

בֹּא וַיֵּרָא, שָׂאוּל הַמֶּלֶךְ נָטַל מַלְכוּת, (לָמָּה?)
מִשּׁוּם שֶׁעָדִין לֹא הִגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל דָּוִד לָזֶה,
שֶׁהָרִי מַלְכוּת הָיְתָה וַדָּאִי שֶׁל דָּוִד, וּבֹא שָׂאוּל
וְלָקַח אוֹתָהּ. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל דָּוִד לַרְשֻׁת
אֵת שָׁלוֹ, אָז הִתְעוֹרֵר צֶדֶק (מַלְכוּת שְׁלֵמָה) וְכִנֵּס אֵת
שָׂאוּל בְּחֻטָּאוֹ, וַנִּדְחָה מִלְּפָנָיו דָּוִד, וּבֹא דָוִד וְלָקַח
אֵת שָׁלוֹ.

וְלָמָּה לֹא הִסִּיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת שָׂאוּל
מִהַמַּלְכוּת וְלֹא יָמוּת? אֲלֹא טוֹבָה עָשָׂה
עִמּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכִּנֵּס אוֹתוֹ בַּמַּלְכוּת, וְלֹא
יֵרָא עֲבָדוֹ שׁוֹלֵט עָלָיו וְלוֹקַח מִה שֶׁהָיָה שָׁלוֹ
בְּתַחֲלָה. כֵּן זֶה. מִשּׁוּם כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לִבְקֹשׁ

רחמים לפני הקדוש ברוך הוא כשמודג, שלא ידחה מלפני אחר.

כתוב (דברים ג) ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי וגו'. והרי בארנו, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, משה, התרצה לחדש (להחליש) עולם?! ראית מימך שמש עובד ללבנה?! ראית מימך שתשלט הלבנה בעוד שהשמש עומד?! אלא – הן קרבו ימך למות קרא את יהושע. תכנס השמש ותשלט הלבנה. ולא עוד, אלא אם אתה תכנס לארץ, תתכנס הלבנה מלפניך ולא תשלט. ודאי ששלטון הלבנה הגיע, ולא תשלט בעוד שאתה קים בעולם.

קרא את יהושע וגו'. ומה אמר? הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וגו'. ולא מצאנו שצוה הקדוש ברוך הוא את יהושע, אלא את משה. שאמר לו למשה כל זה, שכתוב (שם לא) ועזבני והפר את בריתי. וחרה אפי בו ביום ההוא. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם. אם כן, מהו ואצוננו?

אָלֵא הַכְּתוּב אָמַר, הִנֵּה שָׁכַב עִם אֲבִתִּי. אָמַר
 לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה, אִף עַל גַּב
 שֶׁתִּשְׁכַּב עִם אֲבוֹתֶיךָ, הֲרִי אֶתָּה תָּמִיד קִיָּם לְהָאִיר
 לְלִבָּנָה, כָּמוֹ שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ, שָׂאֵף עַל גַּב שְׂמֵתִכֶּנֶס, לֹא
 מִתְכַּנֵּס אֲלֵא לְהָאִיר לְלִבָּנָה, וְאִזּוּ מֵאִיר לְלִבָּנָה
 כְּשֶׂמֵתִכֶּנֶס. וְעַל זֶה הִנֵּה שָׁכַב, לְהָאִיר, וְזֵהוּ
 וְאַצְוֵנוּ. וְאִזּוּ (הַכָּשֶׁר) הַתְּבַשֵּׁר יְהוֹשֻׁעַ לְהִיּוֹת מוֹאֵר,
 וְעַל זֶה כְּתוּב הִנֵּה שָׁכַב עִם אֲבִתִּי, לְהָאִיר
 לְיְהוֹשֻׁעַ, וְזֵהוּ (דְּבָרִים ג) וְצִוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקֵהוּ. וְצִוּ
 אֶת יְהוֹשֻׁעַ, הַכֹּל כְּדִי לְהָאִיר.

כִּי אֶתָּה תָּבֵא, וְאַחֵר כֶּךָ תָּבִיא, מֶה בֵּין זֶה לָזֶה?
 אֲלֵא אֶחָד תָּבֵא, לְבָשָׂר לוֹ שִׁיכָנֵס לְאַרְץ
 וַיִּתְּקִים בָּהּ. וְאַחֵד תָּבִיא, לְבָשָׂר לוֹ אֶת הַשְּׁלֵטוֹן
 עַל יִשְׂרָאֵל, וְהַתְּבַשֵּׁר עַל קִיּוֹם שָׁל עֲצָמוֹ,
 וְהַתְּבַשֵּׁר עַל שְׁלֵטוֹן שָׁל יִשְׂרָאֵל.

רַבִּי שִׁמְעוֹן פֶּתַח, (ישעיה כד) מִכְּנֶף הָאָרֶץ זְמֵרַת
 שִׁמְעֵנוּ צְבִי לְצַדִּיק וְגו'. אוֹי לָהֶם לְבָנֵי
 אָדָם, לְאוֹתָם שָׁלֹא מִשְׁגִּיחִים וְלֹא מִשְׁתַּדָּלִים
 בְּכַבּוֹד רְבוּנָם וְלֹא מִסְתַּכָּלִים בַּקְדָּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה
 לְהַתְקַדֵּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים בְּעוֹלָם
 הַבָּא. מִכְּנֶף הָאָרֶץ – זֹו כְּסוּת עֲלִיּוֹנָה קְדוֹשָׁה.
 זְמֵרַת שִׁמְעֵנוּ, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לה) נִתַּן זְמֵרֹת

בְּלִילָהּ. זְמֵרוֹת, תְּשַׁבְּחוֹת שֶׁל כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִילָהּ. בְּלִילָהּ, בְּזִמְן שֶׁהִיא
הַזְדַּמָּנָה (שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא) (מִזְדַּנְגָּת וּמִצְוִיָּה) וּמִצְוִיָּה לְשַׁבַּח
אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצִּדִּיקִים
בְּגֵן עֵדֶן.

וּמַתִּי? מַחְצוֹת הַלֵּילָה וְאֵילָךְ. וְאִזּוֹ זְמַרְתָּ שְׁמַעְנוּ
(בְּלִילָהּ), תְּשַׁבְּחוֹת. וְזְמִירוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(וִיקְרָא כה) לֹא תִזְמַר. וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה כה) זְמִיר עָרִיצִים
יַעֲנֶה, עֲקוֹר מִמְּקוֹמָם שֶׁל כָּל אוֹתָם תִּקְיָפִים.
שֶׁהָרִי כְּשֶׁנִּכְנַס הַלֵּילָה, כְּמָה עָרִיצִים מַחְנוֹת
מִזִּיקִים שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים מִצְוִיִּים בְּעוֹלָם, הוֹלְכִים
וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם לְקַטְרֵג. מַחְצוֹת הַלֵּילָה וְאֵילָךְ
מִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ אַחַת וְעוֹקֶרֶת אֶת כָּל
מִמְּקוֹמוֹתֵיהֶם, וּמַעֲבִירָה אוֹתָם כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ.
זְמַרְתָּ שְׁמַעְנוּ, תְּשַׁבְּחוֹת שֶׁל כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל
בְּלִילָהּ. וְכָל זֶה לָמָּה? צָבִי לְצִדִּיק, לְהַזְדַּוֵּג בְּזוּוג
אֶחָד (לְקָדוֹשׁ) שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהַתְקַדֵּשׁ
בְּקִדְשָׁה אַחַת.

וְאֶמַר רְזִי לִי רְזִי לִי – זֶהוּ סוּד עֲלִיוֹן, זֶהוּ רוּחַ
קָדוֹשָׁה. אָבֵל, אוֹי לִי – עַל הַדּוֹר וְעַל
הָעוֹלָם. בּוֹגְדִים בְּגִדּוֹ, שְׂכָלָם מְשַׁקְרִים בּוֹ,
מְשַׁקְרִים בָּהֶם בְּעֶצְמָם. וְלֹא דֵי שֶׁמְשַׁקְרִים בְּעֶצְמָם

(ממש), אֶלֶּא אוֹתָם בָּנִים שְׂיִלְדוּ מִשְׁתַּקְרִים בְּאוֹתוֹ שֶׁקָּר שְׁלָהֶם, וְנִמְצְאִים פְּגוּמִים לְמַעַלָּה וּמַטָּה.

כִּיּוֹן שְׂיִשְׁעִיהוּ הִסְתַּכַּל בְּזֶה, כִּנֵּס אֶת אוֹתָם יִרְאִי חֲטָא וּלְמַד אוֹתָם דְּרֹךְ קְדוּשָׁה לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֵׁת הַמֶּלֶךְ וּלְהַמְצֵא בְּנֵיהֶם קְדוּשִׁים. כִּיּוֹן שְׂאֵלָה הִתְקַדְּשׁוּ, אוֹתָם בָּנִים שְׂיִלְדוּ נִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ שְׁכֶתוֹב (ישעיה ח) הִנֵּה אֲנֹכִי וְהִילָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי ה' לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁפָרוּשִׁים מִשְׁאֵר הָעַמִּים.

דְּבַר אַחֵר מִכַּנְף הָאָרֶץ זְמַרְתָּ שְׁמַעְנוּ – בְּשַׁעָה שְׁנִכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ וְהָאָרוֹן הַקְּדוֹשׁ עוֹמֵד לִפְנֵיהֶם, שְׁמָעוּ יִשְׂרָאֵל שְׁמַצַּד אֶחָד שֶׁל הָאָרֶץ תִּשְׁבַּחַת וְשִׁמְחָה וְקוֹל מִזְמָרִים עֲלִיוֹנִים שְׁמִזְמָרִים בָּאָרֶץ, וְאִזְ צָבִי לְצַדִּיק, תִּשְׁבַּחַת מִשָּׁה הִיְתָה בְּאוֹתָהּ שַׁעָה. שְׁבַכָּל מָקוֹם שָׁבוּ הָיָה שָׂרוּי הָאָרוֹן, הָיוּ שׁוֹמְעִים קוֹל שְׁאוֹמֵר: (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. אָבֵל אוֹי לִי שְׁבוּגָדִים בְּגָדוֹ, שַׁעֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לְשֶׁקֶר בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהַעֲקֹר מִהָאָרֶץ פַּעַם אַחַת. וּמִשׁוּם שְׁנֶאֱחַז בִּינֵיהֶם הַשֶּׁקֶר שְׁלָהֶם, יַעֲקֹר פַּעַם שְׁנִיָּה, עַד שִׁשְׁלָם חֲטָאתָם בָּאָרֶץ אַחֲרָת.

לְקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְגו'. הָרִי בְּאַרְנו
הַדְּבָרִים. אֱלֹהֵיכֶם. אֱלֹהֵיךָ. אֵל. אֱלֹהֵינוּ.
שָׁאֵמַר רַבִּי אָבָא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָהוּ שְׁכָתוּב
(שמות ג) כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמָּת
קֹדֶשׁ הוּא? אֲדַמָּת קֹדֶשׁ וַדָּאִי, שְׁהִינּוּ אֶרֶץ
הַחַיִּים. אֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו, עָלָיו וַדָּאִי,
הִינּוּ בַּתְּחִלָּה, וְכָל שָׁכֵן לְאַחֵר כָּךְ. לְמַדְנּוּ, אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, כָּתוּב וְהָיָה שֵׁם בְּךָ לְעֵד, לְעֵד וַדָּאִי,
שִׁיעִיד עֵדוּת.

שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁעוֹמְדִים בְּעֵדוּת לְהַעֲיד, וְאַלֶּה
הֵם: בְּאֵר יִצְחָק, גּוֹרֵל, וְהָאֲבָנִים שֶׁשֵּׁם
יְהוֹשֻׁעַ. וְשִׁירָה זֹו עֵדוּת יוֹתֵר מֵהַכֹּל. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, אִם כֵּךְ, אֲרַבְּעָה הֵם. אָמַר לוֹ, וַדָּאִי, אֲבָל
בְּגוֹרֵל לֹא כָתוּב עֵדוּת.

בְּאֵר שֶׁל יִצְחָק מַנִּין לָנוּ? שְׁכָתוּב (בראשית כא)
בְּעֵבּוֹר תִּהְיֶה לִי לְעֵדָה וְגו'. גּוֹרֵל –
שְׁכָתוּב (במדבר כו) עַל פִּי הַגּוֹרֵל תִּחְלַק נַחֲלָתוֹ.
שְׁהָיָה אוֹמֵר: זֶה לִיהוּדָה, וְזֶה לְבִנְיָמִן, וְכֵן
לְכָלֶם. הָאֲבָנִים שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ – שְׁכָתוּב (יהושע כד) הִנֵּה
הָאֲבֵן הַזֹּאת תִּהְיֶה בָנוּ לְעֵדָה. וְכֵאֵן, וְהָיָה שֵׁם בְּךָ
לְעֵד. וְכָתוּב וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד.
הִיא וַדָּאִי הַעֲיֵדָה בָּהֶם בִּישְׂרָאֵל.

לְמַדְנֵנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַה שְּׁכָתוּב וַיִּדְבֹּר
 מֹשֶׁה וְגו', אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד
 תָּמָס? כָּאֵן יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, מַהוּ אֶת דְּבָרֵי? אֶת
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! וּמַה זֶה עַד תָּמָס?
 אֵלָּא כִּף לְמַדְנֵנוּ בְּסוּד הַמְּשָׁנָה, כָּל אוֹתָם דְּבָרִים
 שְׁאָמַר מֹשֶׁה, כָּלֶם נִחְקְקוּ בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְכָל אוֹתָם דְּבָרִים הָיוּ בְּאִים, וְעוֹלִים
 וַיּוֹרְדִים, וְנִחְקְקִים שָׁם. וְכָל דָּבָר וְדָבָר הָיָה בָּא
 לְפָנֵי מֹשֶׁה לְהַחֲקִיק עַל יָדוֹ וְעוֹמֵד לְפָנָיו. וְהִינוּ
 מַה שְּׁכָתוּב עַד תָּמָס.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, שִׁירָה
 הַזֹּאת צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! מַה זֶה רוּמֵז? אֵלָּא
 שִׁירָה שְׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שִׁיר
 הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, מֶלֶךְ שְׁהַשְׁלוּם כָּלוּ שְׁלוֹ,
 וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַדְּבָרִים. (שֶׁשָּׁנִינוּ שְׁכָתוּב) (תהלים צב) מִזְמוֹר
 שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת, לַיּוֹם הַשַּׁבָּת מִמָּשׁ. שִׁיר
 שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר. (שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, שִׁיר
 שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר. וְכָאֵן אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, שִׁיר שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אָמַר).

אַתָּא כָּאֵן יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, שָׁם שִׁיר, וְכָאֵן שִׁירָה. זֶה
 זָכָר, וְזוֹ נִקְבָּה. וְהָרִי שָׁנִינוּ, כָּל הַנְּבִיאִים
 כָּלֶם לְגַבֵּי מִשָּׁה כְּמוֹ קוֹף בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם, וְהֵם

אָמְרוּ שִׁיר, וּמָשָׁה אָמַר שִׁירָה. (וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁזֶּה הִיא נִקְבָּה?
שְׁכָתוֹב וְעֲנִתָּה הַשִּׁירָה וְגו') מָשָׁה הָיָה לוֹ לֹאמַר שִׁיר, וְהֵם
שִׁירָה. אֲלָא זֶהוּ סוּד הַדְּבָר, מָשָׁה לֹא אָמַר אֶת זֶה
לְעַצְמוֹ, אֲלָא לְיִשְׂרָאֵל.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, לֹא כֵךְ, אֲלָא מָשָׁה וְדָא
נוֹדַע מִכָּאן שֶׁהוּא בְּדַרְגָּה יוֹתֵר עֲלִיּוֹנָה
מִהַכֹּל. מָשָׁה עָלָה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, וְהֵם יָרְדוּ
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה. הוּא עָלָה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, כְּמוֹ
שְׁשֻׁנִּינוּ, מַעְלִין בְּקֹדֶשׁ וְאִין מוֹרִידִין. מָשָׁה עָלָה
מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, שְׁאָמַר שִׁירָה, תִּשְׁבַּחַת הַמַּלְכָּה
שֶׁהִיא מְשַׁבַּחַת לַמֶּלֶךְ. וּמָשָׁה נֶאֱחָז בְּכֹל (בַּמֶּלֶךְ).
וְהֵם יָרְדוּ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, שְׁאָמְרוּ שִׁיר, שֶׁהוּא
שְׁבַח שְׁמִשְׁבַּח הַמֶּלֶךְ אֶת הַמַּלְכָּה, וְהֵם נֶאֱחָזוּ
בַּמַּלְכָּה. וְעַל זֶה בָּזָה נוֹדַע שְׁבָחוֹ שֶׁל מָשָׁה יוֹתֵר
מִכֻּלָּם. וְהֵינּוּ שְׁכָתוֹב, (שְׁמוֹת טו) אֲזַי שִׁיר מָשָׁה וּבִנְיָ
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לָהּ. שִׁיר הַמַּלְכָּה.
לְמִי? לָהּ. וְלָכֵן וִיכְתֹב מָשָׁה אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת, וְעֲנִתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת.

וְעֲנִתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת?! וְעָנּוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הָיָה צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! אֲלָא סוּד הַדְּבָר
כְּפִי שְׁבָאֲרָנוּ, שְׁכָתוֹב (אִיּוֹב כ) וְאַרְץ מִתְקוּמָמָה לוֹ,
וּמָשָׁה הִסְתַּכֵּל בְּכֹל, וְעַל זֶה אָמַר שִׁירָה, כְּדִי

לְאַחֲזֵ דְבָרִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה לְהִיּוֹת עֲלֵיהֶם דִּין,
שְׁכָתוֹב וְעֲנֶתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו. וְלָמָּה?
שְׁכָתוֹב כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת יִצְרוֹ, וְכָתוֹב כִּי יָדַעְתִּי
אֲחֵרֵי מוֹתִי וְגו'. וְכִשְׁתַּעֲשׂוּ אֶת זֶה, מִיד – וְעֲנֶתָהּ
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד.

בא וְרָאָה, כָּתוֹב יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ, וְלֹא יוֹתֵר,
אָבֵל – וְאַרְץ מִתְקוּמָמָה לוֹ. בָּזֶה נַעֲשֶׂה דִין
לְמִי שֶׁנַּעֲשָׂה. כָּתוֹב, (שְׁמוּאֵל-ב כב) וַיִּדְבֹּר דָּוִד לַה' אֶת
דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת. כָּאֵן תִּשְׁבַּחַת שֶׁל דָּוִד הִיא,
מִשׁוֹם שֶׁאָמַר שִׁירָה מִלְמֻטָּה לְמַעְלָה, וְזָכָה
לְדִרְגָּה הַזֹּה, וְלֹא אָמַר שִׁירָה זֹה אֵלָּא בְּסוֹף יָמָיו,
שֶׁהָיָה יוֹתֵר בְּשָׁלְמוֹת מִהַשִּׁירָה הַזֹּה, כְּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ
(אֲבוֹת פ"ב) אֶל תֵּאֱמָן בְּעֶצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ. וְכָאֵן
לָמָּה זָכָה דָּוִד לִוְמַר שִׁירָה מִלְמֻטָּה לְמַעְלָה בְּסוֹף
יָמָיו? שֶׁהָיָה בְּמִנוּחָה מִכָּל צָדָדִיו, שְׁכָתוֹב בְּיוֹם
הַצִּיל ה' אֶתוֹ מִכָּפַף כָּל אֲיָבָיו.

אמר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שִׁירָה מְעֵלָה מִהַכֹּל מַהִי? כְּמוֹ
שֶׁשָּׁנִינוּ בְּסוֹד הַמִּשְׁנָה, בְּדַבְּוּרִים וּבְמַעֲשֵׂה
כָּךְ (הו"א) גַּם מִלְמֻטָּה לְמַעְלָה וּמִלְמַעְלָה לְמַטָּה,
וְאַחֵר כָּךְ לְכוֹן אֶת הַלֵּב, וְלִקְשֹׁר הַכֹּל בְּקֶשֶׁר אֶחָד.
מִנֵּיִן לָנוּ? מִמַּשָּׁה, בְּהִתְחַלָּה מִלְמֻטָּה לְמַעְלָה,
(דְּבָרִים לב) כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא. מַה זֶה אֶקְרָא?

כְּמוֹ שְׁכָתוֹב וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה – זֶה הַשְּׂכִינָה. אַחֵר
כֶּךְ, הָבּוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ – זֶה מֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. אַחֵר כֶּךְ
יֵרֵד בְּדִרְגוֹתָיו מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, שְׁכָתוֹב צְדִיק
וַיֵּשֶׁר. אַחֵר כֶּךְ קוֹשֶׁר קֶשֶׁר הָאֱמוּנָה וְאוֹמֵר הוּא,
וְזֶהוּ קֶשֶׁר לְכָל.

מִשּׁוֹם כֶּךְ צָרִיף אָדָם לְסִדֵּר שְׁבַח רְבוּנוּ כְּמוֹ זֶה.
בִּהְתַּחֲלָה מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, לְהַעֲלוֹת
כְּבוֹד רְבוּנוּ לְמָקוֹם שֶׁהַשְּׁקָאֵת עִמָּךְ הַבָּאָר
שׁוֹפֵעַת וַיּוֹצֵאת. אַחֵר כֶּךְ (שׁוֹפֵעַ) לְהַמְשִׁיךְ מִלְמַעְלָה
לְמַטָּה מֵאוֹתָהּ הַשְּׁקָאֵת הַנִּחַל לְכָל דִּרְגָּה וְדִרְגָּה,
עַד הַדִּרְגָּה הָאַחֲרוֹנָה, לְהַמְשִׁיךְ בְּרָכוֹת לְכָל
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה. אַחֵר כֶּךְ צָרִיף לְקֶשֶׁר קֶשֶׁר בְּכָל,
קֶשֶׁר הָאֱמוּנָה. וְזֶהוּ הָאָדָם שֶׁמְכַבֵּד שֵׁם רְבוּנוּ
לְיַחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְעַל זֶה כָּתוּב (שְׁמוּאֵל-א ב)
כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד. כִּי מְכַבְּדִי – לְעוֹלָם הַזֶּה. אֶכְבֵּד
– לְעוֹלָם הַבָּא.

וּבְזֵי יִקְלּוּ. מַה זֶה וּבְזֵי יִקְלּוּ? זֶהוּ מִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ
לְיַחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְלִקְשֹׁר קֶשֶׁר
הָאֱמוּנָה, וְלַהֲמַשִּׁיךְ בְּרָכוֹת לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיף וְלִכְבֵּד
שֵׁם רְבוּנוּ. וְכָל מִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְכַבֵּד אֶת שֵׁם
רְבוּנוּ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

אמר רבי יהודה, ובזי יקלו, מי שלא לכבד את
 רבנו ולא מתכון באמן, ששנינו, גדול
 העונה אמן יותר מן המברך. והרי בארנו לפני
 רבי שמעון, שאמן מושך ברכות ממבוע המלך,
 ומהמלך למלכה (זו כנסת ישראל). ובאותיות חקוקות
 של רבי אלעזר, מאל"ף למ"ם, וממ"ם לנו"ן.
 כיון שמגיעות הברכות לנו"ן, משם שופעות
 ויוצאות ברכות לעליונים ולתחתונים
 ומתפשטות בכל. וקול יוצא: השקו מהשקאת
 הברכות שהוציא פלוני עבד המלך הקדוש.

ובשישיראל למטה משמרים להשיב אמן, לכוון
 לבם כמו שצריך, כמה פתחי ברכות
 פתוחים לו למעלה, כמה טובות נמצאות בכל
 העולמות, כמה שמחה בכל. מה השכר לישראל
 שגרמו את זה? שכר להם בעולם הזה ובעולם
 הבא. בעולם הזה בשעה שמציקים להם (לישראל)
 ומתפללים תפלה לפני רבונם, קול מכריז בכל
 העולמות: (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק
 שמר אמונים. אל תקרי אמונים אלא אמונים. פתחו
 שערים, כמו שלישראל פותחים שערי הברכות, כך
 כעת פתחו שערים, ותתקבל תפלתם מאותם
 שמציקים להם.

זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּעוֹלָם הַבָּא מַה שְּׂכָרָם?
 שְׂכָשְׂיָצָא אָדָם מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהִיָּה שׁוֹמֵר
 לְהָשִׁיב אָמֵן, מַה זֶה שׁוֹמֵר? כָּלוּמֵר, שׁוֹמֵר אוֹתָהּ
 בְּרָכָה שְׁאָמַר אוֹתוֹ הַמְּבָרֵךְ, וּמַחֲכָה לוֹ לְהָשִׁיב
 אָמֵן כְּמוֹ שְׂעָרֶיהָ. נִשְׁמָתוֹ עוֹלָה, וּמַכְרִיזִים
 לְפָנֶיהָ: פִּתְחוּ שְׁעָרִים לְפָנָיו, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִיָּה
 פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים כָּל יוֹם כְּשֶׁהִיָּה שׁוֹמֵר אֲמוּנִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַה זֶה אָמֵן?
 אָמַר רַבִּי אַבָּא, הִרִי פִּרְשׁוּהָ הַכֹּל. אָמֵן
 נִקְרָא מְבוּעַ שֶׁל אוֹתוֹ הַנֶּחֱל שְׁשׁוּפֵעַ, אָמֵן נִקְרָא,
 שְׂכָתוּב (משלי ח) וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ אֲמוּנָה. אֵל תִּקְרִי
 אֲמוּנָה אֵלָּא אָמֵן. קִיּוֹם הַכֹּל אוֹתוֹ הַנֶּחֱל (הַטָּל)
 שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, אָמֵן נִקְרָא. שְׁלִמְדָנוּ, (תהלים קו) מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם – עוֹלָם שְׁלִמְעָלָה, עוֹלָם
 שְׁלִמְטָה. גַּם כִּף אָמֵן וְאָמֵן – אָמֵן שְׁלִמְעָלָה, אָמֵן
 שְׁלִמְטָה. אָמֵן קִיּוֹם שֶׁל כָּלָם, וְהִרִי בְּאַרְנוֹ אָמֵן
 בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, אֶל־ף עֵמֶק הַבָּאָר שְׁכָל
 הַבְּרָכוֹת, מִשֶּׁם נוֹבְעוֹת וְיוֹצְאוֹת וְנִמְצְאוֹת.
 מִ"ם פְּתוּחָה, נֶהָר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, וְנִקְרָא מִ"ם.
 וְהוּא סוּד שְׁשָׁנִינוּ, מִ"ם פְּתוּחָה, מִ"ם סְתוּמָה,
 כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ (ישעיה ט) לְסִרְבָּה הַמְּשָׁרָה.

נו"ן פשוטה, כלל של שתי נונין. נו"ן כפופה,
כלל של האות וא"ו, כלל של נון כפופה

(פשוטה). (מ"ם פתוחה, כלל של שתי נונין - נון פשוטה, נון כפופה. נון פשוטה כלל של האות וא"ו) משום כך הכל נקרא נון ואו נון. ובסוד המשנה כך שנינו, ו' זכר, ו' פשוטה כלל של זכר ונקבה. נון כפופה בכלל של פשוטה היא. ובספרו של רב המנונא סבא, מ"ם של כאן היא נוטריקון מל"ך, והינו אמן. אמ"ן נוטריקון א"ל מ"לך נ"אמן. כלל של הכל, ויפה הוא, והרי נתבאר.

למדנו, כל מי ששמע ברכה מאותו מברך ולא
מכון באמן, עליו נאמר ובזי יקלו,
כמו שנאמר (מלאכי א) לכם הכהנים בזי שמי. מה
ענשו? כמו שלא פתח ברכות למעלה, כך לא
פותחים לו. ולא עוד, אלא כשיוצא מהעולם
הזה, מכריזים לפניו ואומרים: סגרו הפתחים
לפני פלוני ולא יכנס, ואל תקבלו אותו. אוי
לו! אוי לנשמתו!

למדנו, כל רשעי הגיהנם נכנסים למדורים
ידועים, וכמה פתחים יש לגיהנם, וכל
הפתחים כנגד פתחי הגן עדן. ובשעה שמוציאים
אותם רשעים שקבלו ענשם, הם פותחים

פְּתָחִים, וְשָׁמַיִם (וְשׁוֹאֲבִים) אוֹתָם לַחוּץ. וְכָל
הַפְּתָחִים נִקְרְאוּ בְּשֵׁמָם כְּנֶגֶד פְּתָחֵי הַגֶּן עֵדֶן, וְכָל
פֶּתַח וּפְתַח נִקְרָא שֵׁם כְּנֶגֶד אוֹתוֹ פֶּתַח הַגִּיּוֹהֵם,
וְהַפְּתָחִים נוֹדְעִים כְּנֶגֶד הַפְּתָחִים, אוֹתָם פְּתָחֵי
הַגֶּן עֵדֶן.

בְּגִיּוֹהֵם יֵשׁ מְדוּר אַחֲרוֹן תַּחְתּוֹן שֶׁל כָּלָם, וְאוֹתוֹ
מְדוּר הוּא מְדוּר עַל מְדוּר, וְנִקְרָא (אִיּוֹב י'
אָרְץ עֵיפָתָה. מַה זֶּה עֵיפָתָה? כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת
כח) רְבוּעַ יְהִיָּה כָּפוּל, וּמִתְרַגְּמִים – מְרַבֵּעַ יְהִיָּה
עֵיף. גַּם כָּאן עֵיפָתָה, כְּלוּמַר כְּפוּלָה. וְאוֹתוֹ נִקְרָא
שָׂאוּל תַּחְתִּית, שָׂאוּל הוּא מְדוּר אֶחָד, תַּחְתִּית
הוּא מְדוּר תַּחְתּוֹן. וְלִכְן נִקְרְאת אָרְץ עֵיפָתָה
תַּחְתִּית, וְנִקְרְאת אֲבִדוֹן, וְעַל זֶה כָּתוּב (מְשָׁלִי טו)
שָׂאוּל וְאַבְדוֹן. וְכָל הַמְדוּרִים לֹא נִכְפָּלוּ, וְכָלָם לֹא
מִתְעִיפִים חוּץ מִזֶּה.

וְלִמְדָנוּ, מִי שִׁיּוּרֵד לְאַבְדוֹן, שֶׁנִּקְרָא תַּחְתִּית, לֹא
עוֹלָה לְעוֹלָמִים. וְהֵהוּא נִקְרָא אִישׁ
שֶׁמֶשֶׁמֶד וְנֶאֱבָד מִכָּל הָעוֹלָמוֹת. וְלִמְדָנוּ, לְאוֹתוֹ
מָקוֹם מוֹרִידִים אוֹתָם אֲנָשִׁים שֶׁמְבִזִּים לְהָשִׁיב
אֲמֵן, וְעַל אֲמֵן הִרְבָּה שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁלֹּא
הִחְשִׁיב אוֹתָם, דָּנִים אוֹתוֹ בְּגִיּוֹהֵם, וּמוֹרִידִים
אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְדוּר תַּחְתּוֹן שָׂאִין בּוֹ פֶּתַח, וְנֶאֱבָד

וְלֹא עוֹלָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. וְעַל זֶה כָּתוּב (איוב ז')
 כָּלָה עֲנָן וַיִּלָּךְ כֵּן יוֹרֵד שָׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה. וְלֹא?!
 וְהָרִי כָּתוּב (יונה ב') מִבֶּטֶן שָׁאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעֲתָ וְגו'.
 וְכָתוּב (שמואל-א ב') מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל. אֲלֹא כָּאֵן
 שָׁאוֹל, שֶׁם תַּחֲתִית. וּבְאַרְנוֹ, זֶה כְּשֶׁחֲזַר בּוֹ, וְזֶה
 כְּשֶׁלֹּא חָזַר בּוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵהוּ שֶׁכָּתוּב (ירמיה ב') כִּי שְׁתִּים
 רַעוֹת עָשָׂה עָמִי אֲתִי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם
 חַיִּים לַחֲצֹב לָהֶם בְּאֵרוֹת וְגו'. אֲתִי עָזְבוּ מְקוֹר
 מַיִם חַיִּים – זֶהוּ מִי שֶׁלֹּא רוֹצֶה לְקַדֵּשׁ שֵׁם
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵמֶן. מָה עָנָשׁוּ? כָּתוּב לַחֲצֹב
 לָהֶם בְּאֵרוֹת בְּאֵרֹת נִשְׁבָּרִים. שִׁיּוּרְדִים לְגִיּהֵנָם
 דְּרָגָה אַחֵר דְּרָגָה, עַד שִׁיּוּרְדִים לְאַבְדּוֹן שֶׁנִּקְרָא
 תַּחֲתִית. וְאִם הוּא קִדֵּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְכוֹן בְּאֵמֶן כְּרֵאוֹי, עוֹלָה דְּרָגָה אַחֵר דְּרָגָה
 לְהִתְעַדֵּן מֵאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא, שֶׁשׁוֹפֵעַ תָּמִיד לֹא
 פּוֹסֵק. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים לא) אֲמוֹנִים נִצַּר ה'
 וּמִשָּׁלֵם עַל יִתְרַ עֲשֵׂה גֵאוּהָ.

סדר הלימוד ליום יד סיון [יום 250 בשנה]

לְמַדְנֵנוּ, שִׁירָה מוֹשְׁכַת בְּרָכוֹת מְלֻמְעָלָה לְמִטָּה,
 עַד שִׁימְצָאוּ בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. (אָמַר

רבי יוסי, עֲתִידִים הֵם יִשְׂרָאֵל לומר שִׁירָה שְׁלֵמָה, שִׁירָה שְׁכוּלֶלֶת כָּל שְׁאָר
הַשִּׁירִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה יב) וְאִמְרָתָם בְּיוֹם הַהוּא הוֹדוּ
לֵה' קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ) אָמַר
רַבִּי אֱלֵעָזָר, עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לומר שִׁירָה מְלֻמָּטָה
לְמַעַלָּה וּמְלֻמָּעָלָה לְמָטָה וּלְקֶשֶׁר אֶת קֶשֶׁר
הָאֱמוּנָה, שְׁכָתוּב (במדבר כא) אִזְ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת. אִזְ שָׁר לֹא נֶאֱמַר, אֲלֹא אִזְ יִשִּׁיר.
וְכֵן כָּלָם כָּמוֹ זֶה. אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, מְלֻמָּטָה
לְמַעַלָּה. עָלֵי בָּאָר עָנוּ לָהּ. עָלֵי בָּאָר, כְּלוֹמַר עָלֵי
לְמִקְוֵמָךְ לְהִתְאַחַד בְּבַעֲלֶיךָ, זֶהוּ מְלֻמָּטָה לְמַעַלָּה.
וְאַחֲרֵי כֵן מְלֻמָּעָלָה לְמָטָה, (שְׁהָרִי עַד עֲכָשׁוּ בְּגִלּוֹת נִמְצְאוּ
עֲמֻנוֹ) בָּאָר חֲפְרוּנָה שָׁרִים, שִׁילְדוּ אוֹתָהּ
אָבָא וְאֵמָא (לְמַעַלָּה). כְּרוּנָה נְדִיבֵי הָעָם – אֵלּוּ
הָאֲבוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ (תהלים מז) נְדִיבֵי עַמִּים. כְּרוּנָה,
מָקוֹם לְהִזְדוּג בָּהּ הַמֶּלֶךְ בְּבִרְכוֹת. וּבִמָּה הוּא
הַזְדוּג? בְּמַחֲקָק – זֶה יְסוֹד. בְּמִשְׁעָנָתָם – זֶה נִצָּח
וְהוֹד, מְלֻמָּעָלָה לְמָטָה. וּמִמְדָּבָר מִתְנָה, וּמִמִּתְנָה
נִחְלִיאֵל, וּמִנְחָלִיאֵל בָּמוֹת. זֶהוּ קֶשֶׁר שְׁלָם, קֶשֶׁר
הָאֱמוּנָה, קֶשֶׁר קָיָם שָׁבוּ הַכֹּל.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לומר שִׁירָה
שְׁלֵמָה, שִׁירָה שְׁכוּלֶלֶת כָּל שְׁאָר
הַשִּׁירִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה יב) וְאִמְרָתָם בְּיוֹם

ההוא הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילתיו. באותו זמן כתוב, (זכריה יד) והיה ה'
למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד
ושמו אחד. וכתוב (תהלים קכו) אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות
עם אלה. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלך ה'
לעולם אמן ואמן.

פרשת האזינו (דף רפ"א - דף רצ"ב)

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי
(דברים לב). רבי יהודה פתח, (שיר השירים ה)
פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר וגו',
בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני. מה
כתוב למעלה? אני ישנה ולבי ער וגו'. אני ישנה.
אמרה כנסת ישראל, אני ישנה - ממצוות
התורה, בזמן שהלכתי במדבר. ולבי ער -
לעלות לארץ, לעשות אותם (חיבות), שהרי כל
מצוות התורה נמצאות בארץ. קול דודי דופק -
זה משה, שהוכיח להם לישראל בכמה וכוחים,
בכמה מריבות, שכתוב (דברים א) אלה הדברים
וגו', (שם ט) ממרים הייתם וגו', (שם) ובחרב
הקצפתם וגו'. זהו שכתוב דופק.

וְעַם כָּל זֶה שְׁמַעְשָׂה הוֹכִיחַ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל,
בְּאַהֲבָה הָיוּ כָּל דְּבָרָיו, שְׁכָתוּב (דברים ז) כִּי
עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַה' אֱלֹהֶיךָ, (שם יד) וּבְךָ בָּחַר ה'
אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם וְגו', בָּנִים אַתָּם לַה'
אֱלֹהֵיכֶם, (שם ד) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בִּה'. וְעַל זֶה (שם
כז) וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ. (שם ז) כִּי מֵאַהֲבַת
ה' אֶתְכֶם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שיר השירים ה) פֶּתַחִי לִי
אֲחָתִי רַעִיתִי.

מַה כָּתוּב? (שם) קָמַתִּי אָנִי לִפְתּוֹחַ לְדוּדִי. אָמְרוּ
יִשְׂרָאֵל, בְּעוֹד שֶׁהֵינּוּ מְזַמְּנִים לַעֲלוֹת לָאָרֶץ
וּלְקַבֵּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה הָאֵלּוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה, מַה
כָּתוּב? (שם) וְדוּדִי חָמֵק עָבַר, שְׁכָתוּב (דברים לד)
וַיָּמַת שֵׁם מֹשֶׁה עָבַד ה'. בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא
מִצְאָתִיהוּ, שְׁכָתוּב וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
כְּמֹשֶׁה. קָרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי, שֶׁלֹּא הָיָה דוֹר כְּדוֹרוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַע לְקוֹלָם
וַעֲשָׂה לָהֶם נִסִּים וּחֲקִים, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה עַל יָדָיו.
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, קָמַתִּי אָנִי לִפְתּוֹחַ לְדוּדִי – זֶה
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּימֵיו שֶׁל מֹשֶׁה, שְׁכָל
יָמָיו לֹא רָצָה שְׁמַלְאֵךְ אוֹ שְׁלִיחַ לְהִנָּהֵיג עִמּוֹ,
שְׁכָתוּב (שמות לג) אִם אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים וְגו'. אֲשֶׁרִי
חָלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַכֵּם

לְרַצּוֹנוֹ. וְדוּדֵי חֶמֶק עָבַר, בִּימֵיו שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ,
שִׁכְתוֹב (יהושע ה) לֹא כִי אֲנִי שׂר צָבָא ה'.

בא רֵאָה, מִשָּׁה הָיָה שׁוֹמֵעַ קוֹל קְדוֹשׁ שֶׁל הַמֶּלֶךְ
הַעֲלִיזוֹן וְלֹא נִזְדַּעַזַּע, וְכָל שָׁכֵן מִלְּאָךְ שֶׁלֹּא
רָצָה (ולא קבלו). אַחֲרֵי שִׁמַּת מִשָּׁה, מָה כָּתוּב? וַיֹּאמֶר
לֹא כִי אֲנִי שׂר צָבָא ה'. וְכָתוּב (שם) וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ
אֶל פָּנָיו אַרְצָה. עֲתָה בָּאתִי, בִּימֵיו שֶׁל מִשָּׁה רַבֵּךְ
בָּאתִי וְלֹא קִבְּלָנִי. בָּאוּתָהּ שָׁעָה יָדְעוּ יִשְׂרָאֵל
שֶׁבָּחוּ שֶׁל מִשָּׁה. בָּאוּתוֹ זְמַן בִּקְשׁוּ יִשְׂרָאֵל
לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא נִזְדַּמְּן לָהֶם כֶּךָ כְּבִימֵי
מִשָּׁה. זֶהוּ שִׁכְתוֹב בִּקְשָׁתִיהוּ וְלֹא מִצָּאָתִיהוּ וְגו'.

האזינו הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה (דברים לב). רַבִּי חֲזִיָּא
אָמַר, אֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ שֶׁל מִשָּׁה יוֹתֵר מִכָּל
נְבִיאֵי הָעוֹלָם.

בא רֵאָה, כָּתוּב (ישעיה א) שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינוּ
אֶרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר. שָׁמְעוּ שָׁמַיִם. יִשְׁעִיָּה שֶׁהָיָה
רְחוֹק יוֹתֵר מִהַמֶּלֶךְ, כָּתוּב שָׁמְעוּ שָׁמַיִם. מִשָּׁה
שֶׁהָיָה קְרוֹב יוֹתֵר לַמֶּלֶךְ, כָּתוּב הֶאֱזִינוּ הַשָּׁמַיִם.

למדנו, בָּאוּתוֹ זְמַן שֶׁאָמַר יִשְׁעִיָּהוּ שָׁמְעוּ שָׁמַיִם
וְהֶאֱזִינוּ אֶרֶץ, כִּמָּה בַּעֲלֵי דִינִים מְאִירִים
הִזְדַּמְּנוּ לְשִׁבֵּר אֶת רֹאשׁוֹ. יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: מִי הוּא

זֶה שְׂרוּצָה לְהִרְעִישׁ עוֹלָמוֹת? עַד שִׁפְתָּח וְאָמַר:
 לֹא אָנִי וְלֹא שְׁלִי, אֲלֹא כִּי ה' דִּבֶּר, וְלֹא אָנִי.
 בְּמַשָּׁה מָה כָּתוּב? הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבְּרָה, אָנִי
 וְלֹא אֲחֵר. וְאִדְבְּרָה – בְּלֹא פֶחַד. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ
 אֲמָרִי פִּי – וְלֹא מֵאַחֵר. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ. אָמַר רַבִּי
 אָבָא, בְּאוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאֲזִינוּ
 הַשָּׁמַיִם וְאִדְבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ – כָּאֵן נִרְמַז שֵׁם
 הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, עוֹד מָה בֵּין מַשָּׁה לִישְׁעִיָּהוּ?
 מַשָּׁה אָמַר הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם. הַשָּׁמַיִם –
 הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים, אֵלֹה הַנּוֹדְעִים, שֶׁנִּקְרָאִים שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ – הָאָרֶץ
 הָעֲלִיּוֹנָה, אוֹתָהּ הַנּוֹדֶעֶת, וְהִיא אֶרֶץ הַחַיִּים.
 בִּישְׁעִיָּה כָּתוּב שִׁמְעוּ שָׁמַיִם, וְלֹא הַשָּׁמַיִם. הָאֲזִינִי
 אֶרֶץ, וְלֹא הָאָרֶץ. וְאֵלֹה שָׁמַיִם וְאֶרֶץ תַּחְתּוֹנִים.
 וְעַם כָּל זֶה רָצוּ לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ, עַד שֶׁאָמַר כִּי ה'
 דִּבֶּר, וְלֹא אָנִי. וּמַשָּׁה אָמַר כָּל זֶה, שֶׁכָּתוּב הָאֲזִינוּ
 הַשָּׁמַיִם וְאִדְבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמָרִי פִּי.

רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) כְּתִפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר
 וְגו'. אֲשֶׁרִי חִלְקֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל אֲמוֹת
 עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, שֶׁהָרִי כָּל שְׁאָר הָאֲמוֹת
 נִתְּנוּ לְשָׂרִים מִמָּנִים שְׁלִיטִים עֲלֵיהֶם. וַיִּשְׂרָאֵל

קדושים, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, שלא נתן אותם הקדוש ברוך הוא לא למלאך ולא לשליט אחר, אלא הוא יחד אותם לחלקו. זהו שכתוב כי חלק ה' עמו, וכתוב (תהלים קלה) כי יעקב בחר לו יה. כתפוח בעצי היער, מה תפוח מתחלק בגונו על כל שאר עצי השדה, כך הקדוש ברוך הוא מתחלק ונרשם על כל חילות עליונים ותחתונים, משום זה (ישעיה מח) ה' צבאות שמו, אות הוא בכל צבא של מעלה.

בא ראה, הקדוש ברוך הוא כתפוח, שיש בו שלשה גונים. כנסת ישראל כמו שושנה. איזו שושנה? אמר רבי אבא, שושנה מקפת, סתם שושנה שנכללת בששה עלים. שושנה זו גוניה לבן ואדם, והכל הוא בשני גונים – אדם ולבן. כך כנסת ישראל.

הקדוש ברוך הוא כמו תפוח, כנסת ישראל כמו שושנה. שכן אמרה כנסת ישראל, (שיר השירים ח) תחת התפוח עוררתיך. תחת התפוח – באיזה מקום זה? אלא אלו האבות שאמרנו. רבי יוסי אמר, זה יובל. רבי אבא אמר, הכל יפה, אלא אלו האבות שאנו אומרים, אלו הם שלשה גונים שמתחברים בתפוח.

רבי יצחק אמר, באיזה מקום נכללת כנסת ישראל? בשושנה. באלו הנשיקות של אהבה שנדבקות במלך העליון, לוקחת שתי שושנים, כמו שנאמר (שם ה) שפתותיו שושנים. ומשום זה אמרה כנסת ישראל, (שם א) ישקני מנשיקות פיהו (כמו שנאמר (בראשית מא) ועל פיך ישק כל עמי), משום שנכללת בשושנים בשתי שפתים שלו.

רבי יהודה אמר, הקדוש ברוך הוא נקרא שמים, ומשום שנקרא שמים, כל אלו הרקיעים שנכללים בשם זה, (שבעה הם שכאשר מתחברים וכו') כאשר מתחברים כאחד, נקראים שמים, ונקראים שם של הקדוש ברוך הוא. מה אלו הרקיעים? שבעה הם.

כמו שלמדנו, וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות. ובאגדות של ישיבת רב המנונא סבא כך למדנו. רבי יצחק אמר, אלו הבריתות של ישיבת רב המנונא סבא כך, ורבים הם בכל אלו האפנים. כמו שלמדנו, אמר רבי שמעון, שנינו באלו הבריתות (החיצוניות), שאצל כל אלו השבעים כתרים של המלך, כנגדם יש שבעה רקיעים ושבעה כוכבים שרצים והולכים,

וְקוֹרְאִים לָהֶם שְׁמוֹת כְּשִׁמוֹתָם, וְאָף עַל גֵּב שְׁשׁוּיִם
 כָּלָם. כְּסֹאוֹת הָרְקִיעִים שֶׁל שְׁבַעַה כּוֹכָבִים –
 שְׁבַתָּאִי, צֶדֶק, מֵאָדִים, חֲמָה נִגְה, כּוֹכַב, לְבָנָה.
 וְשׁוּיִם אֵלּוּ כְּנֶגֶד אֵלּוּ בְּכִסּוּי הַדְּבָרִים. אֵצֶל אֵלּוּ
 כְּתוּב, (ישעיה מז) יַעֲמְדוּ נָא וַיּוֹשִׁיעַךְ הַבְּרִי שָׁמַיִם
 הַחַזִּים בְּכּוֹכָבִים. כָּל הַדְּבָרִים נֶעְלָמִים, וְאָף עַל גֵּב
 שְׁאִינָם דְּרָכֵי הַתּוֹרָה. וְאֵנּוּ אַחֵר דְּרָכֵי הַתּוֹרָה אֵנּוּ
 הוֹלָכִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בראשית כו) וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת
 כְּשִׁמְתָּ אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו. כְּמוֹ שֶׁדִּבֶּר הַקָּדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא אֵנּוּ הוֹלָכִים, וְעִמּוֹ הוֹלָכִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב
 (דברים כח) וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָּיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, פְּשׁוּטִים דְּבָרִים אֵלּוּ אֵצֶל
 הַחֲבָרִים, וְנוֹדְעִים דְּבָרִים בָּהֶם, וְאָף עַל
 גֵּב שְׁמֻכְסִים. אָמַר לוֹ, וְכַךְ שְׁנִינוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, אָמַר רַבִּי חִיָּא לְפָנֵינוּ. וְכַךְ לְמַדְנּוּ מֵאֵלּוּ
 הַבְּרִיתוֹת, שְׁשִׁנּוּ, בִּימֵיו שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ
 עֲמָדָה הִלְבָּנָה בְּשִׁלְמוֹתָהּ, וּבִמְקוֹמוֹת רַבִּים
 נוֹדְעִים דְּבָרִים שֶׁהֵם בְּרִיתוֹת.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, הִרְמַתִּי יָדִי בַתְּפִלָּה לְקָדוֹשׁ
 הָעֶלְיוֹן, שֶׁדְּבָרִים אֵלּוּ הִתְגַּלּוּ עַל יָדִי
 בַּעוֹלָם הַהוּא כְּמוֹ שֶׁהָיוּ מְכֻסִּים בְּלִבִּי. וְאֵין אֵנּוּ

בְּאוֹתָם דְּרָכִים שֶׁל אֱלֹהֵי הַבְּרִיתוֹת, דְּרָכֵי הַתּוֹרָה
אָנוּ אוֹחֲזִים.

שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי לָךְ גָּדוֹל בְּחֻכְמָה
כְּדוֹד הַמֶּלֶךְ וְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ בָּנוּ בַּפֶּתַר
הַזֶּה שְׁנוּדַע בְּבְרִיתוֹת אֱלֹהֵי. וְהִלְבְּנָה, קָרָא אוֹתָהּ
דָּוִד הַמֶּלֶךְ צֶדֶק, שֶׁהָרִי שָׁלוֹ הוּא, שְׁכָתוֹב (תהלים
קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדָה יְיָ.
שִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ כֵּן גַּם, וְהוּא נִקְרָא צֶדֶק, וְהַשֶּׁמֶשׁ
שֶׁנִּקְרָא בְּבְרִיתוֹת בְּרִית, הוּא נִקְרָא מִשְׁפָּט, וְאֵלֹהֵי
כְּסָאוֹת הַכְּבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שְׁכָתוֹב (תהלים פט) צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאָךְ. צִדִּיק וְצֶדֶק כֵּן גַּם בְּמִדְרָגָה
אַחַת הָיוּ. לְמַדְנּוּ, שְׁבַעַה כְּתָרִים בְּאֵרוֹהַ, תִּשְׁעָה
נִקְרָאִים. וְאַפְלוּ בְּאֵלֹהֵי הַבְּרִיתוֹת, שְׁבַעַה רְקִיעִים
אֵלֹהֵי – תִּשְׁעָה הָיוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד מָתִי יִקְרָאוּ הַחֲבָרִים בְּאֵלֹהֵי
הַדְּבָרִים. הָרִי אָנוּ אַחֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הוֹלְכִים, וְאָנוּ יוֹדְעִים דְּבָרִים, וְהִנֵּה מִתְגַּלֶּה עַל
יְדֵינוּ דְּבַר זֶה מֵה שֶׁלֹּא נִגְלָה לְקַדְמוֹנִים. מִכָּאן
וְלִהְיָאָה, כָּל אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים וְכָל אֱלֹהֵי הַבְּרִיתוֹת
סִלְקוּ אוֹתָם לְאוֹתָם שֶׁלֹּא נִכְנָסוּ וַיֵּצְאוּ, וּבִנְיָהֶם
בָּאִים לִשְׁאֵל. וְכַאֲשֶׁר יִשְׁאַלּוּ, יֹאמְרוּ הַחֲבָרִים:
אֵי לְדוֹר שְׁרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ.

אָבֵל בֹּא רְאֵה, מִכָּאן וְלִהְבֵּא לֹא יִהְיֶה דוֹר כְּדוֹר
זֶה, וְלֹא תִתְגַּלֶּה תוֹרָה עַל הַחֲבֵרִים.

בֹּא רְאֵה, דוֹר אַחֲרוֹן שֶׁיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם יִדְעוּ הַכֹּל,
שֶׁהָרִי מִשֶּׁה גָּלָה לָהֶם כָּל אוֹתָן אַרְבָּעִים
שָׁנָה שֶׁהָיוּ בַּמִּדְבָּר, כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ. לְמִדְּנִי, אָמַר
רַבִּי יִצְחָק, וְאַף מִשֶּׁה לֹא גָלָה זֶה אֱלֹא בְּאוֹתוֹ
יוֹם שֶׁהָיָה מִסֵּתֵלֶק מִן הָעוֹלָם, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים לֵא)
בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם, בְּאוֹתוֹ יוֹם
מִמֶּשׁ. וְעַם כָּל זֶה לֹא אָמַר, עַד שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ רְשׁוּת,
שְׁכָתוֹב (שם) וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת.
וְכֹאשֶׁר גָּלָה, לֹא אָמַר הָאֲזִינוּ יִשְׂרָאֵל, אֱלֹא
הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּתוּב אֶת הַשִּׁירָה, וְכִי שִׁירָה
נִקְרָאת? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שִׁירָה וְדָאִי מַה
שִׁירָה נִמְשָׁכָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִמַּעְלָה לְמַטָּה, אֵף
כֵּן דְּבָרִים אֵלּוּ נִמְשָׁכִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִמַּעְלָה
לְמַטָּה, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר מִשֶּׁה שִׁירָה.

בֹּא רְאֵה, כָּל זֶה אָמַר מִשֶּׁה וְקָרָא לְעֵלְיוֹנִים טָרַם
יֹאמַר דְּבָר, שְׁכָתוֹב הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם. יַעֲרֹף
כְּמָטָר וְגו'. וְכָל כֵּן לָמָּה? מִשׁוּם כִּי שֵׁם ה'
אֶקְרָא. עַד שֶׁיֹּאמַר דְּבָר, הִרְעִישׁ כָּל הָעוֹלָמוֹת.

לְמַדְנֵנוּ, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שָׁאֵמַר מֹשֶׁה הֶאֱזִינוּ
הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה, הִתְרַגְּשׁוּ הָעוֹלָמוֹת.
יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: מֹשֶׁה מֹשֶׁה, מִדּוּעַ אַתָּה מְרַעִישׁ
אֶת כָּל הָעוֹלָם? אַתָּה בְּנוֹ שֶׁל אָדָם, וּבִגְלָלְךָ נִרְגָּשׁ
הָעוֹלָם?! פֶּתַח וְאָמַר, כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא. בְּאוֹתָהּ
שְׁעָה נִשְׁתַּתְּקוּ וְהִקְשִׁיבוּ לְדַבְּרֵיוּ.

השלמה מההשמטות סימן י"ח

שְׁנֵנוּ רַבּוֹתֵינוּ, כְּשִׁחְלָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי,
נִכְנָסוּ לִפְנֵינוּ רַבִּי פִּנְחָס וְרַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי
אַבָּא. אָמְרוּ לוֹ, מִי (שְׁהוּא) עֲמוּדוֹ שֶׁל הָעוֹלָם,
שׁוֹכֵב (מַת)?! אָמַר לָהֶם, לֹא בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה
מְעִינִים בְּדִינִי, שְׁהָרִי אֲנִי רוֹאֶה שָׂאִין אֲנִי נִתֵּן
לְמַלְאָךְ וְלִדְיָן שֶׁל מַעְלָה, שְׂאֲנִי לֹא כִשְׂאָר בְּנֵי
אָדָם. אֲלֹא זֶה הַדִּין שְׁלִי, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן
אוֹתוֹ וְלֹא בֵּית דִּינוֹ. וְזֶה שָׁאֵמַר דָּוִד בְּבִקְשָׁתוֹ
לִפְנֵינוּ, (תהלים מג) שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי. וְכֵן
שְׁלֹמֹה אָמַר, (מלכים א-ח) לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ, הוּא
לְבַדּוֹ וְלֹא אַחֵר.

שְׁהָרִי לְמַדְנֵנוּ, כְּשִׁאֲדָם חוּלָה, בֵּית דִּין שֶׁל
מַעְלָה מְסַתְּכָלִים בְּדִינֵנוּ; יֵשׁ מֵהֶם
שְׁנוּטִים לְכַף זְכוּת, שְׁמֵרָאִים זְכוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם,
וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁנוּטִים לְכַף חוּבָה, שְׁמֵרָאִים חוּבָתוֹ

שֶׁל הָאָדָם. וְלֹא יוֹצֵא אִישׁ מִן הַדִּין כְּמוֹ
שֶׁהִיא רוֹצָה.

אב מִי שֶׁדָּן אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן, שְׁשׁוּלֵט עַל
הַכֹּל – הוּא טוֹב, וְלֹא יָכוֹל אָדָם לִהְיוֹת
בַּדִּין הַזֶּה חוּץ מִטוֹב. מַה טַּעְמוֹ? שֶׁהָרִי שְׁנִינוּ,
מִדּוֹתָיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן נוֹטִים לְזָכוֹת תָּמִיד,
וְהוּא כָּלוּ צַד שֶׁל הָאֱמוּנָה, וּבְיָדוֹ לַעֲזֹב לַחֲטָאִים
וְחוֹבוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים קל) עִמָּךְ הַסְּלִיחָה.
לְמַעַן תִּוָּרָא. עִמָּךְ וְלֹא עִם אֲחֵר.

וּמִשּׁוּם זֶה בִּקְשָׁתִי מִלְּפָנָיו שֶׁהוּא יִדּוֹן דִּינִי, וְאֲנִי
אֶכְנֶס בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר פְּתָחִים לְעוֹלָם
הַבָּא, וְעוֹד, שֶׁלֹּא עָבְרוּ אוֹתָם חוּץ מִהָאָבוֹת, וְלֹא
יִהְיֶה מִי שְׁיִמָּחָה בְיָדִי, שֶׁלֹּא אֶתְבַּע רְשׁוֹת מֵהֶם.

אמר רַבִּי שְׁמַעוֹן דָּבָר, וְרָאוּ בֵּית חָלָיו שֶׁלֹּא הָיָה
שֵׁם. תָּמָהּ, וְלֹא יָכֹל אֶחָד מֵהֶם לְדַבֵּר בְּפִיו
מֵאִמָּה גְדוֹלָה שֶׁהִיָּתָה עֲלֵיהֶם. עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים,
עָלָה לָהֶם רִיחוֹת שֶׁל בְּשָׂמִים רַבִּים וְכָל אֶחָד
הִתְיַשֵּׁב. עַד שֶׁרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָיָה מְדַבֵּר
דְּבָרִים, וְלֹא הָיוּ רוֹאִים אֲחֵרִים חוּץ מִמֶּנּוּ. לְאַחֵר
זְמַן אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן, רְאִיתֶם מִשְׁהוּ? אָמַר
לוֹ רַבִּי פִּנְחָס, לֹא. אֲלֹא כָּלָנוּ תִּמְהָיִים עַל שֶׁלֹּא

רָאִינוּ אוֹתָךְ בְּבֵית חֲלִיף זְמַן רַב, וְכַאֲשֶׁר רָאִינוּ
אוֹתָךְ, עָלָה לָנוּ רִיחוֹת בְּשָׁמִים שֶׁל גֶּן עֵדֶן,
וְשָׁמַעְנוּ קוֹל אֶחָד מְדַבֵּר, וְלֹא יָדַעְנוּ מִי מְדַבֵּר
עִמָּךְ. אָמַר לָהֶם, וְלֹא שָׁמַעְתֶּם דָּבָר אַחֵר חוּץ
מִמֶּנִּי? אָמְרוּ, לֹא. אָמַר לָהֶם, אֵין אַתֶּם רְאוּיִים
לְרֹאוֹת סֵבֶר פָּנָיו שֶׁל עֲתִיק הַיָּמִים.

אָמַר לָהֶם, אָמַר לָכֶם דָּבָר, תִּמְהָתִי עַל רַבִּי
פִּנְחָס שֶׁלֹּא רָאָה, שְׁאֲנִי רָאִיתִי אוֹתוֹ כְּעֵת
בְּעוֹלָם הַבָּא, לְמַטָּה מִמֶּנּוּ מִרְבִּי אֶלְעָזָר בְּנִי.
וְכַעֲת שִׁלְחוּ בְּשִׁבְלִי מִלְמַעְלָה וְהִרְאוּ לִי מְקוֹם
שֶׁל הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא הִתְיַשְׁב בְּלִבִּי
מְקוֹמִי, חוּץ מֵעַם אַחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי. וּבִרְרָתִי
מְקוֹמִי וּבִאֲתִי, וּבָאוּ עָמִי נִשְׁמוֹת שֶׁל צַדִּיקִים,
וְעָלְיוֹן מֵהֶם מְנַשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים – אָדָם הִרְאֵנוּ,
שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב אֶצְלִי וְהָיָה מְדַבֵּר עָמִי, וּבִקֵּשׁ שֶׁלֹּא
יִתְגַּלֶּה חֲטָאוֹ לְכָל הָעוֹלָם, חוּץ מֵאוֹתוֹ שֶׁאָמְרָה
הַתּוֹרָה בְּגִלּוֹ וְנִסְתָּר בְּאוֹתוֹ אֵילָן שֶׁל גֶּן עֵדֶן.
וְאֲנִי אָמַרְתִּי לוֹ שֶׁהָרִי הַחֲבָרִים (כֶּכֶר) גָּלוּ.

אָמַר, אוֹתוֹ שֶׁגָּלוּ הַחֲבָרִים בִּינֵיהֶם – טוֹב, אָבֵל
שָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא. מָה הַטַּעַם? שֶׁחָס
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כְּבוֹדוֹ וְלֹא רָצָה לְפָרְסָם
חֲטָאוֹ, אֲלֹא בְּאוֹתוֹ אֵילָן שֶׁאָכַל מִמֶּנּוּ. וְהַקָּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא גְּלָה לּוֹ בְּסוּד הַקְדוּשׁ לַחֲבֵרֵינוּ, חֲבֵרִים
שְׁלֹא יִדְבְּרוּ הֵם בָּהֶם בִּינִיָּהֶם, וְלֹא לְרוּקִים
מִהַחֲבֵרִים וּלְאֵלוֹ שְׂיָבֹאוּ לְעוֹלָם.

וְהוּא דָּבָר שְׁלֹא צָרִיךְ כָּל אָדָם, וְטוּעָה בּוֹ, לֹא
מִשּׁוֹם הַחֲטָא שְׁחָטָא, אֲלֵא מִשּׁוֹם כְּבוֹד
הַשֵּׁם הָעָלְיוֹן שְׂפָנֵי אָדָם לֹא זֹהִירִים בּוֹ, וְכִתּוּב
(שמות ג) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם. וַיָּבֹאוּ לִשְׁאֹל מַה שְׁלֹא
צָרִיךְ לָהֶם. וְזֶה שְׁכָתוּב (שמות יט) פֶּן יִהְרָסוּ אֶל ה'
לְרֹאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ רַב. הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס בְּאוֹתוֹ
עוֹן. כֹּךְ אֲנִי גּוֹזֵר, אֵלּוֹ הַחֲבֵרִים (חֲבֵר) שְׁמֵלֵמַדִּים
הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ, הוּא נוֹפֵל וְנִמְצָא בְּאוֹתוֹ חֲטָא יוֹתֵר
מֵהֶם, שְׁכָתוּב וְנִפְּל מִמֶּנּוּ רַב. הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס
בְּאוֹתוֹ עוֹן.

קָרַב אֶצְלוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ. אָמַר לוֹ, אָבֵא, מַה
אֲנִי שֵׁם? אָמַר לוֹ, (אֲשֶׁרִי חֵלְקֶךָ בְּנִי, זִמֵּן רַב יְהִיָּה שְׁלֹא
תִקְבֹּר אֶצְלִי, אֲבָל) בְּנִי, שְׁלֹא תִזְכֹּר כָּאֵן. אֲכַל בְּאוֹתוֹ
עוֹלָם, מְקוֹם שְׁלָף וְשְׁלִי מְבָרְרִים. זִכָּאִים אֲנַחְנוּ
עִם אֵלּוֹ הַצְדִּיקִים שְׁמִזְמָנִים לְשִׁבְחָא לְאֲדוֹן
הָעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכִים שְׁמִשְׁמָשִׁים לְפָנָיו. זֶהוּ
שְׁכָתוּב (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ
יִשְׁרִים אֶת פָּנֶיךָ

סדר הלימוד ליום טו סיון [יום 251 בשנה]

לשון ארמית

הַאֲדָרָא זוטא קַדִּישָׁא (דף רפז ע"ב - רצו ע"ב)

תַּאנָּא בְּהֵוֹא יוֹמָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעָא
 לְאַסְתִּלְקָא מִן עֲלָמָא וְהוּהּ מְסִיד
 מְלוּי. אַתְּכִנְשׁוּ חֲבֵרִיא לְבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְהוּוּ קָמִי
 רַבִּי אֱלֻעֶזֶר בְּרִיהּ וְרַבִּי אָבָא וּשְׁאָר חֲבֵרִיא. וְהוּהּ
 מְלִיא בֵיתָא.

זְקוּף עֵינױ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא דְּאַתְמְלִי בֵיתָא.
 בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר. בְּזַמְנָא אַחְרָא כֹּד
 הָוִינָא בְּבִי מְרַעִי, הָוִה רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֶאִיר קָמָאִי.
 וְעַד דְּבְרִירְנָא דּוּכְתָאִי אוּרִיכוּ לִי עַד הַשְׁתָּא.
 וְכֹד תְּבַנָּא אֶסְחָר אֶשָּׂא מְקָמָאִי וּמַעְלָמִין לָא
 אַתְּפִסֵּק. וְלֹא הָוִה עָאֵל בַּר נָשׁ אֱלָא בְּרִשׁוּתָא.
 וְהַשְׁתָּא חָמִינָא דְּאַתְּפִסֵּק וְהָא אַתְמְלִי בֵיתָא. עַד
 דְּהוּוּ יִתְבִּי. פִּתַּח עֵינױ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא מַה
 דְּחָמָא וְאַסְחָר אֶשָּׂא בְּבֵיתָא. נִפְקוּ כְּלָהוּ
 וְאַשְׁתְּאֲרוּ רַבִּי אֱלֻעֶזֶר בְּרִיהּ וְרַבִּי אָבָא. וּשְׁאָר
 חֲבֵרִיא יִתְבוּ אַבְרָאִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֱלֻעֶזֶר בְּרִיהּ, פּוּק
 חַזִּי אִי הָכָא רַבִּי יִצְחָק דְּאַנָּא מְעַרְבְּנָא

לִיה. אִימָא לִיה דִּיסְדֵר מְלוֹי וַיְתִיב לְגַבְאִי
זַכָּאָה חוֹלְקִיָּה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיְתִיב וַחֲיִיךְ וַחֲדִי. אָמַר אָן אֲנוּן
חֲבֵרִיא. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַעִּיל לוֹן יִתְבוּ
קָמִיָּה. זְקִיף יְדוּי רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמְצַלִּי צְלוּתָא וְהוּה
חֲדִי וְאָמַר. אֲנוּן חֲבֵרִיא דְּאַשְׁתַּכְּחוּ בְּבִי אֲדָרָא
יְזַדְּמָנוּן הָכָא. נִפְקוּ כְּלָהּ וְאַשְׁתַּאֲרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר
בְּרִיה וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא.
אֲדַהְכִּי עָאֵל רַבִּי יִצְחָק. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן
כְּמָה יֵאוּת חוֹלְקֵךְ כְּמָה חִידוּ בְּעִי לְאַתּוּסְפָּא לָךְ
בְּהָאִי יוֹמָא. יְתִיב רַבִּי אָבָא בְּתַר כְּתָפוּי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר קָמִיָּה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הִשְׁתָּא שְׁעָתָא דְּרַעוּתָא
הוּא. וְאַנָּא בְּעֵינָא לְמִיעֵל בְּלָא כְּסוּפָא
לְעֵלְמָא דְּאַתִּי. וְהָא מְלִין קְדִישִׁין דְּלֹא גְלִיָּאן עַד
הִשְׁתָּא, בְּעֵינָא לְגַלָּאָה קָמִי שְׂכִינְתָּא, דְּלֹא יִימְרוּן
דְּהָא בְּגִרְיָעוּתָא אֶסְתַּלְקְנָא מֵעֵלְמָא. וְעַד כְּעַן
טְמִירָן הוּוּ בְּלַבְּאִי, לְמִיעֵל בְּהוּ לְעֵלְמָא דְּאַתִּי.
וְכַךְ אֶסְדֵּרְנָא לְכוּ, רַבִּי אָבָא יְכַתּוּב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּרִי יִלְעִי, וְשָׂאֵר חֲבֵרִיאֵי יִרְחִשׁוּן בְּלַבְּיָהּ. קָם
רַבִּי אָבָא מִבְּתַר כְּתָפוּי. וַיְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה

קמיה, אָמַר לִיה קוּם בְּרִי, דְּהָא אַחְרָא יְתִיב
בְּהֵוָה אַתָּר, קָם רַבִּי אֶלְעָזָר.

אַתְעֵטָף רַבִּי שְׁמַעוֹן, וַיְתִיב. פֶּתַח וְאָמַר,
(תהלים קטו) לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה וְלֹא

כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה. לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה, הָכִי
הוּא וְדָאִי, אֵינּוֹן דְּאֶקְרוֹן מֵתִים, דְּהָא קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא חֵי אֶקְרִי, וְהוּא שְׂאֲרֵי בֵין אֵינּוֹן
דְּאֶקְרוֹן חַיִּים, וְלֹא עִם אֵינּוֹן דְּאֶקְרוֹן מֵתִים.
וְסוּפִיָּה דְקָרָא כְּתִיב, וְלֹא כָל יוֹרְדֵי דוֹמָה, וְכָל
אֵינּוֹן דְּנַחְתִּין לְדוֹמָה, בְּגִיָּהֶם יִשְׁתַּאֲרוּן. שְׂאֲנִי
אֵינּוֹן דְּאֶקְרוֹן חַיִּים, דְּהָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּעֵי בִיקְרִיָּהוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּמָּה שְׁנֵיָא שְׁעֵתָא (דף רפ"ח ע"א)
דָּא מַאדָּרָא. דְּבִאדָּרָא אֲזִדְמֵן קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וּרְתִיכּוּי. וְהִשְׁתָּא, הָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָכָא,
וְאֲתִי עִם אֵינּוֹן צְדִיקֵיָא דְּבִגְנִתָּא דְּעֵדֶן, מַה דְּלֹא
אֶעְרְעוּ בְּאִדָּרָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּהוֹן
דְּצְדִיקֵיָא יִתִּיר מִיֶּקְרָא דִּילֵיהּ, כִּמָּה דְּכְתִיב
בִּירְבָּעָם, דְּהוּה מְקִטָּר וּמְפָלַח לְעִבּוּדָה זָרָה,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲוִרִיךְ לֵיהּ. וְכִינּוֹן דְּאוּשִׁיט
יְדֵיהּ לְקַבְּלֵי דְּעֵדוּ נְבִיאָהּ, אֲתֵיבֵשׁ יְדֵיהּ, דְּכְתִיב,
(מלכים א יג) וַתִּיבֶשׁ יָדוֹ וְגו'. וְעַל דְּפָלַח לְעִבּוּדָה זָרָה

לֹא כְּתִיב, אֲלֵא עַל דְּאוּשִׁיט יְדִיהָ לְעֵדוֹ נְבִיאָה.
וְהִשְׁתָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרָא דִּילָן,
וְכֻלְהוּ אֶתְאֵן עֲמִיהָ.

אָמַר, הָא רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הָכָא, וְסַחְרָנִיה
שְׁבַעֲיָן צַדִּיקֵי גְלִיפֵן בְּעִיטְרִין, מְנַהֲרִין
כָּל חַד וְחַד מְזִיגְרָא דְזִינָא דְעַתִּיקָא קִדְשָׁא,
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וְהוּא אָתִי לְמִשְׁמַע
בְּחֻדְוֹתָא, אֵלִין מְלִין דְּאַנָּא אִימָא. עַד דְּהוּה
יְתִיב, אָמַר, הָא רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יֶאִיר הָכָא, אֶתְקִינוּ
דּוּכְתִּיהָ, אֲזִדְעֻזְעוּ חֲבֵרִיָּא דְהוּוּ תַמָּן, וְקֻמוּ וּיְתַבּוּ
בְּשִׁיפּוּלֵי בֵיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, אֲשִׁתְּאַרוּ
קָמִיהָ (נ"א עֲמִיהָ) דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּאַדְרָא אֲשִׁתְּכַחֲנָא דְכָל חֲבֵרִיָּא הוּוּ אִמְרִי, וְאַנָּא
עֲמַהוּן. הִשְׁתָּא אִימָא אָנָּא בְּלַחֲוֹדָאִי, וְכֻלְהוּ
צִיִּיתִין לְמַלּוּלֵי, עֲלֵאִין וְתַתְּאִין. זַכָּאָה חוּלְקֵי
יוֹמָא דִּין.

פִּתְחָ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) אֲנִי לְדוּדֵי
וְעָלִי תְשׁוּקָתוֹ. כָּל יוֹמִין דְּאַתְקֻטְרָנָא
בְּהֵאִי עָלְמָא, בְּחַד קְטִירָא אֶתְקֻטְרָנָא בֵּיה
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כֶּךָ הִשְׁתָּא וְעָלִי
תְשׁוּקָתוֹ. דְּהוּא וְכָל סִיעָתָא קִדְשָׁא דִּילֵיהָ, אָתוּ
לְמִשְׁמַע בְּחֻדְוָה, מְלִין סְתִימִין, וְשְׁבַחָא דְעַתִּיקָא

קדישא, סתימא דכל סתימין, פריש ואתפרש
מכלא, ולא פריש, דהא כלא ביה מתדבקן, והוא
מתדבק בכלא הוא כלא.

עתיקא דכל עתיקין, סתימא דכל סתימין,
אתתקן ולא אתתקן. אתתקן, בגין
לקיימא כלא. ולא אתתקן, בגין דלא שכיח.

כד אתתקן, אפיק תשעה נהורין, דלהטין מניה,
מתקונני. ואינון נהורין מניה, מתנהרין
ומתלהטין, ואזלין ומתפשטין לכל עיבר.
כבוצינא דאתפשטין מניה נהורין לכל עיבר.
ואינון נהורין דמתפשטין, כד יקרבון למנדע לון,
לא שכיח אלא בוצינא בלחודוי. כף הוא עתיקא
קדישא, (הוא) בוצינא עלאה, סתימא דכל סתימין.
ולא שכיח בר אינון נהורין דמתפשטין,
דמתגליין, וטמירן. ואינון אקרון שמא קדישא.
ובגין כף כלא חד.

ומה דאמרי חברנא בספרי קדמאי, דאינון
דרגין דאתבריו, ועתיקא קדישא אתגלי
בהו, בכל חד וחד. משום דאינון תקוננין
דעתיקא קדישא. לאו השתא עידנא להני מלין
דהא אמינא לון באדרא קדישא. וחמינא מה

דְּלֹא יִדְעָנָא הָכִי, וְעַד הַשְׁתָּא אֲסֵתִים בְּלִבָּאִי
מְלָה. וְהַשְׁתָּא אָנָּא בְּלַחֲוֹדָאִי אֲסֵהִידְנָא קָמִי
מְלָכָא קְדִישָׁא, וְכָל הָנִי זָכָאִי קָשׁוּט דְּאָתוּ
לְמַשְׁמַע מַלְיָן אֲלִין.

גוּלְגֻלְתָּא דְּרִישָׁא חוּוּרָא, לָאוּ בִּיה שִׁירוּתָא
וְסִיּוּמָא. קוּלְטָרָא דְּקִטְפוּי, אֲתַפְּשֵׁט
וְאֲתַנְהִיר, וּמִנִּיה יִרְתּוֹן צְדִיקָיָא אַרְבַּע מָאָה
עָלְמִין דְּכִסּוּפִין לְעֵלְמָא דְּאֲתִי. מֵהֵאִי קוּלְטָרָא
דְּקִטְפָּא, דִּהִיא גוּלְגֻלְתָּא חוּוּרָא, נָטִיף טָלָא כָּל
יוֹמָא, לְהֵהוּא זְעִיר אֲנָפִין, לְאַתָּר דְּאֲתַקְרִי
שָׁמַיִם, וּבִיה זְמִינִין מִיִּתְיָא לְאַחֲיָא לְזִמְנָא
דְּאֲתִי. דְּכִתִּיב, (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל
הַשָּׁמַיִם. וְאֲתַמְלִיָּא רִישִׁיה, וּמֵהֵהוּא זְעִיר אֲפִין,
נָטִיף לְחֻקַּל תְּפוּחִין. וְכָל חֻקַּל תְּפוּחִין, נִהִירִין
מֵהֵהוּא טָלָא.

הָאִי עֲתִיקָא קְדִישָׁא טָמִיר וְגָנִיז. וְחֻכְמָתָא עֲלָאָה
סְתִימָאָה, בְּהֵהוּא גוּלְגֻלְתָּא מְשִׁתְּכַח, וּדְאִי
בְּהֵאִי עֲתִיקָא, לָא אֲתַגְלִיָּא אֶלָּא רִישָׁא בְּלַחֲוֹדוּי,
בְּגִין דְּאִיהוּ רִישָׁא לְכָל רִישָׁא. חֻכְמָתָא עֲלָאָה,
דְּאִיהִי רִישָׁא, בִּיה סֵתִים, וְאֶקְרִי מוּחָא עֲלָאָה.
מוּחָא סְתִימָא. מוּחָא דְּשָׁכִיף וְשָׁקִיט. וְלִית דִּידַע
לִיה, בַּר אִיהוּ.

תִּלְתָּ רִישֵׁין אֲתַגְלֶפֶן, דָּא, לָגוּ מִן דָּא. וְדָא,
 לְעִילָא מִן דָּא. רִישָׁא חָדָא, חֲכַמְתָּא
 סְתִימָאָה, דְּאַתְפְּסִיָּא, וְלָאוּ מִתְפַּתְחָא. וְחֲכַמְתָּא
 דָּא סְתִימָאָה, רִישָׁא לְכָל רִישִׁיָּה, דְּשָׂאָר חֲכָמוֹת.
 רִישָׁא עֲלָאָה, עֲתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין. רִישָׁא דְכָל רִישָׁא, (דף רפ"ח ע"ב) רִישָׁא דְלָאוּ
 רִישָׁא. וְלֹא יָדַע, וְלֹא אֲתִידַע, מַה דִּהְוִי בְּרִישָׁא
 דָּא, דְּלֹא אֲתִדְבֵּק בְּחֲכַמְתָּא, וְלֹא בְּסוּכְלָתָנּוּ. וְעַל
 הָאִי אֲקָרִי, (במדבר כד) בָּרַח לָךְ אֶל מְקוֹמָךְ. (יחזקאל א)

וְהַחֲיוֹת רָצוּא וְשׁוּב.

וּבְגִין כִּךְ עֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲקָרִי אֵין. דְּבִיָּה תִלְיָא
 אֵין. וְכָל אֵינוֹן שְׁעָרִי, וְכָל אֵינוֹן נִימִין,
 מִמּוֹחָא סְתִימָאָה נִפְקִין. (תליון) וְכִלְהוּ שְׁעִיעִין, (ס"א
 יתבין) בְּשִׁקּוּלָא. וְלֹא אֲתַחֲזִי קְדָלָא.

כִּלְאָ הוּא, בְּגִין דִּהָאִי עֲתִיקָא קְדִישָׁא בְּחַד הָוִי.
 כִּלְאָ בְּחִידוֹ, וְלֹא שְׁנִיָּא מִרְחָמִי לְעֵלְמִין.
 בְּתִלְתָּ עֶשֶׂר מְכִילָן דְּרַחֲמִין אֲשַׁתְּכַח. בְּגִין דִּהָאִי
 חֲכַמְתָּא סְתִימָאָה דְּבִיָּה, מִתְפָּרֵשׁ תִּלְתָּ זְמָנִין
 לְאַרְבַּע אַרְבַּע. וְהוּא עֲתִיקָא, כָּלִיל לֹזֶן, וְשְׁלִיט
 עַל כִּלְאָ.

חַד אֲרַחָא דְנִהִיר בְּפִלְגּוֹתָא דְשְׁעָרִי דְנִפְקִי
 מִמּוֹחָא, הוּא אֲרַחָא דְנִהִירִין בֵּיהַ צִדִּיקָא

לְעֵלְמָא דְאִתִּי, דְּכָתִיב (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר
 נֹגֶה וְגו'. וְעַל דָּא כְתִיב, (ישעיה נח) אֵד תִּתְעַנֵּג עַל
 יי'. וּמֵהָאִי אֲרַחָא מִתְנַהֲרִין כָּל שָׁאר אֲרַחֲיָן,
 דְּתַלְיִין בְּזַעִיר אֲנָפִין.

האי עֲתִיקָא סָבָא דְסָבִין, כְּתָרָא עֲלָאָה, לְעֵילָא.
 דְּמִתְעַטְרִין בֵּיהּ כָּל עֲטָרִין, וְכְתָרִין,
 מִתְנַהֲרִין כָּל בּוֹצִינִין מִנִּיהּ וּמִתְלַהֲטִין (ומתנהרין).
 וְהוּא, הוּא בּוֹצִינָא עֲלָאָה, טְמִירָא דְלֹא אֲתִידַע.
 (וְכָל שָׁאר בּוֹצִינִין מִנִּיהּ מִתְלַהֲטִין וּמִתְנַהֲרִין).

האי עֲתִיקָא אֲשַׁתְּכַח בְּתֵלַת רִישִׁין, וְכִלְיָן בְּחַד
 רִישָׁא. וְהוּא (נ"א וְהוּא) רִישָׁא עֲלָאָה, לְעֵילָא
 לְעֵילָא. וּבִגִּין דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים בְּתֵלַת,
 אוֹף הָכִי כָּל שָׁאר בּוֹצִינִין דְּנַהֲרִין מִנִּיהּ, כִּלְיָן
 בְּתֵלַת. עוֹד, עֲתִיקָא אֲתַרְשִׁים בְּתָרִין. כִּלְיָן
 דְּעֲתִיקָא בְּתָרִין. הוּא כְּתָרָא עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין,
 רִישָׁא דְכָל רִישִׁי. וְהוּא דַּהּוּי לְעֵילָא מִן דָּא, דְּלֹא
 אֲתִידַע. כֵּךְ כָּל שָׁאר בּוֹצִינִין, סְתִימִין בְּתָרִין. עוֹד
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים וְאַסְתִּים בְּחַד, וְהוּא חַד,
 וְכָלֹא הוּא חַד. כֵּךְ כָּל שָׁאר בּוֹצִינִין, מִתְקַדְשִׁין,
 מִתְקַשְׁרִין, וּמִתְהַדְרִין בְּחַד, וְאַיְנוֹן חַד.

מִצְחָא דְּאֲתַגְלִי בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא, רְצוֹן אֲקָרִי,
 דַּהּא רִישָׁא עֲלָאָה דָּא סְתִים לְעֵילָא,

דְּלֹא אֶתִידַע פְּשִׁיט חַד טוֹרְנָא בְּסִימָא, יָאָה,
דְּאַתְכְּלִיל בְּמִצָּחָא. וּבִגִּין דְּאִיהוּ (נ"א דְּהֵהוּא) רַעְוָא
דְּכָל רַעְוִין, אֶתְתַּקֵּן בְּמִצָּחָא, וְאַתְגְּלִיֵּיא בְּבוֹסִיטָא
(ס"א אֶתְגְּלִיף בְּפִסִּיטָא), הָאִי מִצָּחָא אֶקְרִי רַצוֹן.

וְכֵד רַצוֹן דָּא אֶתְגְּלִיֵּיא, רַעְוָא דְּרַעְוִין אֶשְׁתַּכַּח
בְּכֻלָּהוּ עַלְמִין, וְכָל צְלוּתִין דְּלִתְתָּא
מִתְקַבְּלִין, וּמִתְנַהֲרִין אֲנָפוּי דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְכֻלָּא
בְּרַחְמֵי אֶשְׁתַּכַּח, וְכָל דִּינִין אֶתְטַמְּרִין וְאַתְכַּפֵּיִין.
בְּשִׁבְתָּא בְּשַׁעְתָּא דְּצְלוּתָא דְּמִנְחָה, דְּהוּא עֵידִן
דְּכָל דִּינִין מִתְעָרִין, אֶתְגְּלִיֵּיא הָאִי
מִצָּחָא, וְאַתְכַּפֵּיִין כָּל דִּינִין, וְאַשְׁתַּכַּחוּ רַחְמִין
בְּכֻלָּהוּ עַלְמִין. וּבִגִּין כֵּן אֶשְׁתַּכַּח שְׁבֵת בְּלֹא דִינָא,
לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא. וְאַפִּילוּ אִשָּׁא דְּגִיּהָנָם
אֶשְׁתַּקַּע (ס"א אֶשְׁתַּכַּד) בְּאַתְרִיהּ, וְנִיחִין חֲתִיבֵיא. וְעַל
דָּא אֶתּוֹסֵף נִשְׁמַתָּא דְּחָדוּ בְּשִׁבְתָּא.

וּבְעֵי בְּרַ נֶשׁ לְמַחְדֵּי בְּתִלְת סְעוּדָתִי דְּשִׁבְתָּא,
דְּהָא כָּל מְהִימְנוּתָא, וְכָל כָּלְלָא
דְּמְהִימְנוּתָא, בִּיהּ אֶשְׁתַּכַּח, וּבְעֵי בְּרַ נֶשׁ לְסִדְרָא
פְּתוּרָא, וְלִמִּיכָל תִּלְת סְעוּדָתִי דְּמְהִימְנוּתָא,
וְלִמַּחְדֵּי בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶסְהַדְנָא עָלִי לְכָל אֱלִין
דְּהֵכָא, דְּהָא מִן יוֹמָאֵי לֹא בְּטִילָנָא אֱלִין

תָּלַת סְעוּדָתִי, וּבְגִינֵיהוֹן לֹא אֶצְטְרִיכָנָא לְתַעֲנִיתָא
 בְּשַׁבָּתָא. וְאֶפִּילוּ בְיוֹמֵי אַחֲרֵינִי לֹא אֶצְטְרִיכָנָא,
 כָּל שָׁכֵן בְּשַׁבָּתָא. דְּמֵאֵן דְּזָכִי בָהּ, זָכִי
 לְמַהֲיֻמְנוּתָא שְׁלִימָתָא. חַד, סְעוּדָתָא דְּמִטְרוּנִיתָא.
 וְחַד, סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וְחַד, סְעוּדָתָא
 דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין. וּבִהֵהוּא
 עֲלָמָא יִזְכִּי בָהּ לְאֵלִין. הָאִי רְצוֹן כֹּד אֶתְגַּלִּיָּא,
 כָּל דִּינִין אֶתְכַפֵּיין מִשׁוּלְשְׁלִיהוֹן.

תְּקוּנָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא אֶתְתַּקֵּן בְּתְקוּנָא חַד,
 כָּלְלָא דְּכָל תְּקוּנִין. וְהִיא חֲכָמָה עֲלָאָה,
 סְתִימָאָה. כָּלְלָא דְּכָל שְׂאֵר, וְהִיא אֶקְרִי עֵדֵן עֲלָאָה
 סְתִימָא. וְהוּא מוּחָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא. וְהִיא
 מוּחָא אֶתְפָּשֵׁט לְכָל עֵיבֵר, מְנִיָּה אֶתְפָּשֵׁט עֵדֵן
 אַחֲרָא. וּמַהֲאִי עֵדֵן אֶתְגַּלְף.

וְהֵהוּא (דף רפ"ט ע"א) רִישָׁא סְתִימָא דְּבְרִישָׁא
 דְּעֵתִיקָא דְּלֹא אֶתִידַע, כֹּד פָּשִׁיט חַד
 טוּרָנָא (ס"א גוּנָא), דְּהוּא מִתְתַּקֵּן לְאַתְנַהֲרָא, בְּטַש
 בְּהִיא מוּחָא (נ"א מִצְחָא), וְאַתְגַּלְף, וְאַתְנַהֲרִיר בְּכָמָה
 נְהִירִין, וְאַפִּיק וְאַרְשִׁים כְּבוֹסִיטָא דָּא, בְּהִיא
 מִצְחָא. וְאַתְרָשִׁים בִּיה חַד נְהוּרָא, דְּאַקְרִי רְצוֹן.
 וְהִיא רְצוֹן אֶתְפָּשֵׁט לְתַתָּא בְּדִיקָנָא, עַד הֵהוּא
 אֶתֵר דְּמִתִּישְׁבָּא בְּדִיקָנָא, וְאַקְרִי חֶסֶד עֲלָאָה. וְדָא

אִיהוּ נוֹצֵר חֶסֶד. וּבִהְיָ רָצוֹן כֹּד אֶתְגַּלִּיּא,
מִסְתַּכְלִין מֵאִרִי דְדִינָא וּמִתְכַּפִּיין.

עֵינָיו דִּירִישָׁא דַעֲתִיקָא קְדִישָׁא, תְּרִין בְּחַד
שְׁקִילָן. דַּאֲשַׁנְחִין תְּדִירָא, וְלֹא נָאִים.
דְּכְתִיב, (תהלים קכא) לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא, בְּגִין כֹּף לֹא אֵית לִיה
גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלֹא כְסוּתָא.

הָהוּא מוֹחָא אֶתְגַּלִּיף וְנִהִיר בְּתַלְת חוֹרִין
דְּעִילָא (נ"א דְעִינָא), בְּחוֹרָא חָדָא מִסְתַּחֲיִין
עֵינִין דְּזַעִיר אַנְפִין, דְּכְתִיב, (שיר השירים ה) רוּחַצוֹת
בְּחָלָב. דְּהוּא (נ"א בְּהָהוּא) חוֹרָא קְדֻמָּאָה. וּשְׂאֵר
חוֹרִין אֶסְתַּחֲיִין וְנִהִרִין לְשְׂאֵר בּוֹצִינִין.

מוֹחָא אַקְרִי נְבִיעָא דְּבִרְכָתָא, נְבִיעָא דְּכָל
בְּרַכָּאן מִנִּיהּ אֲשַׁתְּכָחוּ. וּבְגִין דְּהָאִי
מוֹחָא לְהִיט בְּתַלְת חוֹרִין דְּעִינָא, בְּעִינָא תְּלָא
בִּיהּ בְּרַכָּתָא, דְּכְתִיב, (משלי כב) טוֹב עֵין הוּא
יְבוֹרֵךְ, דְּהָא בְּמוֹחָא תְּלִיין חוֹרוֹ דְּעִינָא. הָאִי
עִינָא כֹד אֲשַׁנְחַ בְּזַעִיר אַנְפִין, (עלמין) (ס"א אֶתְנַהֲרִין אַנְפִין
כְּלָהוּ בְּחַדוֹ) אֶתְנַהֲרִין כְּלָהוּ בְּחַדוֹ. עִינָא דָּא, הוּא כְּלָא
יְמִינָא, לִית בִּיהּ שְׂמָאֲלָא. עֵינִין דְּתַתָּא, יְמִינָא
וּשְׂמָאֲלָא, תְּרִי, בְּתִרִי גְּוֹוִנִין.

בְּצִנְיָעוֹתָא דְּסַפְרָא אוֹלִיפְנָא, דְּהָא י' עֲלָאָה,
 י' תַּתָּאָה. ה' עֲלָאָה, ה' תַּתָּאָה.
 ו' עֲלָאָה, ו' תַּתָּאָה. כָּל אֲלִין עֲלֵאִין, בְּעִתִּיקָא
 תַּלְיִין. תַּתָּאִין, בְּזַעִיר אֲנָפִין אִינוּן. לָאו תַּלְיִין,
 אֶלָּא אִינוּן מִמָּשׁ. וּבְעִתִּיקָא קֳדִישָׁא תַּלְיִין.
 דְּהָא שְׁמָא דְּעִתִּיקָא אֲתַכְסִּיָּא מְכָלָא, וְלֹא
 אֲשַׁתְּכַח. אֲבָל אֲלִין אֲתוּוֹן דְּתַלְיִין בְּעִתִּיקָא.
 בְּגִין דִּיתְקַיִימוּן אִינוּן דְּלִתְתָּא. דְּאִי לָאו הָכִי
 לֹא יִתְקַיִימוּן.

וּבְגִין כֵּן, שְׁמָא קֳדִישָׁא סְתִים וְגִלְיָא. הַהוּא
דְּסְתִים לְקַבְלִיה דְּעִתִּיקָא קֳדִישָׁא,
סְתִימָא דְּכָלָא. וְהַהוּא (אֲתַגְלִיָּא בְּגִינִיה דְּתַלְיָא) (ס"א דִּאֲתַגְלִי
 בְּגִינִיה דְּהַהוּא דִּאֲתַגְלִיָּא דְּתַלְיָא) **בְּזַעִיר אֲפִין. וּבְגִין כֵּן, כָּל**
בְּרַכָּאן בְּעִיִּין סְתִים וְגִלְיָא. אֲלִין אֲתוּוֹן סְתִימָן
דְּתַלְיִין (בְּעִתִּיקָא קֳדִישָׁא. תַּלְיִין, אֲמַאי תַּלְיִין י' לְקַיִימָא י' דְּלִתְתָּא) (ס"א
 וְדִאי בְּגוּלְגַלְתָּא בְּמִצְחָא בְּעִינִין תְּלִיא י' (ס"א אֲמַאי) אֲמַא תְּלִיא לְקַיִימָא
 ל' דְּלִתְתָּא).

חוֹטְמָא, בְּהָא חוֹטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְּפִרְדֶּשְׁקָא,
דְּבִיה נָשִׁיב רוּחָא דְּחַיִּי לְזַעִיר אֲפִין.
 וּבְהָא חוֹטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְּפִרְדֶּשְׁקָא, תַּלְיָא ה',
 לְקַיִימָא ה' אַחֲרָא דְּלִתְתָּא. וְדֹא רוּחָא נְפִיק
 מִמוּחָא סְתִימָאָה, וְאֶקְרִי רוּחָא דְּחַיִּי. וּבְהָא

רוחא, זְמִינִין לְמַנְדַּע חֲכַמְתָּא, בְּזַמְנָא דְּמִלְכָּא
 מְשִׁיחָא. דְּכְתִיב, (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ
 חֲכָמָה וּבִינָה וְגו'. הָאִי חוּטְמָא, חִיִּין מְכַל
 סְטָרִין, חֲדוּ שְׁלִימָא. נַחַת רוּחַ. אֲסוּתָא.
 בְּחוּטְמָא דְּזַעִיר אַנְפִּין (כְּמָה דְּאוּקִימָנָא) כְּתִיב, (שמואל ב
 כב) עָלָה עֶשֶׂן בְּאֶפּוֹ וְגו'. וְהִכָּא כְּתִיב (ישעיה מח)
 וַתִּהְיֶה לִּי אֶחָדָה לְאֶחָדָה לְאֶחָדָה.

וּבְסִפְרָא דְּאַגְדָּתָא, דְּבִי רַב יִיבָא סְבָא,
 אוּקִים, ה' בְּפּוּמָא, וְהִכָּא לָא
 מִתְקִימָא הָכִי, וְלָא אֶצְטְרָפָא (ס"א אֶצְטְרִיכְנָא), אָף
 עַל גַּב דְּבַחַד סְלָקָא, אֶלָּא בְּה' דִּינָא תְּלִיא,
 וְדִינָא בְּחוּטְמָא תְּלִיא, דְּכְתִיב עָלָה עֶשֶׂן בְּאֶפּוֹ.
 וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב וְאֵשׁ מִפִּי תֹאכֵל. עֶקְרָא
 דְּרוּגְזָא בְּחוּטְמָא תְּלִיא.

כָּל תְּקוּנִין דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא, בְּמוֹחָא שְׁקִיט
 וְסִתִּים מִתְתַּקְנָן. וְכָל תְּקוּנִין דְּזַעִיר אַנְפִּין,
 בְּחֲכָמָה תִּתְּאָה מִתְתַּקְנָן. דְּכְתִיב, (תהלים קד) כָּלִם
 בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, וְה' כָּלִלָּא דְּכָלָא וְדָאִי. מַה בֵּין
 ה' לָהּ. ה' דְּהִכָּא, דִּינָא אֶתְעַר מְנָה. וְדְהִכָּא רַחֲמֵי
 גו רַחֲמֵי.

בְּדִיקְנָא דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא, תְּלִיא כָּל יְקִירוֹ
 דְּכָלָא. מְזָלָא דְּכָלָא אֶקְרִי. מַהֲאִי

דיקנא, מזלא יקירותא (נ"א מהאי מזלא יקירא) דכל
 יקירין, מזלי עלאי ותתאי. בלהו משגיחין
 לההוא מזלא. בהאי מזלא תלייא חיי דכלא,
 מזוני דכלא. בהאי מזלא תליין שמיא וארעא.
 גשמיין דרעוא. בהאי מזלא, אשגחותא דכלא.
 בהאי מזלא תליין כל חיילין עלאין ותתאין. (דף

רפ"ט ע"ב)

תלת עשר נביעין, דמשחא דרבותא טבא, תליין
 בדיקנא דמזלא יקירא דא. וכלהו נפקין
 לזעיר אנפין. לא תימא בלהו, אלא תשעה
 מנייהו, משתכחין בזעיר אנפין, לאכפייא דינין.

(וכד) האי מזלא, תלייא בשקולא עד טבורא. כל
 קדושי קדושין דקדושא ביה תליין. בהאי
 מזלא, פשיט פשיטותא דקוטרא עלאה. ההוא
 רישא דכל רישין, דלא אתידע, ולא אשתמודע,
 ולא ידעין עלאין ותתאין. בגין כך כלא בהאי
 מזלא תלייא.

בדיקנא דא, תלת רישין דאמינא, מתפשטין.
 וכלהו מתחברין בהאי מזלא,
 ומשתכחין ביה. ובגין כך, כל יקירו דיקירותא,
 בהאי מזלא תלייא. כל אלין אתון דתליין בהאי

עֲתִיקָא, כּוֹלְהוּ תַלְיִין בְּהַאי דִּיקְנָא, וּמִתְחַבְּרִין
 בְּהַאי מְזֻלָּא, וְתַלְיִין בֵּיה, לְקִימָא אַתּוּן אַחֲרָנִין.
 דְּאֶלְמָלִי לָא סָלִיק אֵלִין אַתּוּן בְּעִתִּיקָא, לָא
 קִימִין אֵלִין אַחֲרָנִין. וּבְגִין כֶּךָ אָמַר מֹשֶׁה כֹּד
 אֶצְטְרִיךְ, יִי' יִי', תְּרִי זִימְנִי, וּפְסִיק טַעְמָא
 בְּגוּוֹיִיהוּ. דְּהָא בְּמֻזְלָא תַלְיִיא כֻּלָּא. מֵהַאי מְזֻלָּא,
 מִתְכַּסְפִּי עֲלָאי וְתַתָּאי, וּמִתְכַּפֵּיין קָמִיה. זְכָאָה
 חוֹלְקִיה מָאן דְּזָכִי לְהָאִי.

הַאי עֲתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, לָא
 אֲדַכֵּר, וְלָא אֲשַׁתְּכַח. וּבְגִין דְּאִיהוּ רִישָׁא
 עֲלָאָה לְכָל עֲלָאִין, לָא אֲדַכֵּר, בַּר רִישָׁא חָדָא,
 בְּלָא גּוּפָא, לְקִימָא כֻּלָּא.

וְהַאי (נ"א דְכָל סְתִימִין (ס"א בְּגִין דְּאִיהוּ) רִישָׁא עֲלָאִין לְכָל
 עֲלָאִין, לָא אֲדַכֵּר, אֶלָּא רִישָׁא חָדָא, בְּלָא
 גּוּפָא, לְקִימָא כֻּלָּא. וְהוּא) טְמִיר וְסְתִים וְגִנְז
 מְכֻלָּא, תְּקוּנֹנִי אֶתְתַּקֵּן, בְּהֵוָה מוּחָא סְתִימָאָה
 דְּכֻלָּא, דְּאֶתְפָּשֵׁט וְאֶתְתַּקֵּן כֻּלָּא וְנִפְיָק חֶסֶד עֲלָאָה
 וְתַתָּאָה, וְחֶסֶד עֲלָאָה אֶתְפָּשֵׁט וְאֶתְתַּקֵּן וְאֶתְכַּלִּיל
 כֻּלָּא בְּמוּחָא סְתִימָאָה דָּא. כֹּד אֶתְתַּקֵּן חוּוּרָא דָּא
 בְּנִהִירוּ דָּא, בְּטַשׁ מָאן דְּבִטַּשׁ, בְּהַאי מוּחָא
 וְאֶתְנַהִיר, וְתַלְיִיא מְמוּזְלָא יְקִירָא מוּחָא אַחֲרָא,
 דְּאֶתְפָּשֵׁט וְנִהִיר לְתַלְתִּין וְתִרִין שְׁבִילִין. כֹּד

אֶתְנַהִיר נְהִיר מִמְזָלָא יְקִירָא. אֶתְנַהִירו תְּלַת רִישֵׁין
עֲלָאִין, תְּרִין רִישֵׁין, וְחַד דְּכֻלִּיל לֹון. וּבְמִזָּלָא
תְּלִיין, וְאֶתְכֻלִּיל בֵּיה.

מִכָּאן שְׁאֵרֵי לְאֶתְגְּלִיָּא יְקִירו דְּדִיקְנָא, דְּאִיהוּ
מִזָּלָא סְתִימָאָה. וְאֵינוֹן מִתְתַּקְנָן, כְּמָה
דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תְּלַת רִישֵׁין מִתְעַטְרִין בֵּיה, הָכִי
כָּלָא בְּתַלְת רִישֵׁין. וְכַד אֶתְנַהֵר, תְּלִיין כְּלָהוּ דָּא
בְּדָא בְּתַלְת רִישֵׁין, תְּרִין מִתְרִין סְטֵרִין, וְחַד
דְּכֻלִּיל לֹון.

וְאִי תִּימָא, מָאן עֲתִיקָא קְדִישָׁא. תָּא חֲזִי, לְעִילָא
לְעִילָא, אִית דָּלָא אֲתִידַע, וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע,
וְלֹא אֲתֵרְשִׁים, וְהוּא כְּלִיל כָּלָא, וְתֵרִין רִישֵׁין בֵּיה
כְּלִילָן (ס"א תְּלִיין). וְכַדִּין כָּלָא (חֲדָא) הָכִי אֶתְתַּקֵּן.
וְהָהוּא לָאוּ בְּמִנְיָנָא, וְלֹא בְּכֻלָּלָא וְלֹא בְּחוּשְׁבָן
אֶלָּא בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא, עַל דָּא אֲתָמַר, (תְּהֵלִים לט)
אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְּרָכֵי מַחְטָא בְּלִשׁוֹנִי.

אַתָּר דְּשִׁירוּתָא אֲשַׁתְּכַח, מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא,
דְּאֶתְנַהִיר מִמְזָלָא, הוּא נְהִירו דְּחֻכְמָתָא,
דְּאֶתְפָּשֵׁט לְתַלְתִּין וְתֵרִין עֵיבֵר. וְנִפְקָא מֵהָהוּא
מוֹחָא סְתִימָאָה, מְנַהִירו דְּבִיה. וְמָה דְּעִתִּיקָא
קְדִישָׁא נְהִיר בְּקַדְמִיתָא (ס"א בְּחֻכְמָתָא), דָּא הִיא.

וְשִׁירוּתָא מִמָּה דְאַתְגְּלִיָּיא (הָרִי), וְאַתְעָבִיד לְתַלְתָּ
רִישִׁין, וְרִישָׁא חָדָא כָּלִיל לֹון. וְאַלִין תַּלְתָּ
מִתְפַּשְׁטֵן לְזַעִיר אַנְפִין, וּמֵאַלִין נִהְרִין כָּלָא.

אַתְגְּלִיָּיף הָאֵי חֲכָמְתָּא, וְאַפִּיק חַד נִהְרָא, דְּנִגִיד
וְנִפִיק לְאַשְׁקָאָה גִּנְתָּא וְעֵיל (נ"א וְעֵילִין)
בְּרִישָׁא דְזַעִיר אַנְפִין, וְאַתְעָבִיד חַד מוֹחָא וּמִתְמָן
אַתְמָשִׁיךְ וְנִגִיד בְּכָל גּוּפָא, וְאַשְׁקִי כָּל אֵינוֹן
נְטִיעָאן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא
מַעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ וְגו'.

תוֹ אַתְגְּלִיָּיף הָאֵי חֲכָמְתָּא, וְאַתְמָשִׁיךְ וְעֵיל בְּרִישָׁא
דְזַעִיר אַנְפִין, וְאַתְעָבִיד מוֹחָא אַחְרָא (הָהוּא
אַחְרָא). הָהוּא נִהִירוֹ דְאַתְמָשְׁכָּא מִנִּיה אֵלִין תְּרִין
מְשִׁיכֵן אַתְגְּלִיפּוֹ, מִתְחַבְּרֵן בְּחַד רִישָׁא דְעַמִּיקָא
דְּבִירָא, דְכְּתִיב, (משלי ג) בְּדַעְתּוֹ תִּהְיוּמוֹת נִבְקָעוּ.
וְעֵיל בְּרִישָׁא דְזַעִיר אַנְפִין, וְאַתְעָבִיד מוֹחָא
אַחְרָא, וּמִתְמָן אַתְמָשִׁיךְ וְעֵיל לְגוֹ גּוּפָא, וּמִלִּיָּיא
כָּל אֵינוֹן אֲדָרִין וְאַכְסְדָרִין דְּגוּפָא. הָדָא הוּא
דְכְּתִיב, (משלי כד) וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמָּלְאוּ.

וְאַלִין נִהְרִין, מִנִּהִירוֹ דִּהָהוּא מוֹחָא עֲלָאָה
סְתִימָאָה, דְּנִהִיר בְּמִזְלָא (עֲתִיקָא קְדִישָׁא).
וְכָלָא דָּא בְּדָא תְּלִיין. וְאַתְקַשְׁר דָּא בְּדָא, וְדָא

בְּדֹא, עַד דִּישְׁתְּמוּדַע דְּכָלֹא חַד, וְכָלֹא הוּא
עֲתִיקָא, (דף ר"צ ע"א) וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִנִּיהַ כְּלוּם. אֲלִין
תְּלַת נְהוּרִין, נְהָרִין לְתַלְתִּי אַחֲרָנִין, דְּאֶקְרוּן אֲבָהֵן.
וְאֲלִין נְהָרִין לְבָנִין. וְכָלֹא נְהִיר מֵאֲתֵר חַד. כִּד
אֶתְגַּלִּיָּא הָאֵי עֲתִיקָא, רַעְוֹא דְרַעְוֹן, כָּלֹא נְהִיר
וְכָלֹא אֶשְׁתַּכַּח בְּחֵדוֹ שְׁלִימָתָא.

הָאֵי חֲכָמָתָא אֶקְרִי עֵדֵן, וְהָאֵי עֵדֵן אֶתְמַשְׁךְ
מֵעֵדֵן עֲלָאָה, סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין.
וּמֵהָאֵי עֵדֵן, אֶקְרִי שִׁירוּתָא. דְּבַעֲתִיקָא לֹא
אֶקְרִי, וְלֹא הָוִי שִׁירוּתָא וְסִימָא. וּבִגִּין דְּלֹא הָוִי
בֵּיהַ שִׁירוּתָא וְסִימָא, לֹא אֶקְרִי אֶתָּה. בִּגִּין
דְּאֶתְכַסִּיָּא וְלֹא אֶתְגַּלִּיָּא. וְאֶקְרִי הוּא. וּמֵאֲתֵר
דְּשִׁירוּתָא אֶשְׁתַּכַּח אֶקְרִי אֶתָּה, וְאֶקְרִי אָב.
דְּכַתִּיב, (ישעיה סג) כִּי אֶתָּה אָבִינוּ.

בְּאַגְדָּתָא דְּבִי רַב יִיבָא סְבָא, כְּלָלֹא דְּכָלֹא,
זַעִיר אַנְפִּין אֶקְרִי אֶתָּה. עֲתִיקָא
קִדִּישָׁא דְּאֶתְכַסִּיָּא, אֶקְרִי הוּא. וְשִׁפִּיר. וְהִשְׁתָּא
קָרִינֵן בְּאֲתֵר דָּא דְּשִׁירוּתָא אֶשְׁתַּכַּח, אֶתָּה. אַף
עַל גַּב דְּאֶתְכַסִּיָּא, מִנִּיהַ הָוִי שִׁירוּתָא, וְאֶקְרִי
אָב. וְהוּא אָב לְאֲבָהֵן. וְהָאֵי אָב נָפִיק מֵעֲתִיקָא
קִדִּישָׁא, דְּכַתִּיב (איוב כח) וְהִחַכְמָה מֵאִין תִּמְצָא.
וּבִגִּין כֶּף לֹא אֶשְׁתְּמוּדַע.

תא חזי, כתיב (איוב כח) **אֱלֹהִים הַבֵּין דְּרָכָה, דְּרָכָה מִמֶּשׁ. אֲבָל וְהוּא יֵדַע אֶת מְקוֹמָהּ, מְקוֹמָהּ מִמֶּשׁ. וְכָל שְׁכֵן דְּרָכָה. (מְקוֹמָהּ מִמֶּשׁ. וְלֹא דְרָכָה. מְקוֹמָהּ מִמֶּשׁ. וְכָל שְׁכֵן דְּרָכָה.)** וְכָל שְׁכֵן הֵהוּא חֲכָמָה דְּסִתִּימָא בֵּיהּ בְּעִתִּיקָא קִדִּישָׁא.

האי חכמה שירותא דכלא, מניה מתפשטן
תלתין ותריין שבילין. (שבילין ולא ארתיין)
 ואורייתא בהו אתפלילת בעשרין ותריין אתוון,
 ועשר אמירן. האי חכמה אב לאבהן. ובהאי
 חכמה, שירותא וסיומא אשתכח. ובגין כך,
 חכמה עלאה חכמה תתאה. כד אתפשט חכמה,
 אקרי אב לאבהן. כלא לא אתפליל אלא בהאי.
 (ס"א כד מתפשטן חכמות, אתקרי אב לאבהן. כלא לא אשתכלל אלא בהאי)
דכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית.

זקן רבי שמעון ידוי, וחדוי, אמר, ודאי עידן הוא
לגלגלה, וכלא אצטריך בשעתא דא. תאנא,
בשעתא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין,
בעא לאתקנא כלא, אתקין כעין דכר ונוקבא.
באתר דאתפלילו דכר ונוקבא לא אתקיימו, אלא
בקיומא אחרא (ס"א כעין דכר) דדכר ונוקבא. והאי
חכמה כללא דכלא, כד נפקא ואתנהיר מעתיקא

קדישא, לא אתנהיר אלא בדכר ונוקבא. דהאי חכמה אתפשט, ואפיק מיניה בינה, ואשתכח דכר ונוקבא. הוא, חכמה אב. בינה אם. חכמה ובינה, בחד מתקלא אתקלו, דכר ונוקבא. ובגינייהו כלל אתקיים בדכר ונוקבא, דאלמלא האי, לא מתקיימין.

שירותא דא אב לכלא, אב לכלהו אבהן, אתחברו דא בדא, ונהירו דא בדא.

(חכמה אב. בינה אם. דכתיב (משלי ב) כי אם לבינה תקרא) כד אתחברו, אולידו, ואתפשט מהימנותא באגדתא דבי רב ייבא סבא, הכי תאני, מהו בינה. אלא כד אתחבר דא בדא, יו"ד בה"א, אתעברת, ואפיקת בן, ואולידת. ובגין כך, בינה אקרי, בן י"ה, שלימותא דכלא. אשתכחו תרווייהו דמתחברן, ובן בגווייהו. כללא דכלא. בתקונייהו אשתכח שלימותא (נ"א בן י"ה, תרווייהו דמתחברן, ובן בגווייהו. בתקונייהו אשתכחו שלימותא דכלא כללא) דכלא, אב ואם. בן ובת.

מליין אלין, לא אתייהבו לגלאה, בר לקדישי עליונין, דעאלו ונפקו, וידעין ארחוי דקודשא ברין הוא, דלא סטאן בהו לימינא ולשמאלא. דכתיב, (הושע יד) כי ישרים דרכי יי'

וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם וְגו'. זַכָּאָה חוֹלְקִיהָ, דְּמֵאן
 דְּזָכִי לְמַנְדַּע אוֹרְחוֹי, וְלֹא סָטִי, וְלֹא יִטְעִי בְּהוּ.
 דְּמֵלִין אֵלִין סְתִימִין אֵינוֹן וְקַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין
 נִהִירִין בְּהוּ, כְּמֵאן דְּנִהִיר מְנַהִירוֹ דְּבוֹצִינָא. לֹא
 אֲתַמְסְרוּ מֵלִין אֵלִין, אֶלֶּא לְמֵאן דְּעָאל וְנָפִיק.
 דְּמֵאן דְּלֹא עָאל וְנָפִיק, טַב לִיהָ דְּלֹא אֲבָרִי. דְּהָא
 גְּלִיָּא קָמִי עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין,
 דְּמֵלִין אֵלִין נִהִירִין בְּלָבָאִי, בְּאַשְׁלֻמוּתָא
 דְּרַחֲמֵימוּתָא וְדַחֲלוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֵלִין
 בְּנֵי דְּהֶכָא, יִדְעָנָא בְּהוּ דְּהָא עָאלוּ וְנָפְקוּ,
 וְאַתְנַהֲרִין בְּאֵלִין מֵלִין, וְלֹא בְּכָלְהוּ. וְהַשְׁתָּא
 אֲתַנְהִירוּ בְּשְׁלִימוּתָא כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ. זַכָּאָה
 חוֹלְקִי עֲמָהוֹן, בְּהָהוּא עָלְמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מֶה דְּאַמִּינָא דְּעֲתִיקָא
קַדִּישָׁא. וְכָל מֶה דְּאַמִּינָא דְּזַעִיר אֲנָפִין.
כָּלֹא חַד, כָּלֹא הוּא חַד מְלָה. לֹא (דף ר"צ ע"ב) תְּלִיָּא
בִּיה פִּירוּדָא. בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ שְׁמִיהָ לְעָלַם
וְלְעָלְמֵי עָלְמִין.

תָּא חֲזִי, שִׁירוּתָא דָּא דְּאַקְרִי אֲב, אֲתַכְּלִיל בְּיו"ד,
דְּתְלִיָּא מִמְּזָלָא קַדִּישָׁא. וּבִגִּין כָּךְ, יו"ד
כְּלִיל אֲתוּוֹן אַחֲרָנִין. י' סְתִימָא דְּכָל אֲתוּוֹן אַחֲרָן.
י' רִישָׁא וְסִיפָא דְּכָלֹא.

וְהָהוּא נִהָר דְּנִגִּיד וְנָפִיק, אֶקְרִי עֲלֵמָא דְאַתִּי,
דְּאַתִּי תְדִיר וְלֹא פָסִיק. וְהָאִי הוּא עֲדוֹנָא
דְּצְדִיקָא, לְזַכָּא לְהָאִי עֲלֵמָא דְאַתִּי, דְּאַשְׁקִי
תְדִיר לְגִנְתָּא, וְלֹא פָסִיק. עָלִיהּ כְּתִיב (ישעיה נח)
וּכְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכָּזְבוּ מִיָּמֹו. וְהָהוּא עֲלֵמָא
דְּאַתִּי, אֶבְרִי בִּיּו"ד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב)
וְנִהָר יוֹצֵא מַעְדָּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. י' כָּלִיל תְּרִין
אַתּוּן ו"ד.

בְּאַגְדָתָא דְבִי רַב יִיבָא סָבָא תְנִינָן, אָמַאי ו"ד
כָּלִילָן בִּיּו"ד. אֲלֵא נְטִיעָה דְגִנְתָּא (ס"א
וְדָא) דָּא, אֶקְרִי ו'. אֵית גִּנְתָּא אַחְרָא, דְּאֵיהִי ד'.
וּמֵהָאִי ו', אֲשַׁתְקִיָּא ד'. (דְּאֵיהִי אַרְבַּעַה), (ס"א רָאשִׁים)
וְהֵינֵנו רָזָא דְכְּתִיב, וְנִהָר יוֹצֵא מַעְדָּן וְגו'. מָאִי
עֵדָן. דָּא חֲכָמָה עֲלָא, וְדָא י'. לְהַשְׁקוֹת. אֶת הַגֶּן,
דָּא הוּא ו'. וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיא לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים,
דָּא הוּא ד', וְכָלֵא כָלִיל בִּיּו"ד.

וּבְגִין כֶּךָ, אֶקְרִי אָב לְכָלֵא. אָב לְאַבְהֵן. שִׁירוֹתָא
דְּכָלֵא, (אֶקְרִי) בֵּיתָא דְכָלֵא, דְכְּתִיב, (משלי כד)
בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בֵּית. (מֵהָאִי י' שִׁירוֹתָא וְסִימָא דְכָלֵא) וְכְּתִיב,
(תהלים קד) כָּלֵם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ. בְּאַתְרֵיהּ, לָא
אַתְגַּלִּיָּא, וְלֹא אֲתִידַע. מְדַאֲתַחְבֵּר בְּאִימָא
אַתְרִמִּז בְּאִימָא וּבְגִין כֶּךָ אִימָא כָלֵא דְכָלֵא, בָּה

אֲתִידַע וּבָהּ אֶתְרַמֵּיז, שִׁירוֹתָא וְסִימָא דְכָלָא.
(חֲכָמָה אַקְרִי) דְּבָהּ סָתִים כָּלָא.

כְּלָלָא דְּכָלָא, שְׁמָא קַדִּישָׁא. עַד הַשְׁתָּא רְמִיזָנָא,
וְלֹא אֲמִינָא כָּל אֲלִין יוֹמִין. וְהָאִידְנָא
מִתְגַּלְפִּין סְטָרִין, י', כָּלִיל בְּהָאִי חֲכָמָה. ה' דָּא
אִימָא, וְקָרִינָן בִּינָה. ו"ה, אֲלִין תָּרִין בְּנִין,
דְּמִתְעַטָּרִין מֵאִמָּא. וְהָא תְּנִינָן, דְּבִינָה אֶתְכָּלִיל
מִכָּלָא. יו"ד דְּמִתְחַבְּרָא בְּאִימָא, וּמִפְקִין ב"ן.
וְהֵינּוּ בִינָה, א"ב וְא"ם דְּאִינוּן י"ה, בֵּין בְּגוּוֹיֵיהּ.

הַשְׁתָּא אֵית לֹא־סִתְפָּלָא, בִּינָה, וְאַקְרִי תְּבוּנָה,
אֲמָאִי אַקְרִי תְּבוּנָה, וְלֹא בִינָה. אֲלֹא
תְּבוּנָה אַקְרִי, בְּשַׁעְתָּא דִּינְקָא לְתָרִין בְּנִין, ב"ן
וּב"ת, דְּאִינוּן ו"ה, וְהָיָא שַׁעְתָּא אַקְרִי תְּבוּנָה.
דְּכָלָא כָּלִיל בְּאֲלִין אֲתוּוֹן, ב"ן וּב"ת, אִינוּן ו"ה.
וְכָלָא חַד כָּלָלָא, וְהֵינּוּ תְּבוּנָה.

בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר, דְּשִׁלְמָה מְלָכָא,
תְּקוּנָא קַדְמָאָה דְּגַלִּי וְאַמֶּר, (שִׁיר הַשִּׁירִים א)

הֵנָּךְ יָפָה רַעֲיָתִי מֵהָאִי הוּא. וְתְּקוּנָא תְּנִינָא, אַקְרִי
כָּלָה, דְּאִיְהִי נֹקְבָא דְּלִתְתָּא. וְאִינוּן דְּאִמְרִי,
דְּתְּרוּוֹיֵיהּ לְהָאִי נֹקְבָא דְּלִתְתָּא אִינוּן, לָאוּ הָכִי.
דְּה"א קַדְמָאָה לֹא אַקְרִי כָּלָה. וְה"א בְּתִרְאָה,

אֶקְרִי כָּלָה, לְזִמְנִין יְדִיעִין (לְזִמְנִין סְגִיאיִן). דִּהָא זִמְנִין
סְגִיאיִן אֵינוֹן, וְדַכּוּרָא לָא אֶתְחַבֵּר עִמָּה, וְאֶסְתַּלַּק
מִינָהּ. בְּהָהוּא זִמְנָא כְּתִיב, (וִיקְרָא יח) וְאֵל אִשָּׁה
בְּנִדַת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב. בְּשַׁעֲתָא דְאֶתְדַכְּאֵת
נוֹקְבָא, וְדַכּוּרָא בְּעִי לְאֶתְחַבֵּרָא עִמָּה, כְּדִין אֶקְרִי
כָּל"ה. כָּל"ה מִמָּשׁ אֶתִּיא.

(אָבֵל) הָאִי אֵימָא, לָא אֶפְסִיק רַעוּתָא דְתַרְוּוּיָהּ
לְעֵלְמִין, בְּחַד נַפְקִין, בְּחַד שְׂרִיין. לָא אֶפְסִיק דָּא
מִן דָּא, וְלֹא אֶסְתַּלַּק דָּא מִן דָּא. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב
וְנָהָר יֵצֵא מֵעֶדֶן, יוֹצֵא תְדִיר, וְלֹא אֶפְסִיק. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, וְכִמּוּצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימָיו.
וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב רַעֲיָתִי, בְּרַעוּתָא דְאַחֲוָה שְׂרִיין,
בְּאַחֲדוּתָא שְׁלִימוּתָא. אָבֵל הָכָא אֶקְרִי כָּלָה, דְּכֵד
אַתָּא דְכוּרָא לְאֶתְחַבֵּרָא עִמָּה, הִיא כָּלָה, כְּכָלָה
אִיהִי אֶתִּיא מִמָּשׁ.

וּבְגִין כֶּךָ, תִּרִי (ויחי רמ"ב) תְּקוּנִין דְּנוֹקְבֵי פָּרִישׁ
שְׁלָמָה. תְּקוּנָא דְקַדְמִיתָא סְתִימָא, בְּגִין
דְּאִיהִי סְתִימָא. וְתְקוּנָא תְּנִינָא פָּרִישׁ יִתִּיר, וְלֹא
סְתִים כּוּלֵי הָאִי. וּלְבָתֵּר תִּלְיָא כָּל שְׁבָחָא בְּהָיָא
דְּלַעֲלָא. דְּכְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ו) אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה
הִיא לְיוֹלֶדֶתָהּ. וּבְגִין דְּאִיהִי אֵימָא מִתְעַטָּרָא
בְּעַטָּרָא דְכָלָה, וְרַעוּתָא דִּיּו"ד לָא אֶפְסִיק מִנָּהּ

לְעֶלְמִין, אֲתִיּהֵיב בְּרִשׁוּתָּהּ כָּל חִירוֹ דְּעִבְדִּין. כָּל
חִירוֹ דְּכָלָא. כָּל חִירוֹ דְּחִיבֵיא, לְדַכָּא לְכָלָא.
דְּכְתִיב, (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם. וְכְתִיב
(ויקרא כח) וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה יוּבֵל
הִיא. מָאי יוּבֵל. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ירמיה יז) וְעַל יוּבֵל
יִשְׁלַח שָׂרָשָׁיו. מְשׁוּם הֵהוּא נָהַר דְּאַתִּי וְנִגִּיד
וְנִפִּיק, וְאַתִּי תְדִיר, וְלֹא פָסִיק.

כְּתִיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא
לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלָךְ. כִּיֹּן דְּאָמַר כִּי אִם
לְבִינָה תִקְרָא, אֲמַאי לְתַבּוּנָה. אֲלֹא כָלָא כְּמָה
דְּאֲמִינָא. הִי מְנִייהו עֲלָאָה. בִּינָה עֲלָאָה מְתַבּוּנָה.
בִּינָה אָב וְאִם וּבִין. י"ה: אָב וְאִם, וּבִין בְּגוּוֹיִיהוּ.
תַּבּוּנָה: כָּלָא כָלָלָא דְּבִנִין, בִּין וּבֵת, ו"ה. וְלֹא
אֲשֶׁתִּכַּח אָב וְאִם, אֲלֹא בְּאִמָּא, דְּאִמָּא וְדָאִי (ס"א
אֲלֹא בְּבִינָה. וּבְתַבּוּנָה וְדָאִי אִמָּא) רְבִיעָא עֲלִייהו, וְלֹא
אֲתַגְלִיָּא. אֲשֶׁתִּכַּח דְּכָלָלָא דְּתַרִין בְּנִין, אֲקָרִי
תַּבּוּנָה. וְכָלָלָא דְּאָב וְאִם וּבִין, אֲקָרִי בִינָה. וְכַד בְּעִי
לְאֲכָלָלָא כָלָא, בְּהֵאִי אֲתַכְלִיל.

וְהָאִי אָב וְאִם וּבִין, אֲקָרוּן חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת.
בְּגִין דְּהָאִי בִין נָטִיל סִמְנִין דְּאָבוּי
וְאֲמִיה, אֲקָרִי דַעַת, דְּהוּא סֵהֲדוּתָא דְּתַרוּוֹיִיהוּ.
וְהָאִי בִין, אֲקָרִי בּוֹכְרָא. דְּכְתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי

יִשְׂרָאֵל. וּבִגִּין דְּאֶקְרִי בּוּכְרָא, נָטִיל תְּרִין
 חוּלְקִין. וְכֵד אֶתְרַבִּי בְּעֵטְרוּי, נָטִיל תְּלַת חוּלְקִין.
 וּבִין כַּךְ וּבִין כַּךְ, תְּרִין חוּלְקִין, וּתְלַת חוּלְקִין
 כָּלָא חַד מְלָה. וְהָאִי וְהָאִי הֵכִי (ס"א חד) הָאִי,
 יְרוּתָא דְּאָבוּי וְאַמִּיהָ יָרִית.

מֵאִי יְרוּתָא דָּא. אַחְסִנְתָּא דְּאָבוּי וְאַמִּיהָ, וְתִרִין
 עֵטְרִין דִּהּוּ גְנִיזִין בְּגוּוֹיָהּ, וְאַחְסִינוּ לְבָן
 דָּא. מְסֵטְרָא דְּאָבוּי, הָוָה גְּנִיז בְּגוּוֹיָהּ חַד עֵטְרָא,
 דְּאֶקְרִי חֶסֶד. וּמְסֵטְרָא דְּאִמָּא, חַד עֵטְרָא דְּאֶקְרִי
 גְּבוּרָה. וְכִלְהוּ מִתְעֵטְרִין בְּרִישִׁיָּה, וְאַחִיד לֹון. וְכֵד
 נִהְרִין אֵלִין אָב וְאִם עָלֶיהָ, כִּלְהוּ אֶקְרוּן תְּפִילִין
 דְּרִישָׁא. וְכָלָא נָטִיל בֵּין דָּא, וְיָרִית כָּלָא, וְאַתְּפִשְׁט
 בְּכָל גּוּפָא. וְהָאִי בֵּין יְהִיב לְבָרְתָּא. וּבְרִתָּא מְנִיהָ
 אֲתָזֵן. וְעַל כָּל פָּנִים מְכָאן, בְּרָא יָרִית וְלֹא בְּרִתָּא.
 בְּרָא יָרִית לְאָבוּי וְלְאַמִּיהָ וְלֹא בְּרִתָּא. וּמְנִיהָ אֲתָזֵן
 בְּרִתָּא. כְּמָה דְּכְתִיב, (דְּנִיאל ד) וּמִזֹּון לְכָלָא בִּיהָ. (וְאִי
 תִּימָא כָּל הָאִי וְהָאִי אֶקְרוּן צְדִיק וְצַדִּיק בְּחַד אֵינוֹן וְחַד כָּלָא).

הַנִּי אָב וְאִם, כְּלִילֵן וּמִתְחַבְּרֵן דָּא בְּדָא. וְאָב
 טָמִיר יִתִּיר. וְכָלָא אֲחִיד מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא,
 וְתִלְיָא מִמְזָלָא קְדִישָׁא, יְקִירוּ דְּכָל יְקִירִין. וְאֵלִין
 אָב וְאִם, מִתְקַנִּין בֵּיתָא, כְּמָה דְּאַמִּינָא דְּכְתִיב,
 (משלי כד) בַּחֲכָמָה יִבְנֶה בֵּית וּבְתִבּוּנָה יִתְכַּוֵּן

וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלְאוּ כָּל הוֹן יָקָר וְנָעִים. וּכְתִיב
(משלי כב) כִּי נָעִים כִּי תִשְׁמְרֶם בְּבִטָּנָה. (הנִי כָּלָא דְכָלָא,

כְּמָה דְאַמִּינָא וְתַלְיִין מִמְזָלָא קַדִּישָׁא יְקִירָא).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא לֹא גְלִינָא כָּלָא. וְכָל
הַנִּי מְלִין, טְמִירִין בְּלַבָּאי הָווּ עַד הַשְּׁתָּא,
וּבְעִינָא לְאַטְמָרָא לֹון לְעֶלְמָא דְאַתִּי, מְשֹׁם
דְּתַמָּן שְׁאַלְתָּא שְׁאִיל לָנָא, כְּמָה דְכְּתִיב, (ישעיה לג)
וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִיד חוֹסֵן יְשׁוּעוֹת חֲכָמָה וְדַעַת
וְגו', וְחֲכָמָה בְּעִיִּין מִינִי, וְהַשְּׁתָּא רְעוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּהָאִי, הָא בָּלָא כְּסוּפָא
אִיעוּל קָמִי פִּלְטְרוּי.

כְּתִיב (שמואל א ב) כִּי אֶל דְּעוֹת יִי'. דְּעוֹת וְדָאִי. הוּא
הַדְּעַת. בְּדַעַת כָּל פִּלְטְרֵי אֲתַמְלִיִּין.
דְּכְּתִיב, וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלְאוּ. (בְּגִין כָּךְ) דַּעַת אַחֲרָא
לֹא אֲתַגְלִיא, דְּהָא טְמִירָא אֲזִיל בְּגוּוּיָה, וְאַתְּכִלִּיל
בִּיה. דַּעַת נִהִיר בְּמוֹחִין, וְאַתְּפִשֵּׁט בְּמוֹחָא כָּלָא.
(בְּמוֹחָא, בְּגוּפָא כָּלָא, כִּי אֶל דְּעוֹת יִי').

בְּסִפְרָא דְּאַגְדָּתָא תַּנְיִנָן, כִּי אֶל דְּעוֹת יִי', אֶל
תְּקַרִּי דְּעוֹת, אֶלָּא עֵדוּת. דְּהוּא
סִהְדוּתָא דְכָלָא, סִהְדוּתָא דְתַרִּין חוּלְקִין, כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר (תהלים עח) וַיִּקֶּם עֵדוּת בִּיעֶקֶב. וְאַף עַל גַּב

דְּהָאֵי מְלָה, אוֹקְמוּהָ בְּסַפְרָא דְּצִנְיָעוּתָא בְּגוּוּנָא
אֲחֵרָא. הָתָם בְּאַתְרֵיהּ שְׁלִים, הָכָא כָּלָא שְׁפִיר,
וְכָלָא הָוֵי, כַּד אֶסְתִּים מְלָה.

הָאֵי אָב וְאָם, בְּלָהוּ בְּהוּ כְּלִילָן, כָּלָא בְּהוּ
סְתִימָן, וְאֵינוֹן סְתִימָן בְּמִזְלָא קְדִישָׁא,
עֲתִיקָא דְּכָל עֲתִיקִין. בֵּיה סְתִימָן. בֵּיה כְּלִילָן.
כָּלָא הוּא, כָּלָא הָוֵי. בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ שְׁמִיה,
לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.

כָּל מְלִין דְּאֲדָרָא יָאוּת, וְכָלְהוּ מְלִין קְדִישִׁין,
מְלִין דְּלָא סְטָאן לִימִינָא וְלִשְׁמַאלָא, כְּלָהוּ
מְלִין דְּסְתִימִין, וְאַתְגַּלְיִין לְאֵינוֹן דְּעָאלוּ וְנִפְקוּ,
וְכָלָא הָכִי הוּא. וְעַד הַשְׁתָּא הָווּ מִתְּכַסְיִין אֵלִין
מְלִין דְּדַחִילָנָא לְגַלְאָה, וְהַשְׁתָּא אֲתַגְלִיִין. וְגַלִּי
קָמִי (מְלָא) עֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְּהָא לָא לִיקְרָא דִּילִי
וּדְבִית אָבָא עֲבִידְנָא, אֱלָא בְּגִין דְּלָא אִיעוּל
בְּכִסּוּפָא קָמִי פִלְטְרוֹי עֲבִידְנָא. וְעוֹד, הָא
חֲמִינָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל הָנִי זְכָאֵי קָשׁוּט
דְּהָכָא מִשְׁתַּכְּחִין, כְּלָהוּ מִסְתַּכְּמִין עַל יָדֵי. דְּהָא
חֲמִינָא דְּכָלְהוּ חֲדָאן בְּהָאֵי הַלּוּלָא דִּילִי, וְכָלְהוּ
זְמִינִין (דף רצ"א ע"ב) בְּהָהוּא עֲלָמָא בְּהִילּוּלָא דִּילִי,
זְכָאָה חוּלְקִי.

אמר רבי אבא, כד סיים מלה דא בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, ארים ידוי, ובכה וחייה. בעא לגלגא מלה חדא. אמר, במלה דא אצטערנא כל יומאי, והשתא לא יהבין לי רשותא. אתתקף, ויתיב, ורחיש בשפוותיה, וסגיד תלת זמנין, ולא הוה יכול בר נש לאסתכלא באתריה, כל שפן ביה. אמר, פומא פומא, דזכית לכל האי, לא אנגיבו מבועף. מבועף נפיק ולא פסק. עלך קרינן (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכתיב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

האידידנא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא, (נ"א רעותא לגלגא רוא דא) ולא סליק ברעותי (ס"א בדי), בר האידידנא, דהא בעטרא דא מתעטר האי יומא. והשתא בעינא לגלגא מלין, קמיה דקודשא בריך הוא, דהא כלהו מתעטרין ברישי. והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה, כיומא אחרא. דהא כל יומא דא ברשותי קיימא. והשתא שרינא לגלגא מלין, בגין דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי. והא שרינא אימא.

בתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך. מאן חכימא, יסתכל

בְּהַאי, לְמַחְמֵי אוֹרְחוֹי (ס"א דינוי) דְּקַדִּישָׁא עֲלָאָה,
 דִּינִין דְּקָשׁוּט, דִּינִין דְּמַתְעַטְרָן בְּכַתְרֵי עֲלָאִין.
 דְּהָא חֲמִינָא דְכֻלְהוּ בּוֹצִינִין נְהָרִין מְבוֹצִינָא
 עֲלָאָה, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין, כֻּלְהוּ דְרָגִין
 לְאַתְנַהֲרָא. (נ"א וְכֻלְהוּ אֵינּוֹן דְרָגִין לְאַתְנַהֲרָא) וּבְהֵהוּא נְהוֹרָא
 דְּבָכָל דְרָגָא וְדְרָגָא, אֲתַגְלִיָּא מַה דְאַתְגְלִיָּא,
 וְכֻלְהוּ נְהוֹרִין אֲחִידִין, נְהוֹרָא דָּא בְּנְהוֹרָא דָּא,
 וְנְהוֹרָא דָּא, בְּנְהוֹרָא דָּא, וְנְהוֹרִין דָּא בְּדָא, וְלֹא
 מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא.

נְהוֹרָא דְכָל בּוֹצִינָא וּבּוֹצִינָא, דְאַקְרוּן תְּקוּנֵי
 מְלָכָא, כְּתָרֵי מְלָכָא, כָּל חַד וְחַד, נְהִיר
 וְאַחִיד בְּהֵהוּא נְהוֹרָא דְלָגוּ לָגוּ, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ
 לְבַר. וּבְגִין כֵּן כֻּלָּא בְּחַד דְרָגָא אֲסִתְלַק, וְכֻלָּא
 בְּחַד מְלָה אֲתַעֲטָר, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא,
 אִיהוּ וְשְׁמִיהּ חַד הוּא. נְהוֹרָא דְאַתְגְלִיָּא, אֲקָרִי
 לְבוֹשָׁא דְמְלָכָא. נְהוֹרָא דְלָגוּ לָגוּ, (בְּהֵהוּא נְהוֹרָא הוּא
 מַה) נְהוֹרָא סְתִים, וּבִיהּ שְׂרִיָּא הֵהוּא דְלֹא אֲתַפָּרֵשׁ
 וְלֹא אֲתַגְלִיָּא.

וְכֻלְהוּ בּוֹצִינֵי, וְכֻלְהוּ נְהוֹרִין, נְהָרִין מַעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, בּוֹצִינָא
 עֲלָאָה. וְכַד מְסַתְּכֵלָן, כֻּלְהוּ נְהוֹרִין דְאַתְפְּשְׁטֵן. לֹא
 אֲשַׁתְּכַח בַּר בּוֹצִינָא עֲלָאָה, דְאַטְמָר וְלֹא אֲתַגְלִיָּא.

בְּאַיִנוֹן לְבוֹשִׁין דִּיקָר, לְבוֹשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנֵי
קְשׁוּט, בּוֹצִינֵי קְשׁוּט, אֲשֶׁתְּכַחוּ תְּרִין
בּוֹצִינֵין, תְּקוּנָא דְכוּרְסֵיָא דְמִלְכָּא, וְאַקְרוּן צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט. וְאַיִנוֹן שִׁירוּתָא, וְשְׁלִימוּתָא, בְּכָל
מְהִימְנוּתָא. וּבִהְגֵי מִתְעַטְרִין כָּל דִּינִין דְלַעִילָא
וְתַתָּא, וְכָלֹא סְתִים בְּמִשְׁפָּט. וְצֶדֶק מְהֵאֵי מִשְׁפָּט
אַתָּוֹן. וְלִזְמָנִין קָרִינָן לָהּ, (בראשית יד) וּמִלְכֵי צֶדֶק
מֶלֶךְ שָׁלָם.

כַּד מִתְעַרִין דִּינִין מִמִּשְׁפָּט, כְּלָהוּ רַחֲמֵי, כְּלָהוּ
בְשְׁלִימוֹ. דְּהֵאֵי מְבַסֵּם לְהֵאֵי צֶדֶק, וְדִינִין
מִתְתַּקְנִין, וְכְלָהוּ נַחֲתִין לְעֵלְמָא בְשְׁלִימוֹ, בְּרַחֲמֵי.
וּכְדִין (אֲקָרִי) שַׁעְתָּא דְּמִתְחַבְרִין דְּכֹר וְנוֹקְבָא, וְכָל
עֵלְמִין כְּלָהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְחִדּוּתָא.

וְכַד אֲסֻגְיָאוּ חוּבֵי עֵלְמָא, וְאַסְתַּאבַת מְקַדְשָׁא,
וְדְכוּרָא אֲתִרְחַק מִן נוֹקְבָא, וְחוּיָא תְּקִיפָא
שְׂרִיָא לְאַתְעָרָא, וְוִי לְעֵלְמָא דְּמִתָּוֹן בְּהֵהוּא זְמָנָא
מְהֵאֵי צֶדֶק. כְּמָה חֲבִילֵי טְרִיקִין מִתְעַרִין בְּעֵלְמָא,
כְּמָה זַכָּאִין מְסִתְלָקִין מִעֵלְמָא. וְכָל כֵּךְ לָמָּה. בְּגִין
דְּאַתְרַחַק דְּכוּרָא מִן נוֹקְבָא, וּמִשְׁפָּט לֹא קָרַב
בְּצֶדֶק דָּא. וְעַל הָאֵי כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא
מִשְׁפָּט, דְּמִשְׁפָּט אֲתִרְחַק מְהֵאֵי צֶדֶק, וְלֹא
אַתְבְּסָמָא, וְצֶדֶק יִנְקָא מֵאַתָּר אַחֲרָא.

וַיַּעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מַלְכָּא, (קהלת ז) אֶת הַכֹּל
 רִאִיתִי בִימֵי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצִדְקוֹ
 וגו', הֶבֶל דָּא, (ס"א ל"ג הֶבֶל דָּא) הֶבֶל חָדָא, מֵהֶבְלִים
 דְּלַעֲיָלָא, דְּאֶקְרוֹן אַפִּי מַלְכָּא, וְדָא אִיהוּ
 מַלְכוּתָא קִדִּישָׁא, דְּכַד הִיא מִתְעַרָּא בְּדִינוּי,
 כְּתִיב יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצִדְקוֹ. מָאִי טַעְמָא.
 מִשּׁוּם דְּמִשְׁפֹּט אֶתְרַחֵק מִצְדֵּק. וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרִי,
 וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפֹּט.

סדר הלימוד ליום טז סיון [יום 252 בשנה]

תָּא חֲזִי, כֹּד אֲשֶׁתִּכַּח זַכָּאָה עֲלָאָה בְּעִלְמָא,
 רְחִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲפִילוּ כֹד
 אֲתַעַר צִדְק בְּלַחֲדוּי, יְכִיל עֲלֵמָא לֹאֲשַׁתְּזָבָא
 בְּגִינִיָּה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי בִיקְרִיָּה, וְלֹא
 מִסְתַּפִּי (דף רצ"ב ע"א) מִן דִּינָא. וְכֹד הֵהוּא זַכָּאָה לֹא
 קִיִּימָא בְּקִיּוּמִיָּה, מִסְתַּפִּי אֲפִילוּ מִמִּשְׁפֹּט, וְלֹא
 יְכִיל לְמִיקָם בִּיָּה. כֹּל שְׁכֵן בְּצִדְק.

דְּיֹד מַלְכָּא, בְּקִדְמִיתָא אָמַר, (תהלים כו) בְּחֻגֵּי יִי'
 וְנִסְנִי. דִּהָא אָנָּא לֹא מִסְתַּפִּינָא מִכָּל דִּינִין,
 אֲפִילוּ מֵהָאִי צִדְק, וְכֹל שְׁכֵן דְּאֲחִידְנָא בִּיָּה, מֵה
 כְּתִיב. (תהלים יז) אֲנִי בְּצִדְק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ, בְּצִדְק וְדָאִי.
 לֹא מִסְתַּפִּינָא לְמִיקָם בְּדִינוּי. בְּתַר דְּחָב, אֲפִילוּ

מִמְשַׁפֵּט מִסְתַּפִּי, דְּכַתִּיב, (תהלים קמג) וְאַל תִּבְא
בְּמִשְׁפֵּט אֶת עַבְדְּךָ.

תֵּא חֲזִי, כִּד מִתְבַּסְמָא הָאִי צִדֵּק מִמְשַׁפֵּט, כְּדִין
אֶקְרִי צִדְקָה. וְעֲלָמָא מִתְבַּסְמָא בְּחֶסֶד,
וְאַתְמַלִּיא מְנִיָּה. דְּכַתִּיב, (תהלים לג) אוֹהֵב צִדְקָה
וּמִשְׁפֵּט חֶסֶד יִי מְלָאָה הָאֶרֶץ.

אַסְהִדְנָא עָלִי, דְּכָל יוֹמָאֵי הַיּוֹנָא מְצַטֵּר עַל
עֲלָמָא, דְּלֹא יַעֲרַע בְּדִינוּי דְּצִדֵּק, וְלֹא
יֻקִּיד עֲלָמָא בְּשִׁלְהוּבוּי. כְּמָה דְּכַתִּיב, (משלי ל)
אֲכָלָה וּמִחַחֲתָה פִּיהָ. מִכָּאן וּלְהֵלָאָה, כְּפֻסַּם כָּל חַד,
כְּפֻסַּם בִּירָא עֲמָקָא, וְהָא בְּדָרָא דָּא אֵית בֵּיה
זַכָּאִין, וְזַעֲרִין אֵינֻן דִּיקוּמוּן לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא,
וְעַל עָאנָא, מֵאַרְבַּעָה זִיוִּין. (ס"א עַל עֲלָמָא, וְעֲלִינָא בְּעִיָּין).

עַד כָּאן אַחֲדִין מְלִי דָּא בְּדָא, וּמִתְפָּרֵשׁ מְלִין
דְּסְתִימִין בְּעִתִּיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל
סְתִימִין, וְהִיף אַחֲדִין אֵלִין בְּאֵלִין. מִכָּאן לְהֵלָאָה,
מְלִין דְּזַעֲרִין אַנְפִּין, אֵינֻן דְּלֹא אַתְגְּלִיין בְּאַדְרָא.
אֵינֻן דְּהוּוּ סְתִימִין בְּלִבָּאֵי, וְתַמָּן לֹא אַתְקִינוּ. (עַד
כָּאן סְתִימָן מְלִין) הַשְׁתָּא אַתְתְּקִינוּ וְאַתְגְּלִיין, וְכִלְהוּ
מְלִין סְתִימִין, וּבְרִירִין כִּלְהוּ. זַכָּאָה חוּלְקִי, וְאֵינֻן
דִּירְתוּ יְרוּתָא דָּא, דְּכַתִּיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם
שָׁכְכָה לוֹ וְגו'.

הַאִי דְּאוּקִימָנָא, אָב וְאִם בְּעִתִּיקָא אֲחִידִן,
 בְּתִיקוֹנִי, הָכִי הוּא. דְּהָא מְמוּחָא
 סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין תְּלִיין, (נ"א נְפִקִין) וּמִתְאַחֲדִן
 בִּיה. (וְאִף עַל גַּב דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא אֲתַתְקֵן בְּלְחֻדוֹי) וְכֹד יִסְתַּכְּלוֹן
 (בְּכָל) מְלִי. כִּלָּא הוּא עִתִּיקָא בְּלְחֻדוֹי, הוּא הָיִי,
 וְהוּא יִהְיֶה. וְכָל הָנִי תְּקוּנִין בִּיה. אֲחִידִן בִּיה
 סְתִימִין לָא מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיה מוּחָא סְתִימָא לָא
 אֲתַגְלִיָּא וְלָא תְּלִיָּא בִּיה א"ב וְא"ם מֵהָאִי מוּחָא
 נְפִקוּ, אֲתַכְּלִילוּ בְּמִזְלָא, וּבִיה תְּלִיין, וּבִיה אֲחִידִן.
 זְעִיר אֲנִפִּין, בְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תְּלִיָּא וְאַחִיד. וְהָא
 אוּקִימָנָא מְלִי בְּאֲדָרָא. זַכָּא חוֹלְקִיה דְּמֵאן
 דְּעָאֵל וְנִפִּיק, וְיִנְדַּע אוֹרְחִין דְּלָא יִסְטִי לִימִינָא
 וְלִשְׁמָאלָא. וּמֵאן דְּלָא עָאֵל וְנִפִּיק, טַב לִיה דְּלָא
 אֲבִיר. וּכְתִיב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי יִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתַּכֵּל הָיִינָא כָּל יוֹמָא בְּהָאִי
 קָרָא, דְּכְתִיב, (תהלים לד) בִּי' תִתְהַלֵּל נִפְשִׁי
 יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וְיִשְׁמְחוּ. וְהָאִידְנָא אֲתַקִּיִּים קָרָא
 כִּלָּא. בִּי' תִתְהַלֵּל נִפְשִׁי וְדָאִי, דְּהָא נִשְׁמַתִּי בִּיה
 אֲחִידָא, בִּיה לְהֵטָא, בִּיה אֲתַדְבֵּקֵת וְאֲשַׁתְּדַּלֵּת
 וּבְאֲשַׁתְּדַּלוּתָא דָּא תִסְתַּלֵּק לְאַתְרָהָא. יִשְׁמְעוּ
 עֲנוּיִם וְיִשְׁמְחוּ, כָּל הָנִי צְדִיקָיָא, וְכָל בְּנֵי
 מִתְבֵּתָא קְדִישָׁא, וְזַכָּאִין דְּאֲתִיִּין הַשְׁתָּא עִם

קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּלֵהוּ שְׁמַעִין מְלִי, וְחֻדְאֵן. בְּגִין
כֵּן, (תהלים לד) גִּדְלוּ לַיְי' אֶתִי וְנִרְמַמָּה שְׁמוֹ יְחֻדְיוֹ.

פִּתְחָה וְאָמַר, כְּתִיב, (בראשית לו) וְאַלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
מָלְכוּ בְּאַרְץ אֲדוֹם. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים
מח) כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעֲדוּ עֲבְרוּ יְחֻדְיוֹ. נֹעֲדוּ,
בָּאֵן אֲתֵר. בְּאַרְץ אֲדוֹם. בְּאַתֵּר דְּדִינִין מִתְאַחֲדִין
תַּמָּן. עֲבְרוּ יְחֻדְיוֹ, דְכְתִיב וַיָּמָת וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו.
הֵמָּה רְאוּ כֵן תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ, דְּלֹא אֶתְקִימוּ
בְּאַתְרֵיהוּ, בְּגִין דְּתַקּוּנִין דְּמִלְכָּא לֹא אֶתְקִנוּ,
וְקִרְתָּא קִדְשָׁא וְשׁוּרוֹי, לֹא אֲזַדְמִנוּ.

הָדָא הוּא דְכְתִיב, כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן רְאִינוּ וְגו',
דִּהָא כְּלֵהוּ לֹא אֶתְקִימוּ, וְהִיא אֶתְקִימָת
הַשְּׁתָּא, בְּסִטְרָא דְדְכוּרָא, דְּשִׁרְיָא עִמָּה. הָדָא הוּא
דְכְתִיב, וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הָדָר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם
אֲשֶׁתוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֶּת מִטְרָד בֶּת מִי זָהָב. מִי זָהָב
וְדָאִי כֻמָּה דְּאוּקִימָנָא בְּאַדְרָא.

(ויהא) בְּסִפְרָא דְּאַגְדָּתָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אֶתְמַר,
וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הָדָר. הָדָר וְדָאִי, כֻמָּה דָּאֵת אֶמַר,
(ויקרא כג) פְּרִי עֵץ הָדָר. וְשֵׁם אֲשֶׁתוֹ מְהִיטְבָּאֵל, כֻמָּה
דָּאֵת אֶמַר כַּפּוֹת תְּמָרִים. וְכְתִיב, (תהלים צב) צִדִּיק
כֶּתֶמֶר יִפְרָח, דְּאִיהִי דְכֹר וְנוֹקְבָא. הֵאִי אֶתְקִרִיאת

בַּת מִטְרָד, בַּת מֵהוּא אֲתָר דְּטְרָדִין כָּלֵא
 לְאֶתְדַבְּקָא, וְאֶקְרִי אָב. וְכָתִיב (איוב כח) לֹא יָדַע
 אָנוּשׁ עֲרֶכָה וְלֹא תִמְצָא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים. דְּבָר אַחֵר,
 בַּת מֵאִימָא, דְּמִסְטָרָהּ מִתְאַחֲדִין דִּינִין, דְּטְרָדִין
 (דף רצ"ב ע"ב) לְכָלֵא. בַּת מִי זָהָב, דִּינָקָא בְּתָרִין
 אֲנָפִין, דִּנְהִירוֹ בְּתָרִין גְּוּוּנִין. בְּחֹסֶד וּבְדִינָא.

עַד לֹא אֲבָרִי עָלְמָא, לֹא הָווּ מְשַׁגְּיחִין אֲנָפִין
 בְּאֲנָפִין, וּבִגִּין כֶּף, עָלְמִין קְדָמָאִי אֶתְחַרְבוּ,
 וְעָלְמִין קְדָמָאִי בָּלֵא תְקוּנָא אֶתְעַבִּידוּ. וְהָהוּא
 דָּלֵא הָוֵה בְּתְקוּנָא, אֶקְרִי זִיקִין נְצוּצִין, כֶּהֱאִי
 אוּמָנָא, מְרַצָּפָא (ס"א מְרֻפָּתָא), כֹּד אַכְתָּשׁ בְּמָנָא
 דְּפְרֻזָּלָא, אֶפִּיק זִיקִין לְכָל עֵיבָר, וְאִינוּן זִיקִין
 דְּנִפְקִין, נִפְקִין לְהִיטִין וּנְהִירִין, וְדַעֲכִין לְאַלְתָּר.
 וְאַלִין אֶקְרוּן עָלְמִין קְדָמָאִי. וּבִגִּין כֶּף אֶתְחַרְבוּ
 וְלֹא אֶתְקַיְימוּ. עַד דְּאֶתְתַּקֵּן עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְנִפְּיק
 אוּמָנָא (ד"א מָאנָא) לְאוּמָנוּתִיהָ.

וְעַל הָאִי תְנִינָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן, דְּנִיצוּצָא אֶפִּיק
 זִיקִין בְּזִיקִין (נ"א דְּבוּצִינָא אֶפִּיק זִיקִין נִיצוּצִין) לְתַלְתָּ
 מָאָה וְעֶשְׂרִין עֵיבָר. וְאִינוּן זִיקִין, עָלְמִין קְדָמָאִי
 אֶקְרוּן, וּמִיתוּ לְאַלְתָּר. לְבַתָּר נִפְּיק אוּמָנָא (ס"א
 מָאנָא) לְאוּמָנוּתִיהָ, וְאֶתְתַּקֵּן בְּדָכָר וְנוֹקְבָא, וְהָנִי
 זִיקִין דְּאֶתְדַעֲכוּ וּמִיתוּ, הִשְׁתָּא אֶתְקַיְיִם כָּלֵא.

מבוצינא דקרדינותא, נפק ניצוצא, פטישא תקיפא, דבטש, ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתערבי (ד"א ומתדכי) באורא דכיא, ואתבסמו דא בדא.

כד אתחבר אב"א ואימ"א, וזהו אב הוא, מרוחא דגניז בעתיק יומין, ביה אתגניז האי אורא, ואכליל לניצוצא, דנפק מבוצינא דקרדינותא דגניז במעוי דאימא. וכד אתחברו תרווייהו, ואתכלילו דא בדא. נפיק גולגלתא חד תקיפא, ואתפשט בסטרוי, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. כמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכחו בחד, כף כלא אזדמן בתלת רישין, כמה דאמינא.

בהאי גולגלתא דזעיר אנפין, נטיף טלא מרישא חוורא (ואחיד ליה), וזהו טלא אתחזי בתרי גוונים. ומניה מתזן חקלא דתפוחין קדישין. ומהאי טלא דגולגלתא דא, טחנין מנא לצדיקייא לעלמא דאתי, וביה זמינין מתייא לאחייא. ולא אזדמן מנא דנפל מהאי טלא, בר זהו זמנא בזמנא דאזלו ישראל במדברא, וזן להו עתיקא דכלא, מהאי אתר. מה דלא אשתכח לבתר. הדא הוא דכתיב, (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן

הַשָּׁמַיִם. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ
הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וְגו'. הָאִי בִּהְיוֹא זְמַנָּא.
לְזַמְנָא אַחְרָא תַּנִּינָן, קָשִׁים מְזוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם קָמִי
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָא בְּמִזְלָא תַּלְיָא בְּמִזְלָא
וְדָאִי. וְעַל כֵּן בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי, לָאוּ בְּזִכּוּתָא תַּלְיָא
מִלְתָּא, אֱלָא בְּמִזְלָא תַּלְיָא מִלְתָּא, וְכֹלָא תַּלְיָין
בְּהָאִי מִזְלָא, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.

תְּשַׁעָּה אֲלָפִין רַבּוּא עֲלָמִין, נְטָלִין וְסַמְכִין עַל
הָאִי גּוֹלְגֻלְתָּא. וְהָאִי אֲוִירָא דְכִּיָּא
אֲתַכְלִיל בְּכֹלָא, כִּיּוֹן דְּהוּא כָּלִיל מְכֹלָא וְכֹלָא
אֲתַכְלִיל בֵּיהּ, אֲתַפְּשֻׁטוּ אֲנַפּוּי לְתַרִּין סְטָרִין,
בְּתַרִּי נְהוּרִין כָּלִילִין מְכֹלָא. וְכֹד אֲסַתְּכְלוּ אֲנַפּוּי,
בְּאַנְפִּין דְּעַתִּיקָא קִדְשָׁא, כֹּלָא אַרְךְ אַפִּים אַקְרִי.
מָאִי אַרְךְ אַפִּים. (אַרְיֵה אַפִּים מִיבְעֵי לִיה) אֱלָא הָכִי תַּנִּינָן,
בְּגִין דְּאַרְיֵה אַפִּיה לְחַיִּיבָא. אַבְל אַרְךְ אַפִּים,
אֲסוּתָא דְאַנְפִּין. דְּהָא לָא אֲשַׁתְּכַח אֲסוּתָא
בְּעֵלְמָא, אֱלָא בְּזַמְנָא דְאַשְׁגַּחִין אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין.

בַּחֲלָלָא דְּגוֹלְגֻלְתָּא, נְהִירִין תְּלַת נְהוּרִין. וְאִי
תִּימָא תְּלַת, אַרְבַּע אֵינוֹן, כְּמָה
דְּאַמִּינָא, אַחְסַנְתִּיה דְּאַבּוּי וְאַמִּיה, וְתַרִּין גְּנִיזִין
דְּלֵהוֹן, דְּמַתְּעַטְרֵן כְּלֵהוּ בְּרִישִׁיה, וְאַיְנוֹן תְּפִלִּין
דְּרִישָׁא. לְבַתָּר מִתַּחְבָּרֵן בְּסִטְרוּי, וְנִהְרִין וְעָאִלִין

בתלת חללי דגולגלתא. נפקין כל חד בסטרוי,
ומתפשטין בכל גופא.

ואליין מתחברין בתרי מוחי. ומוחא תליתאה
כליל לון, ואחיד (ואינון תפלין דרישא. ואלין מתחברין

בתרי מוחי. ומוחא תליתאה כליל לון, ונקריין וצאלין בתלת חללי דגולגלתא.
לבתר נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה
אחיד) בהאי סטרא ובהאי סטרא, ומתפשט בכל
גופא, ואתעביד מניה תרי גווי כלילן כחדא.
ומהאי נהיר אנפוי, ואסהיד באבא ואימא גווי
דאנפוי. והוא אקרי דעת, בדעת (ס"א בדא) כתיב,
(שמואל א ב) כי אל דעות ה' וגו', בגין דאיהו בתרי
גווי לו נתכנו עלילות. אבל לעתיקא קדישא
סתימאה, לא נתכנו. מאי טעמא נתכנו להאי.
בגין דירית תרין חולקי, וכתיב (שמואל ב כב) עם
חסיד תתחסד וגו'.

והא בקשוט אוקימו חבריאי, דכתיב, (בראשית כט)
ויגד יעקב (דף רצ"ג ע"א) לרחל כי אחי אביה
הוא. ויגד, הא אוקמוה, דכלא רזא דחכמתא. וכי
בן רבקה הוא. בן רבקה, ולא כתיב בן יצחק.
רמז, וכלא רמיזא בחכמתא. ועל האי אקרי
שלים בכלא. וביה אתתחזי מהימנותא. ובגין כף
כתיב, ויגד יעקב, ולא כתיב ויאמר.

הַגִּי גוּוֹנִי, כְּמָה דְנִהְרִין בְּעֵטְרָא דְרִישָׁא, וְעָאֲלִין
בְּחֻלְלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. הָכִי מִתְפַּשְׁטִין בְּכָל
גּוּפָא, וְגוּפָא אֶתְאַחִיד בְּהוּ. לְעִתִּיקָא קְדִישָׁא
סְתִימָא, לָא נִתְכְּנוּ, וְלֹא יֵאָזֵן לִיהּ, דְּהָא כָּלָא בְּחַד
אַשְׁתַּכַּח, חִידוּ לְכָלָא, חַיִּים לְכָלָא. לָא תִלְיֵיא בֵּיהּ
דִּינָא. אָבֵל בְּהָאִי, לוּ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת וְדָאִי.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תִּלְיִין כָּל אֵינוֹן רַבּוֹן
וְאַלְפִין מְקוּצִי דְשַׁעְרִין, דְּאֵינוֹן
אוֹכְמִין. וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא, אֲחִידֵן דָּא בְּדָא,
דְּאֲחִידֵן בְּנִהִירוּ עֲלָאָה דְמַעְטָר בְּרִישִׁיָּה מַאֲבָא,
וּמְמוּחָא דְאַתְנָהִיר מַאֲבָא. לְבַתָּר נִפְקִין נִימִין עַל
נִימִין, מְנַהִירוּ דְמַתְעַטָּר בְּרִישִׁיָּה מַאֲבָא, וּמִשְׁאָר
מוּחִי. וְכֻלְהוּ אֲחִידֵן, וּמִסְתַּבְּכִי בְּאֵינוֹן שַׁעְרֵי
דְּאֲחִידֵן מַאֲבָא, בְּגִין דְּאֵינוֹן מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא,
וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא.

וְכֻלְהוּ מוּחִי אֲחִידֵן בְּגוּלְגֻלְתָּא, בְּמוּחָא עֲלָאָה.
וְכֻלְהוּ מְשִׁיכֵן אֶתְמַשְׁכֵּן מִתְּלַת חֻלְלֵי
דְמוּחָא, אֲחִידֵן בְּמוּחֵי מִתְעַרְבֵן דָּא בְּדָא, בְּדַכְיָא
בְּמִסְאָבָא. בְּכָל אֵינוֹן טַעְמִין וְרִזִּין, סְתִימִין
וּמִתְגַּלְיִין. וּבְגִין כֵּךְ כֻּלְהוּ מוּחֵי רְמִיזֵי (כך נמצא בס"י)
בְּאַנְכֵי יִי' אֱלֹהֵיךָ וְכו', כְּמָה דְנִהְרִין בְּעֵטְרָא
דְרִישָׁא, וְעָאֲלִין בְּחֻלְלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא.

כָּל אֵינוֹן קוֹצִין אוֹכְמִין, חֲפִיִּין וְתַלְיִין לְסִטְרָא
 דְּאוֹדְנִין. וְהָא אוֹקִימָנָא, דְּבִגִּין כֶּךָ כְּתִיב,
 (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֶזְנוֹךָ וְשָׁמַע. מִכָּאן אוֹקִימָנָא,
 מִאֵן דְּבִעֵי דִירְכִין מִלְכָּא אוֹדְנִיה לְקַבְּלִיה, יִסְלֹסֵל
 בְּרִישִׁיה דְּמִלְכָּא, וַיִּפְנֶה שְׁעָרֵי מַעַל אוֹדְנוֹי,
 וַיִּשְׁמַע לִיה מִלְכָּא בְּכָל מַה דְּבִעֵי.

בְּפִלְגֻתָּא דְּשְׁעָרֵי, מִתְאַחָדָא חַד אוֹרְחָא,
 בְּאַרְחָא דְּעֵתִיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרְשָׁן
 מִנִּיה כָּל אוֹרְחוֹי דְּפִקּוּדֵי אוֹרִיתָא, (וְאַתְמָנָן עֲלֵיהּ) כָּל
 מְאָרִיהוֹן דְּיִבְבָּא וַיִּלְלָא תַלְיִין בְּכָל קוֹצָא וְקוֹצָא,
 וְאֵינוֹן מִפְּרָשִׁין רִשְׁתָּא לְחִיבָא, דְּלֹא יַדְעִין אֵינוֹן
 אֲרַחֲתִין. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (משלי ד) דֶּרֶךְ רְשָׁעִים
 כָּאֶפְלָה. וְכָל אֵלִין תַלְיִין בְּקוֹצִין תְּקִיפִין, וּבִגִּין
 כֶּךָ בְּלֵהוּ תְּקִיפִין. וְאוֹקִימָנָא בְּאֵינוֹן שְׁעִיעֶן
 אֲתַאחָדֵן מְאָרִיהוֹן דְּמִתְקַלָּא, (ס"א דְּרַחֲמִימוּתָא) דְּכְתִיב,
 (תהלים כה) כָּל אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת. וְכָל כֶּךָ, בִּגִּין
 דְּמִשְׁכִּין מִמוֹחִין סְתִימִין דְּרַהֲיִטִי דְּמוֹחָא.

וּבִגִּין כֶּךָ מִשְׁתַּכְּחִי כָּל חַד כְּפּוּם אוֹרְחוֹי,
 מִחַד מוֹחָא בְּאֵינוֹן קוֹצִין שְׁעִיעֶן,
 אֲתַמְשְׁכֵן מְאָרִיהוֹן דְּמִתְקַלָּא, דְּכְתִיב כָּל
 אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת.

ממוחא תניינא, באינזון קוצין תקיפין, אתמשכן
ותליין מאריהון דיבבא ויללא דכתיב
בהו דרך רשעים כפלה לא ידעו במה יכשלו.
מאי קא מיירי. אלא לא ידעו, כלומר לא ידעין,
ולא בעאן למנדע, במה יכשלו. אל תקרי במה,
אלא באימא יכשלו. באינזון דמתאחדין בסטר
דאימא. מאי סטרא דאימא. גבורה תקיפא מינה
מתאחדין מאריהון דיבבא ויללא.

ממוחא תליתאה, באינזון קוצין דאינזון
באמצעיתא, אתמשכן ותליין
מאריהון דמידין (דמאין). ואקרון אפין נהירין ולא
נהירין. ובהני כתיב (משלי ד) פלס מעגל רגליך.
וכלא אשתכח באינזון קוצין ושערי דרישא.

מצחא דגולגלתא, מצחא לאתפקדא (ס"א לאתעקרא)
חייביא על עובדיהון. וכד האי מצחא
אתגלייא, מתערין מאריהון דדינן, לאינזון דלא
מתכספין בעובדיהון. האי מצחא סומקא
כוורדא. ובשעתא דאתגלייא מצחא דעתיקא
בהאי מצחא, אתהדרת חוורא כתלגא. וההיא
שעתא, עת רצון אקרי לכלא.

בספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אמר, מצח.
זכי מצח, מצחא דעתיקא. ואי לאו,

אֲשֶׁר־י ח' בֵּין תְּרִין אֲתוֹן, כְּמָה דְּאֵת אֲמִר (במדבר כד) וּמִחָן פֶּאֶתִי מוֹאֵב.

וְאוֹקִימָנָא, דְּאֲקָרִי נֶצַח בְּאֲתוֹן רְצוּפִין. וְכְמָה נֶצְחִים הָווּ. וְאַף עַל גַּב דְּנֶצַח אַחֲרָא (בְּאַתְרָא) בְּנֶצַח אַחֲרָא אֶסְתָּלַק, וְאִית נֶצְחִים אַחֲרֵינִין דְּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוֹפָא. וּבְגִין דְּשִׁבְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְּצִלוּתָא דְּמִנְחָה, בְּגִין דְּלֹא יִתְעַר דִּינִין, גְּלִיָּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא מִצְחָא דִּילֵיהּ, וְכָל דִּינִין אֶתְכַפְּיִין וְאֶשְׁתַּכְּכוּ וְלֹא אֶתְעַבִּידוּ.

בְּהֵאִי מִצְחָא תְּלִיין אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִין בְּתֵי דִינִין, לְכָל אֵינוֹן דְּחֻצִּיפִין בְּעוֹבְדֵיהוֹן. כְּמָה דְּכְתִיב, (תהלים עג) וְאָמְרוּ אִיכָה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ דַּעָה בְּעֵלְיוֹן. וְהָא עֶשְׂרִים אֵינוֹן, אַרְבַּעָה (דף רצ"ג ע"ב) לָמָּה. לְקַבְּלֵיהוֹן דְּאַרְבַּעָה מִיתוּת בֵּית דִּינָא לְתַתָּא, דְּתְלִיין מְלַעֲיָלָא. וְאֶשְׁתָּאֲרוּ עֶשְׂרִין. וּבְגִין כֶּךָ לֹא מַעְנִישִׁין בֵּי דִינָא עֲלָאָה, עַד דִּישְׁלִים (נ"א עֶשְׂרִין) וְסִלְקָא לְעֶשְׂרִין שְׁנִין, לְקַבְּלֵיהוֹן דְּעֶשְׂרִין בְּתֵי דִינָא. בְּמִתְנִיתָא סְתִימָאָה דִּילָן תְּנִינָן, לְקַבְּלֵיהוֹן דְּאַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִין סְפָרִים דְּאֶתְכַלִּילָן בְּאוֹרֵיתָא.

עֵינִין דְּרִישָׁא, אֵינוֹן עֵינִין דְּלֹא מִסְתַּמְרִין מִנִּיהוּ חֵיבָא. עֵינִין דְּנִימִין וְלֹא

בְּיָמֶיךָ. וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרוּ (שיר השירים ה) עֵינֶיךָ כְּיוֹנִים.
מֵאֵי יוֹנִים. כִּמָּה דַּאתְּ אָמַר, (ויקרא כה) וְלֹא תוֹנוּ
אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים צד) וְלֹא־מָרוּ
לֹא יֵרָאֶה יְהוָה וְגו'. וְכְתִיב (שם) הִנוּטַע אֶזֶן הֶלֶא
יִשְׁמַע וְגו'.

תְּקוּנָא דְּעַל עֵינָא, שְׁעָרֵי דְּמַתְּשַׁעְרָן בְּשַׁעוּרָא
שְׁלִים. מֵאֵינוֹן שְׁעָרִין תְּלִיין אֶלְף
וְשִׁבְעָה מָאָה מָאֲרִי דַּאֲשַׁגְחוּתָא, לֹאֲגָחָא
קָרְבָא. וְכִדִּין קִיָּמִי כִּלְהוּ מְשׁוּלְשְׁלִיהוֹן
וּמַתְּפַקְחִין עֵינִין.

כְּסוּתָא דְּעַל עֵינִין, גְּבִינִין מִתְּאַחְדָן בְּהוּ. וְאֶלְף
רַבּוֹן מֵאֲרִי תְרִיסִין אֲתַאֲחְדָן בְּהוּ,
וְאֵינוֹן אֶקְרוּן כְּסוּתָא דְּעֵינִין. וְכֹל אֵינוֹן דַּאֶקְרוּן
עֵינֵי יי', לֹא פְקָחִין, וְלֹא אֲתַעְרוּן, בַּר בְּזִמְנָא
דַּאֲלִין כְּסוּתֵי דְּגְבִינִין, מִתְּפָרְשָׁן אֵינוֹן תְּתַאי
מַעֲלָאִי. וּבְשַׁעֲתָא דַּאֲתַפְרָשָׁן גְּבִינֵי תְתַאי מַעֲלָאִי,
וְיִהְיִין אֲתֵר לֹאֲשַׁגְחָא מִתְּפַקְחִין עֵינִין, וְאֲתַחְזִי
כִּמָּאן דַּאֲתַעֵר מְשִׁינְתִּיהָ. אֲסַתְּחִרוּ עֵינִין וְחָמָא
לְעֵינָא פְקִיחָא, וְאֲסַתְּחִן בְּחִוּרָא דִּילֵיהָ. וְכִד
אֲסַתְּחִין, אֲתַכְפִּין מֵאֲרִיהוֹן דְּדִינִין לִישְׂרָאֵל.
וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, (תהלים מד) עוֹרָה לְמָה תִּישֵׁן יי'
הַקִּיצָה וְגו'.

אַרְבַּע גּוֹנוֹנִין אֶתְחַזֵּיין בְּאֵינוֹן עֵינִין. מְאִינוֹן
 נְהִירִין אַרְבַּעָה בְּתֵי דְתַפִּילִין, דְּנִהְרִין
 בְּרֵהִיטִי מוֹחָא. שְׁבַעָה דְאַקְרוֹן עֵינִי ה'.
 וְאַשְׁגָּחוּתָא נַפְקִי, מְגוֹון אוֹכְמָא דְעֵינָא. כְּמָה
 דְּאוֹקִימָנָא בְּאַדְרָא, דְּכְתִיב, (זכריה ג) עַל אֶבֶן אַחַת
 שְׁבַעָה עֵינָיִם. וְאֵינוֹן גּוֹנוֹנִין מִתְלַהֲטִין בְּסִטְרֵיהוּ.
מְסוּמָקָא, נַפְקִין אוֹחְרָנִין, מְאִירִי דְאַשְׁגָּחוּתָא
 לְדִינָא. וְאֵינוֹן אַקְרוֹן, (דברי הימים ב טז)
 עֵינִי יִי' מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. מְשׁוּטְטוֹת, וְלֹא
 מְשׁוּטְטִים. בְּגִין דְּכֻלְהוּ דִּינָא. מִירוֹקָא, נַפְקִין
 אוֹחְרָנִין, דְּקִימִין לְגַלְאָה עוֹבְדִין, בֵּין טַב וּבֵין
 בִּישׁ. דְּכְתִיב (איוב לד) כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ.
 וְאַלִּין אַקְרוֹן, (זכריה ד) עֵינִי יִי' מְשׁוּטְטִים.
 מְשׁוּטְטִים, וְלֹא מְשׁוּטְטוֹת. בְּגִין דְּאֵינוֹן לְתַרִין
 סִטְרִין, לְטַב וּלְבִישׁ. מַחְוּוֹרָא, נַפְקִין כָּל אֵינוֹן
 רַחֲמִי, כָּל אֵינוֹן טְבָאן, דְּמִשְׁתַּכְּחִי בְּעֵלְמָא,
 לְאוֹטְבָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל. וּכְדִין אֶסְתַּחֲזִין (נ"א אֶסְתַּחֲזוּן)
 כָּל אֵינוֹן תְּלַת גּוֹנִי, לְרַחֲמָא עָלֵיהוּ.

אַלִּין גּוֹנוֹנִין מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וְאַתְדַּבְּקוּ דָּא
 בְּדָא. כָּל חַד אוֹזִיף לְחַבְרִיה מְגוֹוִי דִּילִיה,
 בַּר מַחְוּוֹרָא, דְּכֻלְהוּ כְּלִילָן בִּיה כַּד אַצְטְרִיף, וְהוּא
 חָפִי עַל כָּלָא. כָּל גּוֹנוֹנִין דְּלִתְתָּא, לֹא יְכַלִּין כָּל בְּנֵי

עֲלָמָא, לְאַסְחָרָא לֹון חוּרָא, לְאוּכְמָא לְסוּמְקָא
וְלִירוּקָא. וְהָכָא בְּאַשְׁגָּחוּתָא חַד, כְּלָהוּ אֶתְאֲחֻדָן
וְאַסְתַּחֲיִין בְּחוּרָא.

גְּבִינֵי לֹא מִשְׁתַּכְּכִין, בְּר כַּד בְּעִיִן גְּוֹוִיִן
דְּחוּרָא לְאַשְׁגָּחָא, בְּגִין דְּגְבִינִין יְהִיבִין
אַתְר לְאַשְׁגָּחָא, לְכָלְהוּ גְּוֹוִי. וְאִי אִינוּן לֹא יְהִיבִין
אַתְר, לֹא יִכְלִין לְאַשְׁגָּחָא וְלְאַסְתַּכְּלָא. גְּבִינִין לֹא
קִיִּימִין, וְלֹא מִשְׁתַּכְּכִין שְׁעֵתָא חֲדָא שְׁלִימוּתָא,
אַלָּא פְּקַחִין וְסִתְּמִין, סִתְּמִין וּפְקַחִין, מִשּׁוּם עֵינָא
פְּקִיחָא דְקָאִי עַלִייהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יחזקאל א)
וְהַחֲיֹות רָצוּא וְשׁוּב. וְהָא אוּקִימָנָא.

כְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם נֹוה שְׁאָנָן,
וְכְתִיב (דברים יא) תָּמִיד עֵינֵי יי' אֵלֶיךָ בֹה
מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְגו'. דָּהָא יְרוּשָׁלַם בְּעִיא כֹן,
דְּכְתִיב, (ישעיה א) צֶדֶק יִלִּין בֹה. וּבְגִין כֹּךְ יְרוּשָׁלַם,
וְלֹא צִיּוֹן. דְּכְתִיב, (ישעיה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה
וְגו', דְּכָלָא רַחֲמִי.

עֵינֶיךָ, עֵינֶךָ כְּתִיב, עֵינָא דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא,
סְתִימָא דְכָלָא. הַשְׁתָּא, עֵינֵי יי' אֵלֶיךָ
בֹה, לְטָב וּלְבִישׁ, כְּמָה דְאַתְחֻזִי. (לְסוּמְקָא וְלִירוּקָא.
וְהָכָא בְּאַשְׁגָּחוּתָא חֲדָא, כְּלָהוּ אֶסְתַּחֲרִין וְאַסְתַּחֲיִין בְּחוּרָא. גְּבִינֵי לֹא

מִשְׁתַּכְחִי, כִּד בְּעֵינֵי גִּוּוֹנִין לֹא שְׁנָחָא) בְּגִין כֶּף לֹא אֶתְקִימוּ
בְּקִיּוּמָא תְּדִיר. וְהָתָם עֵינֶךָ תִּרְאִינָה יְרוּשָׁלַם,
כֹּלָא לְטָב, כֹּלָא בְּרַחֲמֵי. דְּכָתִיב, (ישעיה נד)
וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבֹּצֶךָ.

תְּמִיד עֵינֵי יִי' אֶלְהֵיךָ בָּה מִרְשִׁית הַשָּׁנָה. מִרְשִׁית
חֹסֶר א' כְּתִיב, וְלֹא רֵאשִׁית בְּאֶלְף. מֵאן
הִיא. ה"א דְּלִתְתָּא. וְלֵעִילָא כְּתִיב, (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. מָאי טַעְמָא הַשְּׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ. מִשּׁוּם דְּכְתִיב, (ישעיה נ) אֲלֹבִישׁ (דף
רצ"ד ע"א) שָׁמַיִם קִדְרוּת, וְעֵינֵינִי בְּקִדְרוּתָא, בְּגִוּוֹנָא
אוּכְמָא אֶתְחַפּוּ.

מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מֵאן אֶתְר מְסִתְכָּלִין בִּירוּשָׁלַם
אֵלֵין עֵינֵי יִי', חֲזֹר וּפִירֵשׁ, מִרְשִׁית
הַשָּׁנָה, דִּהּוּא דִּינָא בְּלֹא אֶלְף, וְדִינָא אֶתְאַחַד
מִסְטָרְהָא, אֶף עַל גַּב דְּלָאוּ הוּא דִּינָא מִמֶּשׁ.
וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, אַחֲרִית שָׁנָה וְדָאי דִּינָא
אֶשְׁתַּכַּח. דִּהּא כְּתִיב, (ישעיה א) צִדְקָה יִלִּין בָּה,
דִּהּיא אַחֲרִית הַשָּׁנָה.

תָּא חֲזִי, א' בְּלַחֲדוּי אֶקְרִי רֵאשׁוֹן, דְּכֹר. בְּאֶלְף
סְתִים וּגְנִיז מַה דְּלֹא אֶתִידַע. כִּד אֶתְחַבֵּר הָאִי
אֶלְף בְּאַתֵּר אַחֲרָא, אֶקְרִי רֵאשִׁית. וְאִי תִימָא

דַּאֲתַחְכְּרָא. לָא. אֵלָא אַתְגְּלִיא בֵּיהּ, וְנִהִיר לִיהּ,
 וּכְדִין אֶקְרִי רַאשִׁית. וְאַפִּילוּ בְּהַאי רַאשִׁית, לָא
 אֲשַׁנַּח בִּירוּשָׁלַם, דְּאִלְמָל הָוֵת בְּהַאי, אַתְקַיֵּמַת
 תְּדִירָא. אֲבָל מִרְשִׁית כְּתִיב. וְלַעֲלֹמָא דְּאִתִּי כְּתִיב,
 (ישעיה מא) רַאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֵנָּם וְגו'.

חוּטְמָא דְּזַעִיר אֲנַפִּין, תְּקוּנָא דְּפִרְצוּפָא. כָּל
 פִּרְצוּפָא בֵּיהּ אֲשַׁתְּמוּדַע. חוּטְמָא דָּא,
 לָא כְּחוּטְמָא דְּעַתִּיקָא קִדִּישָׁא סְתִימָאָה דְּכָל
 סְתִימִין. דְּחוּטְמָא דְּעַתִּיקָא, חַיִּים דְּחַיִּים (לְכָלָא).
 דְּהָא מִתְרִין נוֹקְבִין, נְפָקִין רוּחִין דְּחַיִּין, לְכָלָא.
 בְּהַאי זַעִיר אֲנַפִּין כְּתִיב, (שמואל ב כב) עָלָה עֶשֶׂן
 בְּאִפּוֹ וְגו'.

בְּהַאי תַּנְנָא כָּל גּוּנִי (תְּרִי גּוּנִי) אַחֲדִין בֵּיהּ, בְּכָל
 גּוּנָא וְגּוּנָא, אַחֲדִין כְּמָה מְאֲרִיהוֹן
 דְּדִינָא קִשְׂיָא. דְּאַחֲדִין בְּהֵוָּא תַּנְנָא. (וּבְגִין קָד) וְלָא
 מִתְבַּסְּמִין כְּלָהוּ, אֵלָא בְּתַנְנָא דְּמִדְּבַחָא דְּלַתְתָּא.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ח) וַיֵּרַח יי' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ.
 מֵהוּ הַנִּיחֹחַ. אַתְבַּסְּמוּתָא דְּמֵאֲרִי דִּינָא, נַחַת רוּחַ.

וַיֵּרַח יי' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ, אֶת רִיחַ הַקָּרְבָּן לָא
 כְּתִיב, אֵלָא אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ. דְּכָלָהוּ
 גְּבוּרָאן דְּאַחֲדִין בְּחוּטְמָא, וְכָל דְּאַתְאַחְדִין בְּהוּ,

כְּלֵהוּ מִתְבַּסְמָן. וְכִמָּה גְבוּרָאן מִתְאַחֲדִין כְּחָדָא,
 דְּכְתִיב (תהלים קו) מִי יִמְלִל גְבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל
 תְּהִלָּתוֹ. וְהָאִי חוּטְמָא, מִחַד נּוֹקְבָא נֶפֶק אִשָּׁא
 דְּאַכְלָא כָּל שָׂאֵר אַשִּׁין. בְּחַד נּוֹקְבָא תִּנָּא. וְהָאִי
 וְהָאִי אֲשַׁתְּכַח בְּאִשָּׁא וְתִנָּא דְּמִדְבָּחָא. וְאַתְגְּלִיָּא
 הָאִי עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְאַשְׁתְּכַךְ כָּלָא. הֵיִינוּ דְּאַתְמַר
 (ישעיה מח) וְתִהְיֶה לִּי אֶחָדָא לְךָ.

חוּטְמָא דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אָרִיךְ, וּמִתְפַּשֵּׁט.
 וְאַקְרִי אָרֶךְ אֲפִים. וְהָאִי חוּטְמָא,
 זַעִיר. וְכֵד תִּנָּא שְׂרִי נֶפֶק בְּבִהִילוֹ, וְאַתְעָבִיד
 דִּינָא. וּמֵאֵן מַעֲכָב לְהָאִי. חוּטְמָא דְּעֲתִיקָא. וְכָלָא
 כִּמָּה דְּאַמִּינָא בְּאַדְרָא, וְאַתְעָרוּ חֲבֵרִיָּא.

וּבְסַפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא, אוֹקִים הֵנִי תִּרִי
 נּוֹקְבִי. מִחַד תִּנָּא וְאַשָּׁא. וּמִחַד נִיּוּחָא
 וְרוּחָא טָבָא. דְּאִית בֵּיהּ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְכְתִיב
 (ס"א דְּכְתִיב) (הושע יד) וְרִיחַ לוֹ כָּל־בְּנוֹן. וּבְנוֹקְבָא כְּתִיב,
 (שיר השירים ז) וְרִיחַ אִפְךָ כְּתוּבוֹתִים. וּמָה בְּנוֹקְבָא
 הָכִי, כָּל שְׂכֵן בֵּיהּ. וְשִׁפּוּר קֶאֱמֵר.

וּמָה דְּאַמַּר וַיֵּרַח יְיָ אֶת רִיחַ הַנִּיחָח. הַנִּיחָח
 בְּתִרֵי סְטִרִי, חַד נִיּוּחָא, דְּאַתְגְּלִיָּא
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, דְּהָאִי הוּא

נִיחָא וְאַתְּבִסְמוּתָא לְכָלֵּא. וְחַד אַתְּבִסְמוּתָא
דְּלִתְתָּא, בְּהֵוֹא תִנָּנָא וְאַשָּׁא דְּמַדְבָּחָא. וּבְגִין
דְּאִיהוּ מִתְרִין סְטָרִין, כְּתִיב נִיחָח. וְכָלֵּא בְּזַעִיר
אַנְפִין אַתְמַר.

תַּרִי אֹדְנִין, לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ. וְתִרְוִייהוּ
סְלָקִין לְחַד. דְּכְתִיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ
אֲזַנְךָ וּשְׁמָע. אֹדְנָא לְגוּ בְּגוּ דִּילִיה, תְּלִיָּא
בְּרִשִׁימִין עֲקִימִין, בְּגִין דִּיתַעֲכַב קָלָא לְאַעֲלָא
בְּמוּחָא, וַיִּבְחִין בִּיה מוּחָא, וְלֹא בִבְהִילוֹ, דְּכָל
מְלָה דִּהְיִי בִבְהִילוֹ, לֹא הָוָה בְּחֻכְמָתָא שְׁלִימָתָא.

מֵאֹדְנִין אֵלִין תְּלִיין כָּל מְאָרִיהוֹן דְּגַדְפִין,
דְּנִטְלִין קָלָא מַעֲלָמָא, וְכִלְהוּ הָכִי
אַקְרוּן אֲזַנֵי יְיָ, דְּכְתִיב בְּהוּ, (קהלת י) כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וְגו'. כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, הָאִי קָרָא קִשְׂיָא, הַשְׁתָּא מָאִי קוֹל
אִיכָּא הָכָא, דִּהָא רִישָׁא דְקָרָא כְּתִיב גַּם בְּמַדְעָךְ
מֶלֶךְ אֵל תִּקְלָל, בְּמַדְעָךְ כְּתִיב, וּבְחֻדְרֵי מִשְׁכַּבְךָ
וְגו'. מָאִי טַעְמָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל,
וְהָא לִיכָּא הָכָא קָלָא.

אַשָּׁא וְדָאִי כָּל מַה דְּחָשִׁיב בְּרִנָּשׁ, וְכָל מַה
דִּיסְתַּכַּל בְּלִבּוֹי, לֹא עֶבֶיד מְלָה, עַד דְּאַפִּיק

לִיה בְּשִׁפּוּתִיהָ, וְהוּא לֹא אֶתְכּוֹן בִּיהָ. וְהִיא
מְלָה דְּאַפִּיק, מִתְּבַקְעָא בְּאוּרָא, (דף רצ"ד ע"ב) וְאַזְלָא
וְסִלְקָא וְטָסָא בְּעִלְמָא, וְאַתְעָבִיד מְנִיהָ קָלָא.
וְהִיא קָלָא נְטִלִין לִיה מְאִירֵי דְגִדְפִין, וְסִלְקִין לִיה
לְמִלְכָּא, וְעִיל בְּאוּדְנוּי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים ה)
וַיִּשְׁמַע יי' אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם. (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יי'
וַיַּחַר אָפוֹ.

וּבְגִין כֵּךְ, כָּל צְלוּתָא וּבְעוּתָא דְּבְעֵי בְּרֵי נֶשׁ מְקַמֵּי
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּעֵי לְאַפְקָא מְלִין
בְּשִׁפּוּתִיהָ, דְּאִי לֹא אֶפִּיק לֹון, לֹאוּ צְלוּתִיהָ
צְלוּתָא, וְלֹאוּ בְּעוּתִיהָ בְּעוּתָא. וְכִיוֹן דְּמְלִין
נְפִקִין, מִתְּבַקְעִין בְּאוּרָא, סִלְקִין וְטָסִין
וְאַתְעָבִידוּ קָלָא, וְנָטִיל לֹון מָאן דְּנָטִיל, וְאַחֲדִיד
לֹון לְאַתְרָא (נ"א לְכַתְרָא) קִדְשָׁא, בְּרִישָׁא דְּמִלְכָּא.
מִתְּלַת חֲלָלֵי דְּמוּחֵי, נְטִיף נְטִיפָא לְאוּדְנִין,
וְהִיא אֶקְרִי נַחַל כְּרִית. כְּמָה דְּאַתְּ
אָמַר, (מלכים א יז) נַחַל כְּרִית, כְּלוּמַר, כְּרוּתָא
דְּאוּדְנִין. וְקָלָא עִיל בְּהִיא עֶקִימָא, וְאַשְׁתַּאֲב
בְּהִיא נְהָרָא, דְּהִיא נְטִיפָא. וְכִדִּין אֶתְעַכְבַּ תְּמָן,
וְאַתְבַּחֲחִין בֵּין טַב לְבִישׁ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (איוב לד)
כִּי אֶזֶן מְלִין תְּבַחֵן. וּמֵאֵי טַעְמָא אֶזֶן מְלִין תְּבַחֵן.
מְשׁוּם דְּאַתְעַכְבַּ קָלָא בְּהִיא נְהָרָא דְּנְטִיפָא,

בַּעֲקִימוּתָא דְּאוּדְנִין, וְלֹא עֵייל בְּבִהִילוֹ. וּבִגִּין כֶּף
 אֲתַבְּחִין בֵּין טַב לְבִישׁ, (איוב לד) וְחִיד יִטַּעַם לֶאֱכֹל.
 מָאִי טַעֲמָא חִיד יִטַּעַם לֶאֱכֹל. בִּגִּין דִּיתַעֲכַב תַּמָּן,
 וְלֹא עֵייל בְּבִהִילוֹ בְּגוּפָא, וְעַל דָּא יִטַּעַם וַיִּתְבַּחַן,
 בֵּין מַתִּיקָא לְמָרִירוֹ.

בְּהַאי נוֹקְבָא דְּאוּדְנִין, תְּלִיין נוֹקְבִין אוּחְרָנִין,
 נוֹקְבָא דְּעֵינִין. נוֹקְבָא דְּפוּמָא. נוֹקְבָא
 דְּחוּטְמָא. מַהֲהוּא קָלָא דְּעֵייל בְּנוֹקְבָא דְּאוּדְנִין,
 אִי אֶצְטְרִיד עֵייל לְנוֹקְבֵי דְּעֵינִין, וְנִבְעִין דְּמַעִין.
 מַהֲהוּא קָלָא אִי אֶצְטְרִיד, עֵייל לְנוֹקְבָא דְּחוּטְמָא
 דְּפֶרֶדְשָׁקָא, וּמִפְקֵי תַנְנָא וְאַשָּׁא מַהֲהוּא קָלָא.
 הָדָא הוּא דְּכֶתִיב, (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יי' וַיַּחַר אַפּוֹ
 וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יי'. וְאִי אֶצְטְרִיד, עֵייל הַהוּא קָלָא
 לְנוֹקְבָא דְּפוּמָא, וּמִלִּיל וְגִזֹּר מְלִין (נ"א גִזְרִין) מַהֲהוּא
 קָלָא. כָּלָא מַהֲהוּא קָלָא דְּאוּדְנִין. עֵייל בְּכָל גּוּפָא
 וְאַתְרַגִּישׁ מִנִּיהּ כָּלָא. (ס"א כְּמָה תְּלִיָא) תְּלִיָא בְּהַאי
 אוּדְנָא. זַכָּאָה מָאן דְּנָטִיר מְלוּי. עַל דָּא כְּתִיב,
 (תהלים לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנֶה מֶרֶע וּשְׁפָתֶיהָ מִדְּבַר מְרָמָה.
הַאי אוּדְנָא קָרִי בִּיהּ שְׁמִיעָה. וּבְשְׁמִיעָה
 אֲתַכְּלִיל אֵינּוֹן מוֹחִי. חֲכָמָה אֲתַכְּלִיל
 בִּיהּ, דְּכֶתִיב, (מלכים א ג) וְנָתַתָּ לַעֲבָדְךָ לֵב שׁוֹמֵעַ.
 בִּינָה, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (שמואל א ג) דִּבֵּר כִּי שׁוֹמֵעַ

עבדך. (מלכים ב יח) כִּי שׁוּמְעִים אֲנַחְנוּ. (ובהני תליין כלֵא)
 דַּעַת, כִּמָּה דַּאֲתָ אָמַר, (משלי ד) שְׁמַע בְּנִי וְקַח
 אֲמָרִי. (משלי ב) וּמִצּוֹתַי תִּצְפּוֹן אִתָּךְ. הָא כְּלָא תִלְיִין
 בְּאוּדְנִין בְּהַאי אוּדְנָא תִלְיִין צְלוֹתִין וּבְעוֹתִין
 וּפְקִיחָא דְעֵינִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלכים ב יט)
 הִטָּה יְיָ אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וַרְאֵה. הָא כְּלָא
 בִּיה תִלְיָא.

בְּהַאי אוּדְנָא, תִלְיִין רְזִין עֲלָאִין, דְּלֵא נְפִקִין
 לְבַר, בְּגִין כֶּךָ הִיא עֲקִימָא לְגוּ. וְרָזָא
 דְּרִזִּין סְתִימִין בִּיה, וּוִי לְהֵהוּא מְגֵלָה רְזִין. וּבְגִין
 דְּהַאי אוּדְנָא כְּנִישׁ רְזִין, וְעֲקִימוּתָא דְלְגוּ נְטִיל
 לוֹן, לֵא גְלִי רְזִין לְאִינוֹן דְּעֲקִימִין בְּאַרְחֵיָהוּ, אֲלֵא
 לְאִינוֹן דְּלֵא עֲקִימִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים כה)
 סוּד יְיָ לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֶם, דְּנְטִיל אֲרַחוּי
 וְנְטִילִי מְלִין.

וְאִינוֹן דְּעֲקִימִין בְּאַרְחֵיָהוּ, נְטִילִי מְלִין וְעֵילִין
 לוֹן בְּבֵהִילוֹ, וְלִית בְּהוּ אֲתַר לְאַתְעַכְבָּא.
 וְכָל נוֹקְבִין אַחֲרָנִין, מִתְּפַתְחִין בִּיה, עַד דְּנְפִקִין
 מְלִין בְּנוֹקְבָא דְפּוּמָא. וְאַלִין אֲקֵרוּ חֲיִיבֵי דְרָא,
 שְׁנוּאֵי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. בְּמִתְנִיתָא דִילָן תְּנִין,
 כְּאִילוֹ קְטִיל גּוֹבְרִין, וּכְאִילוֹ פִּלַּח לְעִבּוּדָה זָרָה.
 וְכָלֵא בְּחַד קָרָא, דְכְּתִיב, (ויקרא יט) לֹא תִלַּךְ רְכִיל

בַּעֲמָךְ לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם רַעַךְ אָנִי יי'. מֵאֵן דְּעָבַר
עַל הָאִי רִישָׁא דְקָרָא, כְּאִילוּ עָבַר עַל כָּלָא.

סדר הלימוד ליום יז סיון [יום 253 בשנה]

זכאָה חולקיהון דְּצַדִּיקִיָּא, דְּעַלִּיָּהוּ כְּתִיב, (משלי יא) וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכֶסֶּה דָּבָר. נֶאֱמַן רוּחַ
וְדָאִי, דְּהָא רוּחָא דְלֵהוֹן מֵאַתֵּר עֲלָאָה קְדִישָׁא
אַשְׁתְּלִיף, וּבִגִּין כֶּךָ נֶאֱמַן רוּחַ אֶקְרוּן. וְסִימֵן דָּא
אוּקִימֵנָא, הֵהוּא דְמַגְלָה רִזִּין, בִּידוּעַ דְנִשְׁמָתִיהָ,
לָאוּ אִיהוּ מְגוּפָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּבִגִּין כֶּךָ לִית
בֵּיהּ רִזָּא, וְלֹא מֵאַתֵּר דְרִזָּא הוּא. וְכֹד תִּפּוּק
נִשְׁמָתִיהָ, לָא אַתְדַּבְּקָא בְּגוּפָא דְמַלְכָּא, דְּהָא לָא
אַתְרִיהָ הוּא. וְוִי לְהֵהוּא בֵּר נֶשׁ, וְוִי לִיָּהּ, וְוִי
לְנִשְׁמָתִיהָ. זְכָאָה חולקיהון דְּצַדִּיקִיָּא, דְּמַכְסִּין
רִזִּין, כָּל שְׁכָן רִזִּין עֲלָאִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (רִזִּין
עֲלָאִין דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא) עַלִּיָּהוּ כְּתִיב, (ישעיה ס) וְעִמָּךְ כּוֹלֵם
צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. (דף רצ"ה ע"א)

אַנְפּוּי, כְּתָרִין תְּקֻרוּבִין דְּבוּסְמָא. (כְּלָהוּ) סְהִדוּתָא
עַל מַה דְּאַמִּינָא, דְּהָא סְהִדוּתָא בְּהוּ
תְּלִיא. וּבְכָלֵא תְּלִיא סְהִדוּתָא. אָבֵל הָנִי תְּקֻרוּבִי
דְּבוּסְמָא, חַוּוּרָא וְסוּמְקָא, סְהִדוּתָא לְאַבָּא
וְאִמָּא. סְהִדוּתָא לְאַחַסְנָא דִּירִית וְאַחִיד לֹוֹן. וְהָא

בַּמִּתְנִיתָא דִּילָן אוֹקִימָנָא, כַּמָּה פְּרָסִי בֵּין חוּוֹרָא
 לְסוּמָקָא, וְאַתְּכִלִּילָן בֵּיהּ כַּחְדָּא בְּסִטְרָא דְחוּוֹרָא.
 כִּד אַתְנֶהֱיר מְנַהִירו דְחוּוֹרָא דַּעֲתִיקָא, חֲפִיָּיא
 הֵהוּא חוּוֹרָא עַל סוּמָקָא. וְכֻלְהוּ בְנֵהִירו
 אֲשֶׁתְּכַח. וְכִדִּין כְּתִיב, (במדבר ו) יָאֵר יְי' פָּנָיו אֵלַיָּךְ.
 וְכִד חֲיִיבִין סְגִיָּאִין, תִּלְיִין דִּינִין בְּעֵלְמָא,
 אֲשֶׁתְּכַחַת סְגִירוֹתָא בְּכֻלָּא (ס"א בְּעֵלְמָא). וְסוּמָקָא
 אֲתַפְּשֵׁט בְּאַנְפִּין, וְחָפָא כָּל (נ"א עַל) חוּוֹרָא. וְכִדִּין
 כָּלָא אֲשֶׁתְּכַח בְּדִינָא. וְכִדִּין כְּתִיב (תהלים לד) פָּנֵי יְי'
 בְּעוֹשֵׁי רָע. (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט) בְּגָדֵי נָקֶם) וְכֻלָּא
 בְּהָאֵי תִלְיָא, וּבְגִין דָּא סֶהְדוּתָא הוּא בְּכֻלָּא.

כַּמָּה וְכַמָּה מְאָרִי תְרִיסִין מְחַפָּאן לְהֵנִי גּוּוּנִי,
 מְצַפָּאן לְהֵנִי גּוּוּנִי. כִּד נִהִירִין גּוּוּנִי, כָּל
 עֲלָמִין כְּלָהוּ בְּחֶדּוּ. בְּזִמְנָא דְנִהִיר חוּוֹרָא, כָּלָא
 אֲתַחְזוּ בְּהֵהוּא גּוּוּנָא. וְכִד אֲתַחְזִי בְּסוּמָקָא כָּלָא
 הָכִי אֲתַחְזוּ בְּהֵהוּא גּוּוּנָא.

בְּאַלְיִין תְּקֻרֻבִין דְּבוּסְמָא, שְׂאֲרֵי דִיקְנָא
 לְאַתְחַזָּא, מְרִישָׁא דְאוּדְנִין, וְנַחֲתִית
 וְסָלִיק בְּתֻקְרֻבָּא דְּבוּסְמָא, שְׁעָרִין אוּכְמִין
 דְּדִיקְנָא, בְּתֻקְוֹנָא יָאָה שְׁפִיר. כְּגִיבֵר תְּקִיף, שְׁפִיר.
 מְשַׁחא דְרַבּוֹת דְּדִיקְנָא עֲלָאָה דַּעֲתִיקָא, בְּהָאֵי
 דִּיקְנָא דְזַעִיר אֲנַפִּין אֲתַחְזִי, וְנִהִיר.

שפירו דהאי דיקנא, בתשעה תקונין אשתכח.
 וכד משחא דרבות, דתלת עשר נביעין
 דדיקנא דעתיקא קדישא נהיר בהאי דיקנא,
 אשתכחו עשרין ותרין תקונין. וכדין מתברכין
 כלהו. וישראל סבא מתברכא בהאי, וסימן,
 (בראשית מח) בך יברך ישראל. כל תקונין דדיקנא
 דא, אוקימנא באדרא קדישא, דכלהו מתיקונין
 דעתיקא קדישא אתקנו. והכא בעינא לגלאה, מה
 דלא אתגלי תמן, בגין למיעל בלא כסופא. (הא כל
 תקונין דדיקנא אוקימנא דכלהו מתיקונין דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא

באדרא קדישא).

שיתא אינון, תשעה אקרון. תקונא קדמא,
 נפק ההוא ניצוצא בוצינא דקרדינותא,
 ובטש בתחות שערא דרישא, מתחות קוצין
 דעל אודנין, ונחית מקמי פתחא דאודנין עד
 רישא דפומא. הא תקונא דא מעתיקא קדישא
 לא אשתכח, אלא כד נגיד מזלא דעתיקא
 קדישא, ותלייא מניה ההוא מבושא דחכמתא
 (חסר), כד אימא אתמשכא ואתכלילת באוירא
 דכיא, ההוא חוורא נקיט אימא (חסר), וניצוצא
 עאלת ונפקת, ואתאחד דא בדא, ואתעבידת
 חד תקונא.

וְכַד אַצְטְרִיךְ סִלְקָא דָא עַל דָא, וְאַתְכַּסִּיא חַד
מִקְמֵי חַדָא. וּבְגִין כֵּךְ כָּלָא אַצְטְרִיךְ, חַד
לְמַעַבְד נּוֹקְמִין. וְחַד לְרַחֲמָא. וְעַל הָאִי תְּאִיב
לְהָאִי דִּיקְנָא דָּוִד מִלְכָּא, כִּמָּה דְּאוּקִימָנָא.

בְּהָאִי דִּיקְנָא תְּשַׁעָה תְּקוּנִין אֲשַׁתְּכַחוּ, שִׁיתָא
רַבּוּן דְּתַלְיִין בְּהוּ, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל
גּוּפָא. וְאַלִין שִׁיתָא דְּתַלְיִין, תַּלְיִין בְּשַׁעְרֵי
דְּתַחוּת תְּקֻרֻבָא דְּבוֹסְמִין. תִּלְת מֵהָאִי סְטָרָא,
וְתִלְת מֵהָאִי סְטָרָא. וּבִיקִירוּתָא דְּדִיקְנָא, תַּלְיִין
תִּלְת אַחֲרָנִין. חַד לְעִילָא בְּשַׁפּוֹן, וְתָרִין בְּאִינוֹן
שַׁעְרִין דְּתַלְיִין עַד טְבוּרָא. וְכָל הָנִי שִׁיתָא, תִּלְת
מִכָּאן וְתִלְת מִכָּאן, אֲתַמְשְׁכֵן וְתַלְיִין כְּלַהוֹן,
בְּאִינוֹן שַׁעְרֵי דְּתַלְיִין וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא.

וּבְגִין דְּהָנִי תִּלְתָּא אִינוֹן בִּיקִירוּ דְּדִיקְנָא יְתִיר
מִכְּלַהוּ, כְּתִיב בְּהוּ שְׁמָא קְדִישָׁא. דְּכְתִיב,
(תהלים קיח) מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמִּרְחָב יְהוָה,
יְי' לִי לֹא אִירָא. וְהָא דְּאוּקִימָנָא בְּאַדְרָא, מִן
הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, מֵאַתָּר דְּשַׁרְי דִּיקְנָא
לְאַתְפְּשָׁטָא, דְּהוּא אַתָּר (ס"א דְּחִיק) רְחִיק מִקְמֵי
אוּדְנִין, שְׁפִיר הוּא.

וּבְסַפְרָא דְּאַגְדָּתָא דְּבִי רַב יִיבָא סְבָא, הָכִי אָמַר
וְאוּקִים, דְּשִׁירוּתָא דְּדִיקְנָא מִחֻסְד

עֲלָאָה, דְּכָתִיב, (דְּבָרֵי הַיָּמִים א כט) לָךְ יְיָ הַגְדוּלָּה
וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגו'. וְכָלֹא הוּא, וְהָכִי שְׁאֲרִי,
וְתַשְׁעָה אֶתְמַשְׁכֵּן וְתַלְיִין בְּדִיקְנָא, וּמִקָּמִי אוּדְנִין,
הָכִי שְׁאֲרִי, וְקִיּוּמָא לָא מִתְקִימִין אֱלָא בְּאַתְר
אַחְרָא, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.

וְכַד אֶצְטְרִיךְ עָלְמָא לְרַחֲמֵי, אֶתְגַּלְיָא מְזֹלָא
קְדִישָׁא. וְכָל הַנִּי תְקוּנִין דְּבְדִיקְנָא יְקִירָא
דְּזַעִיר אַנְפִּין, כְּלָהוּ רַחֲמֵי מִשְׁתַּכְּחִי. וְכַד אֶצְטְרִיךְ
לְדִינָא, מִתְחַזְיָא דִּינָא, וְכַדִּין עֲבָדִין נוֹקְמִין
לְשִׁנְאִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְאִינוֹן דְּעֶקֶין לָהּ. (דף רצ"ה
ע"ב) כָּל יְקִירוֹ דְּדִיקְנָא, בְּאִינוֹן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין
אֵינְהוּ, מִשּׁוּם דְּכָלֹא בְּהָאֵי תַלְיִין.

כָּל הַנִּי שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא דְזַעִיר אַנְפִּין, כְּלָהוּ
קְשִׁישִׁין תְּקִיפִין, מִשּׁוּם דְּכָלֵהוּ אַכְפִּיִין
לְדִינִין, בְּשַׁעְתָּא דְּמְזֹלָא קְדִישָׁא אֶתְגַּלִּי. וְכַד בְּעָא
לְאַגְחָא קֶרְבָּא, בְּהָאֵי דִיקְנָא אֶתְחַזִּי כְּגַבְר תְּקִיף,
מְאֲרִי נִצָּחֵן קֶרְבִּיא. וְכַדִּין מְרִיט מָאן דְּמְרִיט,
וְאַגְלִיש מָאן דְּאַגְלִיש.

הַנִּי תַשְׁעָה תְקוּנִין, אֶמְרֵן מֹשֶׁה זְמָנָא תְנִינָא,
בְּשַׁעְתָּא דְּאַצְטְרִיךְ לְאַהֲדָרָא לִוְן כְּלָהוּ
רַחֲמֵי. דָּאף עַל גַּב דְּתַלְיִסְר תְקוּנִין לָא אֶמְרֵן

הַשְׁתָּא, בְּכוּנָא תְּלִיָּא מְלָתָא, דְּהָא לָא יִיעוּל
 בְּהִנֵּי תְּקוּנִין לְאַדְכָּרָא, אֶלָּא בְּמִזְלָא אֲתַכּוּוֹן,
 וְאַדְכָּר לִיה. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (במדבר יד) וְעַתָּה
 יִגְדֵּל נָא כַּח יְיָ. מָאן כַּח יְיָ. הֵהוּא דְּאַקְרִי מִזְלָא
 קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין. דְּחִילָא דָּא, וּנְהִירו
 דָּא, מִמִּזְלָא תְּלִי. וְכִיּוֹן דְּאִמַּר מֶשֶׁה דָּא, וְאַדְכָּר
 דָּא, וְאַתְכּוּוֹן בֵּיה, אָמַר הִנֵּי תַשְׁעָה תְּקוּנִין,
 דְּתִלְיִין בּוֹזְעִיר אֲנַפִּין. בְּגִין דִּינְהִירו כְּלָהוּ, וְלָא
 יִשְׁתַּכַּח דִּינָא. וְעַל דָּא כָּלָא בְּמִזְלָא תְּלִי.

הָאִי דִּיקְנָא כַּד שָׂרָאן שְׁעָרִי (ס"א לְאַתְעָרְבָא) לְאַתְעָרָא
 (נ"א לְאַתְעָרְבָא), אֲתַחֲזִי כְּגִיבָר תְּקִיף כְּגִיבָר
 מְאִירִי נֶצַח קָרְבִין. בְּהָאִי דִּיקְנָא, נָגִיד מְשַׁח דְּרַבּוּת
 מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה. כְּמָה דְּאַתָּ אָמַר, (תהלים קלג)
 כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֵן.

אַלְיִין שְׁעָרִי לָא חֲפִיִּין עַל שְׁפּוֹן, וְשְׁפּוֹן כְּלָהוּ
 סוּמְקִין כְּוּוּרְדָּא. דְּכִתִּיב, (שיר השירים ה)
 שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשָׁנִים. שְׁפּוֹן מְרַחֲשֵׁן גְבוּרָה,
 מְרַחֲשֵׁן חֲכָמָתָא. בְּאִינוֹן שְׁפּוֹן תְּלִיִּין טַב וּבִישׁ,
 חַיִּי וּמוֹתָא. מֵאֲלִין שְׁפּוֹן תְּלִיִּין מְאִירִיהוֹן
 דְּאַתְעָרוּתָא, דְּכַד מְרַחֲשִׁין אֲלִין שְׁפּוֹן, מִתְעָרִין
 כָּלָא לְמַגְזֵר (מְאִירִי) דִּינָא, בְּכָל בִּתִּי דִּינִין, (דְּמְדוּרִיהוֹן

בהון, ובגין כך) דאָקרון עירין. דכתיב, (דניאל ד) בגזרת
עירין פתגמא ומאמר וגו'.

מאי עיר. בספרא דאגדתא, תנינן כמה דאת
אמר, (שמואל א כח) ויהי ערך. דמתערין דינין
לאינון דלא אתרחימו לעילא, בגין כך מתערין
אלין דאינון מארי דבבו, (ס"א להו) (דכלהו) ועם כל
דא בתרי גוויי ברחמי ודינא, ועל דא אקרון עיר
וקדיש דינא ורחמי.

ובאליין שפון, אתחזי פומא כד אתפתח. רוחא
דנפיק מן פומא, ביה מתלבשין כמה
אלף ורבבן. וכד אתפשט, מתלבשין ביה נביאן
מהימני. וכלהו פה יי' אקרון. כד מלין נפקין מן
פומא, ומתרחשין בשפון, מתנהרין לכלהו תמני
סרי אלפין עלמין, עד דמתקטרין כלהו כחדא,
בתמניסר אורחין ושבילין, דאשתמודען.

ובלא מחכאן לפומא דא, (בדא) בלישן ממלל
וברבן בקיטרא דטיהרא בעוטרא. ועל
דא כתיב, (שיר השירים ה) חכו ממתקים, ממתקים
ודאי. מאי חכו. כמה דאת אמר, (איוב לד) וחיה
יטעם לאכול. וכלו מחמדים, אש ומים. אשא
ומיאי מתקנן, (ס"א מתדבקין וינן) וינן בציורוי, דהא
גוויי מתחברן כחדא.

חבּוּ, בַּאֲתוֹנוֹן רְשִׁימָן, דְּמַתְּגַלְפֵּן בְּעֵטְרוֹי גְּלִידִין
 אחָה"ע בַּגְּרוֹן. א', דְּטָרִיד מַלְכִין, (דניאל ב)
 וּמָהֶעֱדָה מַלְכִין, וּמָהֶקֶם מַלְכִין. ח', דְּטָרִיד
 וְנִחִית, וְסָלִיק וְעָטִיר, כְּבִישׁ בְּאַשָּׁא גָלִיד בְּרוּחָא.
 ה' יְנִיקָה דְּאִימָא, סָטִיר לְנוֹקְבָא, אֲתַפְּשֵׁט לְנוֹקְבָא
 רַבָּא, בְּתִיאובְתָּא דְּקֶרְתָּא קְדִישָׁא, דְּמַתְקֻטְרִי
 אֲתָרִין דָּא בְּדָא. כָּמָה דָּאֵת אָמֵר, (שיר השירים ד) הָר
 הַמּוֹר גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה. ע' טִיהָרָא דְּטִיפְסָא, גְּלִיפָא
 בְּשִׁיפְסָא, רְהִיטִין דְּעַנְפִין מִתְאַחֲדֵן, לְסֵטְרוֹי
 לְרוּחִין גְּלִיפִין.

וְהָא בְּרִזִי דְּאֲתוֹנוֹן דְּשְׁלֵמָה מַלְכָּא, אֲתַעֲטְרוּ
 אֵלִין אֲתוֹנוֹן אַרְבַּע בְּאַרְבַּע, גִּיכ"ק בְּחִיף
 כָּמָה דָּאֵת אָמֵר וְחִיף יִטְעֵם לְאַכּוּל, (איוב ו)
 הֵיאֵכֵל תִּפְּל מִבְּלִי מֶלֶח וְגו'. וּכְתִיב (ישעיה לב)
 וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצִּדְקָה שָׁלוֹם. (תהלים יט) הַנְּחֻמָּדִים
 מְזֻהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים וְגו'. מִתּוֹקִים וְדָאִי.
 דְּיֹד מַלְכָּא אָמֵר, גַּם עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם וְגו'.
 אֲסֵהֲדָנָא עָלִי דְּכָל יוֹמָאִי אֲזִדְּהֶרְנָא בְּהוּ,
 דְּלָא לֹאֲטַעָאָה בְּהוּ, בְּר יוֹמָא חַד דְּעֵטִירְנָא עֵטְרִי
 מַלְכָּא, בְּמַעֲרֶתָא דְּמִרוֹנִיָּא, וְחִמִּינָא בּוֹצִינָא
 דְּאַשָּׁא מִתְּלֵהָטָא אֲפּוֹתִיָּא דְּמִרוֹנִיָּא (נ"א דְּמַעֲרֶתָא),
 וְאֲזִדְּעֻזְעָנָא. מֵהֵהוּא יוֹמָא אֲזִדְּהֶרְנָא בְּדַעֲתָאִי

בִּהוּ, וְלֹא שְׁבִיקָנָא לֹוֹן כָּל יוֹמָאִי. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה
מָאן דְּאִזְדָּהָר בְּמִתִּיקָא דְּמִלְכָּא, וְטַעִים בִּהוּ
כְּדִקְחִי. עַל דָּא כְּתִיב, (תהלים לד) טַעֲמוֹ וַרְאוֹ כִּי
טוֹב יְיָ וְגו' וְכְתִיב (משלי ט) לֵכּוּ לַחֲמוֹ בְּלַחֲמֵי וְגו'.

אַתְפְּשֵׁט דְּכוּרָא בְּדַעַת, וְאַתְמַלִּיין אַכְסְדִּין
וְאִדְרִין, מִרִּישָׁא דְּגוּלְגֻלְתָּא שְׂרִי,
וְאַתְפְּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא, מְחֻדִּי וְדִרְעוּי וּבְכָלָא.
מֵאֲחוּרֵי, אֶתְדַּבֵּק נִיצוּצָא דְּבוּצִינָא דְּקִרְדִּינוּתָא,
וְלֵהֲטָא וְאַפִּיק (דף רצ"ו ע"א) גְּלִגְלֻתָּא חָדָא, סְתִימָא
מִכָּל סְטֵרוּי, וְנִהִירוּ (ס"א וּנְחִיתוּ) דְּתֵרִי מוֹחֵי גְּלִיפֵן
בִּהּ, וְאַתְדַּבֵּקת בְּסְטֵרוּי דְּכוּרָא. בְּגִין כֵּן אֶתְקֵרִי
(שיר השירים ה) יוֹנְתִי תַמְתִּי, אֵל תִּקְרִי תַמְתִּי אֶלָּא
תְּאוּמְתִי וְדָאִי.

שְׁעֵרוּי דְּנוּקְבָא כְּלִילֵן בִּיהּ גְּווּנִי (ס"א גְּווּנִי בְּגוּ
גְּווּנִי), כְּדְכְתִיב, (שיר השירים ז) וְדַלַת
רֹאשׁוֹ כְּאַרְגָּמָן. אֶתְקֵטֵר גְּבוּרָה בְּחֻמְשׁ
גְּבוּרָאן, וְאַתְפְּשֵׁטת נוּקְבָא בְּסְטֵרָהָא,
וְאַתְדַּבֵּקת בְּסְטֵרוּי דְּכוּרָא.

עַד דְּאַתְפָּרְשָׁא מְסְטֵרוּי. וְאַתִּיאַת לְאַתְחַבְּרָא
עֲמִיהּ אִפִּין בְּאַפִּין. וְכֵד מִתְחַבְּרֵן מִתְחַזְּזִין
חַד גּוּפָא מִמֶּשׁ. מֵהֲכָא אוֹלִיפְנָא, דְּכֵר בְּלַחוּדוּי,

אֶתְחַזִּי פֶלֶג גּוֹפָא, וְכֻלְהוּ רַחֲמֵי. וְכַךְ נּוֹקְבָא. וְכֵד
מִתְחַבֵּרן כַּחֲדָא, אֶתְחַזִּי כֻלָּא חַד גּוֹפָא מִמָּשׁ,
וְהָכִי הוּא. אוֹף הָכָא, כֵּד דְּכַר אֶתְחַבֵּר בְּנוֹקְבָא,
כֻלָּא הוּא חַד גּוֹפָא, וְעֲלָמִין כֻלְהוּ בְּחִידוֹ, דְּהָא
כֻלְהוּ מִגּוֹפָא שְׁלִים מִתְבָּרְכֵן.

וְהִינֵנוּ רְזָא, (שמות כ) עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ. דְּהָא אֲשַׁתְּכַח כֻלָּא בְּחַד גּוֹפָא
שְׁלִים, דְּהָא מִטְרוֹנִיתָא אֶתְדַבְּקַת בְּמַלְכָא,
וְאֲשַׁתְּכַח גּוֹפָא חַד. וְעַל כֵּן בֵּרַכְאן מִשְׁתַּכְּחִין
בְּהָאֵי יוֹמָא. וּמַהֲכָא, מָאן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח דְּכַר
וְנוֹקְבָא, אֶקְרִי פֶלֶג גּוֹפָא, וְלִית בִּרְכָתָא שְׂרִיָּא
בְּמִלָּה פְּגִימָא וַחֲסִירָא, אֶלָּא בְּאַתָּר שְׁלִים, בְּמִלָּה
שְׁלִים, וְלֹא בְּפִלְגוּת מְלָה, וּפִלְגוּת מְלָה לֹא
אֶתְקִיִּים לְעֲלָמִין, וְלֹא אֶתְבָּרְכֵן לְעֲלָמִין.

נְוִי דְּנוֹקְבָא, כֻלָּא מְנוִי דְּדְכוּרָא הוּא. וְהָא
אוֹקִימָנָא מְלִי, וְאֲשַׁתְּמוּדְעֵן בִּינֵי חֲבֵרִיָּא.
מִהָאֵי נּוֹקְבָא מִתְאַחֲדֵן כָּל אֵינּוֹן דְּלִתְתָּא. מִנָּה
יִנְקִין, וּבִה תְּבִין, וְהִיא אֶתְקִרִיאת אִם לְכֻלְהוּ.
כְּמָה דְּאַחֲרָא אִם לְגּוֹפָא, וְכָל גּוֹפָא מִנָּה (ס"א
לְגִתָּא וְכָל גִּתָּא מִנָּה) יִנְקָא. כַּךְ הָאֵי אִם לְכֻלְהוּ
אַחֲרָנִין דְּלִתְתָּא.

כְּתִיב, (משלי ז) אָמַר לַחֲכָמָה אַחֲתִי אֵת.
 חֲכָמָה וְאֵת חֲכָמָה, וְהֵאֵי נִוְקָבָא,
 אֲתִקְרִי חֲכָמָה זַעִירָא לְגַבֵּי אַחְרָא וְעַל דָּא כְּתִיב,
 (שיר השירים ח) אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ וְגו'.
 דִּהָא דָּא בְּגִלּוּתָא אֲתַמְשֵׁךְ. אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה, וְדָאֵי
 קִטְנָה אֲתַחֲזִי אָבֵל רַבְרָבָא הִיא, וְסָגִיָּאָה הִיא,
 דִּהָא הִיא שְׁלִימוֹ דְּנָטִיל מִכָּלָא. כְּמָה דְּכְתִיב, (שם)
 אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת. וְשָׂדֵי, דִּהָא מְלִיִּין
 אֵינוֹן לִינְקָא לְכָלָא. כַּמְגִדְלוֹת, דְּאֵינוֹן נִהְרִין
 רַבְרָבִין דְּנַפְקֵי מֵאִמָּא עֲלָאָה.

תוֹ אֲתַפְּשֵׁט דְּכוּרָא בִּימִינָא וּשְׁמָאלָא, בִּירוּתָא
 דְּאַחֲסָנָא. וְכַד גּוּוּנִי אֲתַחֲבֵרוּ, אֲקִרִי תַפְּאֶרֶת.
 וְאֲתַתְּקֵן כָּל גּוּפָא, וְאֲתַעֲבִיד אֵילָנָא רַבְרָבָא,
 וְתִקְיָה, שְׁפִיר וְיָאָה, (דְּנִיאל ד) תַּחוֹתוּהִי תַטְלִל חֵיוֹת
 בָּרָא, וּבַעֲנַפּוּהִי יְדוּרוֹן עוֹפֵי שְׁמַיָּא, וּמְזוֹן לְכָלָא
 בֵּיהּ. דְּרוּעוּי יְמִינָא וּשְׁמָאלָא. בִּימִינָא חַיִּים וְחֶסֶד,
 בְּשְׁמָאלָא מִיתָה וּגְבוּרָה. מַעוּי, אֲתַתְּקֵן בְּדַעַת,
 וְאֲתַמְלִיִּין כָּל אַכְסְדְּרִין וְאַדְרִין, כְּמָה דְּאֵמִינָא,
 דְּכְתִיב, (משלי כד) וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

תוֹ אֲתַפְּשֵׁט גּוּפָא, בְּתֵרִין שׁוּקִין. וּמִתַּאחֲדֵן
 בִּינִייהוּ תֵרִין כּוּלִּיִּין, וְתֵרִין בִּיעֵי דְּדְכוּרָא.
 דְּכָל מְשַׁחא וּרְבוּת וְחֵילָא (דְּדְכוּרָא) דְּכָל גּוּפָא, בְּהוּ

אֶתְכֶנֶשׁ, דְּכָל חַיִּילִין דְּנַפְיָק, מְנַהוּן נַפְקִין. וְשִׁרְיִין
 כְּלָא בְּפֻם אִמָּה. וּבִגִּין כֶּךָ אֶקְרוּן צְבָאוֹת, (דְּכָל גּוּפָא,
 בְּהוּ אֶתְכֶנֶשׁ, וְשִׁרְיִין כְּלָא בְּפֻם אִמָּה. וּבִגִּין כֶּךָ אֶקְרוּן צְבָאוֹת, דְּכָל חַיִּילִין
 דְּנַפְיָק, מְנַהוּן נַפְקִין) וְאֵינֹון נֶצַח וְהוּד. תַּפְאֶרֶת, יְהוָה.
 נֶצַח וְהוּד, צְבָאוֹת. וּבִגִּין כֶּךָ יְהוָה צְבָאוֹת.

אַמָּה דְּדְכוּרָא, סִיּוּמָא (נ"א כְּסוּתָא) דְּכָל גּוּפָא, וְאֶקְרִי
 יְסוּד. וְדָא הוּא דְרָגָא דְּמַבְסָם לְנוּקְבָא. וְכָל
 תִּיאוּבָתָא דְּדְכוּרָא לְגַבֵּי נוּקְבָא, בְּהָא יְסוּד עֵייל
 לְנוּקְבָא, לְאַתֵּר דְּאֶקְרִי צִיּוֹן. דְּהֵתָם הוּא אֶתֵּר
 כְּסוּתָא דְּנוּקְבָא, כְּבֵית רַחֵם לְאַתְתָּא. וּבִגִּין כֶּךָ, יִי
 צְבָאוֹת אֶקְרִי יְסוּד.

בְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָחַר יִי בְּצִיּוֹן אֹהֶה
 לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּד אֶתְפָּרַשְׁת מְטְרוֹנִיתָא,
 וְאַתְחַבְּרַת בְּמַלְכָא אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, בְּמַעְלִי
 שְׁבִתָּא. אֶתְעַבִּיד כְּלָא חַד גּוּפָא, וְכַדִּין יְתִיב
 קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכוּרִסְיָה. וְאֶקְרִי כְּלָא שְׁמָא
 שְׁלִים, שְׁמָא קַדִּישָׁא, בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעָלַם
 לְעָלְמֵי עָלְמִין. כָּל אֱלִין מְלִין סְלִיקְנָא עַד יוֹמָא
 דָּא, דְּאַתְעֵטֵר בְּהוּ לְעֵלְמָא דְּאַתִּי, וְהִשְׁתָּא
 אֶתְגַּלְיִין הֶכָא, זַכָּאָה חוּלְקִי.

הָאִי מְטְרוֹנִיתָא, כִּד אֶתְחַבְּרַת עִם מַלְכָּא, כָּל
 עָלְמִין מִתְבָּרְכִין, וְאַשְׁתַּכְּחוּ בְּחִדּוּתָא

דְּכָלָא. (דף רצ"ו ע"ב) כְּמָה דְּדְכוּרָא כְּלִיל בְּתַלְתָּא,
וְשִׁירוּתָא בְּתַלְתָּא. כֶּךָ כְּלָא הָכִי, וְסִיּוּמָא דְּכָל
גּוּפָא הָכִי, וּמְטְרוּנִיתָא לָא מִתְבָּרְכָא, אֶלָּא
בְּכָלְלָא דְתַלְתָּא אֵלִין, דְּאִינוּן נֶצַח הוּד יְסוּד,
וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבָּרְכָא בְּאַתָּר דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ
הַקְּדָשִׁים דְּלַתְתָּא. דְּכַתִּיב, (תהלים קלג) כִּי שָׁם צִוָּה
יְי' אֶת הַבְּרָכָה. דִּהָא תְּרִין דְּרָגִין אִינוּן לְעִילָא
וְתַתָּא. וּבְגִין כֶּךָ לִית רְשׁוּתָא לְמִיעַל תַּמָּן, בַּר
כְּהֵנָּא רַבָּא, דְּאִתִּי מִן סֵטְרָא דְחֶסֶד. בְּגִין דְּלָא
עֵיִל לְהֵהוּא אַתָּר דְּלְעִילָא, אֶלָּא הֵהוּא דְּאֶקְרִי
חֶסֶד, וְעֵיִל בְּקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וּמִתְבַּסְמָת נּוֹקְבָא.
וּמִתְבָּרְכָא הָאִי קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים בְּגוּ לְגוּ, אַתָּר
דְּאֶקְרִי צִיּוֹן. צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, תְּרִין דְּרָגִין אִינוּן, חַד
רַחֲמִי, וְחַד דִּינָא. צִיּוֹן, דְּכַתִּיב, (ישעיה א) צִיּוֹן
בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה. יְרוּשָׁלַם, דְּכַתִּיב, (ישעיה א) צִדֵּק
יִלִּין בָּהּ כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.

וְכָל תִּיאֻבְתָּא דְּדְכוּרָא לְגַבִּי נּוֹקְבָא, הָכֵא הוּא,
וְקָרִינוּן לְהוּ בְּרָכָה, דְּמִתַּמָּן נִפְקִי בְּרַכָּן
לְכָלְהוּ עַלְמִין, וְכָלְהוּ מִתְבָּרְכָן. הָאִי אַתָּר אֶקְרִי
קֹדֶשׁ. וְכָל קְדָשִׁים דְּדְכוּרָא עֵיִלִּין תַּמָּן, בְּהֵהוּא
דְּרָגָא דְּאִמִּינָא, וְכָלְהוּ אַתְיִין מְרִישָׁא עַלְאָה
דְּגוּלְגַלְתָּא דְּדְכוּרָא, מְסִטְרָא דְּמוֹחֵי עַלְאֵי,

דְּשִׁרְיִין בִּיה, וְנָגִיד הָיָא בִּרְכָה בְּכָל שְׁיִיפֵי גּוּפָא,
 עַד אֵינוֹן דְּאֶקְרוֹן צְבָאוֹת. וְכָל הָהוּא נִגִּידוּ
 דְּאֶתְנָגִיד מְכָל גּוּפָא, מִתְכַּנְשֵׁי תַמָּן, וְעַל דָּא
 אֶקְרוֹן צְבָאוֹת, דְּכָל צְבָאוֹת דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין תַּמָּן
 נִפְקִין. וְהָהוּא נִגִּידוּ בְּתַר דְּאֶתְכַנְשֵׁי, תַּמָּן שְׁרִיין
 לִיה בְּהָהוּא יְסוּד קְדִישָׁא, כֻּלָּא חוּרָא, בְּגִין כֶּךָ
 אֶקְרִי חֲסֵד. וְהָהוּא חֲסֵד עֵייל לְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים,
 דְּכֻתִּיב (תהלים קל"ג) כִּי שָׁם צִוָּה יי' אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים
 עַד הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, לָא סִיִּים בּוֹצִינָא קְדִישָׁא
 לְמִימַר חַיִּים, עַד דְּאֶשְׁתַּכְּכוּ מְלוּי, וְאֵנָּא
 כְּתִבְנָא, סְבִרְנָא לְמַכְתַּב טְפִי, וְלֹא שְׁמַעְנָא. וְלֹא
 זְקִיפְנָא רִישָׁא, דְּנִהוּרָא הָוָה סָגִי, וְלֹא הָוָה
 יְכִילָנָא לְאַסְתַּכְּלָא. אֲדֵהֲכִי אֲזַדְעִזְעֵנָא, שְׁמַעְנָא
 קָלָא דְקֹאֲרִי וְאָמַר (משלי ג) אַרְךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
 וְגו'. שְׁמַעְנָא קָלָא אַחֲרָא, (תהלים כא) חַיִּים שְׁאֵל
 מִמֶּךָ וְגו'.

כֵּל הָהוּא יוֹמָא, לָא אֶפְסִיק אֶשָּׂא מִן בֵּיתָא, וְלֹא
 הָוָה מָאן דְּמָטִי לְגַבְיָה, דְּלֹא יְכִילוּ דְּנִהוּרָא
 וְאֶשָּׂא הָוָה בְּסוּחֲרִנְיָה. כֵּל הָהוּא יוֹמָא נְפִילָנָא עַל
 אֶרֶצָא, וְגַעֲיָנָא. בְּתַר דְּאָזִיל אֶשָּׂא, חֲמִינָא

לְבוּצֵינָא קְדִישָׁא קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, דְּאַסְתָּלַק מִן
עָלְמָא, אֶתְעֵטָף שְׂכִיב עַל יְמִינֶיהָ, וְאַנְפוּי חֵיכִין.

קם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, וְנָטִיל יָדָיו וְנָשִׁיק לִוְן,
וְאַנָּא לְחִיכְנָא עֲפָרָא דְתַחוּת רַגְלוּי. בְּעו
חֲבֵרִיָּא לְמַבְכִּי, וְלֹא יָכִילוּ לְמַלְלָא. שְׁאֲרוּ
חֲבֵרִיָּא בְּבִכְיָה, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה נָפִיל תַּלְת
זְמָנִין, וְלֹא יָכִיל לְמַפְתַּח פּוּמִיָּה. לְבָתֵּר פְּתַח
וְאָמַר, אָבָא אָבָא. תַּלְתִּית הָווּ, חַד אֶתְחַזְרוּ. הִשְׁתָּא
תְּנוּד חֵיוָתָא, צִפְרָאן טָאסִין, מִשְׁתַּקְעֵן בְּנוֹקְבָאן
דִּימָא רַבָּא, וְחֲבֵרִיָּא כְּלָהוּ שְׁתֵּיין דָּמָא.

קם רַבִּי חֵיָּא עַל רַגְלוּי וְאָמַר, עַד הִשְׁתָּא בּוּצֵינָא
קְדִישָׁא מִסְתַּכַּל (ס"א מִשְׁתַּדֵּל) עֲלֵן. הִשְׁתָּא לָאו
הוּא עֲדֵן, אֱלֹא לְאַשְׁתַּדֵּלָא בִּיקְרִיָּה. קָם רַבִּי
אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא, נָטְלוּ לִיה בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא,
מָאן חָמָא (ס"א עָרְעוּרָא וְעָרְבוּבִיָּא) עָרְבוּבִיָּא דְחֲבֵרִיָּא,
וְכָל בֵּיתָא הָוָה סָלִיק רִיחִין סָלִיקוּ בֵּיה בְּפוּרִיָּה,
וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיה, אֱלֹא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא.

אַתּוּ טְרִיקִין, וּמֵאֲרִי תְרִיסִין דְּכֹפֵר צִפְרִי וְטִרְדָּאן
בָּהוּ (ס"א דְּצִפְרִי וְטִרְדָּא וְהוּו) בְּנֵי מְרוּנְיָא, צוּחוּיִן
בְּקִטִּירִין, דְּחֻשִּׁיבוּ דְלֹא יִתְקַבֵּר תַּמָּן. בְּתֵר דְּנַפְק
פוּרִיָּא, הָוָה סָלִיק בְּאַוִירָא. וְאַשָּׁא הָוָה לָהִיט

קמיה, שָׁמְעוּ קָלָא, עולו וְאָתוּ, וְאִתְכַּנְּשׁוּ
לְהִילּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, (ישעיה נז) יָבֵא שָׁלוֹם יְנוּחוּ
עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.

כִּד עָאֵל לְמַעֲרַתָּא שְׁמַעוּ קָלָא בְּמַעֲרַתָּא, זֶה
הָאִישׁ מֵרַעִישׁ הָאָרֶץ מִרְגִּיז מִמְּלָכוֹת, כְּמָה
פְּטָרִין בְּרַקִּיעָא מִשְׁתַּכְּכִין (ס"א וְלֹא מִשְׁתַּכְּחִין) בְּיוֹמָא
דִּין בְּגִינָה, דְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, דְּמֵאֲרִיה
מִשְׁתַּבַּח בֵּיה בְּכָל יוֹמָא. זַכָּאָה חוֹלְקִיה לְעִילָא
וְתַתָּא. כְּמָה גְּנִיזִין עֲלָאִין מִסְתַּמְרָן לִיה, עָלִיה
אַתְמַר (דניאל יב) וְאַתָּה לֵךְ לִקְצֵן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד
לְגוֹרְלָךְ לִקְצֵן הַיָּמִין. (עד כָּאן הָאֲדָרָא זוּטָא קִדִּישָׁא).

פרשת האזינו

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּמָה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל לַפָּנִי
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּרֵאשׁוֹנָה קָרָא לָהֶם
גּוֹי קְדוֹשׁ, שְׁכָתוֹב (דברים יד) כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה וְגו',
וּלְבִסּוֹף קָרָא לָהֶם קְדָשׁ, שְׁכָתוֹב (ירמיה ב) קְדָשׁ
יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תִּבּוֹאָתָהּ. מַה בֵּין זֶה לָזֶה?
אָמַר רַבִּי אַבָּא, קְדָשׁ – עֲלִיוֹן מַכְלָם. שְׁכָךְ לְמַדְנּוּ,
כְּאֲשֶׁר מִתְחַבְּרִים כָּל הַקְדוֹשִׁים כְּאַחַד, נִקְרָאִים
קְדוֹשׁ. וְכָלֶם עוֹלִים וּמִתְכַּנְּסִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם
עֲלִיוֹן שְׁנִקְרָא קְדָשׁ.

ומשום זה קדוש קדוש קדוש. קדש ישראל
 נעשה מהם. ומשום שישאל מכתרים
 בשלש מדרגות, כאשר מתחברים כאחד נקראים
 קדש ישראל לה', שהיא ראשית. והרי בארנו
 תבואתה, בה"א. כל אכליו יאשמו. מהו כל
 אכליו יאשמו? אמר רבי אבא, הרי נאמר,
 שכתוב (ויקרא כב) ואיש כי יאכל קדש בשגגה.
 וכתוב (שם) וכל זר לא יאכל קדש, וישאל נקראו
 קדש, משום כך כל אכליו יאשמו.

אמר רבי אלעזר, התחלה וסיום של הכל נכלל
 בקדש. (א) וחכמה עליונה נקראת קדש,
 וכאשר מאירה החכמה העליונה הזו, מאירה
 חכמת שלמה, כמו שכתוב (מלכים-א ה) ותרב חכמת
 שלמה, שעומדת הלבנה בשלמותה, והרי
 בארנו. וכאשר מתברכת מהיסוד, כך קוראים לה
 - קדש, שהיא מאירה בשלמות. וכאשר לא
 מאירה ונכתרת בשלמותה, קוראים לה רוח
 הקדש, ולא נקראת קדש כאותו של מעלה.
 וכאשר מתברכים מזה היסוד ומיניקה לכל אלו
 של מטה, נקראת אם, כאותה שלמעלה,
 וקוראים לה קדשים. ואז קוראים לה קדש
 הקדשים, שבו כלה, שכתוב (שיר השירים ד) אתי

מִלְכָּנוֹן כָּלָה וְגו'. מֵהוּ לְכָנוֹן? זֶה עֵדֶן, שֶׁהַלְבִּין
מִכָּל הַצִּדִּדִּים. וְעֵדֶן הָרִי יָדוּעַ אֲצֵל הַחֲבָרִים.

לְמִדָּנוּ, כְּתוּב כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא. מֵהוּ כִּי שֵׁם ה'
אֶקְרָא? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי כְּתוּב
הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָבוּ גִדְל – זו
גִּדְלָה. הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ – זוּ גְבוּרָה. כִּי כָל דִּרְכֵּיו
מִשְׁפָּט – זוּ תַפְאֶרֶת. אֵל אֱמוּנָה – זֶה נִצָּח. וְאֵין
עוֹל – זֶה הוֹד. צִדִּיק – זֶה יְסוֹד. וְיֵשֶׁר – זֶה צֶדֶק.
הָרִי הַכֹּל שֵׁם קָדוֹשׁ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שֵׁם ה' מִמָּשׁ. וּמִשָּׁה בְּאוֹתָהּ
שָׁעָה גָלָה לָהֶם לִישְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב (דְּבָרִים לא)
בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם וְגו'. מִכָּאֵן
לְמִדָּנוּ, אוֹתוֹ צִדִּיק שְׁחַכְמָה עֲלִיוֹנָה בּוֹ, כַּאֲשֶׁר
מִגִּיעַ יוֹמוֹ לְהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם, צָרִיךְ לְגַלוֹת אוֹתָהּ
הַחֲכָמָה לְאֵלוֹ שְׁרוּחַ קָדוֹשָׁה בִּינִיהֶם. מִנֵּיִן לָנוּ?
מִמִּשָּׁה, שְׁכָתוּב בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי
הַיּוֹם, וְכָתוּב (שם) וְעַתָּה כְּתָבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת וְגו'.

וְאִם לֹא, עָלִיו כְּתוּב, (מִשְׁלִי ג) אֵל תִּמְנַע טוֹב
מִבְּעָלָיו. כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מִשְׁלִי ד) כִּי לִקְח

טוב נתתי לכם וגו'. (משלי ג) בהיות לאל ידך
לעשות. טרם תסתלק מן העולם, ולא נתנה לך
רשות לגלות.

אמר רבי חייא, פסוק זה למדנו ממנו חכמה
עליונה, וכך הוא. אבל סוף הפסוק מקשר
קשר של האמונה במה שכתוב הוא, כמו שנאמר
צדיק וישר הוא. כלומר, הוא הכל, הוא אחד
בלא פרוד. שאם תאמר שכל אלו רבים הם –
חזר ואמר הוא, כלם עולים ומתקשרים
ומתאחדים באחד. והכל – הוא ה'ה, והוא ה'ה,
והוא ה'ה, והוא אחד. ברוך שמו לעולם
ולעולמי עולמים. (על) עד כאן מתקשרים דברים
ומתאחדים דברים קדושים של שמו של הקדוש
ברוך הוא.

אשרי חלקו של מי שקורא למלך ויודע לקרא
כמו שצריך. ואם הוא קורא ולא יודע
למי קורא, מתרחק הקדוש ברוך הוא ממנו,
שכתוב (תהלים קמה) קרוב ה' לכל קראיו וגו'. קרוב
ה' לכל קראיו, למי קרוב? חזר ואמר, לכל אשר
יקראהו באמת. וכי יש מי שיקרא לו בשקר?
אמר רבי אבא, כן, אותו מי שקורא ולא יודע
למי קורא. מנין לנו? שכתוב לכל אשר יקראהו

בְּאֵמֶת. מֵהוּ בְּאֵמֶת? בְּחִתִּימָה שֶׁל חוֹתֶמֶת הַמֶּלֶךְ,
שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת הַכֹּל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֵמֶת
לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. וּמִשּׁוֹם כֶּף, לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת כָּתוֹב. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁנִּכְנָס
וַיֵּצֵא לְדַעַת דְּרָכָיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה
כָּתוֹב, (מִשְׁלִי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגֶה וְגו'. וְכָתוֹב
(יִשְׁעִיָּה ט) וְעִמָּךְ כָּל־ס צְדִיקִים וְגו'.

לְמַדְנֹו, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל אֵלֹו הַתְּקוּנִים וְכָל
אֵלֹו הַדְּבָרִים נִמְסְרוּ לְקוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה.
וְלְמַדְנֹו, רְשָׁעִים כְּבִיכּוֹל עוֹשִׂים פָּגָם לְמַעְלָה.
אִיזָה פָּגָם? כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, שַׁחַת לוֹ לֹא בָּנִיו מוֹמָם,
שֶׁהֲרִי כָּל אֵלֹו הַתְּקוּנִים לֹא נִמְצְאִים כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ.
כָּתוֹב אֶחָד אוֹמֵר, (יִשְׁעִיָּה נט) וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשָׂרִין,
וְכָתוֹב אֶחָד אוֹמֵר, (שם) וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי נָקָם תִּלְבַּשֶׁת.
אֲלֹא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה – בְּזִמָּן
שִׁישְׂרָאֵל זָכָאִים. לֹא זָכוּ – וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי נָקָם וְגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָה הַפָּגָם? כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְנֹו,
שֶׁהָאֲבוֹת לֹא מִסְתַּפְּקִים (מִסְתַּפְּקִים) לְהַתְּבָרֵךְ
מֵאוֹתָהּ הַהִשְׁקָיָה שֶׁל הַנֶּחֱל, כָּל שָׂכָן הַבְּנִים, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר שַׁחַת לוֹ לֹא בָּנִיו מוֹמָם. מֵהוּ לוֹ לֹא –
שְׁתֵּי פַעַמִּים. אֲלֹא אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה.

וְזָהוּ שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל זְמַן שֶׁהֲרַשְׁעִים
מִתְרַבִּים בְּעוֹלָם, כְּבִיכּוֹל שֵׁם הַקָּדוֹשׁ לֹא
מִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם. וְכָל זְמַן שֶׁהֲרַשְׁעִים לֹא מִתְרַבִּים
בְּעוֹלָם, שֵׁם הַקָּדוֹשׁ מִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(תהלים קד) יִתְמוּ חַטָּאִים וְגו', בָּרָכִי נַפְשִׁי אֵת ה'
הַלְלוּיָהּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, מִקְרָא זֶה מֵמֵשׁ הוּא,
שְׁכָתוֹב שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמִם. מִי גוֹרֵם לְמוֹם
זֶה? דוֹר עָקֵשׁ וּפְתִלְתֵּל. מִשּׁוֹם שֶׁאֵלּוּ הֲרַשְׁעִים
וְהַדוֹר נִמְצָא כֵךְ.

מִשּׁוֹם זֶה, אַחֲרֵי שְׁאָמַר מִשֶּׁה כָּל אֵלּוּ הַדְּבָרִים
וְהַזְכִּיר הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ,
אָמַר, וַדַּאי צָדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא, דְּבָר כְּתוּבֵנוּ. אָבֵל
שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמִם. מָה הַטַּעַם כֵךְ? מִשּׁוֹם
שֶׁהֵם דוֹר עָקֵשׁ וּפְתִלְתֵּל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לוֹ
לֹא, כְּלוּמַר לְעֶצְמָם עוֹשִׂים כֵךְ הֲרַשְׁעִים,
שְׁגוֹרְמִים לְבִרְכוֹת לְהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם. אָמַר רַבִּי
אַבָּא, לוֹ לֹא, הֵרִי בְּאַרְנוֹ וְכֵךְ הוּא. מָה כְּתוּב
אַחֲרָיו? הִלֵּה' תִּגְמְלוּ זֹאת, לְשֵׁלִם גְּמוּלָה זֶה
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל אֵלּוּ הַטּוֹבוֹת שֶׁגֵּרַם
לָךְ וְעָשָׂה עִבּוּרָךְ.

רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ויקרא כו) וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם
בְּאֶרֶץ אִי־בִיָּהֶם וְגו'. זָכָאִים הֵם יִשְׂרָאֵל עַל

כָּל אַמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שָׂאף עַל גֵּב
 שְׁהַרְגִּיזוּ לִפְנֵי אֲדוֹנָם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא
 רוֹצֶה לַעֲזֹב אוֹתָם. שְׁבָכֵל מָקוֹם שֶׁגָּלוּ בֵּין
 הָעַמִּים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמָּהֶם בְּגָלוֹת. זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב וְאָף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיֵּיהֶם וְגו'.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, וְאָף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם.

בֹּא רְאֵה כִּמָּה הַחֲבִיבוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כָּלִפִּי יִשְׂרָאֵל, שָׂאף עַל גֵּב שְׁגוֹרָמִים לְגָלוֹת
בֵּין הָעַמִּים, הַשְׂכִּינָה לֹא סָרָה מֵהֶם לְעוֹלָמִים.
שְׁלֹא תֹאמַר שֶׁהֵם לְבָדָם בְּגָלוֹת נִמְצְאִים, אֲלֹא –
וְאָף גַּם זֹאת, עִמָּהֶם נִמְצְאִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְאָף
גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיֵּיהֶם וְגו'.

לְמַלְךְ שֶׁהִתְרַגַּז עַל בְּנוֹ, גָּזַר עָלָיו עֲנֹשׁ
לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ וּלְלַכֵּת לְאֶרֶץ רְחוֹקָה.
שָׁמָּה הִמְלִכָהּ וְאָמְרָה: הוּאִיל וּבְנֵי הוֹלֵךְ לְאֶרֶץ
רְחוֹקָה וּמִשְׁלִיךְ אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ מֵהִיכָלוֹ, אֲנִי לֹא
אֶעֱזֹב אוֹתוֹ. אוֹ שְׁנִינּוּ כְּאֶחָד נָשׁוּב לְהִיכָל שֶׁל
הַמֶּלֶךְ, אוֹ שְׁנִינּוּ כְּאֶחָד נָשׁב בְּאֶרֶץ אַחֶרֶת.
לְעֵתִים פּוֹקֵד הַמֶּלֶךְ עַל הַמֶּלֶכָּה, וְלֹא מוֹצְאָה,
שֶׁהִיְתָה הוֹלֵכֶת עִם בְּנוֹ. אָמַר: הוּאִיל וְהַמֶּלֶכָּה
שָׁם, שְׁנִינָהּ יָשׁוּבוּ.

וּבְזִמְנָא שִׁפְקֵד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַמַּלְכָּה, פּוֹקֵד
 אוֹתָהּ בַּתְּחִלָּה, וּבַגְּלָלָהּ פּוֹקֵד אֶת בָּנָיו.
 זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שמות ו) וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נֹאקֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. מִי גוֹרֵם שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ צָרָתָם?
 כְּבִיכּוֹל הַמַּלְכָּה. שְׁאֲנִי זֹכֵר אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 (שם) וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי. וְכָתוֹב (שם ב) וַיִּזְכֹּר
 הָאֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. וְכֹאשֶׁר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוּת, מַה כָּתוֹב? (דברים
 ל) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ. זֶה
 הַמַּלְכָּה. וְעוֹד כָּתוֹב, (תהלים פה) רָצִיתָ ה' אֶרְצֶךָ
 שְׁבֹתָ שְׁבוֹת יַעֲקֹב.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הֲלֵה' תִּגְמְלוּ זֹאת, מְשׁוּם
 שְׂאֵתֶם דּוֹר עֶקֶשׁ וּפְתִלְתַּל, אַתֶּם הֵייתֶם
 גּוֹרְמִים שְׁתַּגְּלָה זֹאת בַּגָּלוּת. הֲלֵה' תִּגְמְלוּ
 זֹאת?! זֶהוּ הַגָּמוּל שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם בְּכָל אוֹתָם
 מוֹפְתִים שֶׁל מִצְרַיִם, בְּכָל אוֹתָם אוֹתוֹת שֶׁעָשָׂה
 לָכֶם, הֲזֶהוּ הַגָּמוּל שְׂאֵתֶם מְשַׁלְמִים לְזֹאת הַזֶּה?!
 מִי גָרֵם לָכֶם זֶה? מְשׁוּם שְׂאֵתֶם עִם נָכַל וְלֹא
 חָכָם, וְלֹא מְסַתְּפָלִים בְּכָל אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה
 לָכֶם עַד עַתָּה.

הֲלֵה' תִּגְמְלוּ זֹאת – זֶה הַשְׁכִּינָה. וְהִרִי בְּאַרְנוֹ
 הַדְּבָרִים, שְׁלַמְדָנוּ, אוֹת ה"א שֶׁל

בְּהִבְרָאָם (בראשית ב) – קִטְנָה. ה"א שְׁבִהְלָה' – גדולה. וְהָרִי נִתְבָּאָר שְׁלֻמְדָנוּ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, ה"א שְׁבִכָל מְקוֹם – הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִקְרָאת אִם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הֵם, שְׁכָתוֹב (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהָרִי לְמַדְנוּ בְּסוּד הַפְּסוּק, (במדבר כח) בְּשֶׁמֶן כָּתִית רַבִּיעֵת הַהִינּוּ.

לְמַדְנוּ, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת הַסֵּתִכְלָתִי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִסִּיר אֶהְבָּתוֹ מֵהֶם מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁבִכָל מְקוֹם שֶׁהֵם הָיוּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּינֵיהֶם, שְׁכָתוֹב (ויקרא כו) לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלָּתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם. אִתָּם דּוֹקָא, בִּינֵיהֶם עִמָּהֶם, לֹא סָר מֵהֶם לְעוֹלָמִים.

סדר הלימוד ליום יח סיון [יום 254 בשנה]

רַבִּי יִצְחָק הָיָה מְהִלָּךְ בְּדֶרֶךְ וּפָגַע בּוֹ רַבִּי חִיָּיא. אָמַר לוֹ, רֹאֶה אָנִי (אותם) בְּפָנֶיךָ שֶׁהָרִי בְּמִדּוֹר שֶׁל הַשְּׁכִינָה מְקוּמָה. מֵהוּ שְׁכָתוֹב (שמות ג) וְאֵרָא לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרִים? וְאֵרָא? אֵרָא הָיָה צָרִיךְ לוֹ! וְאֵרָא – בְּרֹאשׁוֹנָה. מָתִי? כֶּאֱשֶׁר יָרַד יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. וְלָמָּה? לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. שָׁאֵם לֹא הָיָה בִּינֵיהֶם, לֹא יְכוּלִים

לְסַבֵּל הַגָּלוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צא) עֲמוּ אֲנֹכִי
בְּצָרָה אֲחֻלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ.

אָמַר לוֹ, וַדַּאי בְּכָל מָקוֹם שִׁישְׂרָאֵל נִמְצְאִים,
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּינֵיהֶם. וְכָל מָקוֹם
שֶׁחֲכָמֵי הַדּוֹר הוֹלְכִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלִיךְ
עִמָּהֶם, שֶׁכְּתוּב (שם) כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לֶךְ וְגו'. מִנֵּין
לָנוּ? שֶׁכְּתוּב (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדֶרֶכוֹ וְגו',
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִים מַחְגָּה אֱלֹהִים זֶה. עֲתָה
נִשְׁתַּתֵּף כְּאֶחָד וְנִלְךְ בַּדֶּרֶךְ, שֶׁהֲרִי יִדְעָתִי שְׁלֹמֹקוֹם
אֶחָד אָנוּ הוֹלְכִים, לְקַבֵּל פָּנֵי שְׂכִינָה. אָמַר לוֹ,
בּוֹדֵאִי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְמַדְנּוּ, שְׁלוּחֵי מִצְוָה
אֵינָן נִזְוָקִין, לֹא בִּהְלִיכָתָן וְלֹא בַּחֲזָרָתָן. וְאַנְחֵנוּ
לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָנוּ הוֹלְכִים,
וְלֹא יִרְאִים.

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כְּתוּב (שם ב)
אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם –
לְכָלֵּל אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהָאָרֶץ – לְכָלֵּל אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל מֶה שְׁלִמְטָה, אֵלּוּ נִקְרָאִים
תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם, מֵהֶם.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, מֶהוּ בְּהִבְרָאָם, וְנֶאֱמַר בְּה'
בְּרָאָם? אָמַר לוֹ, הַכֹּל דָּבָר אֶחָד. כֹּאֲשֶׁר

הַשָּׁמַיִם הַתַּחְבְּרוּ, ה' הָזוּ הוֹצִיָאָה תוֹלְדוֹת, וְהֵם
נִקְרְאוּ תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן,
בְּמָה בְּאֲרָנוּ בְּה' בְּרָאָם – בְּאַבְרָהָם? אָמַר לוֹ,
הַכֹּל דָּבָר אֶחָד הוּא. בְּאַבְרָהָם – אֵלֹהֵי הַשָּׁמַיִם,
שְׁמִשָּׁם מִתְחִילִים לְהִתְפַּשֵּׁט. בְּה' בְּרָאָם, וְזֶהוּ
וְהָאָרֶץ, וְהַכֹּל דָּבָר אֶחָד.

אָמַר לוֹ, וַדַּאי כֵּן הוּא, וְהָרִי לְמַדְנּוּ, שְׁכָתוֹב
אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְלְמַדְנּוּ,
הָעוֹלָם הַזֶּה נִבְרָא בְּה', שְׁכָתוֹב בְּהִבְרָאָם.
וְהָעוֹלָם הַבָּא נִבְרָא בִּי', שְׁכָתוֹב (בראשית ב) וְנִקְרָא
יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן – לְכָלֵּל הַשָּׁמַיִם. אֵת
הַגֶּן – לְכָלֵּל אֶת הָאָרֶץ.

וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שְׁכָתוֹב (שיר השירים ד) מֵעֵין גִּנִּים,
זֶהוּ הַשָּׁמַיִם, בָּאָר מִים חַיִּים, שְׁכָתוֹב
(בראשית כו) וַיִּכְרוּ שָׁם עֲבָדֵי יִצְחָק בָּאָר, שְׁכָתוֹב
(שם) וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחֲפֹר בָּאָר אַחֲרַת וּגְו'. וְנִזְלִים
מִן לְבָנוֹן, שְׁאֵלוּ מִתְקַשְּׁטִים לְמַעַלָּה וְעוֹלִים
בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שְׁכָתוֹב (תהלים קח) כִּי גָדוֹל
מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֻדָּךְ.

מִן לְבָנוֹן – מִשָּׁם יוֹצְאִים לְבִינָה. וְנִמְשָׁךְ
וּמִתְפַּשֵּׁט לְכָל הַקְּצוֹת, עַד שְׁנִמְשָׁכִים אֵלֹהֵי

הַמְקוּרוֹת וַיּוֹרְדִים לְהַתְכַּנֵּס לְמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא הַיָּם
הַגָּדוֹל, שֶׁכָּתוּב (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל
הַיָּם וְגו'. וְכָתוּב (ישעיה נא) הִבִּיטוּ אֶל צוּר חֲצֻבְתֶּם
וְגו'. וְאַחֲרֵי כֵן כָּתוּב, (שיר השירים ד) גֵּן נָעוּל אַחֲתִי
כְּלָה וְגו'. וּמִכָּאן יֵצְאוּ תוֹלְדוֹת לְכָלֶם, שֶׁכָּתוּב
בְּהַבְרָאָה, בְּה' בְּרָאָם מִמֶּשׁ, בְּאַבְרָהָם. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, וְאַפְלוּ בִיעֵקֵב מִמֶּשׁ. וְהַכֹּל דִּבְרֵי אֶחָד.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כֹּאֲשֶׁר אָנוּ יוֹשְׁבִים לִפְנֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן, הַכֹּל נֶאֱמַר לִפְנֵינוּ בְּגִלּוּי וְלֹא
הַצְטַרְכָנוּ לְכָל זֶה. אָמַר לוֹ, אֵין רַבִּי שְׁמַעוֹן
כְּשֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם, שֶׁכָּלֶם לִפְנֵינוּ כִּמוֹ שֶׁאֵר
הַנְּבִיאִים כָּלִפִּי מַעֲשֵׂה. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר
רַבִּי חִיָּיא, כָּתוּב (ישעיה מט) הִתְשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה
מִרְחֹם בֵּין בִּטְנָה וְגו'. פֶּסוּק זֶה בְּאַרוּהוּ, וְכָאן
מָה הוּא עוֹסֵק? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם בִּקְשֶׁר שֶׁל
הַחֲבֵרִים, סְמִיכָה לֹא נִסְמְכָתִי, אָנוּ מָה נֶאֱמַר?
אָמַר לוֹ, שֶׁהָרִי קוֹל שֶׁל רִמְזוּ אֶחָד שְׁמַעְתִּי יוֹם
אֶחָד כֹּאֲשֶׁר הָיִיתִי הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, וְלֹא יָדַעְתִּי
מִי אָמַר, וְלֹא יָדַעְתִּי דִּבְרֵי.

וְכֵן רָאָה, שֶׁבָּעָה יָמִים הָיוּ שֶׁנִּחַלְשָׁתִי עַל זֶה
וְלֹא טַעַמְתִּי דִּבְרֵי, וְעַתָּה הוֹלֵךְ אֲנִי אֶצֶל

הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה שִׁיאֵמַר לִי, שְׁמָא אֶזְכֹּר. אָמַר לוֹ, שְׁמָא אוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁהִיא הוֹלֵךְ רַבִּי אֶלְעָזָר אֶצֶל חָמִיו, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הִלַּכְתִּי עִמּוֹ, וְהִנֵּה נִזְכַּרְתִּי בַדָּבָר.

בא רָאֵה, כִּף אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מִשְּׁמוֹ שֶׁל אָבִיו, אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִיּוֹם שֶׁנִּפְלְנוּ בַּגָּלוּת, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָב אוֹתָנוּ בַּגָּלוּת וְשָׁכַח אוֹתָנוּ. זֶהוּ שִׁכְחוּב (ישעיה מט) וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזָבָנִי ה' וְה' שָׁכַחְנִי. אָמְרָה הַשְּׂכִינָה: הִתְשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה?! וְכִי יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאִים בָּנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם, מֵרַחֵם בֶּן בִּטְנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה ב) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךְ שׁוֹרֵק כֹּלָה זֶרַע אֱמֶת, גַּם אֱלֹהֵי תִשְׁכַּחְנָה, שִׁכְחוּב (בראשית ב) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ?! וְאֲנֹכִי לֹא אֶשְׁכַּחְךָ. מִכָּאֵן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עֲזָב אוֹתָם אֶת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָמִים. עוֹד אָמַר, הִתְשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה מֵרַחֵם בֶּן בִּטְנָה. זֶהוּ סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁאֵמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הִנֵּה דְבָרִים אֵלּוּ בְּשֵׁמוֹ אַחוּזִים. כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שׁוֹכַח שְׁמוֹ שֶׁהָרִי הוּא הַכֹּל – כִּף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שׁוֹכַח אוֹתָם אֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם אַחוּזִים בְּשֵׁמוֹ מִמֶּשׁ. הִתְרַגַּשׁ רַבִּי חִיָּיא,

אמר, ודאי זהו דבר חדוש. ברוך יהיה הקדוש
ברוך הוא שנפגשתי בך וידעתי דבר, וידעתי מי
אותו ששמעתי ממנו.

ובא ראה, שאותו יום שרצתי ארבעה מילין,
ולא מצאתי מי היה. אמר לו, משום
שנכנסתי במערה אחת שרבי אלעזר נח שעה
אחת. קרא עליו רבי חייא אלו הפסוקים, (ישעיה נח)
אז יבקע פשחר אורך וגו'. אז תקרא וה' יענה
וגו', אז תתענג על ה' וגו'.

(דברים לג) זכר ימות עולם בינו שנות דר ודור וגו'.
זכר ימות עולם. רבי אבא אמר, מי אלו ימות
עולם? אלו ששה ימים שעשה הקדוש ברוך הוא
העולם בהם, שכתוב (שמות לא) כי ששת ימים עשה
ה' וגו'. ששת ימים, ולא בששת ימים, והרי
בארנו. בינו שנות דר ודר. כלומר, אלו ימות
עולם, ידעו ויתודעו כל אלו השנים והימים וכל
דור ודור, עד דור זה שאתם עומדים בו.

שאל אביך ויגדך – זה הקדוש ברוך הוא. זהו
שכתוב הלא הוא אביך קנך. ויגדך, והוא
יגלה עמך החכמה. ומה היא? אלא כאשר ששה
ימים אלו בנו את העולם, לא בנו אותו אלא

בגלגלך, שתבא אתה ותקים את התורה. שלמדנו, כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא – על תנאי עשה, שכאשר יבאו ישראל, אם יקבלו את התורה – מוטב, ואם לא – שיחזירו לתהו ובהו. ומשום זה, אלו ימות עולם יודעים ומבינים הכל.

והרי למדנו, אלו ענפי האילן איך נאחזים בתוף האילן? והרי בארנו, שכאשר הקדוש ברוך הוא ברר להם לממני המגנים על שאר האמות, ואתם מה כתוב? כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. שלא נתן אותם לשר, ולא למלאך, ולא לממנה אחר, וזה העם שהקדוש ברוך הוא נטל לחלקו.

באיזה מקום מצא אותו? ימצאהו בארץ מדבר
ובתהו ילל ישמן וגו'. שכתוב (יהושע כד) תרח אבי אברהם וגו', ואקח את אביכם את אברהם וגו'. ומכאן מנהיג אותם את ישראל בכל דור ודור ולא נפרד מהם ומנהיג אותם ברחמים. זהו שכתוב (דברים לב) כנשר יעיר קנו וגו'.

כנשר יעיר קנו. אמר רבי יוסי, לא מצאנו מי שמרחם על בניו כנשר הזה. ועל זה למדנו, כתוב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין

לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׁמָאל. הַנָּשָׁר, הֵיכָן
מְקוֹמוֹ? בְּמָקוֹם שִׁיעָקֵב עוֹמֵד. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי
ל) דֶּרֶךְ הַנָּשָׁר בַּשָּׁמַיִם. בְּאוֹתוֹ מָקוֹם מִמֶּשׁ. מֶה
טַעְמוֹ? מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בָּנָיו, וּבִדְיִן עִם
אַחֵרִים. כִּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהִיג אֶת בָּנָיו
כְּנָשָׁר זֶה.

מֶה כָּתוֹב? ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר. הוּא
בְּלִבְדּוֹ, שְׁכָתוֹב (שמות יג) וְה' הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם
וְגו'. וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר, שֶׁלֹּא הִנְהִיג לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל
לֹא מִלְּאָךְ, וְלֹא מִמְּנָה אַחֵר, שֶׁהֵם נִקְרָאִים אֵל
נֶכֶר. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר מֹשֶׁה, (שמות לג) אִם אֵין פָּנֶיךָ
הַלְכִים אֵל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב ה' בְּדָד
יִנְחֲנוּ. הוּא בְּלִבְדּוֹ, וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶר.

אַשְׁרֵי חִלָּקֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְתַנְהֵג אֹתָם (בִּישְׂרָאֵל) כִּךְ, עֲלִיָּהֶם כָּתוֹב
(תהלים קלח) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְיָ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ,
וְכָתוֹב (שמואל-א יב) כִּי לֹא יִטָּשׁ ה' עַמּוֹ וְגו'. מֶה
הַטַּעַם לֹא יִטָּשׁ ה' אֶת עַמּוֹ? בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל,
מִשּׁוֹם שֶׁזֶּה בָּזָה נִדְבָק. וְעַל זֶה לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁבְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם נִמְצְאִים,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

לֹא חָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת (דברים לב). אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל
 אֵלֹהֵי הַפְּסוּקִים שָׁכָאן תּוֹכָחוֹת הֵם שֶׁהוֹכִיחַ
 אוֹתָם מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל, חוּץ מֵאוֹתוֹ שֵׁם קָדוֹשׁ
 שֶׁגָּלָה בְּתַחֲלַת דְּבָרָיו. אָמַר רַבִּי אָבָא, וְאִפְלוּ מֶה
 שֶׁהוֹכִיחַ לְיִשְׂרָאֵל הוּא בְּכָלֵל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שְׁאִין
 דָּבָר בַּתּוֹרָה שְׂיוּצָא מְכָלֵל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
 שֶׁהַתּוֹרָה כְּלָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם.
 וְאֵלֹהֵי הַפְּסוּקִים יְדוּעִים הֵם. אֲבָל מִשּׁוּם שֶׁשְׁמוֹ
 שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָשׁוּם בְּפֶרֶשֶׁה זו,
 הֵייתִי צָרִיף עַד עֵתָה. וְכֵאן הָרִי כְּתוּב, לוֹ חָכְמוּ
 יִשְׁכִּילוּ זֹאת, זֹאת וְדָאִי. וְהָרִי בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת
 בְּאַרְנוֹ זֹאת, שָׁאֵם יִשְׂרָאֵל יֵדְעוּ אֵת זֶה אֵיךְ זֹאת
 אֲחוּזָה בְּדִינָיָה לְהַפְרֵעַ מִן הָרָשָׁעִים – יָבִינוּ
 לְאַחֲרִיתָם, וְיִשְׁתַּמְּרוּ לִהְיוֹת בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (איוב

ו) וְאַרְצָן מִתְקוֹמָמָה לוֹ.

דָּבָר אַחֵר לוֹ חָכְמוּ יִשְׁכִּילוּ זֹאת – שֶׁהִיא
 קְשׁוּרָה בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל. כֹּאֲשֶׁר שׁוֹמְרִים
 מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְיוֹשְׁבִים עִמָּה בְּשָׁלוֹם, יֵדְעוּ
 שֶׁעֲזָרָה שֶׁל זֹאת הִזּו עִמָּהֶם, לְהַפְרֵעַ מִשְׁוֹנְאֵיהֶם.
 וְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מְעַטִּים בֵּין הָאֲמוֹת, יֵדְעוּ אֵיכָה
 יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רַבְּבָהּ. וּמִי גֵרִם
 לָהֶם? הַזֹּאת הִזּו שֶׁהִיתָה בִּינֵיהֶם בְּשָׁלוֹם כֹּאֲשֶׁר

עושים מצוות התורה, ולעולמים לא זזה מהם
לעשות להם נקמות.

אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירם (דברים לב). מה
הטעם כי צורם מכרם? משום שצור ילדך
תשי, שעתקונם לא נמצאים כמו שצריך
במקומם. אם לא כי צורם מכרם. אמר רבי
יהודה, זה אברהם, כמו שבארנו, שאמר אברהם,
יתחיבו ישראל בגלות ולא יכנסו בגיהנם, ששני
אלו – גלות וגיהנם – לא יסבלו ישראל. והקדוש
ברוך הוא הסכים על ידו, שכל זמן שיתחיבו
ישראל, יפלו לגלות וישתעבדו בהם שונאיהם.
ומשום זה צורם מכרם, ודאי, וה' הסגירם,
והסכים על ידיו.

למדנו, אמר רבי יהודה, מה הטעם שהוכיח
להם משה בפירה הזו כף? משום
שהם מזמנים להכנס לארץ ולהשרות עליהם
שכינה, ומשום זה הוכיח אותם על כף.

רבי יצחק אמר, בשני מקומות הקדוש ברוך
הוא היה מזמן להוכיח את ישראל, ושמוחו
אמות העולם. אחד – שכתוב (הושע יב) וריב לה'
עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו וגו'. שמועו

אֲמוֹת הָעוֹלָם, שְׁמָחוּ. אָמְרוּ, עֲתָה יִכָּרְתוּ
מִהָעוֹלָם. כֹּאֲשֶׁר רָאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵם
שְׂמֵחִים, מָה כָּתוּב אַחֲרָיו? בִּבְטָן עָקֵב אֶת אָחִיו
וְגו'. כֹּאֲשֶׁר שׁוֹמְעִים, אוֹמְרִים, זֶה הִיא תְּשׁוּבָה.

מִי־שָׁל לְאִשָּׁה שֶׁהִיְתָה לָּהּ קִטְטָה בִּבְנָה, הִלָּכָה
לְתַבַּע עָלָיו דִּין. רָאֲתָה לְדִין שֶׁדֵּן דִּינִי
נִפְשׁוֹת – חֲלָקִים לְמַלְכוּת, לְתַלְיָה, לְשִׁרְפָה.
אָמְרָה: אוֹי, מָה אֶעֱשֶׂה מִן הַבֵּן? כֹּאֲשֶׁר סִים
הַדִּין, אָמַר לְאוֹתָהּ אִשָּׁה: אִמָּא, מָה עָשִׂה לָּךְ
בֶּנְךָ? אָמְרָה, מִתְלוֹנְנֶת, עכ"מ.

יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ מִדְבָּר וּבְתַהוֹ. וְדָאִי לְבִסּוּף עָשִׂה
לְכָל אוֹתָן קִלְפוֹת שִׁיְהִיו כָּלָן
מִשְׁתַּעֲבָדוֹת לוֹ. עַד כָּאֵן הָיָה כָּתוּב בְּאוֹתוֹ סֵפֶר
שֶׁל קֶרֶטָנָא הָרוּפָא. לְבִסּוּף הָיָה רָשׁוּם בְּזֵה
הַפְּסוּק, כָּל שְׂמִירָה שֶׁנִּצְרָךְ רוּפָא חָכֵם לַעֲשׂוֹת
לְחוּלָה שֶׁשׁוֹכֵב בְּבֵית חָלִיו, בֵּית אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ –
לַעֲבֹד לְאֶדוֹן הָעוֹלָם!

שֶׁכֹּאֲשֶׁר הוֹלֵךְ רוּפָא חָכֵם אֶצְלוֹ, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ
מִדְבָּר וּבְתַהוֹ יֵלֵל יִשְׁמַן, מִחֲלוֹת
הַשּׁוּרוֹת עָלָיו. מוֹצֵא אוֹתוֹ בְּמֶאֶסֶר הַמֶּלֶךְ. אִם
תֹּאמַר, הוּאֵיל וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (פִּזְקָד) יִפְקֹד

לְתַפֵּס אוֹתוֹ, שֶׁלֹא יִשְׁתַּדֵּל אָדָם אַחֲרָיו – לֹא כָךְ,
שֶׁהָיָה אָמַר דָּוִד, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל
וְגו'. דָּל הוּא אוֹתוֹ שֶׁשׁוֹכֵב בְּבֵית חָלִיו. וְאִם רוֹפֵא
חָכָם הוּא, הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ בְּרָכוֹת
לְאוֹתוֹ שִׁישְׁתַּדֵּל בּוֹ.

וְאוֹתוֹ רוֹפֵא, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ מִדְבָּר, בְּבֵית חָלִיו
שׁוֹכֵב. וּבִתְהֵי יֵלֵל יִשְׁמֵן, שְׁאוֹתֵן מַחְלוֹת
מִצְרוֹת לוֹ. מַה צָרִיךְ לוֹ לַעֲשׂוֹת? יְסוּבְּבָנָהוּ –
יְסוּבֵב סְבוֹת וְיָבִיא עֲלוֹת כְּדֵי שְׁיִמְנַע מִמֶּנּוּ אוֹתָם
דְּבָרִים שְׁמִזִּיקִים לוֹ. יִקִּיז לוֹ, וְיִוצִיא מִמֶּנּוּ דָם
רַע. יְבוֹנְנָהוּ – יִסְתַּכֵּל וְיִבִּין אוֹתוֹ חוֹלָה מִמָּה
הָיָה, וְיִסְתַּכֵּל כְּדֵי שֶׁלֹא יִכְבֵּד עָלָיו וְיִמְעֹט אוֹתוֹ.
לְבִסּוֹף – יִצְרְנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָו, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה שָׁמוֹר
כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ בְּאוֹתָם מְשָׁקִים, בְּאוֹתֵן רְפוּאוֹת
שֶׁצָּרִיכוֹת לוֹ, וְלֹא יִטְעָה (מִהֶם) בִּינִיָּהֵן. שְׂאֵם יִטְעָה
אֶפְלוּ בְּדָבָר אֶחָד, הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עַל
אוֹתוֹ רוֹפֵא כְּאֵלּוּ שְׁפָךְ דָּמִים וְהִרְגּוֹ.

מִשּׁוֹם שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה, שְׂאָף עַל גֵּב
שְׁאוֹתוֹ אָדָם הוּא בְּבֵית אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ
וְהוּא אֲסוּר בְּבֵית הָאֲסוּרִים, שִׁישְׁתַּדֵּל אָדָם עָלָיו
וְיַעֲזֹר לוֹ לְהוֹצִיאוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים. וְהָיָה אוֹמֵר
כֵּן: הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן דִּינִים שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם

לְמַעַלָּה, הֵן לְמוֹת, הֵן לְשָׂרֹשׁ, הֵן לְעֶקֶר, הֵן לְעֵנֶשׁ בְּנִכְסֵיו, וְלֹאֲסֹר אוֹתוֹ. מִי שֶׁנִּרְאָה לְעֵנֶשׁ נִכְסִים, נוֹפֵל בְּבֵית חָלְיוֹ, וְלֹא יִתְרַפֵּא עַד שְׂיִתֵּן כָּל מַה שֶׁנִּגָּזֵר עָלָיו. כִּיּוֹן שֶׁנִּעֲנֵשׁ בְּמָמוֹנוֹ וְנוֹתֵן כָּל מַה שֶׁנִּגָּזֵר עָלָיו, יִתְרַפֵּא, וְיוֹצֵא מִבֵּית הָאֲסוּרִים. וְעַל זֶה צָרִיךְ לְהִתְעַסֵּק עִמּוֹ שְׂיִתֵּן עֲנָשׁוֹ וְיֵצֵא.

מִי שֶׁרָאוי לְשָׂרֹשׁ, יִתְפַּסֵּס אוֹתוֹ, וְיִתְּנֵה אוֹתוֹ בְּבֵית הָאֲסוּרִים עַד שֶׁיִּשְׁתַּרֵּשׁ מֵהַכֹּל. וּלְפַעֲמִים מִשְׁתַּרֵּשׁ בְּאִיבָרָיו אוֹ מֵאֶחָד מֵהֶם, וּלְבִסּוֹף יוֹצִיאוֹ אוֹתוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים. מִי שֶׁרָאוי לְמוֹת – כִּךְ הוּא, שְׂאֵלוֹ יִתֵּן כָּל הַכֶּפֶר וְכָל מָמוֹן שֶׁבְּעוֹלָם, לֹא יִנָּצֵל.

וְעַל זֶה צָרִיךְ לְרֹפֵא חָכֵם שֶׁיַּעֲסֹק בְּרְפוּאָתוֹ. אִם יָכוֹל לָתֵת לוֹ רְפוּאָה מִן הַגּוֹף – מוֹטָב, וְאִם לֹא – יִתֵּן לוֹ רְפוּאָה לְנַשְׁמָתוֹ, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּרְפוּאָת נַשְׁמָתוֹ. וְזֶהוּ רֹפֵא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁתַּדֵּל עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר, עַד עֵתָּה לֹא שָׁמַעְתִּי מִרֹּפֵא זֶה וּמִסֵּפֶר זֶה, חוּץ מִפַּעַם אַחַת שֶׁאָמַר לִי סוֹחֵר אֶחָד, שֶׁשָּׁמַע לְאָבִיו שֶׁרֹּפֵא אֶחָד הָיָה בְּיָמָיו, שֶׁכֹּאֲשֶׁר הָיָה מְסַתְּפֵל בְּבֶן אָדָם כֹּאֲשֶׁר הוּא

בבית חליו, הִיָּה אֹמֵר, זֶה חֵי וְזֶה מָת. וְהָיוּ
 אֹמְרִים עָלָיו שֶׁהוּא צָדִיק אֲמֵתִי, יֵרָא חֲטָא, וְכָל
 מָה שֶׁלֹּא יָכֹל לְהַשִּׁיג מֶה שֶׁנִּצְרָךְ, הוּא הִיָּה קוֹנֵה
 וְנוֹתֵן מִשְׁלוֹ. וְהָיוּ אֹמְרִים שְׂאִין חֲכָם בְּעוֹלָם
 כְּמוֹהוּ, וּבִתְפִלָּתוֹ הִיָּה עוֹשֶׂה יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהִיָּה
 עוֹשֶׂה בִּידָיו. וְכַמְדָּמָה לָנוּ, זֶה הִיָּה אוֹתוֹ רוּפָא.
 אָמַר אוֹתוֹ סוֹחֵר, וְדָאִי סִפְרוּ בִּידֵי הוּא, שְׂיִרְשִׁתִּי
 אוֹתוֹ מֵאֲבִי אָבֹא, וְכָל דְּבָרָיו שֶׁל אוֹתוֹ
 סִפֵּר, כָּלֶם מִסְדִּים עַל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְסוּדוֹת
 נְעֻלָּמִים מִצָּאֲתִי בּוֹ וּדְבָרִים שֶׁל רְפוּאָה רַבִּים,
 שֶׁהוּא אָמַר שֶׁלֹּא רָאוּי לַעֲשׂוֹת אוֹתָם חוּץ (אס)
 הוּא יֵרָא חֲטָא.

וְהֵם מִמֶּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה בְּלַעַם, שֶׁהִיָּה לוֹחֵשׁ
 לַחֲשִׁים עַל חוּלָה, וְהִיָּה אֹמֵר בְּפִיו
 וּמִתְרַפָּא מִיד. וְכָלֶם מְבַרֵּר אוֹתָם בְּאוֹתוֹ סִפֵּר.
 וְאָמַר, זֶה אָסוּר, וְזֶה מִתֵּר לְמִי שְׂיִרָא חֲטָא. מִשּׁוּם
 שֶׁחֲלָאִים רַבִּים אָמַר שֶׁתְּלוּיָהּ רְפוּאָתָם בְּלַחֲשִׁית
 הַפֶּה. וְאֵלּוּ מִצַּד הַנֶּחָשׁ, וּמֵהֶם מִצַּד שֶׁל קֶסֶם. וְכָל
 אוֹתָם שְׂאָסוּר לוֹמַר בִּפְהֵם וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת בְּמַעֲשֵׂה
 הִיָּה אֹמֵר. עַד שֶׁמִּצָּאֲתִי עַל חֲלָאִים יְדוּעִים
 שֶׁצָּרִיךְ לוֹמַר כֵּן, וּלְגַדּוֹת בְּגִדָיו וּבְשִׁמְתָא עַל
 אוֹתוֹ חֲלִי, וְהוּא תְּמִיָּההּ גְּדוּלָה אֲצִלִּי.

שְׁמַח רַבִּי אֶלְעָזָר, וְשִׁמְחוּ הַחֲבֵרִים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם אוֹתוֹ סֵפֶר הָיָה אֶצְלָנוּ, הָיִינוּ רוֹאִים מַה הוּא אוֹמֵר. אָנִי אִמְסֹר בְּמִסְרָה עַל מְנַת לְהִרְאוֹת לַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה. וְלַמְּדָנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אוֹתוֹ הַסֵּפֶר הָיָה בְּיָדֵי שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ, וּמִצָּאתִי בּוֹ אוֹרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת וַחֲשׁוּבִים. כָּאֲשֶׁר הִגַּעְתִּי לְאוֹתָם סוּדוֹת שֶׁהָיוּ מִבְּלָעַם, תִּמְהָתִּי.

יּוֹם אֶחָד לַחֲשֵׁתִי בְּמָקוֹם אֶחָד, וְהָיוּ הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת. עַד שֶׁרָאִיתִי בַּחֲלוֹם וְאָמַר לִי, מַה לָּךְ לְהַכְנִס בְּתַחֲנוֹם שְׁאִינוֹ שֶׁלָּךְ וְשְׁאִינוֹ נִצְרָךְ לָךְ? הִתְעוֹרַרְתִּי. וְרַע בְּעֵינַי עַל סוּדוֹת הַסְּתוּמִּים שֶׁהָיוּ שָׁם. שֶׁלַּחֲתִי לְאוֹתוֹ יְהוּדִי, וְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה שָׁמוּ, וְנָתַתִּי לוֹ אֶת הַסֵּפֶר.

וּבַסּוּדוֹת שֶׁל בְּלָעַם מִצָּאתִי מְאוֹתָם שְׁמוֹת שֶׁל מְלָאכִים שֶׁשָּׁלַח לוֹ בָּלָק, וְלֹא הָיוּ מִסְתַּדְּרִים עַל תְּקוּנָם כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. אֲבָל כְּמָה מֵינִי רְפוּאָה מִצָּאתִי בּוֹ שֶׁהֵם מְתַקְּנִים עַל תְּקוּנֵי הַתּוֹרָה וְסוּדוֹת סְתוּמִּים שֶׁלָּהּ. וְרָאִיתִי שֶׁהֵם בַּחֲסִידוֹת, וְתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהִיא עוֹשֶׂה רְפוּאָה בַּפְּסוּקֵי הַתּוֹרָה אוֹ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה – חַס וְשָׁלוֹם. אֲלֹא הִיא

אומר סודות התורה, ועל אותו סוד הוציא
סודות של רפואה שלא ראיתי באפן זה לעולם.
אמרתי, ברוך הרחמן שהחפים לבני אדם
מחכמה של מעלה.

ויאמרו הדברים של בלעם לקחתי, וראיתי בהם
שלא היה בעולם חכם בכשופים
כדגמתי. אמרתי, ברוך הרחמן שבטל מהעולם
הכשופים, שלא יטעו בני אדם מאחר יראתו של
הקדוש ברוך הוא יתברך ויתעלה שמו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

תיקוני הזוהר (דף א ע"א - דף קמה ע"א)

הקדמת תיקוני הזוהר

רבי שמעון הלך לו וברח למדבר לוד ונגנז
במערה אחת הוא ורבי אלעזר בנו.
התרחש נס ויצא להם חרוב אחד ומעין מים
אחד. אכלו מאותו חרוב ושתו מאותם מים,
והיה אליהו, זכור לטוב, בא אליהם בכל יום
פעמים ומלמד אותם, ולא ידע איש עליהם וכו',
בזהר חדש פרשת תבא כתוב שם.

**וְזֶה נִקְרָא תְּקוּנַי הַזֶּה, שֶׁהֵם שִׁבְעִים פָּנִים
לְתוֹרָה, שֶׁפָּרַשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי
בְּמַלְת "בְּרֵאשִׁית" מִסְתָּרֵי תוֹרָה.**

**קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וּפְתַח דְּבָרִים לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה.
פְּתַח וְאָמַר: וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶהר
הָרָקִיעַ וְגו'. וְהַמְשַׁכְּלִים – אֵלּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְהַחֲבֵרִים, יִזְהָרוּ – כְּשֶׁהִתְכַּנְּסוּ לַעֲשׂוֹת אֶת
הַחֲבוּר הַזֶּה, רְשׁוֹת נִתְּנָה לָהֶם, וְלֹא לֵיהֶו עִמָּם,
וְלִכְל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַיְּשִׁיבוֹת לָרְדֹת בֵּינֵיהֶם וְלִכְל
הַמְּלָאכִים בְּנִסְתָּר וּבִדְרוֹךְ שָׁכַל.**

**וְעַל הַכֹּל נִתֵּן רְשׁוֹת לְכָל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים
וְלִכְל הַהֲוִיּוֹת וְלִכְל הַכְּנוּיִים לְגִלוֹת לָהֶם
סוּדוֹת טְמִירִים, כָּל שֵׁם בְּדִרְגָּתוֹ, וְרְשׁוֹת נִתְּנָה
לַעֲשֹׂרֶת הַסְּפִירוֹת לְגִלוֹת לָהֶם סוּדוֹת טְמִירִים
שֶׁלֹּא נִתְּנָה רְשׁוֹת לְגִלוֹת לָהֶם עַד שִׁיבֹא דוּרוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ.**

**כְּזֶהר הָרָקִיעַ שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל צָבַע, זֶהר טְמִיר
וְגִנוּז, זֶהר בְּהִיר בִּשְׁחָקִים, זוֹרֵק נִיצוּצוֹת
וּמִבְּהִיק כָּמוֹ בָּרֵק לְעֵינַיִם, זֶהר זוֹהַר לִבָּן כְּלָבָנָה,
זֶהר זוֹהַר אָדָם כָּמוֹ מְאָדִּים, זֶהר מִבְּהִיק, כּוֹלֵל
יֵרֶק כַּחֲמָה, זֶהר יֵרֶק כְּכוֹכֵב, זֶהר כּוֹלֵל לִבָּן וְאָדָם,**

זהר זוהר לְכָל עֶבֶר כָּמִי שְׁמֶכָּה בְּפִטִּישׁ זְוֹרֵק
שְׂבִיבִים לְכָל צַד, כֶּן מֵהַזְהַר הַזֶּה זֹהֲרוֹת כָּמָה
נִשְׁמֹת, שֶׁהֵם זֹהֲרוֹת כָּלָן בְּרָקִיעַ.

נִסְחָא אַחֲרָת

שְׁנִינֹו, וְהַמְשָׁכִלִים יִזְהִירוּ כֹזֶהֶר הָרָקִיעַ, שֶׁהוּא
זֶהֶר טָמִיר וְגִנּוּז, זֶה כֶּת"ר. זֶהֶר בָּהִיר
בְּשִׁחָקִים, זֶה חֲכָמָה. זֶהֶר זֹרֵק נִיצוּצוֹת וּמִבְּהִיק
כְּבָרֵק לְעֵינִים, זֶה בִּינ"ה. זֶהֶר לָבֵן כְּלָבָנָה, זֶה
גְּדֻלָּה. זֶהֶר זֹהֶר אָדָם כְּמֵאָדָם, זֶה גְבוּרָה.
זֶהֶר מִבְּהִיק כּוֹלֵל יָרֵק כְּחֲמָה, זֶה תַּפְאָרֶת. זֶהֶר
יָרֵק כְּכּוֹכֵב, זֶה נִצְח. זֶהֶר כּוֹלֵל שָׁחַר וְאָדָם, זֶה
הו"ד. זֶהֶר זֹהֶר לְכָל עֶבֶר כָּמִי שְׁמֶכָּה בְּפִטִּישׁ
וְזֹרֵק שְׂבִיבִים לְכָל צַד, זֶה יְסוּד.

וְאֵלֹו הֵם נִשְׁמֹת מֵאֵלֹו הַמְשָׁכִילִים שֵׁישׁ בָּהֶם
שֶׁכֶּל לְדַעַת בְּסוּדוֹת רְבוּנִים, כָּלָם רְשׁוּמִים
וּמִצָּרִים בְּמַלְכוֹת הָרָקִיעַ כְּכּוֹכָבִים שְׁמֵאִירִים
בְּרָקִיעַ. וְהֵינּוּ יִזְהִירוּ כֹזֶהֶר הָרָקִיעַ, מֶה הָרָקִיעַ
שְׁמֵאִירִים בּוֹ – אֵף אֵלֶּה הַנִּשְׁמֹת שֶׁל
הַמְשָׁכִילִים כְּכּוֹכָבִים בְּרָקִיעַ, כֶּן מֵאִירִים בְּכֶסֶּא.

וּבָלֵם פּוֹרְחוֹת מִן הָרָקִיעַ, וְזֶה צִדִּיק חַי
הַעוֹלָמִים, שְׁמֵמֵנוּ פּוֹרְחוֹת נִשְׁמֹת

הַצַּדִּיקִים וּמַאֲירוֹת בְּלִבָּנָה, וְעַלֵּיהֶם כָּתוּב וַיִּתֵּן
אַתָּם אֱלֹהֵי־ם בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ.

וְהוּא הָרָקִיעַ שֶׁמַּעַל לַחַיּוֹת, זֶהוּ שִׁכְתוֹב וּמַמַּעַל
לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ. וְהַפֶּךְ רָקִי"ע,
וְתַמָּצָא אוֹתוֹ עֵינֶךָ"ר, וְיִסּוֹד הַמְרַכֵּב שֶׁעָלָיו
עוֹמְדִים הַחַיּוֹת וְכִסָּא הַמְרַכֵּב עָלָיו, וְעָלָיו
נֶאֱמַר וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם, עַל הַצַּדִּיק שֶׁלֹּא מַעַלָּה
עוֹמֵד הָעוֹלָם הַמְכֻסָּה, וְעַל הַצַּדִּיק שֶׁלֹּא מִטָּה
עוֹמֵד עוֹלָם הַנִּגְלָה, וְהֵינּוּ מִצַּדִּיקֵי הָרַבִּים –
מֵאוֹתוֹ צַדִּיק שֶׁל הָעוֹלָם תְּלוּיִים. מִי הֵם הָרַבִּים?
אֵלּוּ שֶׁנֶּאֱמַר עָלֵיהֶם הִלָּכָה כְּרַבִּים, שֶׁהֵם מִצַּד
הָאָבוֹת, שָׂאִין רַבִּים פְּחוֹת מִשָּׁלֵשׁ, הִלָּכָה כְּרַבִּים
זו שְׂכִינָה.

וּמִשָּׁם, וְעַמֶּךָ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ,
זו שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ הָדָם רִגְלֵי. זו
הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, וּמִשָּׁם
נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל מְלָכִים, צַדִּיקִים, חוֹזִים, נְבִיאִים,
בְּעָלֵי תוֹרָה, גְּבוּרִים, חֲסִידִים, נְבוֹנִים, חֲכָמִים,
רֹאשֵׁי אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל.

וּרְשׁוֹת נִתְּנָה לְנִשְׁמוֹת הִלְלוּ שֶׁגִּדְּשׁוּ מִמְּקוֹמָן
אַחֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינָתוֹ לְקַנָּן

בַּחֲבוּר הַזֶּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּה
 כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, וְאֵין צִפּוֹר אֲלֹא שְׂכִינָה,
 שֶׁהִיא מְגַרֶשֶׁת מִמְּקוֹמָהּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב שֶׁלַח
 תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. אֶת,
 לְרַבּוֹת שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, הָאֵם, שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה.
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּבִפְשָׁעֵיכֶם שֶׁלַּח אִמְכֶם, שֶׁשְׁתִּיתִּי
 גִּרְשׁוֹ מִמְּקוֹמִי, וְלִכֵּן שֶׁלַּח תִּשְׁלַח - שְׁנֵי
 שְׁלוּחִים, אֶחָד מִבֵּית רֹאשׁוֹן, וְאֶחָד מִבֵּית שְׁנִי,
 לְקַיֵּם בּוֹ אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא
 אֶתֵּן. שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה - וּתְהִלָּתִי לְפָסִילִים,
 שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה - כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, זֶה
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ ה' אִישׁ מְלַחֲמָה,
 שֶׁגִּרְשׁ אַחֲרֵיהֶן.

וְעוֹד, כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, זֶה מִשָּׁה, שְׁפָתוֹב
 וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד, שֶׁגִּרְשָׁה רוּחוֹ
 אַחֲרֵיהֶם. וְעוֹד, כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ - מִי שֶׁהוּא
 אִישׁ צָדִיק שֶׁהוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד מִמְּקוֹמוֹ כְּמוֹ הַשְׂכִּינָה,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ, שֶׁכָּךְ
 פָּרְשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ, בְּזִמָּן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, גָּזַר
 עַל בְּתֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁיִּחְרְבוּ, שֶׁהוֹלְכִים כָּל אֶחָד
 נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, שְׁדִּיּוֹ לְעַבֵּד לַהֲיוֹת כְּרַבּוֹ. וְסוֹד
 הַדָּבָר - נִדָּד הוּא לְלַחֵם אִיָּה, אִי"ה שֶׁמֵּרַחֵם

עָלִיו, אֶף כֹּף – אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו', וּמִשּׁוּם זֶה, דִּיּוּ
לְעֶבֶד לִהְיוֹת כְּרַבּוֹ, וְאֵין לָחֵם אֱלָא תוֹרָה, זֶה
גּוֹרֵם לְבַעֲלֵי הַתּוֹרָה שְׁהוֹלְכִים מְגֵרָשִׁים.

אַשְׁרֵי הוּא בַּעַל הַיְשִׁיבָה, בַּעַל הַמְדָּרֶשׁ, בַּעַל
הַתּוֹרָה, שְׁגַם צִפּוֹר מְצָאָה בֵּית, בֵּית
שְׁנִשְׁמָעִים בּוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה, שְׁבִמְקוֹם שֵׁשׁ שָׁם
תּוֹרָה, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמָצְעִי – גַּם צִפּוֹר מְצָאָה
בֵּית שָׁם, וְלִכְּנֵן פְּרִשּׁוּת רַבּוֹתֵינוּ, כָּל בֵּית שְׁאִין
נִשְׁמָעִים בּוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה, לְסוּף תַּחֲרֹב, וְאֵלוֹ
שְׁנִשְׁמָעִים בָּהֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה, נִקְרְאוּ בִּיצִים,
אֲפֻרֹּחִים, בָּנִים. בִּיצִים – בַּעֲלֵי מִקְרָא, אֲפֻרֹּחִים
– בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, בָּנִים – בַּעֲלֵי קִבְלָה.

וַעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וְהָאֵם רִבְצָת עַל הָאֲפֻרֹּחִים אוֹ עַל
הַבִּיצִים, שֶׁלַּח תִּשְׁלַח מֵהֶם. אָבֵל עַל
בַּעֲלֵי קִבְלָה נֶאֱמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׁאִין
שָׁכַל לִדְעוֹת אֶת הַשְׁכִּינָה כְּאוֹתָם בַּעֲלֵי קִבְלָה,
וְאֵלוֹ עוֹשִׂים לָהּ דִּירָה וְלִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּפּוֹרְחִים עִמָּה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרַחַת, כָּלֵם
נוֹדָדִים עִמָּה בַּשְּׁלִיחוּתָהּ. אָבֵל הָאֲפֻרֹּחִים אֵין
כְּנִפְיָהֶם שְׁלָמִים, שְׁפּוֹרְחִים בָּהֶם, שֶׁהֵם מִצּוֹת
עֲשֵׂה, כָּל שֶׁכֵּן בִּיצִים, וְלִכְּנֵן נֶאֱמַר עָלֵיהֶם כָּלִפִּי
הָאֵם שֶׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם.

עַד שְׁאָמַר דְּבָרִים אֵלָיו, הִנֵּה זָקֵן הִזְדַּמֵּן לוֹ וְאָמַר:
וַהֲרִי כְּתוּב וְאֵת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ! אָמַר לוֹ:
 זָקֵן, כָּל הָאֲתִין לְרַבּוּת, וְלִכֵּן לֹא אָמַר וְהַבָּנִים
 תִּקַּח לָךְ, אֶלָּא וְאֵת, לְרַבּוּת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא
 אָמַר הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. אָמַר לוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה
 הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁכָּךְ זֶה וְדָאִי, וְהַבָּנִים הֵם
 וְדָאִי תַּחַת הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, חֲסִידִים, גְּבוּרִים, בְּעָלֵי
 תוֹרָה, חוּזִים, נְבִיאִים, צַדִּיקִים. חֲסִידִים – מֵצֵד
 הַחֲסֵד, דִּרְגָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, וּבְאֵרוֹ עָלָיו, אֵין
 חֲסִיד אֶלָּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוּנוֹ, שְׁעוֹשֶׂה לוֹ קֵן
 שֶׁהוּא אַכְסֵנְיָה שְׁלוֹ, וְזוֹ הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא הֵקֵן שְׁלוֹ,
 הַבֵּית שְׁלוֹ, הַהִיכָל שְׁלוֹ, הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹ, וּבְאֶרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה הִיא יְחִידוֹ וּבֵיתוֹ, וְלֹא מֶלֶךְ וְאַכְסֵנְיָה,
 אֶלָּא כָּפִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁתִּקַּן אוֹתָהּ, וְלִכֵּן נָתַן מִדַּת
 הַחֲסֵד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים – מֵצֵד הַגְּבוּרָה, שְׁנוֹתָנִים כַּח לְרַבּוֹנִם
 לְכַבֵּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת
 גְּבוּרָתָהּ בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, שְׁמִי שָׂאִין לוֹ תְּפִלִּין
 בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מֵהֵצֵד שְׁלוֹ שׁוֹלֵט עֶבֶד
 וְשִׁפְחָה עַל הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה רוּגְזָת
 הַשְׂכִּינָה, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה
 כִּי תִירֶשׁ גְּבוּרָתָהּ.

וְאֵת כָּךְ הָיָא רוּגְזָת יוֹתֵר עַל נָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לָכוּ לַחֲמוּ בִלְחָמִי, שֶׁהוּא קִמְצָן,
נָבֵל בְּמִמּוֹנוֹ נָבֵל שָׁמוֹ, שְׁאִינוֹ נָדִיב וְאִינוֹ מְזַרַע
הָאֲבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עָלֵיהֶם נָדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ,
שֶׁהָרִי קִמְצָן הוּא עֲנִי הִדְעָתָא, אַחֵר שְׁלֹא עוֹשֶׂה
חֶסֶד לְבַעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מַחֲזִיק בִּידֵיהֶם, וְתוֹרָה
לֹא מַצּוֹת אֵינָה תוֹרַת יְהו"ה.

סדר הלימוד ליום יט סיון [יום 255 בשנה]

בַּעֲלֵי תוֹרָה – מֵצֵד עֲמוּד הָאֲמָצְעִי שָׁבוּ חֲצוֹת
לֵילָה, הָיָה קָם דָּוִד לְחַבֵּר אוֹתוֹ לְשִׁכְנָה
שֶׁנֶּקְרָאת לֵילָה, וְהוּא שׁוֹמֵר מֶה מְלִילָה, לֵיל ה',
לֵיל שְׁמוֹנִים הוּא לִיהו"ה, וּבִגְלָלָה נֶאֱמַר, כָּל
הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף
עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר יוֹמָם יִצְוֶה ה'
חֶסְדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי.

חוֹזִים נִבְיָאִים – מֵצֵד שֶׁל נִצַּח וְהוּד, שֶׁבָּהֶם
כְּלוּלִים שְׁנֵי שְׁמוֹת, שֶׁהֵם יֵאֱהָדוּנָה"י,
שֶׁבָּהֶם שְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת, כְּנֶגֶד שְׁמוֹנָה סְפָרֵי
נִבְיָאִים, וּנִבְיָאִים שְׁנַיִם – הָרִי עֶשֶׂר, כְּנֶגֶד עֶשֶׂר
סְפִירוֹת, כְּנֶגְדּוֹ רָאָה יַחֲזִקָאֵל עֶשֶׂר מַרְאוֹת.

צדיקים – מצד של הצדיק. ועל כל אלו נאמר לא תקח האם על הבנים.

ועוד, אלו שעוסקים בתורה לשמה ושומרים מצוותיה, שהן תרי"ג מצוות שתלויים משם יהו"ה כענבים באשכול, כדי ליחד בהם את שם יהו"ה עם השכינה, כאדם שמתיחד עם בת זוגו בכל איבריו להוציא זרע מעלה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים. ואלו שלא משתדלים בתורה לשמה, נאמר בהם שלח תשלח את האם. את – לרבות שם יהו"ה שהסתלק עמה מאותו האיש.

ועוד, אלו שמוקירים שבתות וימים טובים, עליהם נאמר לא תקח האם על הבנים, שעושים מעשה של בנים עם שבת המלכה ועם הקדוש ברוך הוא, שהוא יום השבת. מי שקיים בו וכבדתו מעשות דרכיה, זהו כבוד את אביו ואת אמו וגו'.

ששלישה עולמות הן – שנים יורש בכבוד אב ואם, והשלישי יורש בתורה, שכולל אותם ב"ן י"ה. זהו שכתוב כי הוא חייך וארך ימיו. כי הוא חייך – בעולם הזה, זה הגן

שְׁלֵמָטָה, וְאַרְךָ יָמֶיךָ – זֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הָעוֹלָם
הָאָרֶץ, עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָךְ
– עוֹלָם שְׁפָל.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁקוּשִׁים אֶת הַשְׂכִּינָה עִם הַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, נֹאמֵר
עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵלּוּ שְׁלֹא
קוּשִׁים אוֹתָם יַחַד, נֹאמֵר בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
הָאֵם. וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁמִיחִים אוֹתָם יַחַד, אֶת
הָעֲמוּד הָאֲמֻצֵּי וְאֶת הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּקִרְיַת
שִׁמְעוֹ, נֹאמֵר עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים,
וְאֵלּוּ שְׁלֹא מִיחִידִים אוֹתָם בִּיחוד שֶׁל קִרְיַת
שִׁמְעוֹ, כְּתוּב בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּכָל
מָקוֹם אֶת – לְרִבּוֹת, וְכֹאן – לְרִבּוֹת חֲכָמָה
הָעֲלִיּוֹנָה, אֲב הָאֲמוּנָה שֶׁהִיא בִּינָה, וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר
כֹּאן לֹא תִקַּח הָאֵם, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְהִיא הַתּוֹרָה
שְׁלֵמָעָלָה, שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ אֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמִּךָ.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁשׁוּמְרִים אוֹת הַבְּרִית בְּתַחֲנוּמָה,
שֶׁהֵם שְׁמוּנָה יָמִים, וְשׁוּמְרִים אוֹת שְׁבַת
בְּתַחֲנוּמָה, שֶׁהֵם " מִן יְאֵהֲדוּנָה", שְׁבָגְלָלָם
בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שְׁלֹא נִמְצָא אִישׁ פְּחוֹת
מִשְׁנִיָּהֶם, כְּתוּב לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאוֹתָם

שלא נמצאים בכל יום עם שני האותות האלו, שהם אות תפלין ואות ברית מילה, ובשבת – אות ברית ואות שבת, כתוב בהם שלח תשלח את האם.

ואם תאמרו, למה צריכים להיות שניהם בכל אדם בכל יום? כדי שלא תמצא השכינה, שהיא יו"ד מן אדנ"י, יחידה בלי הקדוש ברוך הוא, שהוא יו"ד מן הוי"ה, וצריך אדם שלא ימצא בכל יום פחות משניהם, ואם לא – עליו נאמר ונגזן מפריד אלוף, שהפריד אלופו של עולם מהשכינה. הנקבה, נאמר בה אות הוא לעלם, הזכר הוא ברית מלח עולם, ולכן אות תפלין – נקבה, אות הברית – זכר. וסוד הדבר, מ"י י"עלה ל"נו ה"שמימה, בראשי תבות מיל"ה, ובסופי תבות יהו"ה. בתפלין נקבה, זהו שכתוב והיה לאות על ידכה, יד כהה.

ועל קן צפור הזה נאמר וספה תהיה לצל יומם וגומר, והוא לשון סכך, שמסוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה – שלשה הדסים ושני בידי ערבות ולולב, או ביצים – אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על

הַבְּנִים, שְׁשֻׁלְשָׁה הַדָּסִים רוֹמְזִים לְשֻׁלְשָׁה
הָאָבוֹת, שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת לְשְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת, לוֹלֵב
– צַדִּיק כְּתָמָר יִפְרָח, אֶתְרוֹג רוֹמֵז לְשְׁכִינָה, סִפָּה
רוֹמְזֶת לָאֵם שְׁמִסְכֶּכֶת עֲלֵיהֶם – הָרִי הֵם שְׁמוֹנָה,
כְּנָגֵד יֵאָהֲדוּנָה", שֶׁהוּא חֲשָׁבוֹן סוּפָ"ה כ"ו ה"ס.
וְאֵלּוּ שְׁלֹא נוֹטְלִים הַסִּימָנִים הַלָּלוּ בִּידֵיהֶם, בָּהֶם
כְּתוּב שֶׁלַח תְּשַׁלַּח, כְּת"ר חֲכָמ"ה, שְׁלֹא שׁוֹרִים
אֵלּוּ בְּשְׁמוֹנָה הָאֵלּוּ, לְהִיּוֹת כָּל עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת
בְּכָל נַעֲנוּעַ וְנַעֲנוּעַ שֶׁל נַעֲנוּעֵי הַלוֹלֵב וּמִינִיּוֹ, בְּכָל
מִצְוָה וּמִצְוָה.

וַעֲלֵי הַצָּפוֹר הַזֶּה רָמְזוּ רַבְּנָן בְּהַגָּדָה שֶׁל בְּתָרָא,
שְׂרָבָה בַּר בַּר חֲנָה שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בְּסַפִּינָה,
וְרָאָה אֶת אוֹתָהּ צָפוֹר שֶׁל הַיָּם מַגִּיעָה עַד
קֶרְסְלִיו, וּמִי הַצָּפוֹר כָּאֵן? אֶחָד מֵהָאֲפֻרוֹחִים
הַלָּלוּ אוֹ מֵאוֹתָם בִּיצִים, אֲפֻרוֹחִים כְּמוֹ פְּרָחִים
שְׂאִינָם גָּמַר פְּרִי מְלֻמָּטָה לְמַעַלָּה, אוֹ מִשְׁשׁ
הַבְּנִים שֶׁהֵם מְלֻמָּעָלָה לְמָטָה תַּחַת הָאֵם
הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהָרִי הַבִּיצִים הֵם מִצַּד הָאֵם
הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא בִּיצָה, הָאֲפֻרוֹחִים מִצַּד שֶׁל
הַצַּדִּיק, מְלֻמָּטָה לְמַעַלָּה, אֲלֵא לֹא הָיָה אֲלֵא
מֵהָאֲפֻרוֹחִים הַלָּלוּ, וְצַדִּיק שְׁמוֹ, עֲמוּד אֶחָד
מֵהָאֲרָץ עַד לְרַקִּיעַ, וְהַיָּם מַגִּיעַ עַד קֶרְסְלִיו, אֵלּוּ

נִצַּח וְהוּד, שְׁהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הִיא יָם שְׁמַת־פֶּשֶׁט
לְחַמְשִׁים שְׁעָרִים עַד קַרְסְלֵי אוֹתוֹ הָעוֹף.

כְּמוֹ זֶה יו"ד, הוּא עֶשֶׂר, ה' חֲמֵשׁ. עֶשֶׂר פְּעָמִים
ה' הֵם חֲמֵשִׁים. עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה מִחֲמֵשׁ
הָאֵלּוּ, מִחֲסֵד עַד הוּד, הִיסוּד נוֹטֵל אֶת כָּלֶם
וְנִקְרָא כ"ל, כָּלוּל מֵהַחֲמֵשִׁים הָלָלוּ, וְהַכֶּסֶּא
שְׁלַמְטָה יָם הַמֶּלֶח כֶּסֶּא הַדִּין.

הָעוֹף שֶׁהוּא הַצָּפוֹר שָׁלוּ הוּא מַטְטְרוּ"ן, עָלָיו
נֶאֱמַר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל,
הַקּוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהוּא כּוֹלֵל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַחֹל וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ הַקּוֹל וּפּוֹרֵחַ בּוֹ
עַד הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁהוּא קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם,
וְאֵין מַיִם אֵלָּא תוֹרָה, וְהוּא קוֹל יְהו"ה בְּהִדָּר, עַד
שִׁשָּׁה קוֹלוֹת, וְהוּא הַשְּׁבִיעִי לָהֶם בָּאֵם.

וּבַעֲלֵי כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר - זֶה תַּפְלָה, שְׁמַגִּיעָה לָּהּ
עַד צַדִּיק ח"י הָעוֹלָמִים, כּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, שֶׁבָּהֶם נֶאֱמַר וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ
צַדִּיק, חֵי הָעוֹלָמִים, וְתַפְלָה הִיא דְּבוּר שְׁרוּכָכַת
עָלָיו, וְהוּא מְרַכֵּבָה אֵלֶיהָ בִּימּוֹת הַחֹל, וְזוֹ
שְׁכִינָה, וְזֶה אֲדֻנִּי. קוֹל רוֹכֵב בְּפִיו זֶה יְהו"ה,
וְסוּד הַדְּבוּר אֲדֻנִּי שִׁפְתֵי תַּפְתָּח וְגוֹמֵר, וְהוּא

מִרְכָּבָה לְשִׁנְיָהם כָּמוֹ זֶה – יֵאָהֲדוּנָה"י, וְכָךְ עוֹלָה
מִלֵּא"ף כְּחֻשְׁבוֹן שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאַחַד. וְלִכְן נִקְרָא
מִלֵּא"ף שֵׁר הַפָּנִים, שְׁעַל יְדֵי שְׁלִיחַ זֶה מְתִיחָדִים
בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, אֲבָל בְּיוֹם שַׁבָּת לֹא עוֹלִים שְׁנֵי
שְׁמוֹת אֱלֹהִים, שֶׁהֵם עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי וְשְׁכִינָתוֹ, וְלֹא
מְתִיחָדִים עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלֵא בְּצָדִיק חֵי
הָעוֹלָמִים, וְעָלִיו נֶאֱמַר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת
הַקּוֹל – הַקּוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד
דָּבָר – דְּבוּר שֶׁל תְּפִלָּה, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְלִכְן
צָדִיק יְסוּד עוֹלָם הוּא כּוֹלֵל הַכֹּל, וְכוּ מְתִיחָדִים
שְׁנֵי שְׁמוֹת אֱלֹהִים, וְעַל שְׁנֵי שְׁמוֹת אֱלֹהִים נֶאֱמַר אֲזַי
יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיָּעָר. וְנִעֲנָה מִלֵּא"ף מִתּוֹךְ אֵשׁ מְשֻׁמִּים
וְאוֹמֵר, הֵן הֵן מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה, וְהֵיוּ מִתְקַבְּצִים
מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֵת כָּמוֹ בְּמִזְמוּטֵי חֶתָן וְכֻלָּה. אֲמַר
רוּעָה הַנֶּאֱמָן: בְּרוּךְ יְהִיָּה הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
שֶׁאֲמַר דְּבָרִים אֱלֹהִים לִיחַד בָּהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ.

קוּם אֵלֶיָּהוּ הַנָּבִיא לְכָבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשְׁכִינָתוֹ, וַיִּתְעוֹרְרוּ עִמּוֹ שְׁאֵר הַנְּבִיאִים,
וַעֲשֵׂה לוֹ קֶן בַּחֲבוּר הַזֶּה, וְלִכְל הַמַּחֲנוֹת
שֶׁהוֹלְכִים מִגֵּרָשִׁים אַחֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשְׁכִינָתוֹ, לְחַבְרָם בַּחֲבוּר הַזֶּה שֶׁתִּמָּצֵא בּוֹ מְנוּחָה

למַחֲנוֹת שֶׁל הַנִּשְׁמוֹת הִלְלוּ שְׁהוֹלָכִים מִגִּרְשֵׁים
 מִהַשְׁכִּינָה, שֶׁהִיא יְחִידָה, אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד,
 וּלְהַמְצֵא בּוֹ מְנוּחָה לְמַחֲנוֹת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם הֵן אֲרָאִים צַעֲקוֹ חֲצָה מִלֵּאכֵי שָׁלוֹם
 מִרַּבְּיוֹן, וְאֵין שָׁלוֹם אֵלָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

קוּם לַחֲבֶרֶם בַּחֲבוּר הַזֶּה, שֶׁהִרִי כְּשִׁישׁ בְּיִשְׂרָאֵל
 מִשְׁכִּילִים, מֵאלוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְהַמְשַׁכְּלִים
 יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הָרָקִיעַ, זֶה שֶׁנֶּקְרָא סֵפֶר הַזֹּהֵר,
 שִׁיּוּדָעִים לַעֲבֹד אֶת רַבּוֹנָם וּלְהוֹצִיא אֲזָכוֹרוֹת שֶׁל
 הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ בְּכֹנֶנָה,
 וּלְחַבֵּר בְּקוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וּבְדַבּוּר שֶׁל
 תְּפִלָּה, שֶׁהֵם שְׁנֵי הַנִּשְׁמוֹת – יֵאֵהוּדוֹנָה"י, שֶׁבָּהֶם
 כְּלוּלִים כָּל הַהֲוִיּוֹת וְהַכְּנוּיִים וְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת.

בְּמִדָּה מִלֵּאכִים, שֶׁהֵם חֵיוֹת הַמְּרַכְּבָה וּשְׂרָפִים
 וְאוֹפָנִים וְכָל עֶשֶׂר הַכְּתוּת שְׁכִלּוּלִים בָּהֶם,
 שֶׁמִּשְׁמָשִׁים אֶת עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת, כָּלֵם וּפְנִיָּהם
 וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת לִפְיוֹ כְּנֶגֶד הָאֲזָכוֹרוֹת הִלְלוּ שֶׁהֵן
 יֵאֵהוּדוֹנָה"י, בֵּין בְּקְרִיאַת שְׁמַע, בֵּין בַּתְּפִלָּה, בֵּין
 בְּשִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, שֶׁבְּכָל אֲזָכָרָה
 שִׁיּוּצִיא מִפִּיּוֹ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל דְּבוּר, צָרִיךְ לְכוֹן
 הַדְּבוּר בְּאֵדֶנִי וְקוֹל בִּיהוּ"ה וּלְיַחֲדָם כְּאַחַד
 בִּיחוד שֶׁהוּא יְחִיד נֶעְלָם שֶׁמַּחֲבֵר אוֹתָם וּמְיַחֵד

אותם כְּאַחַד, וּבֹו צָרִיךְ הַכּוֹנֵה, שְׁלֹא תִּלְוִי לוֹמַר
בו קול וְדְבוּר, אֶלֹא מַחֲשָׁבָה.

בְּשִׁינְיָרְד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִרְיַת שְׁמַע,
נֶאֱמַר בַּחֲיוֹת וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל
כְּנִפְיָהֶם, בַּעֲשָׂרָה מִיָּנִי הַלּוֹלִים: בְּשִׁיר פָּשׁוּט
שֶׁהוּא י' כֶּתֶ"ר, כְּפּוֹל שֶׁהוּא י"ה חֲכָמ"ה וּבִינ"ה,
מִשְׁלֹש בִּיה"ו שֶׁהוּא חֶסֶ"ד גְּבוּרָה תִּפְאָרֶ"ת,
מְרַבֵּעַ בִּיהו"ה שֶׁהוּא נִצְ"ח הו"ד יְסוּ"ד מַלְכוּ"ת,
שְׁשׁוּמְרִים אֶת הַצָּפוֹר הַקָּדוֹשָׁה – יִשְׂרָאֵל –
בִּינְיָהֶם, וְקוֹרְאִים בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הָעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הָרִי יוֹרֵד אֵלֶיהָ,
צָרִיךְ לְקַשְׁרוֹ עִמָּהּ, וּלְיַחְדָּם בִּיחוד אֶחָד לֹלֵא
פְּרוּד כָּלֵל. וְלִכֵּן מִי שֶׁשָּׁח בִּינְתִים אוֹתָהּ שִׁיחָה,
עֲבָרָה הִיא בִּידוֹ.

וְלָמָּה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּה לֹא"ח עִם ד' כָּלּוּלָה
מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת? כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה פּוֹרַח
מִמֶּנָּה וְתִשָּׂאֵר יַחֲדָהּ, אֵיכָה יִשְׁכָּה בְּדָד, וּמִשּׁוֹם
זֶה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּה בְּכֻמָּה קְשׁוּרֵי תִּפְלִין
בְּכֻמָּה קְשׁוּרֵי צִיצִית שְׁלֹא יִזְוֶה מִמֶּנָּה.

וְכָל קֶשֶׁר הוּא מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י', וּשְׁנֵי קֶשֶׁרִים
הֵם, שֶׁהֵם קֶשֶׁר שֶׁל רֹאשׁ, הַקֶּשֶׁר שֶׁל זְרוּעַ

שְׁמַאל. וְהֵם י' י' מִן יֵאֱהֹוָה י'. יְהו"ה – אַרְבַּע
פְּרָשִׁיּוֹת הַתְּפִלִּין, וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
יְהו"ה וְכו'. אֲדַנִּי – אַרְבָּעָה בְּתֵי הַתְּפִלִּין.
אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה – מִבְּפָנִים שֶׁל הַתְּפִלִּין,
בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע אֲזָכְרוֹת הַתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ
וּבְעֶשְׂרִים אַרְבַּע אֲזָכְרוֹת הַתְּפִלִּין שֶׁל יָד, וְזוֹ הֵאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, תְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם קוֹרְאִים לוֹ,
תְּפִלִּין עַל רֹאשׁ הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי. מְכַסֶּה אוֹתוֹ
הֵאֵם בְּכַנְפֶיהָ, שֶׁהֵן רְצוּעוֹת הַתְּפִלִּין, וְקוֹשְׁרִים
אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל עִם הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּתְּפִלִּין שֶׁל
יָד, וְלוֹ אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הֵבֵן שֶׁל זֶקֶן
הַזְּקֵנִים, וְזוֹ חֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה, וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָא
הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל, שִׁיר מִשְׁמַאל,
שִׁיר שֶׁל לְוִיִּם, א"ל מִיָּמִין שֶׁל הַכֹּהֲנִים, הָעַמּוּד
הָאֲמָצְעִי יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם. הַחֻכְמָה יוֹרֶדֶת
בְּבִרְכַּת הַכֹּהֵן בְּיָמִין, וְבוֹ הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים,
הֵאֵם יוֹרֶדֶת בְּקִדְשַׁת הַלְוִיִּם מִשְׁמַאל, וְבוֹ הָרוּצָה
לְהַעֲשִׂיר יִצְחָיִן. עַמּוּד הָאֲמָצְעִי הַקָּשֶׁר שֶׁל
שְׁנֵיהֶם, הַיַּחֲדוּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

אף כֵּן יְסוּד חַי הָעוֹלָמִים, הַקָּשֶׁר שֶׁל הָעַמּוּד
הָאֲמָצְעִי וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּאִיזָה מְקוֹם
בְּתַפְלָה, שָׁבוּ כָּלֵוִלִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בִּרְכוֹת, וְבוֹ

מתיחדים שני שמות כאחד – הם יאהדונה",
 וחרבורם של שני השמות צריכים בחשאי, וסוד
 הדבר – בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם ישראל
 בתפלת העמידה, החיות תרפינה כנפיהם שלא
 להשמיע בהם קול, ששם קול דממה דקה, קדש
 הקדשים שהוא בעמידה, משום ששם בא המלך.
שְׁהָרִי ברוח גדולה וברעש גדול ובאש,
 שנשמעים בהם כנפי החיות, לא בא
 המלך, אלא בקול דממה דקה, שהיא אחר רוח
 רעש ואש, והיא רביעית להם, ועליהם אמר
 יחזקאל, וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון
 ענן גדול ואש מתלקחת. הרי הם שלש,
 שרוכבים בהם שלש האותיות הו"ה. קול דממה
 דקה, זו " מן הוה", והיא " מן אדנ", שם בא
 המלך שהוא יהו"ה, שכל הוי"ה ששולטת ה' על
 ו', ה' על י', נקבה היא ההוי"ה, כמו טפה של
 נקבה כששולטת על הטפה של זכר, היא בת.
בא אליהו וכל ראשי הישיבה, והשתטחו לפניו
 ואמרו: סיני, סיני, מי יכול לומר דברים
 לפניך, אלא בקול דממה דקה שבפיך בא המלך.
 קום אליהו, תקן לבושי המלך והגבירה, שאתה
 כהן. תקן לקדוש ברוך הוא ארבעה בגדי לבן,

וְאַרְבַּעַה בְּגָדֵי זָהָב לְגִבִּירָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כָּל
כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּעַה בְּגָדֵי לָבָן כָּלֶם רַחֲמִים בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה,
וְאֵין מִי שֶׁמוֹחֵל בָּהֶם עֲרִיּוֹת אֵלָּא הוּא.

אַרְבַּעַה בְּגָדֵי זָהָב כָּלֶם דִּין מֵצַד שֶׁל אֲדֹנָי, וְאֵין
מִי שֶׁמוֹחֵל עַל עֲבוֹדָה זָרָה אֵלָּא הִיא, שֶׁשׁוֹלְטִים
שִׁפְחָה בַּמָּקוֹם גְּבוּרָתָהּ.

בְּשֵׁמוֹ כֵּן כֶּסֶּאוֹ, כֵּן לְבוּשׁוֹ, וּבְלְבוּשֵׁים הִלְלוּ לֹא
מִתְלַבֵּשׁ עַד כְּעֵת מִיּוֹם שֶׁנַּחֲרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהָרִי כָּתוּב אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדֵרוֹת,
וּבְשָׁכִינָה נֶאֱמַר אֵל תִּרְאֵנִי שְׁאֵנִי שְׁחַרְחֶרֶת, מַשּׁוּם
שֶׁהִיא בְּגָלוּת, וְהַכֶּסֶּא שֶׁלָּהּ פָּגוּם בַּחֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל,
שֶׁשֵּׁם הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי
שֶׁמִּתְקַן לָהּ כֶּסֶּא בְּתַפְלָתוֹ, בַּמַּצּוֹת שָׁלוֹ. אַחֵר
שֶׁהוּא מִשֵּׁם, הַכֶּסֶּא פָּגוּם בְּגִלְגָּל, וּמִסְתַּלַּק שֵׁם
יְהו"ה מִשֵּׁם, שֶׁהוּא לֹא שׁוֹרָה בַּמָּקוֹם פָּגוּם. זֶהוּ
שֶׁכָּתוּב כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב, אֶף
כֵּן בְּנִשְׁמָה פְּגוּמָה לֹא שׁוֹרָה.

אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמִּשְׁלִים נִשְׁמָתוֹ לְהַשְׁרוֹת בָּהּ שֵׁם
יְהו"ה וְעוֹשֶׂה לוֹ כֶּסֶּא אֱלִיּוֹ, וְאֲשָׁרֵי הִפָּה
שֶׁמִּתְחַבֵּר בּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשָׁכִינָתוֹ, שֶׁהִיא

תורת יהו"ה, ואשרי הוא מי שְמִלְבִּישׁ הַמֶּלֶךְ
וְהַגְבִּירָה בְּעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה שְׁכָלוּלִים
בְּשֵׁם יֵאֱהֻדוּנָה", כְּשֵׁמוֹ כֵּן לְבוּשָׁיו.

וּמִי שֶׁמִּתְקִין לוֹ סוּסָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ לְסִסְתִּי
בְּרֻכְבִּי פָרְעָה דְּמִיתִךְ רַעֲיָתִי, שֶׁהִיא
מְרַכֶּבָה שָׁלוֹ, שְׁבִימִי הַשְּׁכָתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים
הוא לְבוּשׁ בְּלִבוּשֵׁי מַלְכוּת, שֶׁהֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת
שֶׁל בְּרִיאָה, וּבִימֹת הַחַל לְבוּשׁ בְּעֶשֶׂר כְּתוֹת
שֶׁל מַלְאָכִים שֶׁמְשַׁמְשִׁים אוֹתָם, אֵת עֶשֶׂר
סְפִירוֹת הַבְּרִיאָה.

שְׁעֵשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁל הָאֲצִילוֹת, הַמֶּלֶךְ בָּהֶם, הוא
וְעֶצְמוֹ אֶחָד בָּהֶם, הוא וְחַיּוֹ אֶחָד בָּהֶם,
מֵה שְׁאִין כֵּן בְּעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל הַבְּרִיאָה, שֶׁהֵם
וְחַיֵּיהֶם אֵינָם אֶחָד, שֶׁהֵם וְעֶצְמָם אֵינָם אֶחָד.

וְעֵלֹת עַל הַכֹּל, הוא מֵאִיר (יִוָּד) בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת
שֶׁל אֲצִילוֹת, וּבְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל
בְּרִיאָה, וּמֵאִיר בְּעֶשֶׂר כְּתוֹת שֶׁל מַלְאָכִים,
וּבְעֶשְׂרָה גִּלְגָּלֵי הָרַקִּיעַ, וְלֹא מִשְׁתַּנָּה בְּכָל מְקוֹם.
קוֹם יַחְזָקָאֵל הַנְּבִיא לְגִלוֹת אֵת הַמַּרְאוֹת הַלָּלוּ
לְפָנַי הַשְּׁכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּדְמוֹת הַחַיּוֹת
מֵרְאִיָּהם כְּגַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקּוּדֵי הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי

התורה, שעל האותיות נאמר ודמות החיות, מראיהם כגחלי אש אלו הם הנקדות, בערות כמראה הלפדים אלו הטעמים, ובהם והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע. והמשכלים – אלו האותיות, יזהרו – אלו הנקדות שמאירות בהם, כזהר – אלו הטעמים.

והשכינה כלולה מכלם, עליה נאמר היא מתהלכת בין החיות, שהן החיות העליונות של נקדות הטעמים, וחיות התחתונות של נקדות האותיות, כמו זה: ה' והם סגולת"א למעלה, שלש חיות עליונות שרמוזות י' י' י' בראשי תבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה, והם יהו"ה מלך, יהו"ה מלך, יהו"ה מלך, פני שלשת החיות העליונות שהן חס"ד גבור"ה תפארת"ת. ולמטה סגול"ל שהם החיות התחתונות – פני נצ"ח יסוד"ד והו"ד, שרמוזים ביברכ"ך יהו"ה, יא"ר יהו"ה, יש"א יהו"ה. הנקדה של האמצע – חיה ששמה אדם, כמו זה: ה', היא מתהלכת בין החיות, שהם שלש למעלה ושלש למטה, כמו זה: ה'.

היא רביעית לכל השלש ושביעית לשש. והסוד של שלש החיות התחתונות, עליהם הוא

רומז ויהי בשלשים שנה, ועל הנקדה שבאמצע
 רומז ברביעי, שהוא ארבע פני אדם, חכמה
 עליונה – כ"ח מ"ה, שנאמר בו דמות כמראה
 אדם עליו מלמעלה, והכל בסוד הנקדות של
 אות ה.

בחמישה לחדש, זו האות ה', שהיא אלהי"ם,
 כנו"י לשם יהו"ה, והיא הכסא, שפך
 עולה הכס"א כחשבון אלהי"ם.

והיא כתר עליון חמישית לארבע החיות
 העליונות, וחמישית לארבע התחתונות,
 והיא כסא לרבון הכל, אדון על הכל, שהוא
 טמיר וגנוז.

ואם תאמר שסוד זה ראה יחזקאל – לא היה
 אלא דמות החיות האלה, ולא שראה
 חיות, אלא כמו מלך ששלח שטר בחותמו,
 ודיוקן המלך רשום על שעה מחותמו,
 שבספירות האצילות הוא דיוקן המלך ממש,
 ובספירות הבריאה – חותם המלך, ובספירות
 היצירה ובמלאכים שהם חיות – הציור של
 החותם בשעה. ולכן נאמר במראות יחזקאל,
 דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות

ממש. לְמִי שֶׁכָּל יָמָיו לֹא רָאָה מֶלֶךְ וְהָיָה בֶּן כֶּכָּר,
וְשָׂאֵל בְּשִׁבְלֹו, וְרוֹשְׁמִים לוֹ עַל טְבִלָּה אוֹ עַל נִיר
אֶת דְּיוֹקָנוֹ.

וַיֵּשׁ נִקְדָּה שֶׁכָּל הָעוֹלָם תְּלוּי תַּחְתִּיהָ, כְּמוֹ
הַשֶּׁמֶשׁ אֶל הַתַּחְתּוֹנִים נִרְאִית לְבִנֵּי אָדָם
תַּחַת הָרָקִיעַ כְּנִקְדַּת קַמ"ץ, וְהִיא כְּמָה פְּעָמִים
גְּדוֹלָה מִכָּל הָאָרֶץ, כָּל שָׁכֵן נִקְדוֹת הַתּוֹרָה לְגִבֵּי
גְבוֹהִים, וְנִרְאוֹת לָנוּ הַנִּקְדוֹת. (עַד פֶּאָן).

וַאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נֶהַר כְּכָר – זֶה נֶהַר דִּינּוֹר
שֶׁשׁוּפֵּעַ וְיוֹצֵא מִלְּפָנָיו, אֶלְף אֲלָפִים
יִשְׁמְשׁוּ אוֹתוֹ, וְרַבּוֹא רַבּוֹת שֶׁל מְלֶאכִים
עוֹמְדִים לְפָנָיו, הַדִּין יוֹשֵׁב, וְהַסְּפָרִים נִפְתָּחוּ,
שֶׁהֵם שְׁלֹשֶׁת הַסְּפָרִים שֶׁנִּפְתָּחִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
וְבוֹ טוֹבִלוֹת הַנִּשְׁמוֹת בְּנֶהַר דִּינּוֹר הַזֶּה מְזַהֲמָתָן
שֶׁמְזַהֲמִים בְּעוֹלָם הַשֶּׁפֶל, וְזֶה מִטְטְרוּ"ן בְּדַמּוֹת
שֶׁל צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם, שֶׁהוּא נֶהַר דִּינּוֹר. מֵצַד
הַגְּבוּרָה – נֶהַר פִּלְגִּיו, מֵצַד הַחֶסֶד – פִּלְגֵי מַיִם.
וְזֶהוּ עַל נֶהַר כְּכָר. מַה זֶה כְּכָר? זֶה מִטְטְרוּ"ן,
רַכ"ב לְעַמּוּד הָאֲמָצְעִי. וְיִרְכָּב עַל כְּרוֹב וַיַּעַף,
וְהוּא רִכָּב אֵשׁ וְסוֹסֵי אֵשׁ, כּוֹלֵל שְׁשִׁים רַבּוֹא
מִרְכָּבוֹת, וּמֵצַד שֶׁל צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים הוּא כּוֹלֵל
שְׁמוֹנֶה עָשָׂר רַבּוֹא מִרְכָּבוֹת, וְזֶהוּ רִכָּב אֱלֹהִיִּם

רַבְתִּים אֶלְפֵי שְׁנָאן, וּבְעֲלֵי הַמִּשְׁנָה פְּרִשּׁוּהָ שְׁנֵי
 אֲלָפִים, שְׁאִינָם מִשְׁנֵי רַבּוּא, שֶׁהֵם כָּל רַבּוּא
 עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים, רַבּוּתִים – עֲשָׂרִים אָלֶף. שְׁנֵים
 שְׁאִינָן, נִשְׁאַרוּ שְׁמוֹנָה עָשָׂר שְׁיֻרְדִּים עִם
 מִטְטְרוֹן לְקַבֵּל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל
 תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹתָם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, חֵי הָעוֹלָמִים, צָדִיק יְסוֹד עוֹלָם, וּבְרָכוֹת
 לְרֹאשׁ צָדִיק.

וְאֵנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה – זֶה שְׂכִינָה. נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם –
 חֲמִשָּׁה רְקִיעִים שֶׁל הַיּוֹם הַשֵּׁנִי. ה' שֶׁל
 הַשָּׁמַיִם, שָׁבָה רְשׁוּמֵי הַחַיּוֹת, שְׁמִקּוֹרָם יו"ד
 ה"י וְא"ו ה"י (י"ד ה"א וְא"ו ה"א) – יְהו"ה, וְאֶרְאֶה
 מִרְאֹת אֱלֹהִיִּם – חֲמִשָּׁה אֹר שֶׁל יוֹם הָרִאשׁוֹן
 כְּנֶגֶד ה' רִאשׁוֹנָה, כְּלוּלָה מִחֲמִשָּׁה אֹר שֶׁהוּא
 אֲאֵאָא פְּתוּחֵי חוֹתָם קָדֵשׁ לִיהו"ה.

וְכָל אֶחָד מִרְאֶה אֱהִי"ה, וּנְקֻדּוֹת אֵלוֹ עוֹלוֹת
 אֱלֹהִיִּם, שְׁבָהֶם שֶׁבַע נְקֻדּוֹת – שֶׁלֹּשׁ
 לְמַעְלָה, שֶׁלֹּשׁ לְמַטָּה, חֲלִ"ם בְּאֶמְצַע. וְרִקִּיעַ
 שְׁמִינִי אֶחָד לָהֶם, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים
 בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם.

וְשִׁבְעָה נִיצוּצוֹת שֶׁל נְקֻדּוֹת אֲאֵאָא כְּנֶגֶד
 שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת – שֶׁלֹּשָׁה מִכָּאן

וּשְׁלֹשָׁה מִכָּאן, חֲמִ"ה בְּאַמְצָעִיתוֹ, רְבִיעִי לְכָל
הַשְּׁלֹשָׁה, וְשִׁבְעִי לְשִׁשָּׁה, וְהִיא בְּצוּרַת חֲלִ"ם
בְּאֵלוֹ הַחֲמֵשׁ, וְקִמֵּץ מִשֵּׁם מְלֹא קִמְצוֹ – קִמֵּץ
הוא י', כְּשֶׁנִּפְתָּח בְּחֲמֵשׁ נִקְדוֹת הוּא ה', חֲמֵשׁ
אַצְבָּעוֹת שֶׁבָּהֶן נִפְתָּח קִמֵּץ, שֶׁהוּא י', לְחֲמִשִּׁים
שְׁעָרֵי הַחֲרוֹת.

וְאוֹתֵיּוֹת י"ה כִּחַשְׁבוֹן חוֹלִ"ם, שֶׁהוּא אֲמִצְעִי,
וְחֲרִ"ק כִּחַשְׁבוֹן ו"ה, ו' זְרוּעַ, ה'
כֶּתֶף, קִמֵּץ י"ד פְּרָקִי הָאֲצָבָעוֹת, וְזֶהוּ וַיֹּאמֶר כִּי
י"ד עַל כֵּס י"ה, וְהֵם רְמוּזִים יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה, וּבְחֲמֵשׁ אֲצָבָעוֹת שֶׁל יָד שְׂמָאל י"ד
פְּרָקִים, רְמוּזִים כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו, וְהֵם כ"ח,
שֶׁנֶּאֱמַר עָלֵיהֶם וַעֲתָה יִגְדֹּל נָא כ"ח יְהו"ה, וְכֵן
עוֹלָה אִי"ה או"ה כ"ח, שְׁרְמוּזִים בְּכִסָּא כְבוֹד
מְרוֹם מֵרָאשׁוֹן.

מִיָּד שֶׁהִסְתַּלְקוּ, וַיֵּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדֶף, וְלָכֵן
פִּרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הָאוֹמֵר אֱמֵן יְהֵא
שְׁמִיָּה רַבָּא בְּכָל כָּחוֹ, קוֹרְעִים לוֹ גִּזְרֵי דִינוֹ שֶׁל
שְׁבָעִים שָׁנָה, שֶׁהֵם שְׁבָעִים שָׁנִים אַחֵר אֶלְף
וּמֵאֲתַיִם שָׁנִים שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וַיֵּשׁ מִי
שֶׁמִּחֲשָׁב אוֹתָם מִשְׁבֹּטֵל הַתְּמִיד, מִשּׁוּם שֶׁבִּדְרָגַת
יַעֲקֹב תְּלוּי קֶץ הַגָּאֻלָּה, שֶׁדִּרְגָתוֹ אֲמֵת. זֶהוּ

שְׁכָתוֹב תַּתֵּן אֲמַ"ת לִיעֶקֶב, שֶׁהוּא סִימֵן אֶלֶף
מֵאֲתָיִם תְּשַׁעִּים. וַיֵּשׁ מִי שֶׁהוֹסִיף בּו' ב', קָרוֹב
יְהו"ה לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת,
לִדְעַת בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךְ. אֵף כֵּן אֶרֶץ - אֶלֶף ר"ץ,
מֵאֲתָיִם וְתְשַׁעִּים, לְקִיָּם בָּהֶם אֲמַ"ת מֵאֲרִיִּץ
תַּצְמַח, כְּשִׁיְהִי בַחוּץ כַּחֲשֹׁבֹן אֶרֶץ, אֲבָל גִּזֹר
דִּינָם שִׁבְעִים שָׁנָה.

דְּבַר אַחֵר וְהַמְשָׁכִלִים - הֵם הַנִּקְדוּת, יִזְהָרוּ -
שְׁמֵאִירִים בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם נִקְדוּת עֲגָלוֹת,
אוֹתִיּוֹת מְרַבְּעוֹת, שְׁבָאוֹתִיּוֹת נִבְרָאוּ אַרְבַּע חִיּוֹת
הַכֶּסֶּא, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם בְּעִנְיָנוּ שֶׁל יַחֲזִקָאֵל, דְּמוּת
הַחִיּוֹת מֵרְאִיָּהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ, אֵלּוּ הֵם נִקְדוּת
הַתּוֹרָה, שֶׁהֵן תְּשַׁע, שִׁבְהֵן נִבְרָאוּ תְּשַׁעַה גִּלְגָּלִי
הַכֶּסֶּא. הַכֶּסֶּא הוּא עֲשִׂירִי לְתְּשַׁעַה גִּלְגָּלִים
שְׁמֵאִירִים בָּהֶם עֶשֶׂר הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, וּבָהֶם נִבְרָאוּ, וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
יְהו"ה, מְאִירוֹת בְּאַרְבַּע הַחִיּוֹת, וּבָהֵן נִבְרָאוּ.

וַיֵּשׁ יְהו"ה הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, אֵמֶת,
וְשִׁכִּינָתוֹ תּוֹרַת אֵמֶת, בָּהּ נִבְרָא הַכֶּסֶּא
שֶׁהוּא אֱלֹהִיִּים, וְהֵינּוּ בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.
בַּתּוֹרָה, שֶׁהִיא רִאשִׁית, בְּרָא הַכֶּסֶּא שֶׁהוּא
אֱלֹהִיִּים, שֶׁכֵּן עוֹלָה הַכֶּסֶּא לְחֲשֹׁבֹן אֱלֹהִיִּים.

וַיֵּשׁ תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה וְתוֹרָה שֶׁל אֲצִילוֹת. תּוֹרָה
 שֶׁל בְּרִיאָה – ה' קִנְיָ רֵאשִׁית דְּרִכּוֹ, וְתוֹרָה
 שֶׁל אֲצִילוֹת – תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה. וּבָהּ תָּמִים
 תִּהְיֶה עִם יְהו"ה אֱלֹהֶיהָ, וּמִן הַצַּד שֶׁלָּהּ נֶאֱמַר עַל
 יִשְׂרָאֵל בָּנִים אַתֶּם לָהּ. וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁתּוֹרָה שֶׁל
 אֲצִילוֹת הִיא תּוֹרַת ה' שֶׁתְּלוּיָהּ בְּשִׁמּוֹ? אֵלָּא כִּךְ
 פֶּרְשׁוּהָ, זֶה שְׁמִי לְעֵלָם. שְׁמִי עִם י"ה – שֵׁם ה',
 זְכָרִי עִם ו"ה – רַמ"ח, תּוֹרָה בְּחֻשְׁבוֹן אוֹתִיוֹתֶיהָ
 – תְּרִי"א, וְעִם אֲנָכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ הִיא תְּרִי"ג,
 וְהִינּוּ ב' שְׁנֵתוֹסָפָה בַּתּוֹרָה. זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם –
 זֶה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וּמִשּׁוֹם זֶה כְּבוֹד חֲכָמִים
 יִנָּחֲלוּ, וּפֶרְשׁוּהוּ רַבְּנֵי הַמִּשְׁנָה אֵין כְּבוֹד אֵלָּא
 תּוֹרָה. וַיֵּשׁ כְּבוֹד נִבְרָא, וַיֵּשׁ כְּבוֹד נֶאֱצַל. מִצַּד שֶׁל
 תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה, נֶאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לִי בָנִי
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים, וּמִצַּד שֶׁל אֲצִילוֹת – בָּנִים אַתֶּם
 לִיהו"ה וְגוֹמֵר.

וּמֵעַל לְכָל – עֲלַת עַל הַכֹּל שְׂאִין אֱלֹהִים עָלָיו וְלֹא
 תַּחֲתָיו וְלֹא לְאַרְבַּעַת צַדֵּי הָעוֹלָם, וְהוּא
 מְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָמוֹת וְהוּא מְקִיף, וּמִקְבֵּל בָּהֶם
 יְסוּרִים וּמַחְלוֹת וּמִכְאוּבִים בִּירְאֵת רַבּוֹנוֹ, אֲהַבָּה
 בְּסוּפָהּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֶה בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה עַל בְּעֲלֵי
 הַקְּשִׁיּוֹת וְהַמַּחְלוֹקוֹת הִלָּלוּ – אֵת וְהֵב בְּסוּפָהּ,

וּפְרָשׁוּהָ אֶהְבָּה בְּסוּפָהּ. שְׁמָה שְׁהִיתָה לָהֶם
הַשְׂכִּינָה סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת, קִשְׂיָה וְדִין מֵצַד
הַגְּבוּרָה, חֲזָרָה לַהֲיוֹת לָהֶם אֶהְבָּה מֵצַד הַיְּמִין,
אֶהְבֵּת חֶסֶד, וְלָכֵן כָּל הַמְּקִיִּים אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי,
סוּפוֹ לְקִיָּמָה מֵעֶשֶׂר, וְזֶה הוּא אֶהְבָּה בְּסוּפָהּ. וְכָל
מִי שְׁאִינוֹ מְקִיָּמָה מֵעֶשֶׂר, לֹא יְקִיָּמָה מֵעֲנִי.

דְּרָגָה חֲמִישִׁית בִּירְאֵת ה', פְּרָשׁוּהָ בְּעָלִי
הַמַּשְׁנָה, כָּל הַקּוּדֵם יִרְאֵתוֹ לְחֻכְמָתוֹ,
חֻכְמָתוֹ מִתְקִיָּמָת, וְכָל הַקּוּדֵם חֻכְמָתוֹ לִירְאֵת
חֻטְאוֹ, אֵין חֻכְמָתוֹ מִתְקִיָּמָת. שְׁכָל הַקּוּדֵם חֻכְמָתוֹ
לִירְאֵתוֹ לָמָּה הוּא דוֹמָה? לָמִי שְׁמָסְרוּ לוֹ
מִפְתָּחוֹת הַפְּנִימִיִּים וְלֹא מָסְרוּ לוֹ מִפְתָּחוֹת
הַחִיצוֹנִיִּים, בַּמָּה יִכָּנֵס?

וּבְדֶרֶךְ סוּד, אֲדַנִּי שֵׁם י' יִרְאֵת ה', וְאֵלּוֹ אֲרַבַּע
הַאוֹתִיּוֹת הֵן מִפְתָּחוֹת הַחִיצוֹנִיִּים שְׁלָה,
י' מִן יְהו"ה, הִיא חֻכְמָה, וְאֲרַבַּעַת אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם
הַזֶּה הֵן מִפְתָּחוֹת הַפְּנִימִיִּים, וְלָכֵן הַקְּדִימוֹ
בַּתְּפִלָּה אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְאַחֲרֵי כֵן חוֹתְמִים
אוֹתָהּ בְּשֵׁם יְהו"ה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה מִגֵּן
אֲבִרְהֶם. וְאַף כֵּן הַקְּדִים שְׁב"א, שֶׁהִיא יִרְאָה,
בְּשֵׁם יְהו"ה, לְאַהֲבָה שֶׁהִיא קַמ"ץ רַחֲמִים, שְׁב"א
מֵצַד הַגְּבוּרָה, כִּי בָּא שֶׁ ה' נִשְׁפָּט. קַמ"ץ מִיְּמִין,

וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִשֵּׁם, מִשּׁוּם שְׁמַעְלִין בְּקִדְשׁ וְלֹא מוֹרִידִין, וּמִשּׁוּם זֶה הִקְדִּימוּ שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁהֵם יֵרָאֶה, לְרַמ"ח מִצְוֹת, שֶׁהֵם אֶהְבָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְכוּ'. שְׁמִי עִם י"ה – שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה – רַמ"ח.

דְּרָגָה שְׁשִׁית בִּירְאֵת ה' – וְהִיא אֲמוּנַת עֲתִיד וְכוּ'. אֲמוּנַת – סֵדֶר זִרְעִים, עֲתִיד – סֵדֶר מוֹעֵד, חֶסֶן – סֵדֶר נָשִׁים, יְשׁוּעַת – סֵדֶר נְזִיקִין, חֲכָמָה – סֵדֶר קִדְשִׁים, וְדַעַת – סֵדֶר טְהוֹרוֹת. אִם יֵשׁ יִרְאֵת ה' – כֵּן, וְאִם לֹא – לֹא. וְסִימָן: זמ"ן נק"ט.

וְאֵלֹו שֵׁשֶׁת סְדְרֵי הַמִּשְׁנָה בְּדֶרֶךְ סוּד, הֵם מַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי שְׁכוּלִל שְׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וּמִי שְׁרוּצָה לְקַחְתּוֹ לֹלֵא שְׁכִינָתוֹ, שֶׁהִיא יִרְאֵת ה', עָלָיו נֶאֱמַר וְנִרְגַּן מִפְּרִיד אֱלֹוֹף, כֹּאֲלוֹ עָשָׂה קִצּוֹן וּפְרוּד בֵּין הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשְׁכִינָתוֹ, וּכְדִי שְׁלֹא יַעֲשׂוּ פְרוּד, אֵף עַל גַּב שְׁלֹמֹד אָדָם שְׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה וְלֹא הַקִּדְּשִׁים לוֹ יִרְאֵת ה', שֶׁהִיא שְׁכִינָתוֹ, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שׁוֹרָה עָלָיו. וְלִכֵּן אִם יֵשׁ יִרְאֵת ה' – כֵּן, וְאִם לֹא – לֹא, כֹּאֲלוֹ לֹא הָיָה כָּלֹם בְּיָדוֹ.

אָמוּנָה, היא האם העליונה מצד החסד, שבה קריאת שמע שהיא אמונה, והיא עתיד מצד הגבורה, שבו נאמר ואל יבא בכל עת אל הקדש וגומר. חסן הוא מצד של העמוד האמצעי. ישועת נקראת מצד של נצח, וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם. חכמה היא סדר קדשים, שהוא הוד, ודעת הוא יסוד, שהוא סדר טהרות.

יִישׁ שיאמר בהפוך – מצד השכינה התחתונה היא אמונה, ומצד של צדיק שבו כלולים שני שמות אמ"ן, שהם יאהדונה"י, ובצדיק עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ, ולכן נקרא סדר זרעים.

בְּעִתֵּיהֶּ, הוא מצד של הוד שהוא סדר מועד, שבו אוכלים כל ארבע, ותולים כל חמש, ושורפים בתחלת שש. חסן, הוא מצד של העמוד האמצעי שבו סדר נשים, ישועת הוא סדר נזיקין מצד הגבורה, שמשם כל הדינים יוצאים למי שעושה נזק לחברו. חכמה נקראת מצד החסד, שבה הרוצה להחכים ידרים, והוא סדר קדשים, ועמו נצח. זהו שכתוב נעמות בימנו נצח. דעת שהוא סדר טהרות. והוא ששה

סְדְרֵי מַשְׁנָה, בְּסוּד שֶׁל לֵהט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת,
מִרְחָמִים לְדִין וּמִדִּין לְרַחֲמִים.

דִּרְגָּה שְׂבִיעִית בִּירְאָת ה' – שָׁאִין לוֹ חֶסֶר. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב יִרְאוּ אֶת ה' קֹדְשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר
לִירְאָיו. לֹא יִהְיֶה מֵאוֹתָם שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וְחוֹשֶׁךְ
מִיֶּשֶׁר אֶךְ לְמַחְסוֹר, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֶסֶר בַּתּוֹרָה אִם
הוּא בַעַל תּוֹרָה, שְׁבָלִי תּוֹרָה אֵין יִרְאָה, כְּמוֹ
שְׁנֶאֱמַר אֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא, כְּמוֹ שָׁאִין תּוֹרָה בְּלִי
יִרְאָה, אֶךְ כֶּךָ אֵין יִרְאָה בְּלִי תּוֹרָה, לֹא יִהְיֶה
חֲסָרוֹן בְּנִשְׁמָתוֹ, וְלֹא יִהְיֶה חֲסָרוֹן בְּמַעֲשָׁיו
הַטּוֹבִים, שָׁאִין חֶסֶר וְעֲנִיּוֹת כְּחֶסֶר שֶׁל תּוֹרָה
וּמִצְוֹת טוֹבוֹת, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ בַעֲלֵי הַמַּשְׁנָה, אֵין
עָנִי אֱלֹא מִתּוֹרָה וּמִן הַמִּצְוֹת, שְׁגוּף הוּא מַעֲשֵׂה
יְדֵי הָאָדָם שָׁאִין חֶסֶר רַב מִמֶּנּוּ אַחֵר שָׁאִינוּ
מַעֲשֵׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב אִם יִהוּ"ה
לֹא יִבְנֶה בֵּית שׁוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ, וְזֶה גֶרֶם
שִׁיחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁלֹּא הָיָה מַעֲשֵׂי יִהוּ"ה.

דִּרְגָּה שְׁמִינִית בִּירְאָת ה' – לִהְיוֹת לוֹ בִּשְׁת פָּנִים.
מִי שֵׁישׁ לוֹ בִּשְׁת פָּנִים שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת
עֲבָרָה שְׁבִאָה לְיָדוֹ בְּגִלָּל יִרְאָת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּאֵלוֹ בּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה בִּרְאֵשִׁית
יִרְ"א בִּשְׁת, הָרִי יִרְאָה עִם בִּשְׁת הַכֹּל אַחָד, וּמִי

שְׁאִין לוֹ בִּשְׁת פָּנִים, פִּרְשׁוּהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
בּוֹדְאֵי שְׁלֹא עָמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינִי.

וְהַפֶּךְ בִּשְׁ"ת וְתִמְצָא שְׁב"ת, וְהִינוּ בְּרֹאשִׁית
יִר"א שְׁב"ת, שְׁלֹא תַחֲלִיל אוֹתָהּ
בְּפִרְהֶסְיָה, כִּבֵּן אָדָם שְׁאִין לוֹ בִּשְׁת פָּנִים. אוֹי לוֹ
לְמִי שֶׁמִּחֲלִיל שְׁבַת הַמֶּלֶכָה, שֶׁהִיא קֹדֶשׁ, לַעֲשׂוֹת
אוֹתָהּ חֹל, שֶׁבְּאַרְוֵהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל
הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶתֶר חֶלֶף, זֶה הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִי שֶׁשׁוֹנָה
הַלְכוֹת, כָּל שֶׁכֵּן בְּשַׁבַּת הַמֶּלֶכָה.

וְעוֹד, בִּשְׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן, עַז פָּנִים לְגִיָּהֶנָּם.
אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים עֲבָרָה בְּיַד רָמָה וְאִין
לָהֶם בִּשְׁת פָּנִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
מִשְׁמִים הִבִּיט יְהו"ה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם,
וְנֶאֱמַר בּוֹ מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְנֶאֱמַר בּוֹ חוֹפֵשׁ
כָּל חֲדָרֵי בֶטֶן רוֹאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב.

וְעֲנִנָּה קְשׁוּרָה בִּירְאָה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב עֶקֶב עֲנָוָה
יִרְאֵת יְהו"ה. מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יִרְאֵת יְהו"ה,
הִיא מְבִיָּאָה אוֹתוֹ לִיַּדִּי עֲנָוָה, שֶׁהִיא שְׂכִינָה
עֲלִיוֹנָה, שִׁירְאֵת יְהו"ה עֶקֶב לְגִבְיָהּ, וְזוֹ דְּרָגַת
מֶשֶׁה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְהָאִישׁ מָשָׁה עֲנּוּ מְאֹד, וּמִשׁוּם
שֶׁהִירְאָה הִיא עֶקֶב אֵלֶיהָ, פִּרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
יִרְאָה דְּבַר קָטָן הִיא לְגִבֵּי מֶשֶׁה.

דִּרְגָּה תְּשִׁיעִית בִּירְאָת ה' – כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת
 יְהו"ה, יִתְהַלֵּל. וְכִי יֵשׁ לְאָדָם לְשִׁבַּח אֶת
 עֲצָמוֹ? אֲלָא הוּא מְשַׁבַּח לִפְנֵי יְהו"ה. וְזֶהוּ
 שְׁכָתוּב שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל הִיפִי וְגוֹמֵר. זֶה דוֹרוֹ שֶׁל
 חֲזַקְיָהוּ, שֶׁבִירְאָת ה' בָּא בֶן אָדָם לְקִיָּם תְּרִי"ג
 מְצוֹת כֶּחֶשְׁבוֹן בִּירְאָת.

סדר הלימוד ליום כ סיון [יום 256 בשנה]

דִּרְגָּה עֲשִׁירִית בִּירְאָת ה' – יֵשׁ יִרְאָה וְיֵשׁ יִרְאָה,
 לֹא כָּל הַפָּנִים שְׁוִים. יֵשׁ יִרְאָה שְׁפוּחַד
 אָדָם מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שְׁלֹא יִלְקֶה
 בְּרָצוּעָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ הִיתָה תֵּהוֹ וְבָהּ
 מֵצֵד שֶׁל הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע, שֶׁהִיא אֶרֶץ רִיקָה,
 שְׁפָחָה רָעָה, כְּמוֹ שֶׁאֶחָד מֵאַרְבָּעָה אֲבוֹת נִזְיָקִין
 שֶׁהוּא הַבּוֹר, וְכְמוֹ שֶׁהַבּוֹר שֶׁל יוֹסֵף שֶׁבָּאָרוֹ עָלָיו
 הַבֶּרֶה, וְהַבּוֹר רִיק וְכו'. הַבֶּרֶה – נִקְבָּה רָעָה, בּוֹר
 – זָכָר, וְבוֹר, מְשֻׁם שֶׁהוּא מְשֻׁם, פֶּרֶשׁוּהוּ עָלָיו
 אֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא, מֵאַחֵר שְׁאִין בּוֹ יִרְאֵת ה'.

מִי שֶׁהוּא פּוֹחַד מִתּוֹךְ תּוֹרָה שֶׁהִיא תִּפְאָרֶת,
 שְׁמִמְנֹו יִצָּאָה, כְּגוֹן זֶה הִיא שְׁקוּלָה אֱלִיו,
 וּמְשֻׁם זֶה אֵין כָּל יִרְאָה שְׁוָה, שֶׁהִרִי יִרְאֵת ה',
 הִיא מְלָכוּתוֹ, כְּלוּלָה מְכָל מְצוֹת הַתּוֹרָה, מְשֻׁם

שְׁהִיא יִרְאֶה שְׁיוֹצֵאת מִתּוֹךְ תּוֹרָה, שֶׁהוּא עֲמוּד
הָאֲמָצִי שֶׁהוּא יְהו"ה, שְׁבִגְלָלָה פְּרִשּׁוּתָּהּ בְּעֵלֵי
הַמִּשְׁנָה, גְּדוּלָּהּ תּוֹרָה שְׁמִבִּיאוּתָּהּ אָדָם לִיָּדֵי
מַעֲשֶׂה, שָׂאֵם אָדָם לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַתּוֹרָה וְשֹׁכֵר
מִצְוֹתֶיהָ, וְעֹנְשִׁים שְׁלָה לְמִי שֶׁעוֹבֵר עַל הַמִּצְוֹת,
וּמִי בָּרָא אֶת הַתּוֹרָה, וּמִיָּהּ שֶׁנִּתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל –
אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ וְיִשְׁמַר מִצְוֹתָיו? וְלָכֵן אָמַר דָּוִד
לְשִׁלְמָה, דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֶּהּ.

שְׂאֵם אָדָם לֹא מִכִּיר אֶת אוֹתוֹ שֶׁנִּתֵּן לוֹ תּוֹרָה
וְצִוָּה אוֹתוֹ לְשִׁמְרָהּ, אֵיךְ יִפְחַד מִמֶּנּוּ
וְיַעֲשֶׂה מִצְוֹתָיו? וְלָכֵן פְּרִשּׁוּתוֹ רַבָּנָן, וְלֹא עִם
הָאֶרֶץ חֲסִיד, וְאֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא.

מִשְׁוֹם שֶׁתּוֹרָה, שֶׁהִיא תְּרִי"א, מִשְׁתִּי דְּרָגוֹת
נִתְּנָה, מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמֶשֶׁם שְׁתִּי
מִצְוֹת – אֶהְבֵּת חֲסֵד וְיִרְאֵת גְּבוּרָה, שֶׁהִיא יִרְאָה,
שְׁבִיחָתָם הַשְׁתַּלְמוֹת תְּרִי"ג מִצְוֹת. וּמִשְׁוֹם שְׁכָל
הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ מִשְׁנֵי צְדָדִים נִתְּנוּ, פְּרִשּׁוּתוֹ
רַבָּנָן וְלֹא עִם הָאֶרֶץ חֲסִיד וְאֵין בּוֹר יִרְא חֲטָא.

וְאֵם תֹּאמַר, הֲרִי חֲסֵד וּגְבוּרָה, שְׁמֶשֶׁם מַלְכוּת,
הִיא אֶהְבָּה וְיִרְאָה, אֵיךְ פְּרִשּׁוּתוֹ חֲכָמִים
גְּדוּלָּהּ תּוֹרָה שְׁמִבִּיאוּתָּהּ לְאָדָם לִיָּדֵי מַעֲשֶׂה,

שִׁמְכָאן מִשְׁמַע, שְׁכָל הַקּוּדֵם יִרְאֵתוּ לְחַכְמָתוֹ,
 חֲכָמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת? אֵלָּא הַכֹּל אֱמֶת. תְּפַאֲרַת נִקְרָא
 אָדָם, כְּמוֹ שֶׁהוּא הָיָה אָדָם ה"א שְׁלֵמָטָה,
 שִׁבְּאָרוֹ עָלָיו שֶׁהָיָה רִאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן
 לְמַעֲשֶׂה, וְלָכֵן פִּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, יִשְׂרָאֵל עָלָה
 בְּמַחֲשָׁבָה לְבִרְאֵת, שֶׁנֶּאֱמַר עָלִיהֶם אָדָם אִתָּם.
 אִף כֵּךְ תְּפַאֲרַת, שֶׁהוּא יְהו"ה, הוּא רִאשׁוֹן
 לְמַחֲשָׁבָה, שֶׁהִיא חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, וְאַחֲרוֹן
 לְמַעֲשֶׂה, שֶׁהִיא י' מִן אֲדֻנָּי, חֲכָמָה תַּחְתּוֹנָה,
 יִרְאֵת יְהו"ה מַלְכוּת שְׁלוֹ.

וְלָכֵן נֶאֱמַר בָּהּ אֵשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ. אֵשֶׁה, יֵשׁ לָהּ
 לְהַקְדִּים בְּכָל הַמַּצּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אֵשֶׁה
 יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל, וְלָכֵן מָצָא אֵשֶׁה בְּתַחֲלָה –
 מָצָא טוֹב, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ טוֹב יְהו"ה לְכָל.

וְאַם הַקְדִּים אוֹתָהּ בְּתַפְלָה, כְּמוֹ שִׁבְּאָרוֹ אֲדֻנָּי
 שִׁפְתֵי תִפְתָּח, מִיד – וַיִּפֹּק רָצוֹן מֵה', וְלָכֵן
 הַכּוֹנֵנָה, שֶׁהִיא מַחֲשָׁבָה, צָרִיךְ לְהַקְדִּים לְמַצְוָה,
 וְלָכֵן שָׁמוּ חֲכָמִים כּוֹנֵנַת מַחֲשַׁבְתַּת הַתְּפִלָּה בְּבִרְכָּה
 הָרִאשׁוֹנָה, שֶׁכֵּךְ פִּרְשׁוּהוּ, אִם לֹא כֵּן בְּבִרְכָּה
 רִאשׁוֹנָה – חֲזוֹר לְרֹאשׁ. וְלָכֵן צָרִיךְ לְהַקְדִּים יִרְאֵה
 מִצַּד הַשְּׂכִינָה, בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין בְּמַצּוֹת, אֲכָל מִצַּד
 שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיךְ לְהַקְדִּים תוֹרָה

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
 וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
 מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בָּאלוֹ אֲמָרם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
 תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם
 וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוּת
 וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוּחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִּים
 אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשָּׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמָּשֶׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
 רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
 וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסִּלַּחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוּרִים אֵלּוּ
 לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי הָעֶבֶר חַטָּאתֶךָ
 לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנּוֹ עַד
 מְלֹאֶת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
 וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יָגֵן עָלֵינוּ וּבְעֶדְנוּ
 שֶׁתֹּארִיד אַפָּךְ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנֵּת חֲנָם חֲנָנוּ כְּדִכְתִּיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן
וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֶׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּךְ נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵה
אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׂבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
בְּגִילַת וְרֵגֶן כְּבוֹד הַלְבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סָלָה:

תְּרִינִי מִזְמָן אֶת פִּי לַהֲדוּת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
לֵשֶׁם יְחֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ
וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

תְּרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלָיו
לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל
הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָת קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
הַמָּה, וּבִפְרֹט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם נֶחֱל נֹבֵעַ
מְקוֹר חַכְמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא שְׁגָלָה תִּקּוֹן זֶה זְכוּתָם
יִגֵּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נִרְנְנָה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנֵה נִרְיָעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיָע לֹא: כִּי אֵל
גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵה וּמִלְךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֹּ « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אָמְרַת
לִיהוָה יֵאֱהוּדְנֵה, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בַל־עָלֶיךָ:

ג לקדושים אשר-בארץ הַמָּה, ואֲדִירִי, כָּל-חֲפָצֵי-בָם:
 ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם, אַחֲרֵי מָהְרוּ, בַּל-אֲסִיף נִסְבֵּיהֶם מִדָּם,
 וּבַל-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שַׁפְּתַי: ה יְהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהּ
 מִנֶּת-חֲלָקִי וְכוּסִי, אֶתְּהָ תוֹמִיד גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי
 בְּנַעֲמִים, אֶף-נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי: ז אֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה
 יֵאֱהֲדוּנֵהּ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף-לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיֹּתַי: ח שְׁוִיתִי
 יְהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהּ לְנִגְדֵי תְמִיד, כִּי מִיְמִינִי בַל-אֶמוּט: ט לָכֵן
 שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטָּח: י כִּי
 לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא-תֵתֶן חֲסִידְךָ חֲסִידֶיךָ לְרָאוֹת
 שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמַחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ,
 נַעֲמֹת בִּמְיֻנְךָ נָצַח:

לב א לָדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי-פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהּ לוֹ עוֹן,
 ואֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי-הִחַרְשָׁתִּי בָּלוּ עֲצָמִי, בְּשִׂאֲגָתִי
 כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדְךָ, נִהַפְּךָ
 לְשֹׂדֵד, בְּחִרְבָּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךָ, וְעוֹנִי
 לֹא-כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהּ,
 וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מִצָּא, רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֱלֹהֵי
 לֹא יִגְיעוּ: ז אֶתְּהָ סֵתֵר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רָנִי פִלַּט
 תִּסּוּבְּבִנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ-זוֹ תִלְךָ,

אִיעָצָה עָלַיךְ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִיו כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין,
בְּמַתַּג-וֹרְסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים
מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֶסֶד
יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַּיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי, וְגִילוּ צַדִּיקִים,
וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי: ג יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאָשֶׁר כ' בְּאַרְצֵן, וְאֶל-
תַּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי יִסְעֲדֶנּוּ עַל-עֵרֶשׁ
דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּ בַחֲלִיו: ה אֲנִי-אִמְרָתִי יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ
רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת, שָׂוֵא
יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלִי
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי, עָלִי יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעַל
יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוּמִי
אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלִי עֶקֶב:
יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חַפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעֶה אוֹיְבִי עָלַי:
יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךְ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
אָמֵן וְאָמֵן:

מב » לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קֶרֶחַ: ב פֶּאִיל תַּעְרַג
עַל-אַפְיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תַעְרַג אֱלֹהִים:
ג צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חוּ, מְתִי אָבּוֹא וְאַרְאָה
פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה,
בְּאֹמַר אֵלֵי כָל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
וְאִשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱכַר בִּסְף, אֲדֹדִם עַד-בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי
נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲדֹנּוּ
יִשְׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל-כֵּן
אֲזַכָּרָךְ מֵאַרְצֵן יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר: ח תַּהוֹם-
אֶל-תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי
עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאֱהַדּוּנְהִי חֶסֶדּוֹ, וּבִלְיָלָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְּלָה לֹאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהָ לֹאֵל סִלְעִי,
לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אֹיִב: יא בְּרִצַּח
בְּעִצְמוֹתַי, חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאֹמַרְם אֵלֵי כָל-הַיּוֹם אֵיזָה
אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי, וּמֵה-תַהֲמִי עָלַי,
הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲדֹנּוּ יִשְׁוּעַת, פָּנָי וְאֱלֹהִי:

נבז » לְמִנְצַח אֶל-תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ג הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
מִמִּתְקוֹמְמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשִׁי
דְּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא-פִשְׁעִי וְלֹא-חַטָּאתִי יְהוָה יִאֱהֹוֶנְהִי: ה בְּלִי-עוֹן
 יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יִאֱהֹוֶנְהִי-אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תַּחֲזֹן כָּל-בְּגָדֵי אֹן סֵלָה: ז יֵשׁוּבוּ לְעֶרְב,
 יִהְיוּ בְּכָלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יִאֱהֹוֶנְהִי
 תִּשְׁחַק-לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי חֲסֵדוֹ כ', יִקְדָּמְנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרִי: יב אֶל-תַּהֲרִגֶם פֶּן-יִשְׁכַּחוּ עָמִי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי: יג חַטָּאת-פִּימוֹ,
 דַּבַּר-שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וַיִּמְאַלָּה וַיִּמְכַּחֵשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַּחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיֵּשְׁבוּ לְעֶרְב יִהְיוּ בְּכָלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן יִנְעוֹן כ' לְאָכֵל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבָקֶר חֲסִדָּךְ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֻׁמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצָחַם עַל-יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ' לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
 ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדָנִי דִרְשָׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג,
 מֵאַנְהָה הַנָּחִם נִפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ^ה אֶחָזֶת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֶזְכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ^ט הָאִפֶּס
 לְנֶצַח חֲסִדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: ^י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל,
 אִם-קָפִץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: ^{יא} וְאֲמַר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עָלְיוֹן: ^{יב} אֶזְכּוֹר אֲזִכִּיר ^כ מַעֲלִילִיָּהּ, כִּי-אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
 פִּלְאָהּ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
^{יד} אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָּהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֶזְךָ: ^{טז} גָּאֻלְתָּ בְּזוֹרַע
 עֲמָהּ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: ^{יז} רָאוּךָ מֵיִם אֱלֹהִים, רָאוּךָ
 מֵיִם יַחִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מֵיִם עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: ^{יט} קוֹל רַעֲמָךְ בַּגִּלְגָּל,
 הֵאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: ^כ בָּיִם דִּרְכָּהּ,
 וַשְּׁבִילָהּ וַשְּׁבִילֶיהָ ^{כא} בְּמֵיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ:
^{כב} נַחֲתִיתָ כִּצְאוֹן עֲמָהּ, בִּיד-מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

צ ^א תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מַעֲזֵן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: ^ב בְּמִרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתְּחַלֵּל
 אֶרֶץ וַתִּבֵּל, וּמַעֲזוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ^ג תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם: ^ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוֹרָה בַּלִּילָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בפקר כחציר יחלף: ו בפקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כיכלינו באפך, ובחמתך
 נבהלנו: ח שפה שת כ' עונתינו לנגדך, עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל-ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו-
 הנה: י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורת
 שמונים שנה, ורהבם עמל ואון, בייגו חיש ונעפה:
 יא מי-יודע עז אפך, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו
 בן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה יאהדונהי
 עד-מתי, והנחם על-עבדיך: יד שבענו בפקר חסדך,
 ונרגנה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמוחנו פימות עניתנו,
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עבדיך פעלך, והדרך
 על-בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
 ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו:

קה א הודו ליהוה יאהדונהי קראו בשמו, הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו, שיחו
 בכל-נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב
 מבקשי יהוה יאהדונהי: ד דרשו יהוה יאהדונהי ועזו,
 בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה, מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:
 ז הוא יהוה יאהדונהי אלהינו, בכל-הארץ משפטיו:
 ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: ט אשר פרת

אֶת־אֲבֹרָהֶם, וְשִׁבּוּעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן,
 חֲבֹל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהֵיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתֶּהֱלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
 יד לֹא־הָנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל־תִּגְזְעוּ בְּמִשְׁחִי, וְלִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי־תִרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהַל־לֶחֶם שָׁבַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ בְּכָבֵל רִגְלוֹ רַגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה בֹּא־דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה יאהרדנהי
 צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשֵּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֹּר שָׂרָיו
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבִם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפְּרֹ אֶת־עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שָׁלַח
 מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־בָם דְּבָרֵי
 אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁךְ,
 וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם, בְּחֻדְרֵי
 מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֶרֶב, בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיֵּלֶק, וַאֲזַן מִסָּפֶר: ^ל וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל
פְּרֵי אֲדָמָתָם: ^{לו} וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל-
אוֹנָם: ^{לז} וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲזַן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
^{לח} שָׁמַח מִצָּרִים בְּצִאתָם, כִּי-נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
^{לט} פָּרַשׁ עֵנָן לְמַסָּךְ, וְאֵשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: ^מ שָׁאֵל וַיָּבֵא
עֲלָיו שְׁלוֹ כ', וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: ^{מא} פָּתַח צוּר, וַיּוֹצִי
מִים, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: ^{מב} כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קָדְשׁוֹ,
אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: ^{מג} וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה
אֶת-בְּחִירָיו: ^{מד} וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹזִים, וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: ^{מה} בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּהָ:

קלז א על נְהִירוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ
אֶת-צִיּוֹן: ^ב עַל-עֲרֻכִּים בְּתוֹכָהּ, תָּלִינוּ בְּנֻרוֹתֵינוּ:
^ג כִּי שָׁם נִשְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ דְּבַר-יְשׁוּעָה, וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמֻחָה,
נִשְׁרִי לָנוּ מִנְּשִׁיר צִיּוֹן: ^ד אִיךָ נִשְׁרִי אֶת-שִׁיר-יְהוָה:
יֵאֱהֻדוּנָהּ, עַל אֲדָמַת גִּבֹּר: ^ה אִם-אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ^ו תִּדְבֹּק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֶזְכְּרֶכִּי,
אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ^ז זָכַר
יְהוָה יֵאֱהֻדוּנָהּ לִבִּנִי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֻמִּים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ: ^ח בַּת-בָּבֶל הִשְׁדּוּדָהּ, אֲשֶׁרִי
שִׁישָׁלַם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֶתָ לָנוּ: ^ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
וְנִפֹּץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ » הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבָּל וּבְנוֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַף
 וּמַחוּל, הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנִּשְׁמָה תְהִלָּל יְהוָה,
 הַלְלוּ-יְהוָה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי מְעֻזָּם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲרֹנְהִי וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בּוֹ:

רבנו שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלֹת וְסִפַּת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִתָּ
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כָּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנָּה, דְּלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהִלָּה, וּמִרְמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם שְׁאֲנִי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, וּבְדֶרֶךְ וּנְתִיב הַזֶּה
 תֹּאִיר עָלַי אוֹרָךְ, לְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַבְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לַחֲשֹׁב בְּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֲשַׁבַת חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדבק במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלו אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 רמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושנים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
יאמר וְתַחַזִּירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
בְּדֶרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. וְתַתֵּנוּ לָחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ויש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵם:

ג' פעמים

וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חֶמֶת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי:

ג' פעמים

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשֶׁא יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:

ג' פעמים

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשֹׁמְרֶךָ בְּדֶרֶךְ וְלִהְבִּיאָךְ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:

ג' פעמים

חַמְלָאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנֶּעְרִים,
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי, אֲבָרָהָם

וַיַּצְחֶק, וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

ג' פעמים

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות.
כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׁאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לָךְ.
וְכָל מִה שְׁאֲנִי אוֹמֵר יְהִי כֹאֵן וּכְאֶפֶס לַעֲמֹת כְּמִה שְׁאֲנִי
בְּאֻמָּת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.
כִּי הַכֹּל מִמֶּךָ, הַכֹּל נָתַתָּ לִי בָחוֹן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי, תְּמוּכָת בִּי,
הוֹשַׁעְתָּ אוֹתִי הַצַּלְתָּ אוֹתִי, שְׁמַחְתָּ אוֹתִי רִיפֵאתָ אוֹתִי,
שְׂמַרְתָּ עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֵתָה אֵתִי תְּמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת
מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לָךְ
תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכָל רָגַע וְרָגַע.
תּוֹדָה עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה שְׁאֲנִי נוֹשֵׁם/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודע/ת שכל מה
שמוציא ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדקדקת ומשלמות, כמו
שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודע/ת להעריך
את הטוב,

כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
היו פעמים שלא הערכתי את מה שנתת לי, ובמקום לומר
לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוואה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהּ וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּנּוּ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דָּוִד הַמְּלֶכֶךְ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' ה') כִּי הָיִיתָ מַחֲסֶה לִּי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים אֲחֶסֶה בְּסֶתֶר
בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבִלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵינוּ
דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שָׁמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עַבְדֶּיךָ פִּעְלֶךָ וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה, וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מהאר"י זלה"ה

רבוּן העוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאָדוֹנִים. אֵב הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוֶיָּה,
שֶׁקִּבְּרָתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ
חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ,
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כָּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטֹּאתֵינוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהִי עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ.
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לִבֵּנוּ לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ,
וְתִקְשִׁיב אֹזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתָּח לִבֵּנוּ הָעֵרֶל
בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמָתָנוּ
בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים
אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם. וּזְכוֹתָם וּזְכוֹת
אֲבוֹתָם וּזְכוֹת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ
לְבַל גִּפְשָׁל בְּדִבְרִים אֵלֹהִי. וּבְזְכוֹתָם תִּתֵּן עֵינֵינוּ בְּמָה
שָׂאֵנוּ לִזְמָדִים. כִּמְאֹמֶר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי
וְאִבִּטָּה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה

יֵאֱהֹדְנֵהוּ יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וְתִבְנוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתָּרְתָּא
וְגַלִּי רְזִיָּא. יְהֵא רַעְוָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְפָּרָא
מַלִּין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכָתוּב, וְאַנְכִי
אַהֲיָה עִם פִּיד וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא
מְפּוּמָא דְּרִישָׁא דְּמַתִּיבְתָּא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
אֲמֵן, סְלָה:

וְנִתְּרָ יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה
לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
הַרְקִיעַ, וּמִצְדֵּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הֲרִינִי מְקַבֵּל עָלִי מַצּוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעָךְ
כְּמוֹךְ, וְהֲרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהֲרִינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר
הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פ"ב (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
[יְשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחֲזִקְהוּ
[וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו
וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאֲרִיךְ יָמָיו
וְשָׁנוּתָיו בְּנְעִימִים] [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים ...] אֲמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי
שְׂמִינְתִּיקִים בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְגִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ",
לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הָרִיסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְׂכִּינָה
הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנוֹ
יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִים בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא
שְׁכָתוֹב "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְבָּנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַע־עֶשְׂרִים כְּאֹרֶךְ שְׁבַע־עֶשְׂרֵת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב־י
הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיחָה, יַעֲמֹד לָנוּ
לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרָצוֹנוֹ וּכְרָצוֹן
יִרְאָיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יָדָהּ
תִּתְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
שְׂכִינָתָה עֲזוּנוֹ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹרֶךְ יְהוָה
יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחֲדָה וְנִשְׁמוֹ
אַחֲדָה, אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסְחַת הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׂמִינְתִּיקֵי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ
הַזֶּה וְיִהְיֶה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שְׁלִמְדָנוּ
תּוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטִיחַ הַנְּבִיא

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
[עָלֵינוּ] בְּהֵמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלָּל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.
בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֵלָה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ.
וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקְנוֹנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ
לְתוֹכֵנוּ, וְהָשִׁב בְּהֵימֹן לַעֲבוֹדָתָם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכָנָם
לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגֻיְיָהֶם. וּמִלֵּאָה
הָאָרֶץ יַדְעָה אֶת יְהוָה יֵהוּדָה יֵאֱהוּדָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן.
(ס"ח)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת־ר יב"ש, וְזֶהוּ נָהָר יַחֲרֹב וַיִּבֶשׁ,
(שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ וְהִיא
יִבֶּשֶׁה, צוֹנְחִים הַבָּנִים לְמַטָּה בְּיַחְדּוֹד וְאוֹמְרִים שָׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וַאֲיֵין קוֹל וַאֲיֵין עוֹנָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (משלי א כח) אֵין
יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נבְּרָא כָּלל בְּעוֹלָם

וְכִךְ מִי שֶׁגִּזְרֵם שְׂתַסְתַּלֵּק קְבָלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגִזְרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶן,
וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָּא פֶּשֶׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוֹד, בְּוֹדֵאֵי
כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן מֵאוֹתוֹ נָהָר וּמֵאוֹתוֹ גֶּן. אוֹי
לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר
הָעוֹלָם לְתֹהוֹ וּבֹהוֹ, וְגִזְרֵם עֲנֵי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֵּאמֶר אֱלֹהֵי"ם תִּדְרָשׁא הָאֶרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),
אִמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, וְהִירִי קָרָא לוֹ יִבֶּשֶׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה
לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה
המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ,
ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים,
זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לַיַבֶּשֶׁה אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה
הַמַּיִם קָרָא יָמִים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב
בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים
ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו
הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו
ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד
הוציא למינהו את כל אחד כראוי. עץ פרי - זה
תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד כראוי
(כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמך גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה
צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה,
שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה
ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו
בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו
החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל
אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את
המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שַׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּרֵ"א שֵׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמָר (שְׁמוֹת ל"א): "וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פַעַמִּים הַזִּכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּגוֹד
 הַשְׁכִּינָה הָעֲלִינָה וְהַתְּחַתּוֹנָה. "לְדִרְתָּם", מֵהוּ
 לְדִרְתָּם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב, וּמַתְּפִנָה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיָּהִם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּגוֹד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹד, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עַמּוּד הָאֱמֻצָּעִי - תַּפְאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פַּעַמִּים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בְּרֵאשִׁית
 כ"א). וְנִהַר, יֵשׁ נִהַר וַיֵּשׁ נִהַר, יֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נִהַר פְּלָגִיו,
 וַיֵּשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמָר
 (יִשְׁעִיָּה ס"ד) "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ", זֶה הַנִּהַר
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹכֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאֱמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה, וּמִגֵּיעַ עַד צְדִיק - יְסוֹד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגָגָה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה. וְכֵּן
הוּא מִי שֶׁשׁוּמֵר דִּירָה לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹא יִתְקַרֵּב
שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֶנֶם,
שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שֶׁכָּל מִי
שֶׁכּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלִּיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
מְלָאכוֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מַלְקִיּוֹת חֹסֵר
אַחַת בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לַחֲוָה,
וְעֲשָׂרָה לְנָחֶשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלָּל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי
הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שֶׁאֵלּוּ הַמְּלָאכוֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מַלְקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים, הֵם
עֲקִירָה וְהִנָּחָה, שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שֶׁעוֹקֵר
חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמַנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמַרְשׁוֹתוֹ,
כָּאֵלּוּ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכָרִיָּה. מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לַעֲקוֹר
נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת שְׁלָה וּמַנִּיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְגָלוּ לְאֶרֶץ נְכָרִיָּה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הָרָבִים, וְכֵן הוּא מִי
שֶׁמּוֹעֵל בָּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁלּוֹ וּמַעֲבִיר כַּח לְרִשׁוֹת
נְכָרִיָּה. שְׁבִתָּא"י הוּא טַחּוּל, חֲמ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמָרָה,
שְׁבִתָּא"י עָלֶיוּ נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
בּוֹ אֲבָל נִחְשִׁים וְעֲקָרִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעֶרְפֹּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנֵי בָּבֶל, וְהִירִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְּבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֵאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מָקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבִרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּיִךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ", נֵעַל מִטְנֶפֶךָ שֶׁל טָפָה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמֶרֶת הַשְּׂכִינָה: "פְּשִׁמְתִּי אֶת בִּתְנִיתִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רִגְלֵי אֵיכָכָה אֲטַנְּפִים", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בְּגָד וּבִמְאָכָלִים, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישין, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמֵר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחִשְׁבוֹן הַמִּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאֵין מַחְשָׁבָה אוֹ תַּפְסִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שֶׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מִתְכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוּשֶׁר אוֹתָם וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שֶׁמִּבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסִדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שֶׁמִּנְהִיג לָהֶם. וְאֵין מִי שֶׁמִּנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צֶדֶד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שִׁמְהֵם פּוֹרְחִים נִשְׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שֶׁנִּקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִּי הַלְבוּשִׁים שֶׁמְכַסִּים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֹסֵד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצָּח וְהוּד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיו. יְסוֹד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שֶׁבַעֲלָ פֶה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻקָּה הִיא הַמַּחֲ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שֶׁבְּפָנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻקָּה וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לֹא אֶלְקִינוּ. כְּתָר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמָר מִגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמוניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנקראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובראץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקפף וחזקף לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

אִיךָ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אָבֵל לֹא שָׁיֵשׁ לְךָ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין
וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמַּדּוֹת כָּלֵל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים עַל יְדֶךָ שֶׁהָרִי
רְשׁוֹת נִתְּנָה לְךָ לְגִלּוֹת רָזִים נִסְתָּרִים עַל יְדֶךָ, מִה שֶׁלֹּא
נָתַן רְשׁוֹת לְגִלּוֹת לְשׁוֹם בֶּן אָדָם עַד עֵתָה. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח
וְאָמַר: לְךָ ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוֹלָה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,
וְהַנִּצָּח, וְהַהוּד. כִּי כָל – יְסוֹד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ ה' הַמַּמְלָכָה
– מַלְכוּת. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. עֲלִיּוֹנִים שְׁמַעוּ, אֱלוֹ יִשְׁנֵי
חֻבְרוֹן, וְהַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנִתְכֶּם. "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ
שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", הֵם אֱלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֹר", וְאִינִם קְרוֹיִים מִתִּים אֲלֵא
יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁהָ
הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, אֵתָהּ וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה וּלְעוֹרֵר אֶת
הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בַּגִּלּוֹת, שְׁעַד עֵתָה, הַצַּדִּיקִים כָּלֵם
רְדוּמִים, וְשִׁינָה בְּעִינֵיהֶם. מִיד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת,
לְנֶגֶד הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי
עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדֵי דּוּפֶק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ,
וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחֲסָם, פִּתְחֵי לִי אֲחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי".
שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֲוֹנְךָ בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי
רֹאשִׁי מִלֵּא טַל וּמִדְּעוּעַ מִלֵּא טַל? אֲלֵא אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֵת הַשְּׂכִינָה חֲשִׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעָלִיתִי
לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעָלִיתִי לִישׁוּבִי – יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל
מַעְלָה? אֵין זֶה כֶּף, שֶׁבְּאַמֶּת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת
בַּגִּלּוֹת! הָרִי לְךָ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה
בַּגִּלּוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלֵה וְהַחַיִּים שְׁלֵה הוּא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוּא
סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת נא"ו אוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה
שֶׁאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֲלֵא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת נא"ו עָלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֻשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הַזֶּה מִמֶּלֶא אֶת הַשְּׂכִינָה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חזן, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותינו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שפאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לרדף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הפה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הפה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לדרך אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.